RMK. I.
856

CANTVS
CATHOLICI

388
3013
417

RMK I. 856.

(Teljes.)

RMK I. 852

CANTUS CATHOLICI

Régi és Uj Deak, és Magyar
Ajitatos

EGYHAZI

ENEKEK,

ES LITANIAK:

Kikkel a' Keresztyének esztendő által való Templomi Solennitásokban, Processiókban, és egyéb ajitatosságokban szoktak élni:

Most újonnan egybe szedettek, és a' Keresztyéneknek Lelki épületekre, és vigasztalásokra, ki-botsáttattak.

Tellyesedgyetek bé Szent Lélekkel, szólván magatok között Soltárokkal, és Dicsiretekkel, és lelki Enekekkel, enekelvén és dicsiretet mondván, a' ti szíveitekben az Urnak. *Ad Ephes. 5. v. 19.*

A. M. D. G. B. V. M. & O. SS. H.
A. P. R.

Michael [illegible] liber [illegible] Thury possessor [illegible] 3 Marty [illegible]

Anno M. DC. LI.

Hanc quid D. Paul. Orosvárky Ao. 1688.

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA
1900 év 54.

ILLUSTRISSIMO ac Reverendissimo

DOMINO DOMINO

BENEDICTO KISDI.

EPISCOPO AGRIENSI, COMITATUUM HEVES, ET UTRIUSQ; SZÓLNOK. perpetuo & supremo Comiti. Sacræ Cæsareæ Regiæq; Majestatis Consiliario, &c.

Dño Dño & patrono colendissimo.

ALexandrum Macedonem, Timotheum, quendam Milesium, in deliciis habuisse, quod ejus concentu & mirificè recrearetur, & ad rem fortiter gerendam vehementer excitaretur, 2. de legib. meminit Cicero. Præsul Reverendissime: habet enim nescio quid cum animo Sympatiæ humana vox, quæ si modulis suis fuerit elegantius concinnata, etiam severiores venustate suâ capit, super inductaq; hilaritatis gratiâ tristitiam profligat, atq; si quid aut furoris, aut nebularum inhæserit, occultâ quâdam vi abstergit. Hinc fortasse accidit, ut cum seditionibus fortissima arderet Lacædemoniorum

Respu-

Respublica, Terpandrum quendam, Lesbium accersêret, qui melici concentus suavitate animos usq; ad internecionem discordes componoret id cum feliciter præstitisset, etiam sapientissimo spartanorum judicio primas semper Lesbij meruêre. Audeo dicere inde profectum, ut & L. Sulla magnum apud Romanos nomen optimè cecinerit, & teste Quintiliano Socrates morti ob senectutem proximus, Musicæ se se impenderit, credens si ea sibi deforet, egregium sapientiæ augmentum defuturum. Neq; mirabere viros adeo eximios, tantum concentui tribuisse, si advertas Philosophorum non infimos, quos inter Divinum, Platonis, & Aristoxeni ingenium in ea de Musica fuêre æstimatione, ut animum ipsum in quadam harmonia, seu concentu positum arbitrarentur, alij spiritum existimarent. Nobis quidem excussâ Crudelitate veteri aliud in omperto, illud tamen affirmare ausim, aliquod ejusdem esse vehiculum, quod animum pro intensionis diversitate varie afficiat, atq; jam in dolorem abijciat, jam erigat ad hilaritatem, jam torpentem accendat, imo ejus beneficio quasi quibusdam alis subvectam humanam mentem astra penetrare, atq; in ipso superûm consessu omnem votorum suorum vim effundere. Magnæ certè in cantu illecebræ, quas (ut Aristoteles) cum humanus animus sinè oblectatione diu corpori servire non possit, plurimi, tum maximè imperita plebis multitudo sedulo investigat. Hinc æstivas maximè inter operas, ubi primum Phœbi fugit reditura soror, ac labor durus exoritur, seu Carbasa ventis credit dubius navita vitæ, seu exesis pendens scopulis deceptos instruat hamos, seu ad aliud trahat matura seges

seges cantu difficilem nititur relevare laborem. Nostrâ quidem tempestate advertimus plurimos totos penè in cantibus versari, animosq; non raro usq; in exitium incantare, atq; si alicubi, hus certè in partibus dulcè canere fistulam, volvcrem dum decipit auceps. Induxit jam pridem Error ille vocis pestilentem humanis pectoribus amaritudinem, & persuasione quâdam melliflui cantûs, pessima ægris venena infudit. Imo in eam jam sæculum nostrum pravitatem descendisse adverto, ut obliteratâ omni sacrorum memoriâ, passim amatoriæ per compita Sirenularum voculæ audiantur: Cui tam manifesto plurimorum animorum periculo, ut mederi conarer, atq; aliquam naufragio proximis, aut tabulam porrigerem, aut objcerem rudentem, sacros hos hymnos partim conscripsi, partim apiculas imitatus, eâ quâ potui solertiâ, conquisivi, qui prius publicum videre noluêre, quam ad nominis tui splendorem, magnum Pannoniæ Sydus! caliginem suam exuissent. Invitabat ad id immensus ille Zelus tuus, quo sapientissimo conatu, atq; solerti industriâ, eorum quos tibi concreditos nosti saluti prospicere non desistis, atq; incredibili studio invigilas, ne quam Ecclesiæ augendæ occasionem prætermittas; ineffabilis verò benignitas omninò persuasit. Dedecebat certè ut tenuis licet partus, tua tamen natus in Diœcesi, alias sub alas quam tuas, confugeret, utpotè à quibus nullam metueret repulsam. Non dedignabêre sacrum hoc munus Præsul Reverendissime, quo futurum spero, ut è multorum animis pravitas aboleri incipiat, atq; eæ: quæ prius in lasciviam declina-

bant

bant cogitationes, in Supêrum amorem traïciantur. Tuoq́ ita patrocinio, ſacræ inſtaurator Eccleſiæ, ut quondam Amphion cantu Thebanæ conditor Arcis audias, quod tibi & militantis, & triumphantis totus in cantu Superis concinnando ritus pollicetur. Vale Præſul Reverendiſsime, & Publicæ Pannoniæ utilitati diu te indulge. Datum in Capitulo Agrienſi, die 4. Octobr. Anno M. DC. LI.

A' KE-

A' KERESZTYEN OLVASONAK, ISTENTŐL VDVESSEG.

AZ Anyaſzentegyháznak régi ſzokáſa az, hogy Templomokban, Proceſſiókban, és egyéb ajitatoſságokban: Pſalmuſokkal, Hymnuſokkal, Litaniákkal, és egyéb Iſteni dicsiretekkel éllyen.

Melly ſzokáſnak régiſégéről, emlékezik mind a' Sz. Irás, mind pedig a' régi Sz. Atyák. A' Sz. Irás (*Matth. 26.*) emlekezik, a' Sz. Apoſtolokról: hogy a' Vég Vacsora után Hymnuſt énekeltenek. Sz. Pál pedíglen (*ad Epheſ. 5.*) inti az híveket, hogy Sóltárokat, dicsireteket, és lelki énekeket mondgyanak az Urnak: módgyát-is meg-mondgya hogy kelleſsék énekelni: *Cantantes, & pſallentes in cordibus veſtris:* énekelvén, és dicsiretet mondván, a' ti ſziveitekben. Ez ſzerént ſzóll Sz. Agoſton-is (*epiſt. 119. cap. 18.*) *De Hymnis, inquit, & Pſalmis canendis, ipſius Domini, & Apoſtolorum, habemus documenta, & exempla, & præcepta.* Hogy Chriſtus Urunktol önnön magától, és az Apoſtoloktol, van tanúságunk, példánk, és parancsolatunk, az Hymnuſok, és Pſalmuſok énekléſére. Euſebius pedig (*ex Philone*) bizonságunk, hogy a' régi Kereſztyének Egyptomban Sz. Márk Euangéliſtár[illegible] ſábóléjjel, és nappal Iſteni di-

csireteknek énekléſében foglalták magokat.

Erről az Anyaſzentegyházban való énekléſnek ſzókásáról emlekeznek a' régi Szent Atyák-is (*Juſtinus Martyr in Orat. ad Antoninum Pium. Clemens Alexand. ad Gent. Tertull. l. 2. cap. 6. Cyprianus de Orat. Dominica.*) Dionyſius Areopagita pedig. (*par. 2. Cap. 7. de Eccl. Hier:*) bizonságot téſzen, hogy az ő idejében az Egyházi ſzólgák, halottak temetéſén énekeltenek. Tertullianus-is emlekezik (*in Apolog: ex epiſtola Plinii ad Trajanum*) hogy az első kereſztyének hajnal előtt gyülekeztenek egybe az Iſteni dicsireteknek énekléſére: és e' vólt edgyik oka, a' mellyért vádolták a' Pogányok a' Kereſztyéneket, gyülöléſségbe akarván hozni őket, hogy virratta előtt ſzoktak vala egybe-gyülekezni, és Iſteni dicsireteket énekelni; a' mint (*Lucianus in Philopat.*) és (*Plinius Junior lib. 10. epiſt. 97.*) irják.

A' változtatva való éneklés pedig, vőtte eredetit Sz. Ignatius Mártyrnak látásából, a' mint (*Socr: hiſtor: lib. 6. Cap. 8.*) fel-jegyzette; ki látván, ama' tsudálatos látáſt, a' hol az Angyalok ſokasága, a' Szent Háromságot, *alternis vicibus*, változtatva dicsirte. Az Anyaſzentegyház-is ezt a' módot, az Iſteni dcisiretbe, tsak hamar bé-vette, és a' Laodicenumi Gyülekezetben (*Cap. 8.*) bizonyos Cántorokat rendelt, a' kik azt gyakorlanák: mivel-hogy a' ſok ſzámos népnek kűlömbőző ſzava, zúrzavar-kép[p]en meny-dörgés gyanánt

gyanánt eſvén, igen egyenetlennek látzot lenni, és az ajitatoſsághoz illetlennek; a' mint erről Sz. Hieronymus-is ir, (*in præfat. ad Galatas.*)

Antiochenumi Gyülekezet pedig azt végezte, hogy az aſzſzony-népek, Szent Pálnak tanitását kővetvén (*1. Cor. 14.*) csendeſz halgatáſſal legyenek a' Templomokban: melly ſzokás ſok nemzeteknél moſt-is meg-tartatik.

Hogy pedig régtől-fogva bizonyos Cantorok, avagy énekeſek vóltak az Anyaſzentegyházban; megtetzik a' régi Templomok mellett épittetett Oskolákból, a' hová az iffiúság gyülekezett, és nem csak a' tudományban, de az Anyaſzentegyházi énekléſsben-is oktattatott, és tanittatott: hogy a' Papi rend a' Szent Oltárnál az Iſteni ſzólgálatot végbe vivén, ők azonba ének ſzóval Iſtent dicsirnének.

Ha pedig lelki haſznát az énekléſnek meg-tekintyük: Fölötte nagy buzgóságra, és ajitatoſságra indittya az embert, a' ſzép nótára formált Iſtenes ének ſzónak halláſa.

Az imádság-is ének ſzó alatt, (mint valami drága, és jó illatú ſzerſzámmal meg-trágyázott étek) édesdebben eſik: és Iſteni ſzeretetre, lelki tőredelmeſségre, világi dolgoknak meg-vetéſére, mennyei jóknak kévánságára, az embernek ſzivét fel-emeli: ſzomoruakat, és bánatba[n] el-merűlteket vigaságra gerjeſzti: okoſ-

ti: okoſság ellen tuſakodó gondolatokat el-óltya, 'és Iſtenes indúlatokat embernek ſzivében támaſzt.

Erre a' ſok ſzép haſznra nézve, im egy néhány, régi, és új, Deák, és Magyar Enekek, a' ſok egyűgyűek közzűl, a' kik helyeſebbeknek láttzattanak, edgybeſzedettek, és ki-bocsáttanak. Ha kedved-ſzerént valók, kegyes Olvaſó, él y vélek, és Iſtent dicsiry:

Kólt Szepeſi Káptalanban. *die 4. Octobr.*
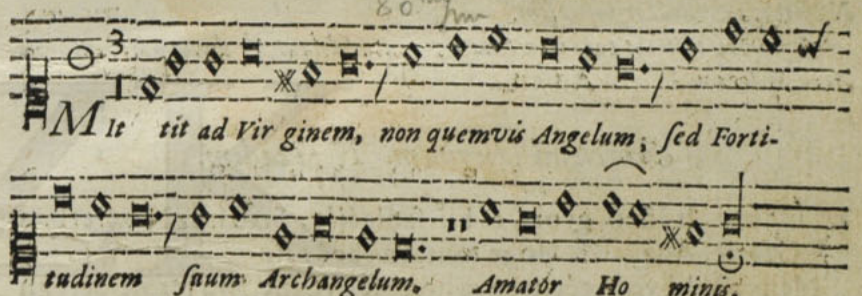
1651.

CAN-

CANTUS
de
ADVENTU DOMINI.

Adventi Enekek.

Troſa de Annuntiatione Angelica.

Fortem expediat pro nobis nuntium, Naturæ faciat, ut præjudicium; in partu Virginis.

Naturam ſuperet natus Rex gloriæ: regnet, & imperet, & mundi ſcoriam: tollat de medio.

Superbientium terat faſtigia, Colla ſublimium calcans vi propria: potens in prælio.

Foras ejiciat mundanum Principem: Matremq; faciat ſecum participem; Patris imperii.

Exi, qui mitteris, hæc dona dicere: revela veteris volamen litera, virtute nuntii.

Accede, nuntia, dic Ave *cominus; dic* plena gratia; *dic* tecum Dominus: *& dic* ne timeas,

Virgo

*Virgo ſuſcipiens DEI depoſitum: in quo perficias caſta propoſitum, & Vo-
ſum teneas.*

*Audit, & ſuſcipit puella nuntium, Credit, & concipit, & parit Fi-
lium; ſed admirabilem.*

*Conſiliarium humani generis, & DEUM fortium, Patremq; poſteris,
in pace ſtabilem.*

*Cujus ſtabilitas, nos reddat ſtabiles: ne nos, labilitas humana, labiles:
ſecum præcipitet.*

*Sed dator veniæ, conceſſá veniâ; per Matrem gratiæ, obtentâ gratiâ,
in nobis habitet.*

*Natura premitur, in partu Virginis, Rex Regum naſcitur, vim celans
Numinis, & Rector ſuperûm.*

*Qui nobis tribuat peccati veniam; reatus diluat, & donet patriam, in
Arce Syderum.* Amen.

Mittit ad Virginem. Nota eadem.

+ Küldé az Ur Iſten, gyors, és hiü ſzólgáját, Szüzhöz Názáretben
Gabriel Angyalát, Hogy mutatná kedvét.

Menyből követſégét hadgya hogy fel-venne, Es a' terméſzetben
csudát jövendölne, Szüznek ő ſzüléſét.

Mert a' terméſzetet Iſten meg-elözi, Világnak, s' ördögnek, ha-
talmát meg gyözi, Bünből is ki tiſztit.

Fenn hejazó elmét, dölyfös kévánságot, Le tapod ſarkával ke-
vély undokságot, Es mindent meg-hódit.

Ki-üzi erővel világ fejedelmét, Es Annyával közli Iſteni kegyel-
mét, s' Atrya birodalmát.

Menny-el azért Angyal ez új hírt hirdetni; El-rejtett titkokat,
ki-nyilatkoztatni, Nagy Iſten hatalmát.

Közelges a' Szüzhöz köſzöntsd üdvözlettel, Mond: Ur van te
veled, tellyes ſzeretettel, S' ne féld jelen-vóltát.

Mert fogod méhedben, Iſtennek ſzent Fiát, De szüzeſſégedet
nek meg-tartod virágját, S' fogadáſod zarját.

Hallya

Hallva, s' érti ſzent Szüz, ſzóllását Angyalnak, Hiſzen, s' ottan
léſzen Annya, egy Fiúnak: Csudálatra méltó!

Ki Tanátsa léſzen, emberi nemzetnek, Iſtene, és Attya föld ſzi-
nyén élőknek; Leſz békeſség tartó.
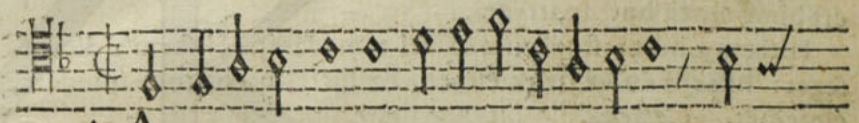
Alhatatoſsággal ki meg-erősſicsen, Hogy változás minket,
földre le ne veſſen, Semmivé ne tégyen.

Adgyon bocsánatot, Ura bocsánatnak; Es malaſztot nyerjen,
Annya ſzent malaſztnak, ki mi velünk légyen.

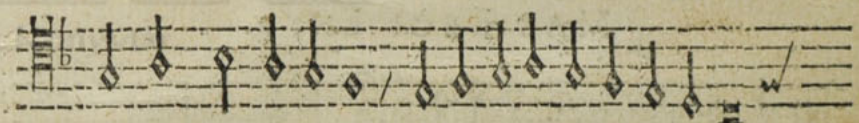
Szenvedi terméſzet, Szüznek ő ſzüléſét: Király nemzettetik,
de rejti felſégét, egek alkotoja.

Adgyon mi bününknek óldáſt, s' engedelmét Válcson-ki ben-
ünket; nyújcsa hozzánk kezét, Menyorſzágát adgya. *Amen.*
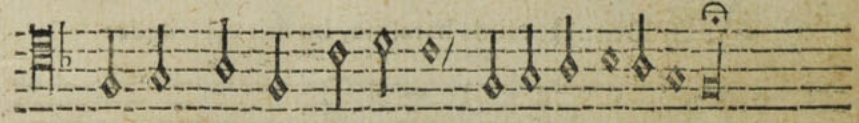
MAS REGI ENEK.

+ A Kereſztyénſségben igaz vallás a' hitben; Hogy

hidgyünk egy Iſtenben, Atya, Fiú, és Sz. Lélekben,

Menynek, földnek, tengernek, ő Teremtőjében.

Hiszünk a' Chriſtuſban, Iſtennek egy Fiában. Mi kegyes ſzó-
ſzóllonkban, üdvezitő JESUS, Chriſtuſban; Kit Adámnak igére;
az Paradicsomban.

Gábriel Archangyal Názáretben küldeték. A' Szűz meg-gyű-mölcsözék, Szent Lélektől terehben eſék, Jó hir nékünk mondaték, hogy Meg-váltónk születnék.

Bethlemben szűleték, Angyalok meg jelenték; Pásztoroknak hirdeték, hogy Ur Christus nékünk születék; békeség, jó akarat, földre hirdetteték.

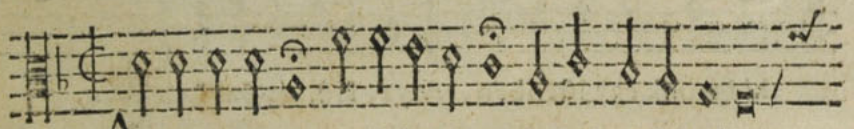
A' Christus kint valla, a' Kereszt-fán meg-hala, ő szent vére ki-omla; mi halálunk ottan meg-romla. Harmad nap fel támada, minket meg igazita.

Mennyekbe fel-méne, az örök dicsőſſégbe, ott nékünk helyet szerze. El-jövendő az itéletre: ott meg-fizet mindennek, ki, ki mint érdemlette.

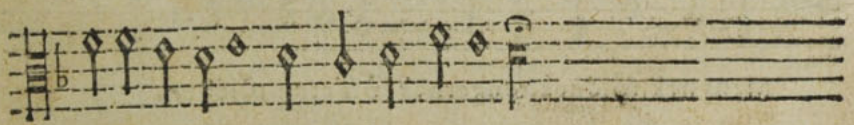
Hiszek Szent Lélekben, Vigasztaló Istenben. Hiszem a' Szent-egyházat, Szenteknek ő gyülekezetit. Hiszem Christus kedvéért bűnömnek bocsánattyát.

Hiszem a' hólt testnek ismég fel-támadását. Hiszem a' dicsőſſéget: hiszem én az örök életet. Ez hittel bátoritom minden életemet. *Amen.*

MÁS REGI ENEK.

Az Ur Istennek, csuda hatalma, im mit cselekede:

ábrázattyára, mert embert teremte.

Igen ékesen, halál, s' bűn nélkül, és nagy okoſsággal, hogy Teremtőjét ismérhesſe azzal.

És hogy

És hogy lakozzék, ott uralkodgyék a' Paradicsomban; csak hogy ne egyék a' tiltott almában.

A' gonosz ördög, ez sok drága jót, ottan meg-irigylé, hogy Isten embert illy nagyra teremté.

Tört vete néki, hogy hamarsággal őtet meg-csalhatná: gyönyörüſségtől, éppen meg-foszthatná.

Az álnok kigyó, az embert ejté, im ez nagy veszélyben, az egy almának hogy kóstolt iziben.

Azért az ember gyönyörüſségét, s' örömét el-veszté, magát nehezen helyére térité

Méglen bé nem tölt, a' mit jövendölt régen a' Próféta; hogy Meg-váltónknak Szűz lészen az Annya.

A' Szent Lélektől, s' nem férfiutól, lőn testesüléſe, a' tiſztaságos szent Szűznek méhébe.

Szűztől, mag-nélkül, ki-nyilt szép rósa, ugy mint, a' Messiás: melly mi Istenünk, az bizonyos mondás.

Eő szabadittya, rabságbol hozza, melly veszendő vala: ördögnek rajta, nem leſz már hatalma.

Christus kegyelme azt cselekedte, hogy testben öltöznék, ki nem mondhatni, mint meg-aláztatnék.
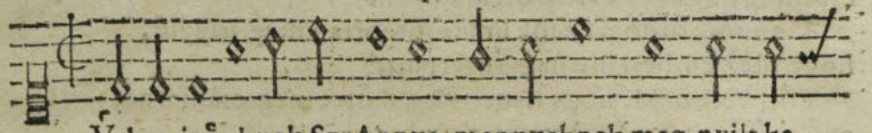
Halála által poklot el-rontá, és meg szabaditá, a' kik valának ördög fogságába.

Az Angyaloknak lőn nagy örömök, hogy ez hir fel-hata: hogy Christus vére, embereket válta.

Dicsirjük azért Ur Jesus Christust, ki velünk tört sok jót; jobbakat kiknél, ember nem-is hallot.

Amen dicsiret, tiszteſség légyen, mennyei Atyának, kedves Fiának, s' szent Vigasztalónak. *Amen.*

Alma Redemptoris Mater.

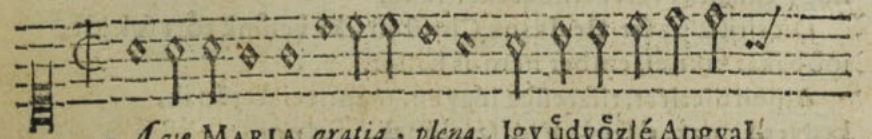
Üdvezitőnknek Sz. Annya, mennyeknek meg-nyilt ka-
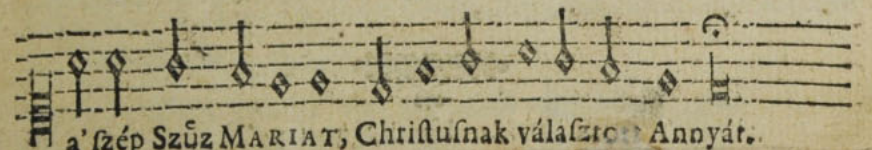

puja, tenger-evezők csillaga, Boldogságos Szűz MARIA,

Légy segitsége népednek, az el-esett bűnősöknek,
ki Szüléje Istenednek, s' Annya léi te Teremtődnek.
A' természetnek folyását, és a' szülésnek szokását;
föllyül halladád nagy átkát, minden szüléknek igáját.
Mert Angyali köszöntéstől, terhes lél a' Szent Lélektől,
Szűzen, terh, fáratság-nélkül, szülél és fájdalom-nélkül.
Te azért Istennek Annya, légy bűnösöknek gyámola:
nyavalyánk vigasztalója, üdvességünknek kapuja.
Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek:
Egyenlő három személynek, egy állatú Istenségnek. *Amen.*

ANGYALI ÜDVÖZLETRŐL.

Ave MARIA *gratia plena.* Igy üdvözlé Angyal

a' szép Szűz MARIAT, Christusnak választo Annyát.

Dominus

Dominus tecum Ur van te veled. Ime fogadsz fiat, a' kin fogsz örülni; meny, és a' föld álmélkodni.

O Angyal, ugy mond: Miként lehet ez? mert Szűz leány vagyok, férjet nem ismérek, bizonságim ebben egek.
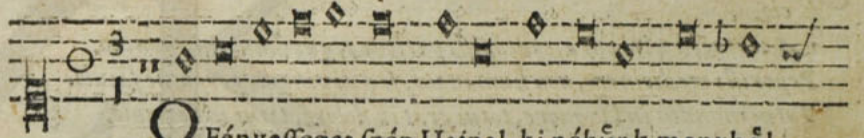
A' Szent Léleknek rád szál ereje: mert miként a' harmat reggel szál a' földre, ugy lészen az ő szülése.

Angyal szavának hivén a' szent Szűz; magát meg-alázá, Szólgálónak vallá: légyen ugy, mint szavát mondgya.

Szűzek virága szép Szűz Maria: örülly, és örvendezz, mert nagy Anyaságra választattál, s' méltóságra.

Engeszteld értünk könyörgésiddel, a' te szent Fiadat, hogy testüléséle légyen, nékünk is örömre. *Amen.*

Hajnali Enek, Bóldog Aszszonyról.

O Fényességes szép Hajnal, ki nékünk menyből

adatál. üdvöz legy tellyes malasztal.

Dicsőssége Szűz MARIA, Atya Istennek Leánya, és Szent Léleknek Mátkája.

JESUS Christusnak szent Annya, Szent Háromságnak tárháza, s' annak leg-szebb alkotmánya.

Te hozzád küldetett menyből, Gábriel Angyal követül, Istennek rendeléséből.

Követsége szent Angyalnak: izeneti szent Atyának, sőt egész szent Háromságnak!

Hogy fiat fogadsz méhedben, Embert, s' Istent természetben, s' kárt nem vallasz szűzességben.

Annya lészesz Teremtődnek: dajkája-üdvezitődnek: szüléje te Istenednek.

O dicsirendő szűzesség! kihez hasonló ékesség, nem vólt, nem-is lészen, szépség.

O Szűzességes Anyaság, kihez hasonló méltóság, nem vólt, nem-is lészen, Nagyság.
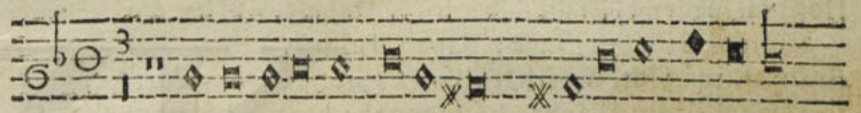
Dicsiret szent Háromságnak: bőcsület Szűz MARIAnak, mint Eüdvőzitőnk Annyának. *Amen.*

Alius de B. V. Nota. O fényesseges. *fol.*
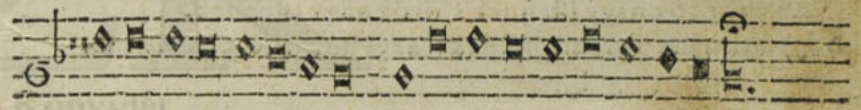
AVe Mater JESU Christi, quæ de Cœlo concepisti, haud carnis commercio.
A contactu viri pura, concepisti paritura, gaudium cum gaudio.
Peperisti medicinam, non humanam, sed divinam, pereunti sæculo.
Totus mundus in languore, totus erat in dolore, totus in periculo.
Ave Virgo gloriosa, plus obryzo pretiosa, fragrans super lilia.
Tibi cedit laus gemmarum, florum decor, & herbarum, Libaniq; gloria.
O MARIA maris stella, pro conservis interpella, jugi prece filium.
Quia jugis est assultus, jugis noster est singultus, jugis & suspirium.
Gloria sit Patri DEO, laus, honor, atq; Filio, simul ac Paraclyto. Amen.

CAN-

CANTUS
de
NATIVITATE DOMINI
NOSTRI
JESU CHRISTI.
Karácsoni Enekek.

PUer natus in Bethlehem: na tus in Bethlehem:

Unde gaudet Jerusalem: unde gaudet Je- ru- sa- lem.
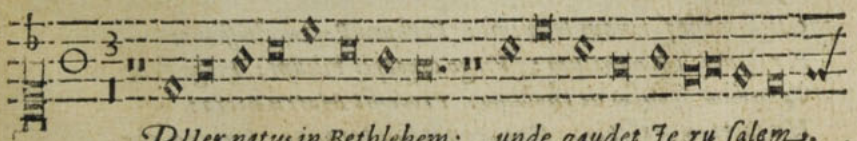
Assumpsit formam Hominis: Verbum Patris altissimi:
Per Gabrielem nuntium: Virgo concepit Filium: Virgo &c.
Tanquam Sponsus de thalamo: Processit Matris utero:
Hic jacet in præsepio: Qui regnat sine termino: Qui reg. &c.
Cognovit bos, & asinus: Quod puer erat Dominus: Quod &c.
Reges de Saba veniunt: Aurum, thus, myrrham offerunt:
Intrantes domum invicem: Salutant novum Principem:
In hoc Natali gaudio: Benedicamus Domino: Benedic. &c.
Laudetur Sancta Trinitas: Deo dicamus gratias: Deo &c. Amen.

Puer
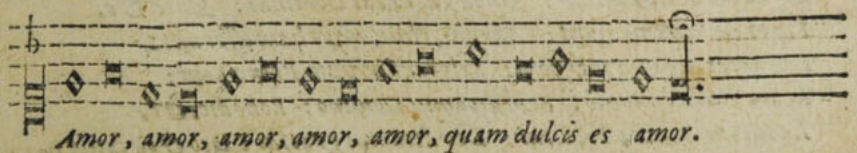
Puer natus &c.

GYermek ſzűleték Bethlehemben: ſzűleték Bethlehemben,
Kinn őrűle Jerusálem: kinn őrűle Jeruſalem.
Emberi teſtet fel-véve: teſtet fel-véve,
Atya Iſtennek Igéje: Atya Iſtennek Igéje,
Gabrieltűl izenteték: izenteték,
Iſten Szűztől fogantaték: Iſten Szűztől fogantaték.
Mint Vő-Legény ő ágyából: ő ágyából,
Ugy ſzűleték ſzent Annyától: ugy ſzűleték ſzent Annyától.
Im a' Jászolyban fekűſzik: Jászolyban fekűſzik,
Ki őrökké uralkodik: ki őrökké uralkodik.
Eőkőr, s' Szamár meg-iſmérik: meg-iſmérik,
Hogy Ur légyen ki itt fekſzik: hogy Ur légyen ki itt &c.
Királyok Sábából jőnek: Sábából jőnek,
Aranyat, temjént, myrrhát viſznek: aranyat, temyént, &c.
Egyſzer s' mind házban bé-mennek: házban bé-mennek,
Az új Királynak kőſzőnnek: az új Királynak kőſzőnnek.
Az egy őrők nagy Iſtennek: őrők nagy Iſtennek,
Adgyunk hálát Teremtőnknek: adgyunk hálát &c. *Amen.*

Nota Secunda.

Puer natus in Bethlehem: unde gaudet Je ru ſalem.

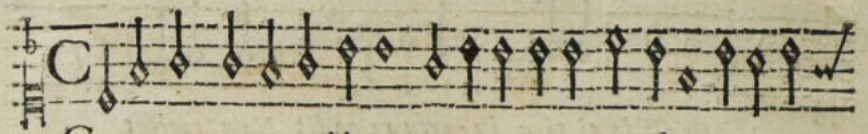

Amor, amor, amor, amor, amor, quam dulcis es amor.
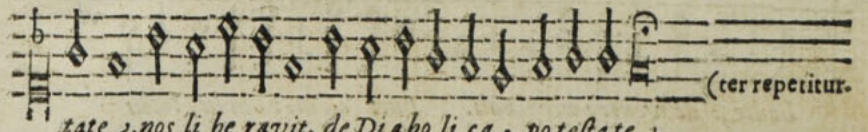
Aſſumpſit formam Hominis, Verbum Patris [illegible]mi &c.

S. Gre-

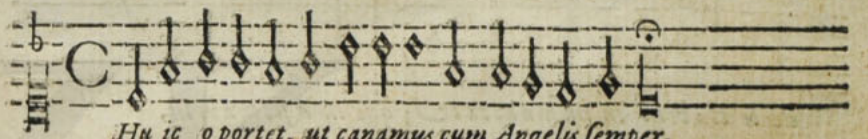
S. Gregorij Papæ.
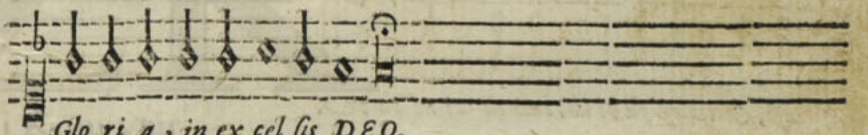

Grates nunc omnes reddamus, Domino DEO, qui ſua Nativi-

tate, nos li be ravit, de Di a bo li ca po teſtate.
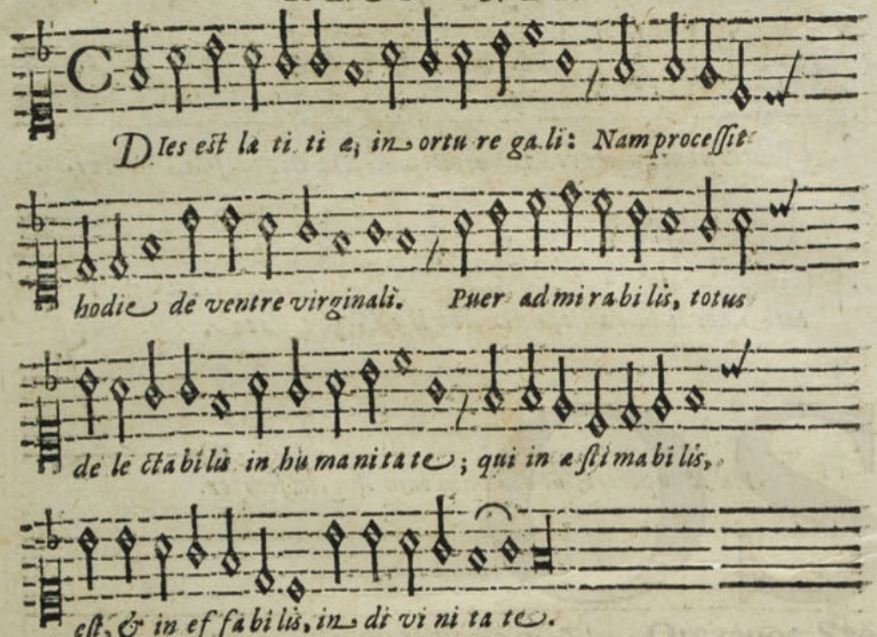

Hu ic o portet, ut canamus cum Angelis ſemper.

Glo ri a in ex cel ſis DEO.

HAlát adgyunk minnyájan, az Ur Iſtennek, ki minket, ſzűletéſével, meg-ſzabaditott, őrdőgnek hatalmaſságából.
Ennek illik hogy énekellyűnk az Angyalokkal.
Dicsőſſég Ur Iſten te-néked magaſságban. *Amen.*

REGI ENEK.

Orto DEI Filio, Virgine de pura: ut rosa, de lilio, stupescit natura. Quem parit juvencula, natum ante sacula Creatorem rerum: quod uber munditiæ, dat lac pudicitiæ, antiquo dierum:

Ut vitrum non læditur sole penetrante: sic illæsa creditur Virgo, post, & ante. Fælix es puerpera, cujus casta viscera, DEUM genuerunt; & beata ubera, quæ ætate tenera, Christum lactaverunt.

Angelus Pastoribus juxta suum gregem, noctem vigilantibus natum Cæli Regem: nuntiat cum gaudio, jacentem præsepio, infantem pannosum, Angelorum Dominum, & prænatis omnibus forma speciosum.

Mater hæc, est Filia: Pater hic, est Natus. Quis audivit talia DEVS, Homo factus. Servus est, & Dominus, qui ubiq; cominus, nequit comprehendi. Præsens est, & eminus: stupor ille geminus nequit comprehendi.

In obscu-

In obscuris nascitur, illustrator Solis; stabulo reponitur Princeps terræ molis. Fasciatur dextera, qui affixit sidera, dum cælos extendit: congregat vagitibus, qui tonat in nubibus, dum fulgur descendit.

Christe qui nos propriis manibus fecisti, & pro nobis omnibus nasci voluisti. Te devotè petimus, laxa quod peccavimus, ne sinas perire; post mortem nos miseros, ne simul ad inferos, patiaris ire. Amen.

Dies est lætitiæ. Nota eadem.

NAgy ő röm nap ez nékünk; mert Christus születék, ki ez napon származék egy Szüznek méhéből. Csudálatos a' gyermek, és nagy gyönyörüsséges, ő emberségében; de meg-gondolhatatlan, és ki-jelentheretlen, ő Istenségében.

Isten Fia támada, tiszta Nemes Szüztől; mint rósa liliomtól, természet el-ámúl, kit a' szüz Leány szüle, világ előtt ez vala, minden Teremtője, ki tiszta emlőjével, s' tisztaságos tejével, a' Christust fel-nevelé.

Mint üveg meg nem szegik, nap fény, által-hatván; ugy seretlen marada, a' Szüz szüléségben. Bóldog a' gyermek szülő, kinek tiszta szent méhe, mert az Istent szülé, és bóldog az, az emlő, mely kis gyönge korában, a' Christust fel-nevelé.
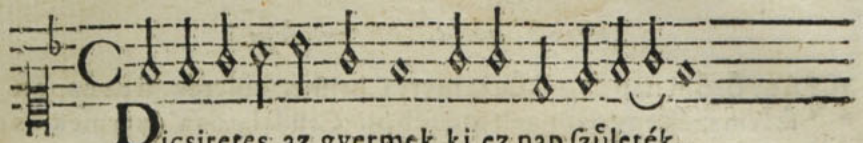
Angyal a' Pásztoroknak, az ő nyájok mellett, éjjel hogy vigyáznának új örömet hirdet. Mert született új Király, kit Jászolban bé-polál, Szüz Leány szent Anya. Ki Angyaloknak Ura, és mindent fellyül-hallad, fényes ő ábrázattya.

Az Leány itt. az Anya, és a Fiú, Atya. Isten hogy emberré lőtt, vallyon ki hallotta? Ki szólga, és Ur lévén, mindenütt jelen élvén, s' meg nem tartathatik: Távol vagyon, és közel; nagy csuda mert elmével, meg nem foghattatik.

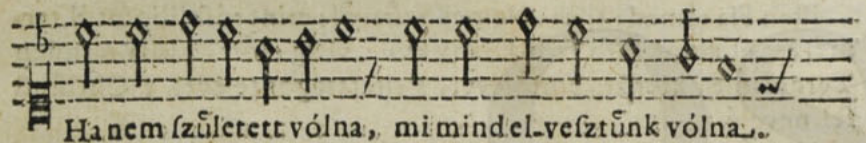
Ej-félkorban születik, napnak fényessége: jászolyban helyheztetik földnek üdvössége. Az a' kéz polyáztatik, ki által Csillag fénlik, s' ki eget teremtett; sirással szeme telik, ki menyből, villámik, menykővel-is ettegtet.

Christus szent kezeiddel ki minket teremtél; és a' mi váltságunkért egy Szűztől születél. Kérünk azon tégedet, bocsásd-meg vétkeinket, hogy el ne kárhozzunk. Halálunknak idején, adgyad nékünk Ur Isten, szent szinedet láthatnunk. *Amen.*

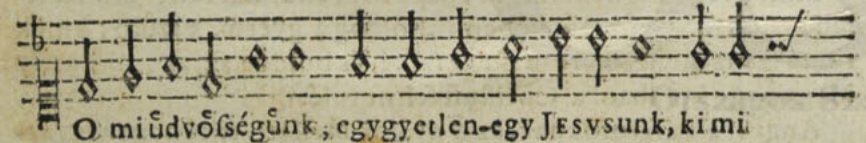
PREDIKATIO ELŐTT.

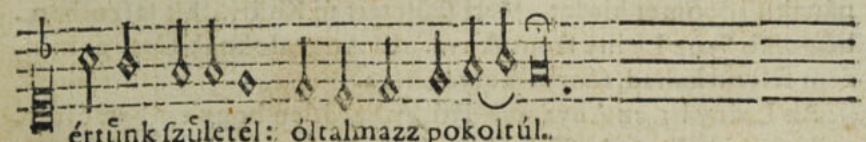
Dicsiretes az gyermek ki ez nap születék,
Egy szeplőtelen Szűztől, vigasztalásunkra. ℟.

Hanem született vólna, mi mind el-veszt ünk vólna.

O mi üdvösségünk, egygyetlen-egy Jesvsunk, ki mi

értünk születél: óltalmazz pokoltúl.

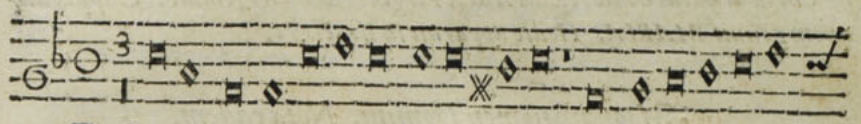
Isaiás Próféta ezt régen meg irta; Születtetik egy Szűztől, ugy mond a' Messiás. ℟. Kinek szent születésén, az Angyalok örülnek; melly üdvözitőnek, születéséről való örömet, ők jelentnek, először Pásztoroknak.

Vegyük azért eszünkben Angyalnak mondását. Ki azt mondá Jósefnek ötet vigasztalván. ℟. Ini fogad S. MARIA, Szent

Lélektől magzatot; kit JESVSnak nevez; az az üdvözitőnek, halálával ő minket kárhozattol meg ment.

Ezen mi mind örüllyünk, és Christust dicsirjük. Mert mi értünk születék, hogy mi el-ne-veszszünk. ℟. Hálát adgyunk ő néki, erőt ő tőle kérjünk, hogy benne bizhassunk: mert kik Christusban biznak, meg nem szégyenittetnek, itéletnek napján. *Amen.*
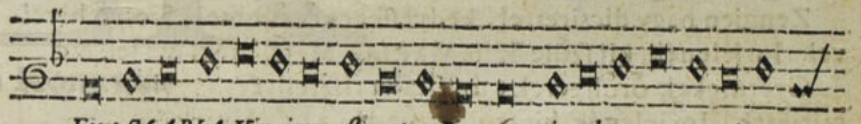
REGI ENEK.

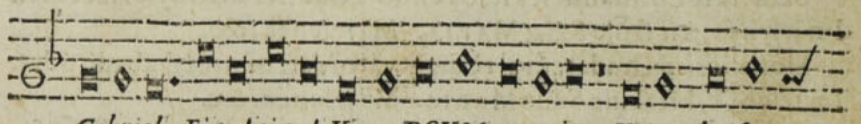
Magnum nomen Domini: Em manu el, quod annuntiatum

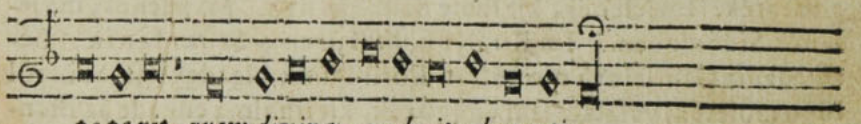
est per Gabriel. Ho di ap pa ruit, ap pa ruit in Isra el.

Ex MARIA Virgine est natus Rex; sunt impleta quæ prædixit

Gabriel. Eja! eja! Virgo DEVM ge nu it. Virgo Christum

pe pe rit, quem divina vo lu it clementia.

Resonet in laudibus, cum jucundis plausibus, Sion cum fidélibus: Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie &c.

Pueri concinite, nato Regi psallite, pia voce canite. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie apparuit &c.

Natus est Emmanuël, quem prædixit Gábriel, Testis est Ezechiel. Apparuit quem genuit MARIA. Hodie apparuit &c.

Sion lauda Dominum, Salvatorem hominum, purgatorem criminum. Apparuit quem genuit MARIA. Hodie apparuit &c.

Christus natus hodie, ex MARIA Virgine, sine viri semine. Apparuit quem genuit MARIA. Hodie apparuit in Israël &c.

Magnum nomen Domini. Nota eadem.

VRnak nagy nevezeti. Emmánuel, kit hirdetett a' nagy Angyal Gábriel. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt szűlt szűzen a' Szűz MARIA: bé tőlt azért Gábrielnek mondása. Eőrűllyünk, vigadgyunk, Szűztől Isten szűleték, veszszős-szál virágozék: Kit irgalma engede az Istennek.

Zengjen nagy dicsirettel, kedvességes őrőmmel, Sion ő hiveivel. Im jelenék, kit szűle Szűz MARIA. Ma jelenék, ma jel: &c.

Gyermekek őrűllyetek, új Királyt tiszteljétek; vig szóval dicsirjétek. Im jelenék, kit szűle Szűz MARIA. Ma jel: &c.

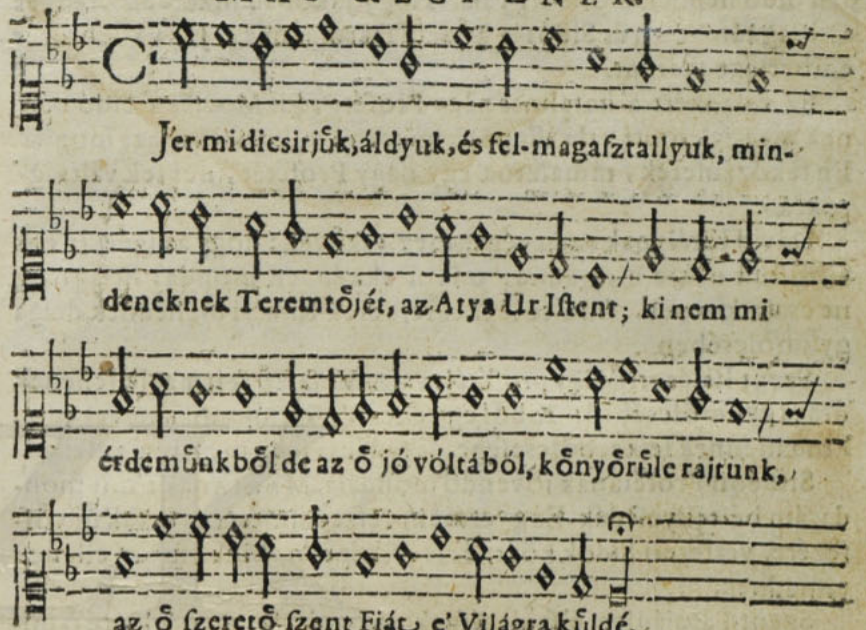
Szűletett Emmanuel, kit jővendőlt Gabriel, bizonyit Ezechiel. Im jelenék, kit szűle Szűz MARIA. Ma jelenék, &c.

Sion dicsird Uradat, és a' te meg-váltódat, bűntől szabaditódat. Im jelenek, kit szűle Szűz MARIA. Ma jelenék, &c.

Ez nap Christus szűleték, MARIATÓL származék, mag-nélkül fogontaték. Im jelenék, kit szűle Szűz MARIA. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt szűlt szűzen a' Szűz MARIA. Bétőlt azért Gábrielnek mondása. Eőrűllyünk, vigadgyunk, Szűztől Isten szűleték, veszszős-szál virágozék, kit irgalma engede az Istennek.

MAS

MAS REGI ENEK.

Szűz MARIATÓL testet, és emberi személyt, magát igen megalázván, reája fel-vévé; hogy minket meg-váltana, és meg-szabaditana, mi ellenségünktől, bűntől, haláltul, őrdőgtűl, őrők kárhozattul.

Adámtul fogva, régi el-múlt nagy időkben: *(Gen. 3.)* Meg-igértetvala nékünk, ezt, az Atya Isten. Kigyónak mikor monda, A szszonyi-állat-magva, meg-töri fejedet: el-vészi birodalmadat, minden hatalmadat.

Abrahám Pátriárkának ugyan azt mondá *(Gen. 26.)* Meg-sokasitom én néked, te kevés magodat, mint az égnek csillagit, és tengernek fövényit: mert a' te magodban, meg-áldatnak minden népnek hivő nemzetségi.

Már fel-

Már fel-támadott Bálámnak fényes csillaga, kit jövendő képpen Sidó népnek mondott vala. Hogy Jákób nemzetéből, fényes Csillag támadna, és Sidóság közzül származnéka' JESVS Christus emberſége ſzerént.

Ez vala azért a' hatalmas nagy Proféta, kit Moyſes a' Sidó népnek meg-jelentett vala, Iſtennek igéretit; mikor nékik azt mondá En ti közzületek, támaſztok egy nagy Profétát, néktek váltságtokra.

Dávid Királynak ezen végre meg-eskűvék: hogy az igért JESVS Christuſt nékie meg-adná: mikor ekképpen monda; hogy meg ne csalatkoznék. En a' te ſzékedre, vetek Királyi méhednek drága gyümölcsében.

Szent Iſaiás erről igy profétált vala. Veſzſző ſzármazik Jeſſének drága gyümölcséből: Kiből egy ékes Virág, újonnan növekedik, kinn Iſtennek lelke, bölcseſsége, és tanácsa igen meg-nyúgoſzik.

Siméon Profétának jövendő mondáſa. MARIANAK a'mit monda, ám bé-tellyeſedék. Ez gyermek, veſzedelmére, és ſokak üdvöſſégére, vettetett Sidók közt, és jegy-képpen, kinek ſokan ellene támadnak.

Szent Pál ajánlya, e' ſzületéſnek nagy vóltát: meg-jelenté ő minékünk haſználatoſságát. Üdő bé tellyeſedvén, el küldé Atya Iſten, egygyetlen egy Fiát; hogy mi válaſztott Fiai Chriſtus által lennénk.

Ez lőn a' Fiú, kiről az Angyal azt mondá: mikor Joſeph Szűz MARIAT el-akará hadni. Dávidnak fia Joſef, vedd hozzád a' MARIAT, mert ez olly fiat ſzül, ki meg-ſzabadittya népét, gonoſz bűneiből.

E' ſzületéſnek ő nagy drágalátos vóltát, meg-jelenték az Angyalok ſzegény páſztoroknak: mikor nékik mondának. Hirdetünk nagy örömet, melly léſzen ti-néktek, és az egéſz földön való bűnös embereknek.

Ez vala az Atya Iſtennek ő Igéje, a' ki mind kezdettől fogva az Iſtennél vala. *(Jon: 1.)* Mindenek ő általa, és ő miatta vadnak. Kit e

csalárd
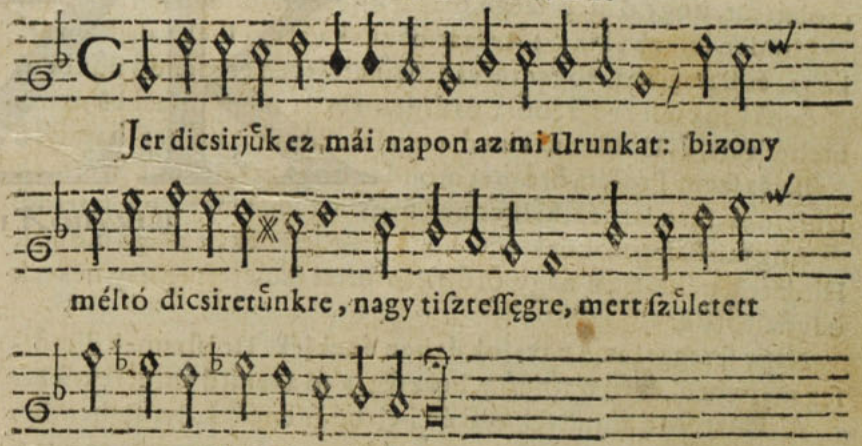
csalárd világ. az ő gyarlósága miatt, meg nem iſmért vala.

Eő tulajdoni közzé e' Világra jöve; de őt e' világ fiai nem akarák venni: és a' kik őtet vévék, hatalmat ada nékik Iſten fiaivá lenni, valakik az ő nevében bizonnyal hinnének.

Eőrüllyünk azért, és mi lelkünkben vigadgyunk; nagy hálákat adván immár a' JESVS Chriſtuſnak: ki ő ſzületéſével, minket megvigaſztala, és meg-bátorita, ki dücsőſſégével rakva földnek kerekſége.

Erről az Irás tanú-bizonságot téſzen; hogy valakik benne hiſznek meg nem csalatkoznak: de az örök életet, és örök dicsőſſéget igérte azoknak, hogy véle uralkodgyanak örökkön örökké.

MAS REGI ENEK.

Az Auguſtus Római Csáſzár uralkodik vala, Sidóságot ki birja vala, és Galiléát. Parancsolá e' világot levélben iratni.

Minnek vala minden felől a' váraſokból: eredett ſzerént nemazetſség-ſzerént, és hazajokból, hogy bé-iratnák ő magokat Csáſzár levelében.

Ez hirt halván a' szent Jósef Szűz Mariaval; el indula Galileából, a' Názáretből, Dávid Királynak Városában a' Bethlehemben.

Immár a' sok vendég néppel, minden szállások, a' Városban bétöltek vala. Azért szent Jósef, el bé szálla jegyesével, egy istállóba.

Tisztaságban mi Urunkat, a' Szűz Maria: szűzen szülé nékünk világra, az Istállóbā bé polálván, s' helyheztetvén, őt a' Jászolyban.

Szent Pál irja: bizony beszéd mellyet hinnünk kell. E' világra Ur Christus jöve: ennek okáért; hogy ő minket bűnösöket üdvezitene.

De ha irgalmasságából el nem jött vólna, mi minnyájan elveszt̄ünk vólna, kárhoztunk vólna, mert mind fejenként Ur Istennek valánk haragjában.

A' mi első Adám atyánk mikor vétkezék; Ur Istennek parancsolattyát, hogy ő meg-szegé, magát ejté, és fiait Isten haragjában.

Minden lelkek, kik ő tőle származnak vala, ésnek vala Isten átkába, és haragjába, fogantatván, szűlettetvén eredendő bűnben.

Senki jó cselekedetéből, és érdeméből, menyországba nem mehet vala, és Ur Istennek nem engesztelheti vala, ő nag' haragját.

Isaiás szent Proféta örömet monda: hogy mi nékünk gyermek szűletnék, fiú adatnék, ki Istennek nagy haragját meg-engesztelné.

Angyal Pásztoroknak éjjel hogy meg jelenék, ez szót mondá. Hirdetek néktek én nagy örömet: mert szűletett ez nap néktek üdvözitőtök.

Nagy sereggel az Angyalok égben éneklék. Ur Istennek dicsőssség menyben, és itt e' földön, békesség, a' jó akaratú embereknek.

A' Pásztorok mind fel-kelvén, el-bé-menének Bethlehembe, és meg találák a' szent Josefet, Szűz Mariaval a' gyermeket; otta' jászolyban.
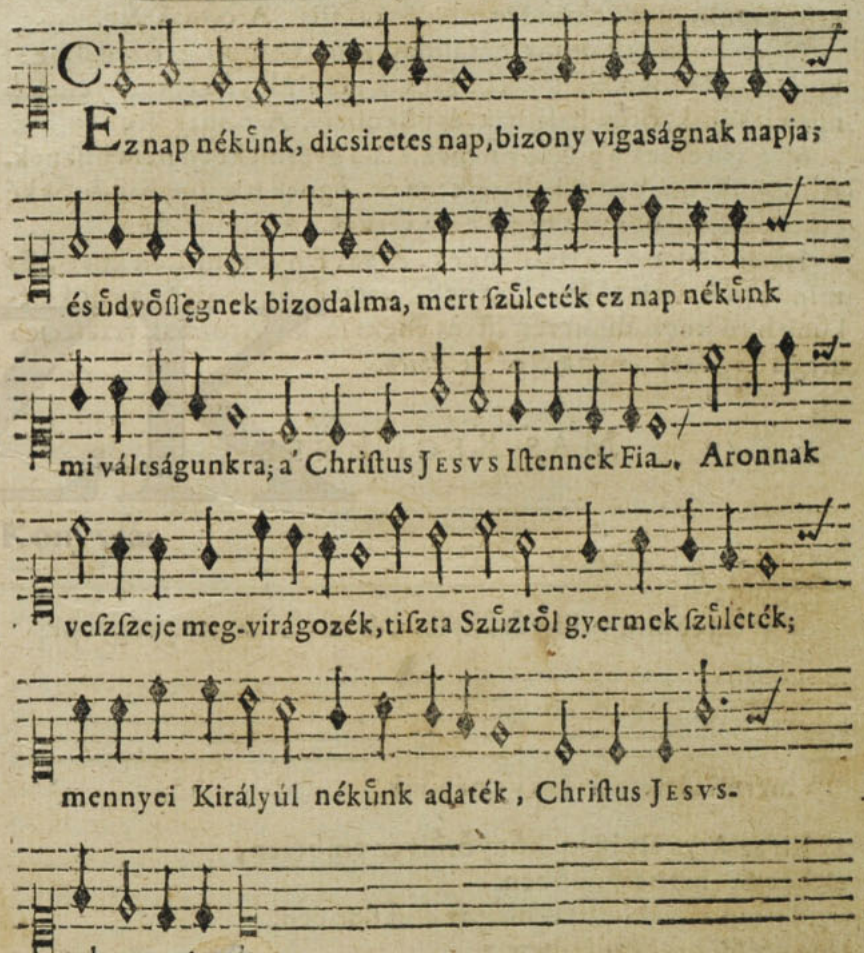
Dicsőiték, és dicsirék Istent mindenben, mellyeket ők hallottak vala, és láttak vala: azért mi-is dicsiretet nékie mondgyunk,

Oh te áldott, és szép gyermek Ur Jesus Christus. Hálát adunk ez nap te néked, és kérünk téged: tekincs reánk magas menyből mint fiaidra.

Adgyad

Adgyad nékünk ajándékúl szent Lélek Istent, hogy vallhassunk téged örökké, és dicsirhessünk, hóltunk után Menyországban téged láthassunk.

MAS REGI ENEK.

Ez Gyer-

Ez Gyermek vólt a' meg-igért mag, mi első Atyáinknak: Adám Atyánknak, Abrahámnak, kiben minden nemzetségek meg-áldatának, örök életre fel-támadnak. Aronnak veszszeje &c.
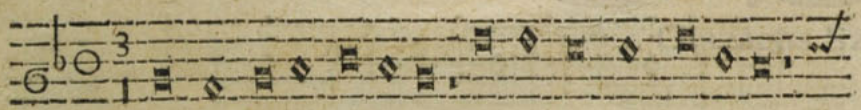
Meg-töretett e' gyermek miatt, az ördögnek nagy hatalma: A' halál, a' bűn, s' ördög országa, meg-nyittaték menyországnak erős kapuja, Istennek kedve mi reánk szálla. Aronnak &c.

Nincsen azért rajtunk hatalma, nincs semmi győzedelme: bűnnek, ördögnek, s' kárhozatnak, és a' Moyses törvényének ő nagy átkának, örök halálnak, és pokolnak. Aronnak &c.
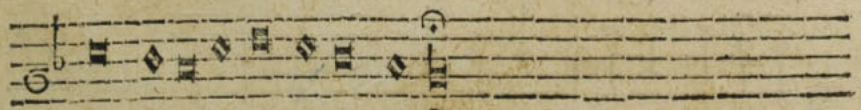
Meg-töretnek a' pogány népek, kik a' gyermekben nem hisznek. A' nagy Istennek nem kellenek: az ördögnek hatalmában örökké esnek, a' kik a' bűnnek véget nem vetnek. Aronnak &c.

Hálát adgyunk az Ur Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, Es mind örüllyünk a' gyermeknek; nagy örömet az Angyalok nékünk hirdetnek, dicsirvén Istent énekelnek. Aronnak veszszeje meg-virágozék, tiszta &c. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

Jer minnyájan örüllyünk, és szivünkben vigadgyunk,

mert született Ur Jesvs nékünk.

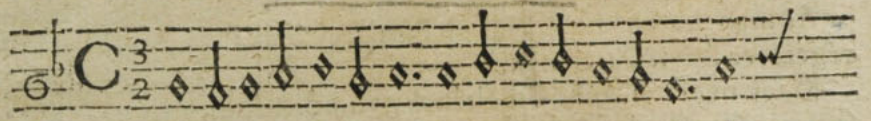
Kit az Atya Ur Isten, könyörülvén emberen,
el-bocsátá hatodik üdőben.
Mert meg-vala igirve, még az első üdőben,
teremtésnek ő kezdetiben:

A' mi

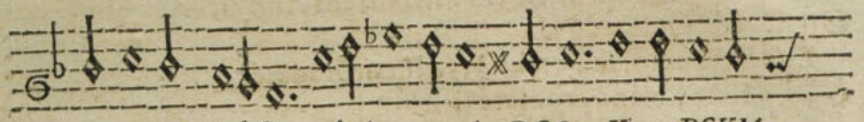
A' mi első Atyánknak, Adámnak, fiainak,
és utánna maradékinak.
Az után Abrahámnak, Jákób Pátriárchának:
végezetre Dávid Királynak.
Kinek nemzetségéből, méhének gyümölcséből,
születék szeplőtelen Szüztől.
Kinek neve MARIA, Ur JESVSnak szent Annya,
és ő néki szólgáló leánya.
E' szép Szüztől születék, Atya Istentől adaték,
és mi-nékünk ajándékoztaték.
Angyali szép zengések, es ékes énekléssek,
jelenének mennyei seregek.
Hirdetvén Pásztoroknak, júh mellett vigyázóknak,
vigadnának az Ur JESVSnak.
Mert csak ő üdvözitő, mindenekkel jó-tévő,
senkit pedig hátra nem vető.
Hozzá hi mindeneket, gonosz bűnben élőket,
meg-bocsáttya az ő bűnöket.
El-hagyá gazdagságát, véghetetlen országát,
hogy érettünk adná ő magát.
Azért jöve hogy élnénk, és meg-engeszteltetnénk,
érdeméből kegyelmét nyernénk.
Nagy szeretet mindenekhez, hogy Isten emberekhez,
jöve nyomorúlt bűnösökhöz.
Ő életnek adója, szűnek vigasztalója,
lelkünknek világositoja.
A' kik benne nem biznak, sőt bizni sem akarnak,
örök halállal mind meg-halnak.
Mi azért a' Felségnek, Emberré lőtt Istennek:
hidgyünk mint nagy reménségünknek.
Ki nékünk igirteték, és érettünk születék,
tőlünk örökké dicsirtessék.
Ő Attyával egy emben, Szent Háromság mennyégben,
áldattassék egy igaz hitben. *Amen.*

MAS

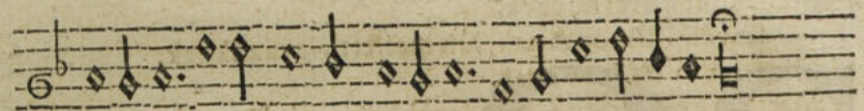
MAS ENEK.

In Natali Domini, gaudent omnes Angeli, &

cantant cum jubilo. Gloria uni DEO. Virgo DEVM

genuit, Virgo Christum peperit, Virgo semper intacta.

Nuntiavit Angelus, gaudium Pastoribus, Christi natalitia, magna cum letitia. Virgo DEVM genuit, Virgo Christum &c.

Natus est Emmanuël, quem prædixit Gabriel, testis est Ezechiel, à Patre processit El. Virgo DEVM genuit, &c.

Christus natus hodie, ex MARIA Virgine, sine viri semine, apparuit hodie. Virgo DEUM genuit, Virgo Christum &c.

Magi DEUM adorant, aurum, thus, myrrham donant, Regum Regi Domino. Gloria uni DEO. Virgo DEUM genuit, &c.

In Natali Domini. Nota eadem.

SZűletésęn Istennek, az Angyalok őrűlnek, és vigan énekelnek. Dicsőssęg egy Istennek. A' Szűz Istent fogada, Szűz szűle e' világra, és szűzen meg-marada.

Szent Angyal menyből hirdet, Pásztoroknak őrőmet, Christusnak szűletésęt, és nagy győnyőrűsęgét. A' Szűz Istent &c.

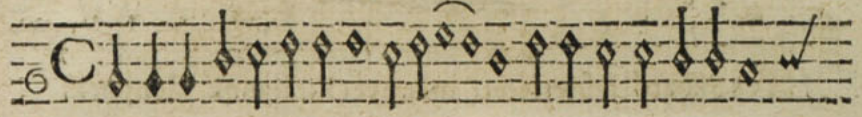
Szűletett

Szűletett Emmanuël, kit meg-monda Gábriel, bizonyit Ezechiel, Attyától származék El. A' Szűz Istent fogada, &c.
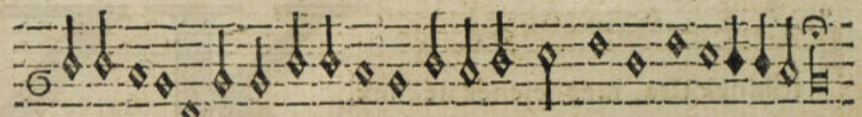
Ez nap Christus szűletett, MARIATÓL szűzen lett, kit férfiú nem ismért, ma mi-nékűnk meg-jelent. A' Szűz Istent &c

Királyok őt imadgyák, és meg-ajándékozzák, a' Királyok nak Űrát, szentsęgét magasztallyák. A' Szűz Istent fog: &c. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

En Virgo parit Filium. Jubilemus. Rosa gignit lilium.

Exultemus Natum sine Patre, Filium cum Matre collaudemus.

Qui prophetizatus: Jubilemus. Est in orbem natus. Exultemus &c.
Contra jus, humanam. Jubil: Assumpsit naturam. Exult: &c.
Golias prostratus. Jubil: Homo liberatus. Exultemus Natum sine Patre, filium cum Matre collaudemus. Amen.

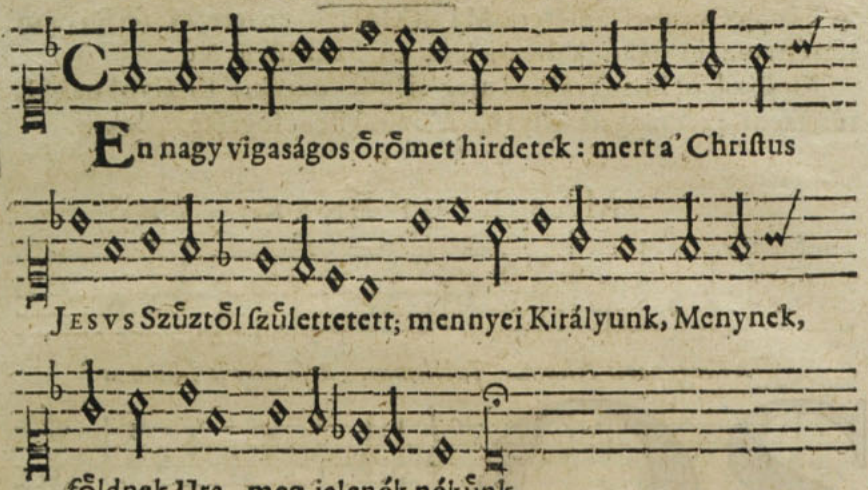
En Virgo parit: Nota eadem.

A' Szűz szűlé szent Fiát: őrvendezzűnk. Rósa nemze liliomot. Jer vigadgyunk. Atya-nélkűl szűletett Fiat, ő Annyával, jer dicsirjűk.

Meg-profétáltatva: őrvendezzűnk. Szűleték e' világra: Jer &c.
Emberi természetet. őrvendezzűnk, Fel-vőn természet ellen.
Goliát meg-őleték: őrvendezzűnk. Az ember meg-menteték. Jer vigadgyunk. Atya-nélkűl szűletett Fiat ő Ann: &c. *Amen.*

MAS

MAS REGI ENEK.

Nap, hóld, és csillagok ragyogván örűlnek, nagy örömet nékünk azzal jelentnek, emberi állatnak, hogy immár ideje el-jött váltságának.

Dávid nemzetéből lenni profétáltaték: a' mi látásunkra jászolban téteték. Ekör, és a' Szamár, az áldott gyermekre lehelvén, dicsirék.

Régen Isaiás ezt meg-jelentette, hogy meg-virágozik Áárónnak veszszeje; kinek szép gyümölcse, emberi nemzetet kárhozattól menté.

Eva, és az Ádám, az almában önek, kiért ő fiai meg-keseredének: valamig Christusnak, ideje el nem jött szent szűletésének.

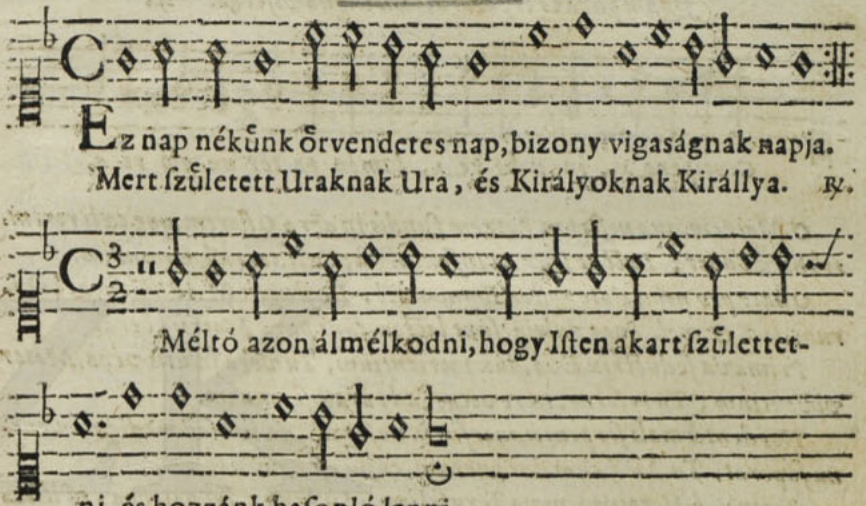
Angyalok az égben sereggel röpdösnek, ékes dicsiretet mondanak Istennek, örömet hirdetnek, s' földi kévánt békeséget embereknek.

Az új Csillag fénlik, és Christust jelenti, és a' mi szivünket ő hozzá gerjeszti. Ezt kévánnyák vala a' régi szent atyák a' setét Lymbusba.

Azért

Azért mi-is néki minnyájan örvendgyünk: Szűletett Christusnak új éneket mondgyunk. A' szent Angyalokkal edgyütt vigadozván: Allelujátzengjünk. *Amen.*

MAS ENEK.

Csuda dolog, új, és hallatlan világ kezdetitől fogvá,
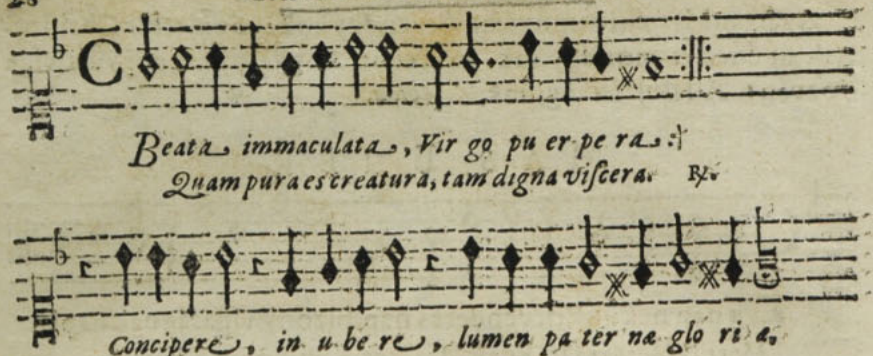
Hogy tiszta Szűz fiat fogadna, és szűzességben maradna. ℟. Szűzessége meg-tartatott, Christus Királyt földre hozott, és ugy meg-menté e' világot.

Edes Jesvs, ô mi Istenünk, add hogy újonnan szűletessünk.

Ne szenved hogy bűnben heverjünk, és mosd-el rútságát rólunk. ℟. A' te szent szűletésedért, ne büntes minket bűneinkért, és add életünknek jó végét.

Bűnös népek hozzád folyamunk, s' irgalmaságodtól váruuk.

Meg ne vesséd a' te népedet, nyújcsad hozzá szent kezedet. ℟. És meg-emlekezzél rólunk, midőn világból ki-múlunk, légyen szent Országod helyünk. *Amen.*

O Matrem, quæ noſtrum Patrem fundis in aëra. O florem, quę cæli rorem trahis ad ubera, Lactas DEVM infantulum, Cœli, terræq; Dominum.

O nate pro nobis date noſter Emmanuël, De fruge MARIÆ ſuge, butyrum, lac, & mel. Sunt dulcia, ſunt lactea, ſunt pura Matris ubera.

Primæva ſeductrix Eva, dux morientium, Tu vera ſalutis vena, Mater viventium, Tu reſeras, tu revocas, ad paradiſi januam.

Nos dentis mali ſerpentis, morſus invaſerat. Divina ſed medicina venena ſuperat, Tu Medicum das puerum, cujus eſt nomen oleum.
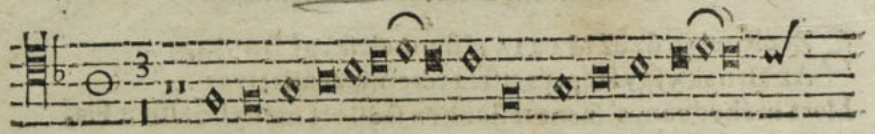
Regina, ô Heroina, nova Jeruſalem, Sis bona nobis patrona, in iſta Bethlehem; Te Cherubim, te Seraphim laudant MARIAM perpetim.

Laudemus, & invocemus, fortem Mulierem, MARIAM dulcem, & piam quæ vincit Dæmonem. Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc venremur mentibus. Amen.
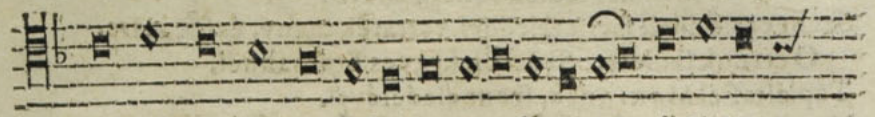
Beata immaculata. Nota eadem.

SZeplőtelen Szűz MARIA, Iſtennek ſzent Annya,
Az Urnak vagy ſzép, és tiſzta teremtett állattya:
Mert méhedben, s' ſzent teſtedben ſzállott menyből Iſten Fia.
O Anya ki mi Atyánkat hozád e' világra.
O Virág? ki Iſten fiát ſzűléd váltságunkra:
Szent emlőddel, ſzent tejeddel, tartaték meny, és föld Ura.
O értünk ſzületett Szűztől, kegyes Emmanuël,
Táplálta ſál MARIA nak, ſzent eledelével.
Mert édeſſég, s' gyönyörűſég tartatni ſzűz emlőjével.
A' halálnak bé-hozója, veſztett minket Eva,
De üdvöſſégünk úttyának, te lől kalaúzza,
Mert általad fel-van nyitva, a' paradicsom kapuja.
A' gonoſz kigyónak mérge, minket ferteztetett,
De te menyből ſebeinkre, hozál ſzent kenetet,
Orvoſt adál, s' meg-gyógyitál, ſzülvén Iſtennek Igéjét.
O felſéges, kellemetes új Jeruſálemünk,
Légy kegyelmes, ez életbe, nékünk Bethlehemünk,
Cherubimmal, s' Serafimmal hogy tégedet dicsirheſsünk.
Aldgyuk, és fel-magaſztallyuk, ezt a' nagy ſzent Szűzet,
Szűz MARIAt, ki ördögön, vön nagy győzedelmet,
Ezt ſzivünkel. ezt elménkel, tiſztellyük mint ſzeretőnket. *Amen.*

REGI ENEK.
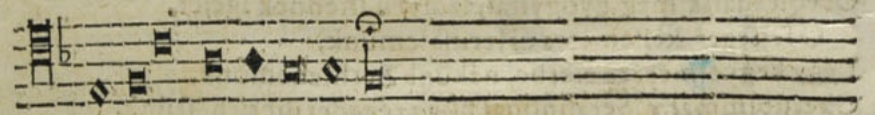

In dulci ju bi lo, zengjen vig ének ſzó,

Mi meg-váltónk nyúgſzik *in præ ſe pi o*, és fénlik

mint a' fényes nap; *matris in gre mi o. Alpha eſt*,

& O, *Alpha eſt, & O.*

O JESU parvule, ô kiſded gyermecske, Szivünket vigaſztallyad, *ô puer optime.* Minden te javaiddal, *ô Princeps gloriæ. Trahe nos poſt te, trahe nos poſt te*,
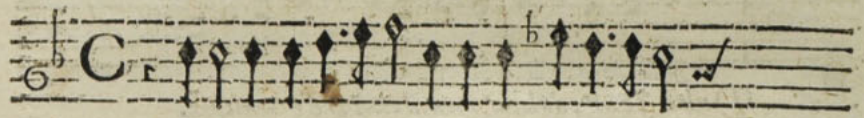
Ubi ſunt gaudia, a' mennyei hajlékba, Nagy örömmel éneklik, *nova cantica*, Mind a' mennyei karok, *in Regis curia. Eja gloria! eja gloria!*

Mater, & Filia, a' ſzép Szüz MARIA, Mi mind el-veſztünk vólna, *per noſtra crimina*, De ô nékünk meg-nyerte *Cœlorum gaudia; Eja qualia! eja qualia!*
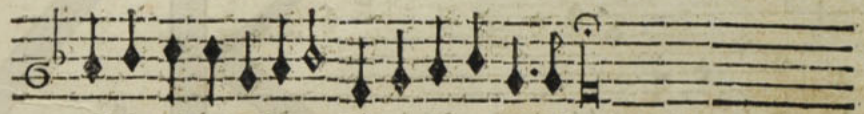
CAN-

CANTUS LATINI de Nativitate Domini.

Proſa de B. Virgine MARIA.

Lætare puerpera, læto puerperio,

Cujus caſta viſcera, fœcundantur Filio.

Lacte fluunt ubera, cum pudoris lilio. Membra fovet tenera, Virgo lacte proprio.

Patris Unigenitus, per quem fecit ſæcula, Hic degit humanitus, ſub Matre paupercula.

Ibi Sanctos reficit Angelos lætitiâ: Hic ſitit, & eſurit, egens ab infantia.

Ibi regit omnia; hic à Matre regitur: Ibi dat imperia; hic ancillæ ſubditur.

Ibi ſummi culminis, reſidet in ſolio; Hic ligatus faſciis vagit in præſepio.

O Homo conſidera, revocans memoriæ; Quanta ſint hæc opera, divinæ clementiæ.

Non deſperes veniam, ſi multum deliqueris, Ubi tot inſignia charitatis videris.
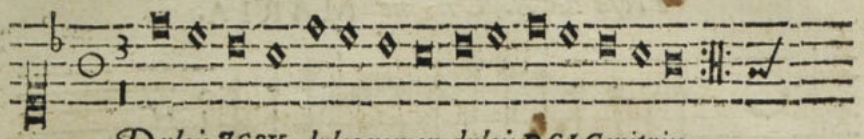
Sub Matris refugium, fuge cauſa veniæ; Nam tenet in gremio fontem indulgentiæ.

Hanc ſalutes ſæpius, cum ſpei fiducia, Dicens flexis genibus. Ave plena gratia.
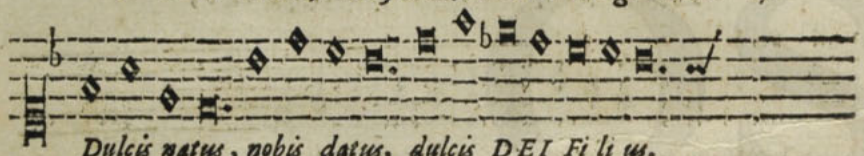
Quondam flentis lachrymas, ſedaſti uberibus; Nunc iratum mitiga, pro noſtris exceſſibus.

JESU lapſos reſpice, piæ Matris precibus. Emendatos effice dignos cæli civibus. Amen.
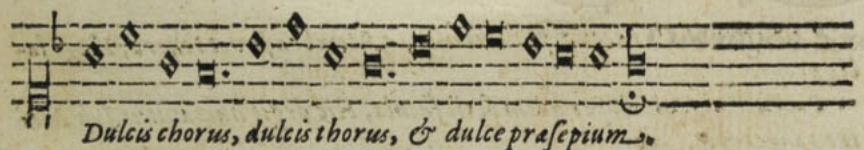
Ad Chriſtum natum.

Dulcis JESV, dulce nomen, dulcis DEI Genitrix.
Dulce Cœlum, dulce ſolum, dulce Matris gaudium. ℟.

Dulcis natus, nobis datus, dulcis DEI Filius.

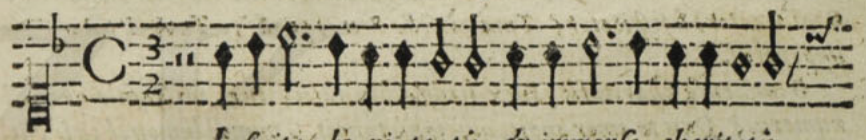

Dulcis chorus, dulcis thorus, & dulce præſepium.
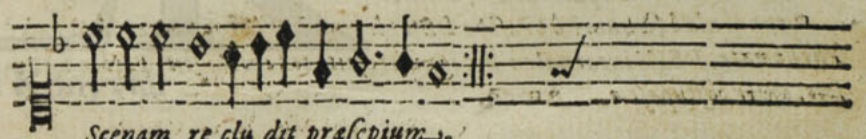
Pulchrum numen, pulchrum lumen noctis in ſolatium.
Pulchrum flamen, pulchrum ſtramen, & pulchrum palatium. ℟.
Antrum pulchrum, pulchrum fulcrum, & pulchrum tugurium.
Pulchræ cunæ, ut lux lunæ; ſed puellus pulchrior.
Salve Virgo, ſalve virga, quæ de Jeſſe ſtaruit;
Salve nate nobis date, quem MARIA genuit. ℟.
Fœlix tellus, quæ per vellus rore Cœli maduit.
Fœlix Homo, qui propomo vitæ panem accipit.

JESU

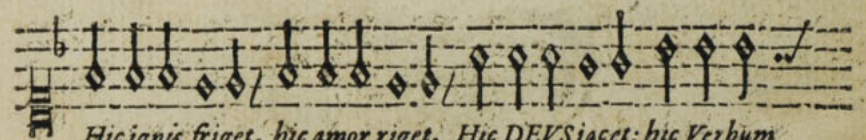
JESU veni, flatu leni, cor noſtrum refrigera:
Carnis æſtus, orci quæſtus ceſſent mundi prælia. ℟.
Cor devotum, te vult totum; Nam tu ſolus omnia.
Ergo veni, ſimus pleni, fontis tui copia.
Pie JESV, qui pro eſu pomi, per te vetiti.
Nudus naſci, lacte paſci voluiſti perpeti. ℟.
Da ſalutem per virtutem quâ polles divinitus,
Ut hic donum, illic bonum acquiramus cælitus.
Tuus fletus JESV, lætus, mœſtum mundum recreat.
Ejulatus tuus gratus, Patri nos conciliat; ℟.
Sed da verè, tecum flere cauſam mali, crimina:
Vt poſt mortem, cæli ſortem, nobis det in ſæcula. Amen.
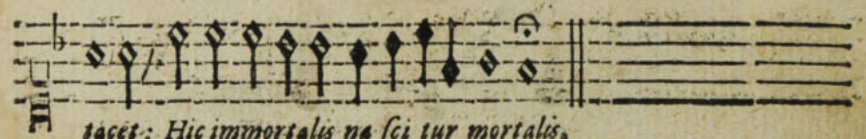

Infinitæ bo ni ta tis, & immenſa charitatis,

Scenam re clu dit præſepium.

Hic ignis friget, hic amor riget. Hic DEVS jacet: hic Verbum

tacet: Hic immortalis na ſci tur mortalis.

Pennù

Pennis venti qui portatur, hic à ventis flagellatur, Lux vera nocte obruitur. Soles gemelli, pluunt ocelli, amore plenæ diffluunt genæ. Artus tenelli trepidant puelli.

Quem nec amplaterræ castra, nec cœlorum capiunt astra, parvis integitur fasciolis. Pro cœli aula, vilis est caula, Illustre tectum, vix tegit lectum, patens rigori, pervium furori.

Orbem terræ qui fundavit. Cœli molem, qui formavit: Non habet locum in diversorio. Cui cœlum sedes, non habet ædes: qui nos amœnat, qui nos serenat. Flet sub acerbis boreæ procellis.

Egredimini de duris, cordis obstimati muris; Filiæ Sion egredimini. Videte bellum Regem puellum, cui sella gramen, cui thronus stramen, Cujus misellus servus est asellus.

O mi DEVS, ô meorum, vena prima gaudiorum? ô Angelorum lætitia? O mi amator, ô sospitator? Tune misselle Rex es puelle, Tune Creator Cœli Imperator.

O Immensæ charitatis, inex haustæ bonitatis, tuæ, mi Jesule quis est numerus? Quis te amor angit, quis ignis tangit. O mundi lumen, ô cœli Numen, Salutis author, patrone & fautor.

O cunabula ô fœnum? ô præsepe DEO plenum? O Virgo parens, ô pupule? Puelle nate, DEVS incarnate: hic ignis crescit, cor emollescit, Pectus liquescit, amor obstupescit. Amen.
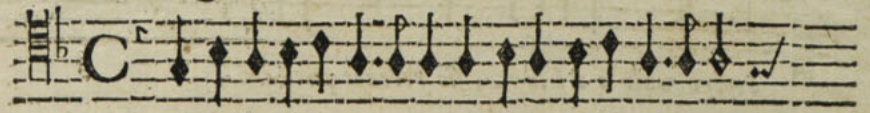

Alius.

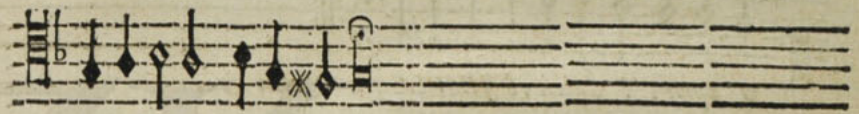
Alius.

Redemptor orbis natus est, MARIA Virgo Mater est.
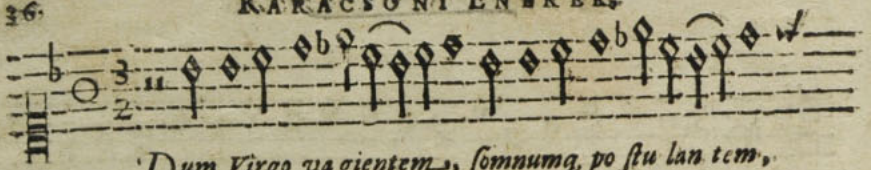

O per beatum nuntium, ô dulce cordis gaudium.
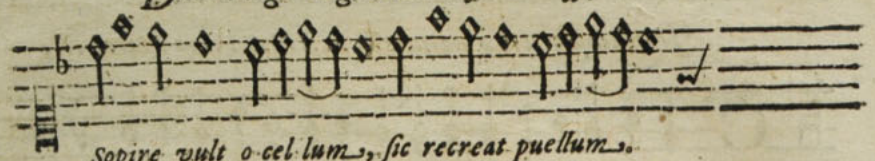

Alleluja, Al le lu ja.

Hanc diem fecit Dominus, quâ nos invisit servulos. O per beatum &c.
Jam radix Jesse floruit, & Virgo fructum protulit. O per beat: &c.
Fœcunda partum edidit, & Virgo Mater permanet. O per beat: &c.
In cœlis cantant Angeli, in terris Adæ filii. O per beatum &c.
Pastores læti affluunt, Magiq; currunt ocyus. O per beatum &c.
Resultat Lymbus jubilo, quod Christus orbi natus est. O per &c.
Præcursor ejus omnibus salutem certam nuntiat. O per beat: &c.
Sit Trinitati gloria, per quam hæc nobis gratia. O per beat: &c.
Tibiq; dulcis JESULE, sit laus cum Matre Virgine. O per beatum nuntium, ô dulce cordis gaudium. Alleluja, Alleluja.

Alius.

Dum Virgo vagientem, somnumq; postu lantem,

Sopire vult o cel lum, sic recreat puellum.

O amor, ô dulcis, ô JESVLE mi. O amor &c.

O Numen, o puelle, o nate plene melle:
In lectulo informi, in fœno nate dormi. O amor &c.
O nate mi mellite, ô vita mea vitæ:
O dormi mea rosa, ô gemma pretiosa. O amor, ô dulcis, &c.
O dormi meus thronus: ô dormi puer bonus.
O dormi mea salus, dum sinit mundus malus. O amor, &c.
O gaudium parentis, solatiumq; mentis,
O nate mi & Pater, ô dormi canit Mater. O amor, &c.
Vis alios cantores, vocabimus Pastores.
His nulli sunt priores, & voce castiores. O amor, &c.
Clamabunt ô puelle: ô Sol orbis ocelle.
O dormi, dormi, dormi, præsepio informi. O amor, ô dulcis, ô JESVLE mi.
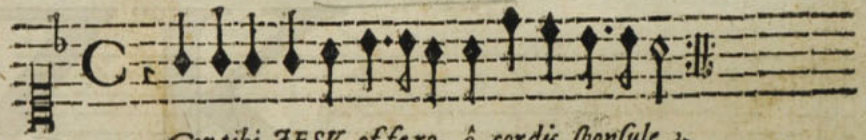
Nota. Dum Virgo vagientem.

Exultet & lætetur, totusq; jucundetur, Mundus, tuo natali.
O JESVLE mi, ô pupule mi.
Plaudat die beata, dum cœlirus citatâ, manu sonat chorales. O JES: &c.
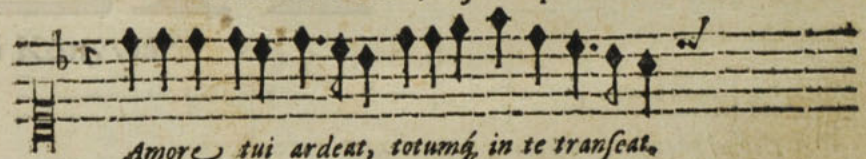
Tristes

Tristes silete cantus; non vult habere planctus, Salvator orbis natus: &c.
Alauda lirlirando, passerq; circitando, Natale pangant carmen. ô JE: &c.
Dulces mei sodales, adeste commensales, Ad nuptias regales. O JES: &c.
Eja Angelo credentes, stellam Ducem sequentes, Regem novũ quæramus.
Quid tam diu moramur, Pastoribus jungamur. In Bethlehem pergamus.
Præsepe circumdemus. & voculas aptemus, Simulq; cantilemus. &c.
Infantulo, novello, pulchellulo, tenello, Psallamus omnes, omnes, &c.
Pro fasciis, cunisq; stratis, crepundiisq; Cor molle præparemus. &c.
Sat est, sat est, cessemus, dum blandulum videmus. Jam somnulũ venire.
Eamus hinc ad clausira, jam bina nutant astra, Dicamus omnes dormi.
O JESVLE mi, ô pupule mi.
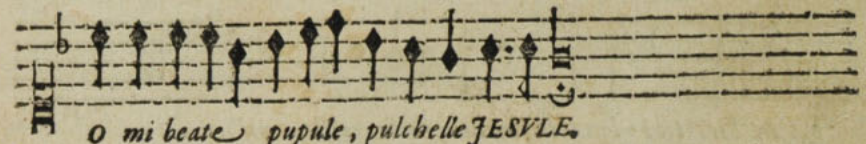
Alius.

Cor tibi JESV offero, ô cordis sponsule.
Et totâ mente dedico, mi suavis parvule. ℟.

Amore tui ardeat, totumq; in te transeat.

O mi beate pupule, pulchelle JESVLE.

Amore cor accenditur, ô ardens JESVLE, Liquescit, & dissolvitur amande parvule. ℟. *Urit dolor in viscere, urit amor in pectore: Nudum te quando video, Matris in gremio.*
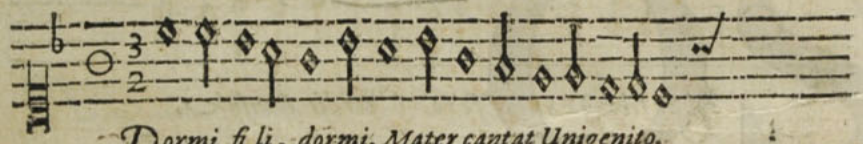
Quid fecit? ut eligeres pro cœlo ſtabula; Amoris hæc audaculi ſunt ſtratagemata. ℟. *O Amor, ô quam fortis es, ut coelo DEVM traheres; Ah flectere gemmeolis parvi lachrymulis.*

O Sol, ô ſpes, ô uni cum mentis ſolatium? Quantum amoris patior, tui incendium. ℟. *Non capio tot flammulas, queis mihi pectus uſtulas; Ardebo dum in tenues, diſſolvar cineres.*
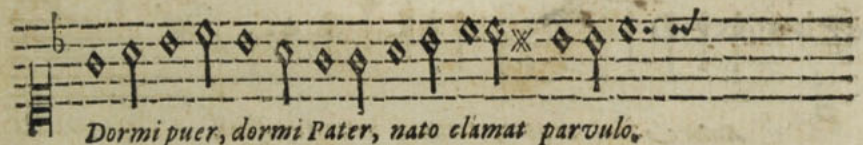
Plus millies te diligo, ô blande JESVLE! Mori coram præſepio, quam vellem parvule. ℟. *En cor plenum amoribus, tuis advolvo pedibus, Tuo mi ſuavis puſio, include corculo.*

Non meus ſum, ſed tuus ſum ô dulcis parvule, Ego tuum tu cor meum, habes ô JESVLE, ℟. *Accurre Amor, ultima tibi debetur laurea, Utrumq; cor in unicum liqueſcat corculum.* **Amen.**
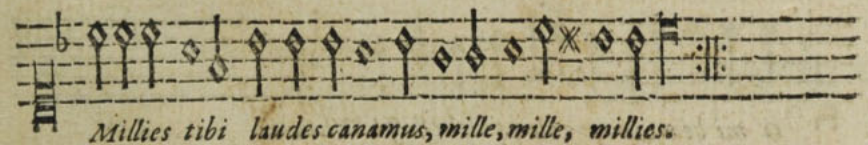
Alius.

Dormi fi li, dormi, Mater cantat Unigenito.

Dormi puer, dormi Pater, nato clamat parvulo.
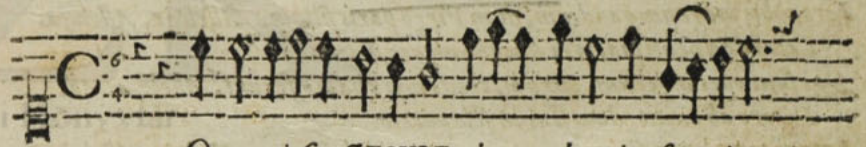

Millies tibi laudes canamus, mille, mille, millies.

Lectum ſtravi tibi ſoli, dormi nate bellule,
Stravi lectum foeno molli, dormi mi animule. Millies tibi &c.
Dormi decus, & corona, dormi nectar lactcum.
Dormi, Mater dabo dona, dabo favum melleum. Millies tibi &c.
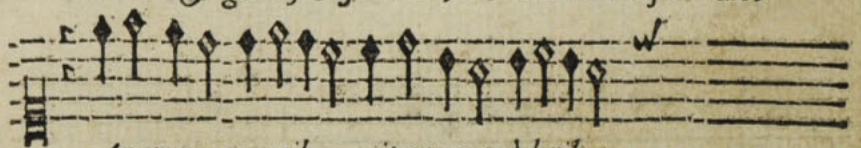
Dormi

Dormi ſapor, & dulcedo, dormi mea gloria,
Quicquid vis, en tibi cedo, inter hæc præſepia. Millies tibi &c.
Dormi nate mi, mellite, dormi plene zaccaro,
Dormi vita meæ vitæ, caſto natus utero. Millies tibi &c.
Quicquid optas volo dare, dormi parve pupule,
Dormi fili, dormi caræ Matris deliciolæ. Millies tibi &c.
Dormi cor, & meus thronus, dormi Matris jubilum:
Aurium cœleſtis ſonus, & ſuäve ſibilum. Millies tibi &c.
Dormi fili, dulce Mater, dulce melos concinam.
Dormi nate, ſuave Pater, ſuave carmen accinam. Millies &c.
Ne quid deſit, ſternam roſis, ſternam fœnum violis.
Pavimentum Hiacynthis, & præſepe liliis. Millies tibi &c.
Si vis Muſicam, Paſtores convocabo protinus,
Illis nulli ſunt priores, nemo canit caſtius. Millies tibi laudes canamus, mille, mille, millies. **Amen.**

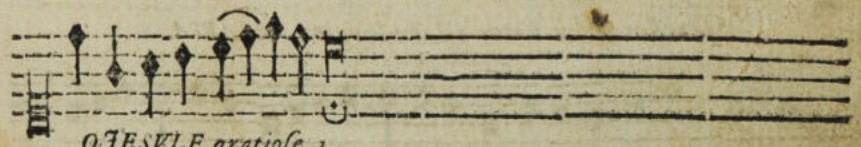
Alius.

O gratioſe JESVLE, duro cubas in ſtramine.

Amor cares amoribus, vitam necas doloribus.
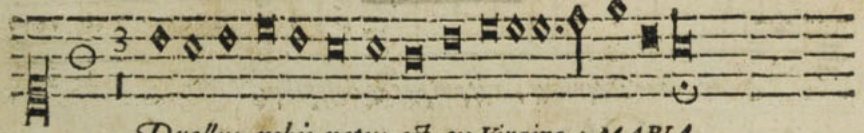

O JESVLE gratioſe.

O mi suävis puśio, Patris cares palatio.
Amor cares amoribus, privas DEVM cœlestibus. OJESVLE gratioſe.
O mi beate parvule, pro me jaces in frigore.
Amor cares amoribus, privas DEVM caloribus. OJESVLE gratioſe.
Da Virgo mihi filium, novum dabo præsepium.
Amor places amoribus, Christum levas doloribus. OJESVLE gratioſe.
Te Christe claudam pectore, hoc dulcius nil carcere.
Amor places amoribus Christum foves caloribus. OJESVLE gratioſe.
Nunc parve dormi puśio, in hoc novo palatio.
Amor fave præsepio, somnum fove silentio. OJESVLE gratioſe.
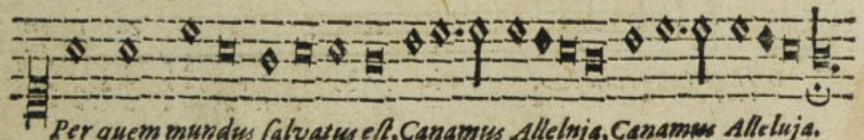
Nota. O gratioſe &c.

LÆtare Virgo Iſraël, quâ natus eſt Emmanuël.
Quæ eras ante filia, nunc Matris habes gaudia. Alleluja, Alleluja.
Lætare dum te Gabriel, ſalutat florem Iſraël.
Fœcunda Numen recipis, & Virgo Chriſtum concipis. Alleluja, Alleluja.
Lætare dum Bethlemicis, excluderis ab incolis.
Fers nobis magnum gaudium, dum Virgo paris filium. Alleluja, Alleluja.
Lætare ad præsepia, tres ducunt magos, ſidera.
Qui ſuas opes ingerunt, aurum, thus, myrrham offerunt. Alleluja, Alle:
Lætare ab exilio, dum ſtas in ſolo patrio.
Lætare templo perditum, cum natum ducis ſubditum. Alleluja, Alleluja.

Alius.

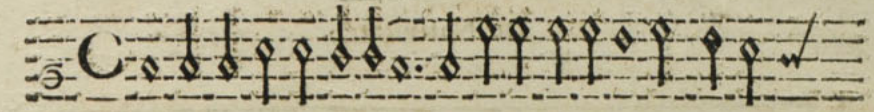
Puellus nobis natus eſt, ex Virgine MARIA.

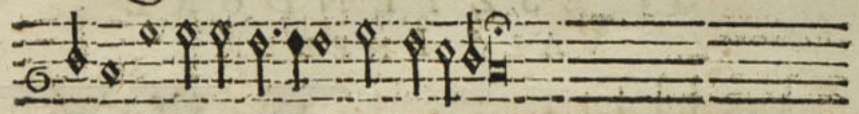
Per quem mundus ſalvatus eſt. Canamus Allelnja, Canamus Alleluja.

Æterni

Æterni Patris Filius, & Coelorum fabricator,
Tenellus ſit infantulus, immenſus Imperator; Immenſus &c.
Recumbit inter beſtias, Majeſtas infinita.
Tenellas fundit lachrymas, mortalium pro vita: mortalium &c.
Hanc ergo propter gratiam, lætemur & exultemus,
DEOq; demus gloriam, & nunquam ſiniamus, & nunquam &c.
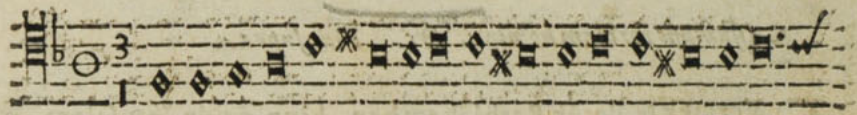

NObis eſt natus hodie, de pura Virgine, Rex victo-
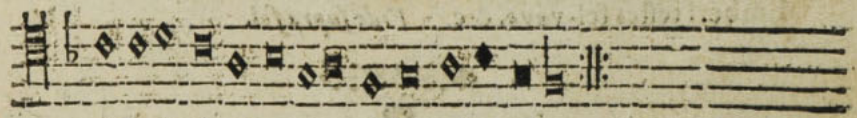

ria. De pura Virgine Rex Victoria.

Cui Sol, Luna & Terra, omnia Sydera, vernant per tempora. Omnia &c
Ideo nos terrigenæ, laudemus hodie Regem potentiæ: Laudemus &c.
Ut dentur nobis præmia, magnaq; gaudia in Coeli curia. Magnaq; &c.
Ob hoc nunc pangamus ei, omnes, & ſinguli in voce chorali. Omnes &c.
Laudemus noſtrum Dominum, MARIA filium, Regem Angelorum:
Salus illi, & gloria, atq; victoria, per cuncta ſæcula. Atq;: Amen.

FIt porta Chriſti pervia; Fulget dies, Fulget dies.
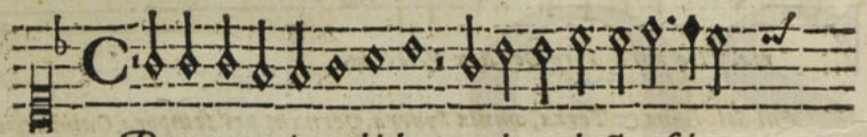

Referta plena gratia; fulget dies iſta. Referta &c.

Dici ſi-
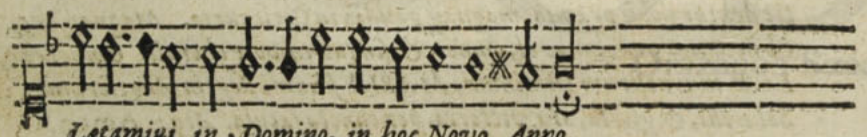
Diei ſolemnia; fulget dies, &c. Celebrat Eccleſia, fulget &c.
Genus ſuperni luminis: fulget &c. Proceſſit alvo Virginis: ful: &c.
Honor Matris, & gaudium. Fulget &c. Immenſa ſpes credentium. &c.
Naſcuntur mundo gaudia. ful: &c. Æterni Patris germina, fulg: &c.
Gloria tibi Domine. fulget &c. Qui natus es de Virgine. fulget &c.
Cum Patre, & ſancto Sqiritu: fulg: &c. In ſempiterna ſacula fulg: &c.

De Nativitate.

UJ ESZTENDŐRE VALÓ ENEKEK.

Puer natus in Bethlehem: unde gaudet Jeruſalem.

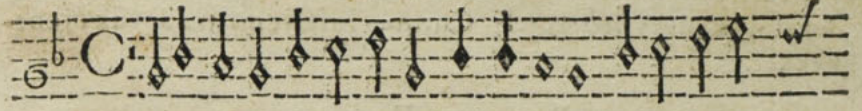
Lætamini in Domino, in hoc Novo Anno.

Aſſumpſit formam hominis. &c. Vide ſupra.
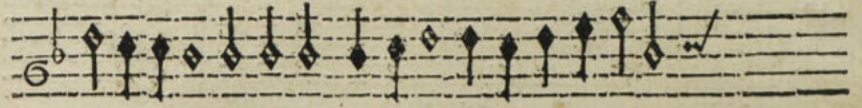
GYermek ſzűleték Bethlehemben, kinn őrűle Jeruſalem. őrvendezzűnk, és vigadgyunk, az Uj eſztendőben.
Emberi teſtet fel-véve. &c. *Vide ſupra fol.*

Nota

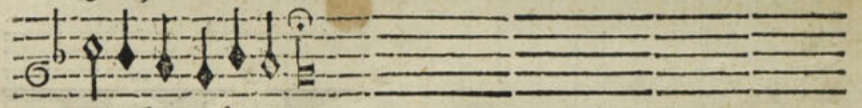
Nota Secunda.

Puer natus in Bethlehem. Hoc in Anno, Unde gaudet

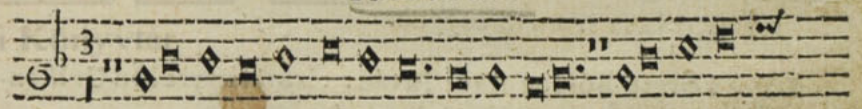
Jeruſalem. Ad laudem Domini, hoc in Anno novo,
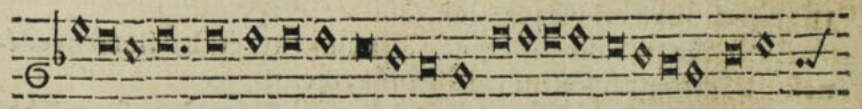

parvulum adoremus.

GYermek ſzűleték Bethlehemben. Az időben, Kin őrűl a' Jeruſálem. Az új időben miis őrvendezzűnk ſzűletett ſzép JESVSnak.

Nota tertia.

Puer natus in Bethlehem. Hoc in Anno. Unde gaudet
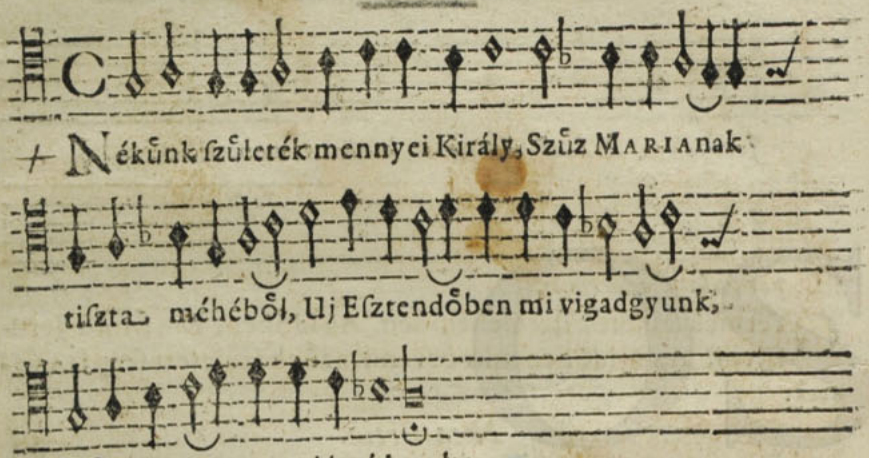

Jeruſalem. Hoc in Anno gratulemur, Genitrici colletemur dulci

jubilo, Chriſtum Regem veneremur novo cantico. Videre l f.

Gyermek szűleték Bethlehemben, Az időben. Kinn örül a' Jerusálem. Az üdőben mi vigadgyunk, Szűz Anyának örvendezzünk kedves örömmel; Christus Királyt mi imádgyuk új énekekkel.

Regi Enek.

Előtet követé Bóldog szent István: első Mártyra lőn Ur Istennek. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szent János vala választatott, és egyebek között szerelmetesb. Uj esztendőben mi vigadgyunk, szűletett &c.

Apró Szentek meg-öletének, az Ur kedveért halált szenvedének. Uj esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szent Thamás Püspök, és Fejedelem: bóldogságos szent Thamás emlekezeti: Uj esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Silvester Pápa hivattaték, és meny-országban koronáztaték. Uj esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Kis Karácsonnak hivattaték, és üdvősségnek nevezteték. Uj esztendőben mi vigadgyunk, szűletett &c.
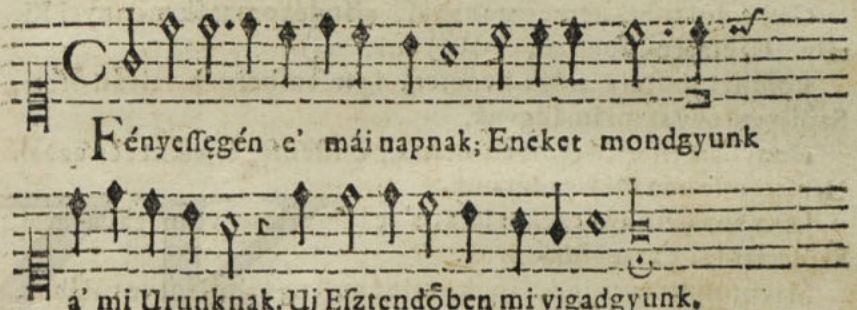
Királyok

Királyok Sábából jövének, Aranyat, temjént, mirrhát, hoznak. Uj esztendőben mi vigadgyunk, szűletett &c.

Dicsirtessék a' Szent Háromság: Hálá légyen az Ur Istennek. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, szűletett Jesvst mi imádgyuk. *Amē.*

Viz-kereszt napjara.

Regi Enek.

Dicsőssęgesen a' Szűz Maria, az ő szent Fiát szűlé világra. Szűletett Jesvst mi imádgyuk.

Angyalok mennyégből alá-jövének: nagy dicsiretet ők énekléнek. Uj Esztendőben mi vigadgyunk.

Dicsőssęg mennyégben az Ur Istennek, békesęg légyen földi népeknek. Szűlet Jesvst mi imádgyuk.

Pásztorok juhokat őriznek vala: Angyalok mennyegben vigadnak vala. Uj Esztendőben mi vigadgyunk.

Bethlem Városában egy Istállóban, tétett Jesvs egy kis jászólyban. Szűletett Jesvst mi imádgyuk.

Három Királyok csillagot láttak, az ő szivekben illyet gondoltak. Uj Esztendőben mi vigadgyunk.

Mennyünk-el, s' keressük ha meg-találljuk, ajándékokkal őtet tisztellyük. Szűletett Jesvst mi imádgyuk.

Jérusálemben hogy érkezének. Heródes Királytól kérdezkedének. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Hol vagyon szűletett Sidók Királlya: meg-jelent nékünk az ő csillaga. Szűletett JESVST mi imádgyuk.

Heródes Királytól el-búcsúzának, Bethlehem-felé ők indúlának. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Bethlem Városában hogy érkezének; a' gyermek előtt földre esének. Szűletett JESVST mi imádgyuk.

Gáspártól tiszta nemes arannyal, ajándékoztaték mennyei Király. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Boldisár mutata drága kenetet, igaz embernek valván őtet. Szűletet JESVST mi imádgyuk.

Menyhárt tisztelé temyén-illattal, ő Istenségét jelentvén azzal. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

JESVSnak Annya ezeket látá, s' reá-figyelmezve magába tartá. Szűletett JESVST mi imádgyuk.

Más úton haza el indúlának, mint az Angyaltól intve valának. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Heródes Király fel-háborodék, s' a' gyermek ellen fel-fegyverakezék. Szűletett JESVST mi imádgyuk.

Sok ezernyi magzatokat, le-vágattata ártatlanokat. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Azok már vigadnak az Ur JESVSsal, Szűz MARIAval, és Angyalokkal. Szűletett JESVST mi imádgyuk.
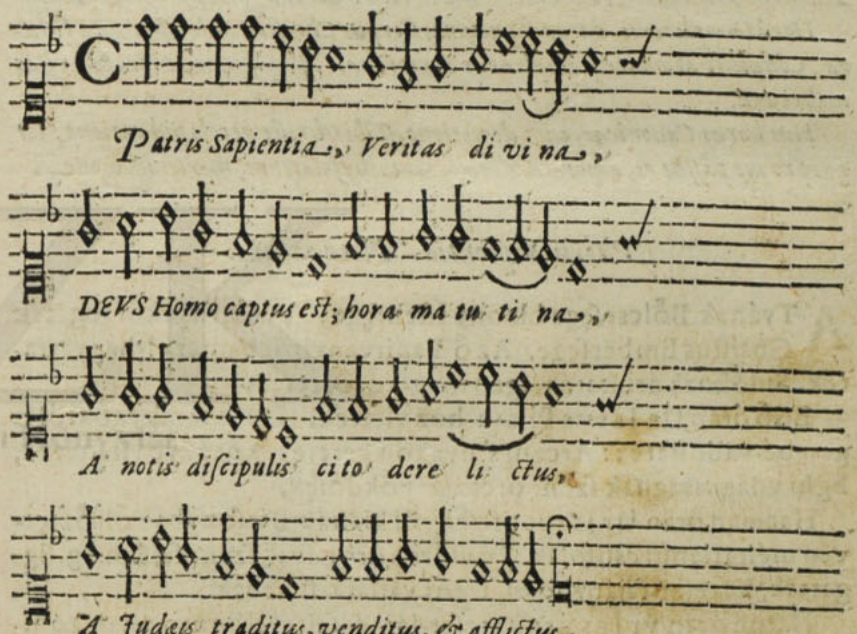
Mi-is szenvedgyünk az Ur JESVSért, ki magát adá mi bűneinkért. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Azért kérjük a' Szűz MARIAT, imádgya érettünk, az ő szent Fiát. Szűletett JESVST mi imádgyuk.

Dicsirtessék a' szent Háromság, kitől reánk száll minden boldogság. Uj esztendőben mi vigadgyunk, szűletett JESVST mi imádgyuk. *Amen.*

CAN-

CANTVS
Quadrageſimales.
NAGY BŐJTRE VALO ENEKEK.

Horâ primâ Dominum, ducunt ad Pilatum, Et à falsis teſtibus, multum accuſatum, Colaphis percutiunt, manibus ligatum; Vultum DEI conſpuunt, lumen cæli gratum.

Crucifige clamitant, horâ tertiarum, Illuſus induitur, veſte purpurarum; Caput ejus pungitur, coronâ ſpinarum: Crucem portat humeris ad locum pœnarum.

Horâ sextâ JESVS est Cruci conclavatus, Et est cum latronibus, pendens deputatus. Præ tormentis sitiens, felle saturatus. Agnus crimen diluens, sic ludificatus.

Horâ nonâ Dominus JESVS, expiravit. Eli clamans, spiritum Patri commendavit. Latus est lanceâ miles perforavit, Terra tunc contremuit, & Sol obscuravit.

De Cruce deponitur horâ Vespertinâ; Fortitudo latuit in mente divina, Talem mortem subiit, vitæ medicinæ: Heu! Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ Completorii, datur sepulturæ, Corpus Christi nobile, spes vitæ futuræ, Conditur aromate: implentur Scripturæ. Jugi sit memoriæ, mors hæc mihi curæ.

Has horas Canonicas, cum devotione, Tibi Christe recolo piâ ratione: Ut qui pro me passus es, amoris ardore, Sis mihi solatium, mortis in agone.

Patris Sapientia. Nota eadem.

A Tyának Bölcseſsége bizony Iſtenſsége, Vecsernyekor fogaték Chriſtus Emberſsége. Az ő Tanitványitól hamar el-hagyattaték, Sidóknak árultaték, igen meg-kötözteték.

Első órán Ur JESVS Pilátushoz viteték, Hamis tanúságoktól igen bé-vádoltaték: Arczúl s' nyakon vereték, kötözve viſseltetek, Eghi világoſságnak ſzent orczáját pökdöſsék.

Harmad órán Ur JESUST, feſsiteni kiálták; Bárſonyban öltöztetvén méltatlanul csúfolák. Tövisſes koronával, ſzent fejét meg-liggatták, Kereſzt-fáját viſselni, ſzent vállára, fel-adák.

Hatod órán vr JESVST, kereſzt-fára feſsiték, Kinnya miat ſzomjúzék méreggel itattaték. Fügvén a' tolvajok közt, hozzájok haſonlittaték; Bün el-moſó bárányunk, ekképpen csuſoltaték.

Kilencz órán Ur JESVS, e' világból ki-múlék. Szent Attyához kiáltván, lelke kibocsáttaték, Egy Vitéz dárdájával, óldala lyuggattatek, Föld ottan meg-indúla, a' nap meg-homályoſodék.
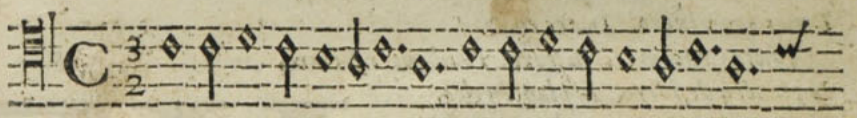
Vecsernyének idején kereſztről le-véteték, Iſtennek nagy ereje,

ereje, illy módon titkoltaték, Eletnek orvoſsága, illy kinnál öletteték, Jaj, menynek dicsőſsége, illy képpen tapodtaték.

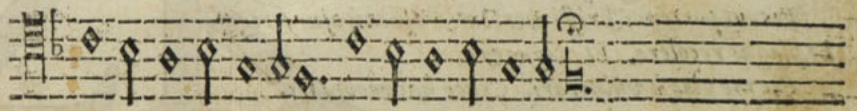
Complétának idején, koporſóban téteték, Chriſtuſnak nemes teſte, s' gyolcsban bé-takartaték, Kenettel meg-keneték. Irások bé-telének. Légyen emlekezete, nálunk e' ſz. ſzenvedéſnek.

Ez ſzentſsges igéket, nagy ajitatoſsággal, Néked Chriſtus mi mondgyuk, keſerves ohajtáſſal, Mint, ki értünk ſzenvedél, ſzeretetnek lángjával. Légy halálunk óráján, nékünk vigaſztaláſſal. *A.*

Planctus B. Virginis MARIÆ.

Stabat Mater dolorosa, juxtà Crucem lachrymosa,

Dum pendebat Filius: dum pendebat filius.

Cujus animam gementem, contristantem, & dolentem,
Pertransivit gladius. Pertransivit &c.

O quam tristis, & afflicta, fuit illa benedicta,
Mater Unigeniti, Mater &c.

Quæ mœrebat, & dolebat, Et tremebat cùm videbat,
Natt pœnas inclyti. Nati &c.

Quis est homo, qui non fleret, Christi Matrem si videret,
In tanto supplicio? In tanto &c.

Quis non posset contristari. Piam Matrem contemplari,
Dolentem cum Filio? Dolentem &c.

Pro peccatis suæ gentis, Vidit JESVM in tormentis,
Et flagellis subditum. Et flagellis &c.

Vidit

Vidit ſuum dulcem natum, Morientem deſolatum,
Dum emiſit ſpiritum. Dum emiſit ſpiritum.
Eja Mater fons amoris, Me ſentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam. Fac, ut tecum &c.
Fac, ut ardeat cor meum, In amando Chriſtum DEVM,
Ut ſibi complaceam. Ut ſibi &c.
Sancta Mater iſtud agas, Crucifixi fige plagas,
Cordi meo validè. Cordi meo &c.
Tui nati vulnerati, Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide. Pœnas &c.
Fac me verè tecum flere, Crucifixo condolere,
Donec ego vixero. Donec ego &c.
Juxta Crucem tecum ſtare. Te libenter ſociare,
In planctu deſidero. In planctu &c.
Virgo Virginum præclara. Mihi jam non ſis amara,
Fac me tecum plangere. Fac me tecum &c.
Fac, ut portem Chriſti mortem. Paſſionis ejus ſortem,
Et plagas recolere. Et plagas &c.
Fac me plagis vulnerari. Cruce hac inebriari,
Ob amorem filii. Ob amorem filii.
Inflammatus, & accenſus, Per te Virgo ſim defenſus,
In die Judicii. In die Judicii.
Fac me Cruce cuſtodiri. Morte Chriſti præmuniri,
Confoveri gratia. Confoveri gratia.
Quando corpus morietur, Fac, ut animæ donetur,
Paradiſi gloria. Paradiſi gloria,

Stabat Mater doloroſa. Nota eadem.

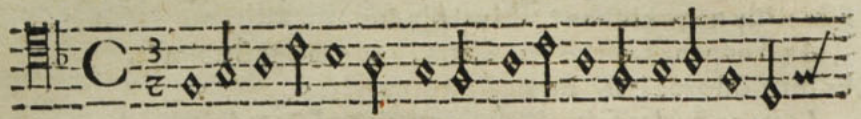
ALla a' keſerves Anya, Kereſzt-fánál ſiralmába,
Midőn fügne ſzent Fia: Midőn fügne ſzent Fia,
Kinek meg-epedett ſzivét. Tőredelmes, és bús lelkét,
Hegyes tőr által-járta. Hegyes tőr által-járta.

Oh melly
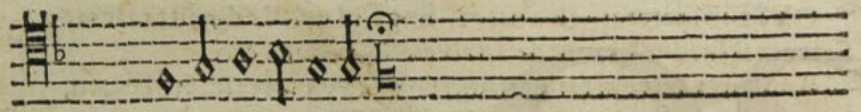
Oh melly keſeredett igyben. Akkor vala győtrelemben,
Egygyetlen-egynek Annya. Egygyetlen-egynek Annya.
Ki ſir vala, és kinlódék: Retteg vala, és ſinlődék;
Szent Fiának halálán. Szent Fiának &c.
S' vallyon van-é ki ne ſirna, Chriſtus Annyát hogy ha látná,
Illy nagy keſerűſégben. Illy nagy &c.
S' ki tűrhetné hogy ne ſzánná, E' ſzent Anyát, hogy ha látná,
Fiával illy nagy kinban? Fiával illy &c.
Az ő népének vétkéjért, Látta JESVSnak győtrelmét,
Es meg-oſtorozását. Es meg-oſtorozását.
Látta az ő édes Fiát, Hólt ſzámban ő el-hagyását,
Szent lelke ki-adását. Szent lelke &c.
Oh Szűz ſzeretetnek kúttya, Engedd veled edgyűtt tarcsa,
Szivem ſzivednek kinnyát. Szivem ſzivednek &c.
Add hogy ſzivem fel-gerjedgyen JESVS ſzerelmétől égjen,
Hogy néki kedveskedgyem. Hogy néki &c.
O ſzent Anya, ezt mivellyed. Meg-felzűltnek belém meſſed,
Mélyſégeſen ſebeit. Mélyſégeſen ſebeit.
Meg-ſebeſitett Fiadnak, Ertem tűrni méltóztatnak,
Kinnyát velem kőzőllyed. Kinnyát velem &c.
Engedd veled hogy ſirhaſſak. Fel-feszűltőn jajgathaſſak,
Még nyújtom életemet. Még nyújtom &c.
Kereſzt alatt veled állyak: Ottan társul fogadgyalak,
Siralomban, kévánlak. Siralomban, &c.
Ah Szűzeknek Nemes ſzűze. Ne vály itt ſovány izemre.
Add hogy veled ſirhaſſak. Add hogy &c.
Chriſtus halálának kinnyát. Kin-ſzenvedéſének ſúllyát,
Viſelheſſem ſebeit. Viſelheſſem ſebeit.
Sebeivel ſebeſics meg Kereſztével réſzegics-meg.
Szent Fiadnak kedvéjért. Szent Fiadnak &c.
Fel-gerjeſztett, és gyulaſztott, Szűz általad meg-tartatott,
Itéletkor leheſſek. Itéletkor leheſſek.

Christus Kereszti őrizzen. Szent haléla el-kéſzicsen.
Szent malaſztya meg-tarcson. Szent malaſztya &c.
Midőn a' teſt, főldé léſzen, Add a' lélek bé-megeſſen,
Paradicsom fényében. Paradicsom fényében.

Planctus 2-dus de B. Virgine: per modum Dialogi.

Stabat juxta Crucem Christi, Virgo Mater corde triſti,

Suum cernens Filium.
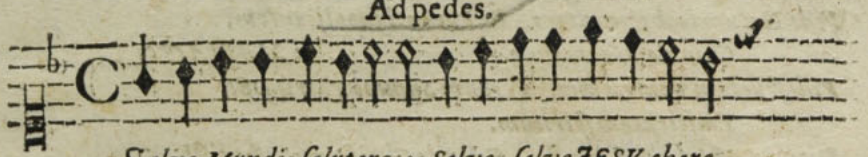
Manus ſacras elevabat; Et pendentis peroptabat
Nati, membra tangere.
Dic MARIA quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti,
Lachrymoſis oculis?
Quando Crucem contemplabar Nati, ſævo perforabar,
Simeonis gladio.
Dic MARIA quid vidiſti &c. Verſus iſte poſt ſingulos repetitur.
Vidi vultum pretioſum, Et præ cunctis ſpecioſum.
Maculatum ſanguine. Dic MARIA &c.
Vidi Manus delicatas, Diris plagis perforatas,
In Crucis patibulo. Dic MARIA &c.
Vidi pedes innocentes, Et culpam nullam habentes,
Duro fixos ſtipite. Dic MARIA &c.
Vidi latus vulneratum, Et Longini perforatum,
Savientis lanceâ. Dic MARIA &c.

Vidi cri-
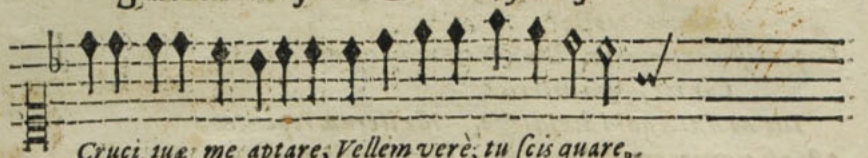
Vidi crines Agni puros, Palleſcentes, & obſcuros,
Præ livore ſanguinis. Dic MARIA &c.
Vidi Natum lachrymantem, Et Parenti ſupplicantem,
Cum clamore valido. Dic MARIA &c.
Vidi fructum ventris mei, Verbum Summi Patris DEI,
Emittentem ſpiritum.
Dic MARIA quid dixiſti, Quando Chriſtum conſpexiſti,
Inclinato capite?
Cœpi triſtis exclamare, Eheu Nate mihi care?
Cur me ſolam deſeris?
Dic MARIA quid dixiſti &c. Iſte iterum repetitur.
Mœſtas voces eructabam, Et ad fletus concitabam,
Totam mundi machinam. Dic MARIA &c.
Cœpi nimium plorare, Triſte pectus conturbare.
Præ mœroris copia.
Dic MARIA quid feciſti. Quando Chriſtum perdidiſti,
Angelorum Dominum?
Ligna Crucis amplectebar, Et manantis oſculabar;
Sacras guttas ſanguinis.
O MARIA noli flere. Surget natus tuus verè,
Et te conſolabitur.
Conſolare Virgo Mater. Supra cunctos Summus Pater,
Te mortalis diligit.
Et te Sponſam conſecratam, Margaritis decoratam,
In excelſis ſtatuet.
In excelſa te levabit, Et à dextris collocabit,
Tui Virgo Filii.
Ubi throno ſublimata, ſuper choros exaltata,
Imperabis ſæculis. Amen.

Hymnus S. Bernardi ad Christum Crucifixum.
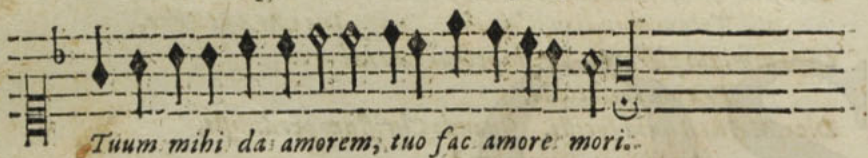
Ad pedes.

Salve Mundi salutare. Salve, salve JESV chare.

Cruci tuæ me aptare; Vellem verè, tu scis quare.

Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.

Aesi præsens sis, accedo, Immò te præsentem credo: O quàm nudum hîc te cerno! Ecce tibi me prosterno, Tuum mihi da amorem, &c.

Clavos pedum, plagas duras, Et tam graves impressuras, Circumplector cum affectu, Tuo pavens in aspectu, Tuum mihi da amorem, &c.

Grates tantæ charitati Nos agamus vulnerati: O Amator peccatorum, Reparator confractorum, Tuum mihi da amorem, &c.

Quidquid est in me confractum, Dissipatum, aut distractum, Dulcis JESU totum sana. Tu restaura, tu complana, Tuum mihi da amorem, &c.

Te in tua Cruce quæro, Prout queo, corde mero: Me sanabis hîc, ut spero: Sana me, & salvus ero, Tuum mihi da amorem, &c.

Plagas tuas rubicundas, Et fixuras tam profundas, Cordi meo fac inscribi: Ut configar totus tibi, Tuum mihi da amorem, &c.

Dulcis JESV, pie DEUS, Ad te clamo, licet reus, Præbe mihi te benignum: Ne repellas me indignum, Tuum mihi da amorem, &c.

Coram Cruce procumbentem, Hosq; pedes complectentem, JESV bone non me spernas: Sed de Cruce sanctâ cernas, Tuum mihi da amorem, &c.

In hac

In hac Cruce stans directè, Vide me, ô mi Dilecte, Ad te totum me converte; Esto sanus, dic apertè, Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Genua.

SAlve JESV Rex Sanctorum, Spes votiva peccatorum, Crucis ligno tamquam reus Pendens homo verus DEVS, Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm pauper! ô quàm nudus! Qualis es in Cruce ludus? Derisorum jocus factus, Sponte tamen, non coactus, Tuum mihi da amorem, &c.

Sanguis tuus abundanter Fusus fluit incessanter, Totus lotus in cruore, Stans in maximo dolore, Tuum mihi da amorem, &c.

O Majestas infinita! O egestas inaudita! Quis pro tanta charitate, Quærit te in veritate, Tuum mihi da amorem, &c.

Quid sum tibi responsurus, Actu vilis, corde durus? Quid rependam Amatori, Qui elegit pro me mori, Tuum mihi da amorem, &c.

Amor tuus, amor fortis, Quem non vincunt jura mortis: O quàm piâ me sub cura, Tuâ foves in pressura, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tuo præ amore, Te complector cum rubore: Me coapto diligenter, Tu scis causam evidenter; Tuum mihi da amorem, &c.

Hoc quod ago, non te gravet, Sed me sanet, & me lavet, Inquinatum & ægrotum, Sanguis hic fluens per totum, Tuum mihi &c.

In hac Cruce, te cruentum, Te contemptum, & distentum, Ut requiram, me impelle: In hac imple meum velle, Tuum mihi da &c.

Ut te quæram mente purâ, Sit hæc mea prima cura: Non est labor, nec gravabor, Sed sanabor, & mundabor, Tuum mihi da &c.

Ad Manus.

SAlve JESV Pastor bone, Fatigatus in agone, Qui per lignum es distractus, Et ad lignum es compactus, Tuum mihi da amorem, &c.

Manus sanctæ vos avete, Rosis novis adimpletæ; Hos ad ramos dirè junctæ, Et crudeli ferro punctæ, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce fluit circumquaque, Manu tuâ de utráque, Sanguis tuus copiosè, Rubicundus instar Rosæ, Tuum mihi da amorem, &c.

Manus clavis perforatas, Et cruore purpuratas, Corde premo præ amore, Sitibundo bibens ore, Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm largè te exponis, Promptus malis, atque bonis: Trahis pigros, pios vocas, Et in tuis ulnis locas, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi me præsento, Vulnerato & cruento. Semper agris misereris: De me ergo ne graveris, Tuum da mihi amorem, &c.

In hac Cruce sic extensus, In te meos trahe sensus, Meum posse, velle, scire, Cruci tui fac servire, Tuum mihi da amorem, &c.

In tam latâ Charitate, Trahe me in veritate: Propter tuam Crucem almam, Trahe me ad Crucis palmam, Tuum mihi da amorem, &c.

Manus sanctæ vos amplector, Et gemendo condelector: Grates ago plagis tantis, Clavis duris, guttis sanctis, Tuum mihi da &c.

In cruore tuo lotum, Me commendo tibi totum: Tuæ sanctæ manus istæ Me defendant, JESV Christe, Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Latus.

SAlve JESU summe bonus, Ad parcendum nimis pronus: Membra tua macilenta, Quàm acerbè sunt distenta, Tuum mihi da &c.

Salve Latus Salvatoris, In quo latet mel dulcoris, In quo patet vis amoris, Ex quo scatet fons cruoris, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi appropinquo, Parce JESV, si delinquo: Verecundâ quidem fronte, Ad te tamen veni sponte, Tuum mihi da &c.

Salve mitis apertura, De qua manat vena pura, Porta patens & profunda, Super rosam rubicunda, Tuum mihi da amorem, &c.

Odor tuus super vinum, Virus pellens serpentinum: Potus tuus potus vita, Qui sitis, huc venite, Tuum mihi &c.

Plaga rubens aperire, Fac cor meum te sitire: Sine me in te transire, Vellem totus introire, Tuum mihi da amorem, &c.

Ore meo te contingo, Et ardenter ad me stringo, In te meum cor intingo, Et ferventi corde lingo, Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm dulcis sapor iste! Qui te gustat JESV Christe, Tuo victus à dulcore, Mori posset pro amore, Tuum mihi &c.

In hac fossa me reconde, Infer meum cor profundè: Ubi latens incalescat, Et in pace conquiescat, Tuum mihi da &c.

Horâ mortis meus flatus Intret, JESVS, tuum latus: Hinc expirans in te vadat, Ne hunc Leo trux invadat, Tuum mihi &c.

Ad Pectus.

SAlve salus mea DEUS, JESU dulcis Amor meus; Salve Pectus reverendum, Cum tremore contingendum, Tuum mihi &c.

Ave Thronus Trinitatis, Arca latæ Charitatis, Firmamentum infirmitatis, Pax & pausa fatigatis, Tuum mihi da &c.

Salve JESU reverende, Dignè semper inquirende: Me præsentem hîc attende, Accedentem me succende, Tuum mihi &c.

Pectus mihi confer mundum, Ardens, pium, gemebundum; Voluntatem abnegatam, Tibi semper conformatam, &c.

JESU dulcis Pastor pie, Fili DEI & MARIÆ, Lava fonte tui cordis, Fœditatem meæ sordis, Tuum mihi da amorem, &c.

Ave Splendor & figura, Summi DEI Genitura: De Thesauris tuis plenis, fer afflictis & egenis, Tuum mihi da &c.

Dulce JESU Christi Pectus, Tuo fiam dono rectus, Absolutus à peccatis, Ardens igne charitatis, Tuum mihi da &c.

Tu Abyssus es Sophiæ: Angelorum Harmoniæ, Te collaudant, ex te fluxit, Quod Joannes cubans suxit, Tuum mihi da &c.

Ave fons benignitatis, Plenitudo Deitatis Corporalis in te manet: Vanitatem in me sanet, Tuum mihi da &c.

Ave verum Templum DEI, Precor, miserere mei: Tu totius Arca boni, Fac Electis me apponi, Tuum mihi da &c.

Ad Cor.

SUmmi Regis Cor aveto, Te saluto corde lato, Te complecti me delectat, Et hoc meum cor affectat, Tuum mihi da &c.

Quo amore vincebaris, Quo dolore torquebaris, Cùm te totum exhaurires, Ut te nobis impertires, Tuum mihi da &c.

O Mors illa quàm amara, Quàm immitis, quàm avara, Quæ per cellam introivit, In qua mundus ita vivit, Tuum mihi da &c.

Propter mortem, quam tulisti, Quando pro me defecisti, Cordis mei ô Cor dilectum, In te meum rapeat affectum, Tuum mihi da &c.

O Cor dulce, prædilectum, Munda meum cor illectum, Et in vanis induratum, Pium fac & timoratum, Tuum mihi da &c.

Per me-

Per medullam cordis mei, Peccatoris atq; rei, Tuus amor transferatur, Quo Cor totum rapiatur, Tuum mihi da &c.

Dilatare, aperire, Tanquam Rosa fragrans mirè, Cordi meo te conjunge, Unge illud, & compunge: Tuum mihi da &c.

Quidnam agat, nescit verè, Nec se valet cohibere: Nullum modum dat amori: Multa morte vellet mori, Tuum mihi da &c.

Vivâ cordis voce clamo, Dulce cor, te namq; amo: Ad cor meum inclinare, Ut se possit applicare, Tuum mihi da &c.

Tuo vivat in amore, Ne dormitet in torpore: Ad te oret, ad te ploret, Te honoret, te adoret, Tuum mihi da amorem &c.

Rosa cordis aperire, Cujus odor fragrat mirè: Te dignare dilatare, Fac cor meum anhelare, Tuum mihi da amorem &c.

Da cor cordi sociari, Tecum JESU vulnerari: Nam cor cordi similatur, Si cor meum perforatur, Tuum mihi da &c.

Infer tuum intra sinum Cor, ut tibi sit vicinum In dolore gaudioso, Cum deformi specioso, Tuum mihi da &c.

Hîc hîc pauset, hîc moretur, Ecce jam post te movetur, Te ardenter vult sitire: JESU, noli contraire, Tuum mihi da amorem &c.

Ad Faciem.

SAlve Caput cruentatum, Totum spinis coronatum, Conquassatum, vulneratum, Arundine verberatum, Tuum mihi da &c.

Salve, cujus dulcis vultus, Immutatus & incultus, Immutavit suum florem, Totus versus in pallorem, Tuum mihi da &c.

Omnis vigor, atque viror, Hinc recessit; non admiror: Mors apparet in aspectu, Totus pendens in defectu, Tuum mihi da &c.

Sic affectus, sic despectus, Propter me sic interfectus, Peccatori tam indigno, Cum amoris interſigno, Tuum mihi da &c.

In hac tua Passione, Me agnosce Pastor bone: Cujus sumsi mel ex ore, Haustum lactis cum dulcore, Tuum mihi da &c.

Non me reum asperneris, Nec indignum dedigneris: Morte tibi jam vicinâ, Tuum caput hîc reclina, Tuum mihi da &c.

Tuæ san-

Tuæ sanctæ Passioni Me gauderem interponi, In hac Cruce tecum mori, Præsta Crucis Amatori: Tuum mihi da amorem &c.

Mortis tuæ tam amaræ, Grates ago JESU chare. O mi clemens, pie DEUS, Fac quod petit tuus reus, Tuum mihi da &c.

Dum me mori est necesse, Noli mihi tunc deesse: In tremendâ mortis horâ, Veni JESU absque morâ, Tuum mihi da &c.

Cùm me jubes emigrare, JESU chare, tunc appare: O Amator complectende, Teipsum tunc ostende, Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.

Salve mundi salutare. Nota eadem.

A' Lábaihoz.

VDvöz légy Világ váltója; üdvösségnek meg-adoja. Kereszted-re fel-hágnia, kévánok: tudod mi oka. Add JESV som szerelmedet; szerelmedért meg-hóltomat.

Mint ha itt vólnál ugy vészlek; sőt jelen valónak hiszlek. Melly mezitelenen nézlek? de igy kegyelmesz fejemnek. Add JES: &c.

Lábaidnak mély sebeit, és illy kemény liggatásit. ölelgetem ő szegeit, emlegetvén nagy kinnyait. Add JESV som &c.

Hálállyuk-meg illy szerelmét mi sebesek, s' nagy kegyelmét, Bűnösöknek szeretőjét, magasztalván éppétőjét. Add &c.

Valami bennünk meg-romlott. El-oszlatott, s' pusztittatott, Edes JESVS mind azokat, orvoslván fel-állattad. Add &c.

Szent Keresztedet keresek, szomorú szivel szemléllek, Mert igy gyógyulást reménlek. hát mos-meg véredben, s'élek. Add &c.

Vérben fagyott lábaidat, illy mély sçges kútaidat, mesd szivembe, s' fájdalmidat, veled viselyem kinodat. Add &c.

Edes JESVS, kegyes Isten, hozzád kiáltok szűntelen, Könyörűly rajtam szegényen, lábadhoz borult vétkesen. Add &c.

Kereszted előtt fekűvőt, szent lábaid ölelgetőt, Ne utáld JESVS, meg-vetőt; sőt tekincs már hozzád térőt. Add &c.

Ez Keresztről én reményem, tekincs reám én szerelmem, Eppen térics hozzád engem: mondván. Bűnöd meg-engedtem. Add JESVsom szerel: &c.

A' Térdeire.

Üdvöz-légy szentek Királlya, bünösök szabaditoja, Térden álló áldozattya, kereszttre ment Isten Fia. Add Jesvsom &c.

Oh melly szegény, s' mezitelen, Csúfúl függesz kereszteden ? Latrok nevetnek igyeden, értünk meg-taglott testeden ? Add &c.

Szent véred foly bőségesen. Mi váltságunkért szüntelen, Lehúll fájdalmas testeden, kis rongytól fedett részeden. Add &c.

Oh meg-mérhetetlen Felség ? oh eddig nem történt szükség, Melly szív szeretettől ugy ég, hogy vérért vérrel hinesen-meg:

Néked felelni mit tudok, én meg-általkodott undok ? Ki, hogy örökké ne vesznék, meg-halál értem, hogy élnék. Add &c.

Szerelmed ereje melly nagy, ki halal földgyának nem hágy, Reám gondod oh melly jó ágy. ki halálban esnem nem hágy. &c.

Szerelmedért imé én is, noha piruláffal tellyes, Meg-ölellek tüt mételyes, visely, és tisztits, mint kegyes. Add &c.

Nè gerjedezz vétkem ellen, sőt véreddel kegyelmessen, Illy moeskos beteget hiven, mos-meg, s' bűntől üress lészen. Add &c.

Ez kereszteden tégedet, kit minden el-hagyott, s' vetett. Hogy keressélek mivellyed, itt kedvem telni engedgyed. Add &c.

Ez lesz nékem leg főbb gondom, téged keressélek: tudom. Ekkor szünik fáradságom, midőn meg-foglak Jesvsom. Add &c.

A' Kezeire.

Üdvöz-légy Jesvs jó Pásztor, harczon el-fáradott bátor. Kinek rosz kezeit, sok pór, kereszten liggatta, s' lator. Add &c.

Aldassatok ô szent kezek, piros színekkel tellyesek, Vassal kereszthez szegesztek, csorgó vértől ékesültek. Add &c.

Im foly véred bőségesen kezeidből nagy sebessen, Vagy öltözve rósa színben, üdvösségünknek bérében. Add &c.

Lyuggattatott kezeidet, kiket piros véred festett, Lángozó szivel örömest csokolom, sziván véredet. Add Jesvsom &c.

Oh melly bőven magad osztod, jóknak, s' gonoszoknak adod, Mindenecknek szivét vonszod, s' igyen rájok javad ontod ! Add &c.

Magam

Magam mutatom feszültnek, és érettem sebesültnek: Mert tégedet szeretőknek, vagy Attyok és keresőknek. Add &c.

Ez kereszttre végy engemet, s' minden érzékenységimet Szándékomat, értelmemet, karjaid közzé testemet. Add &c.

Engem illy nagy szerelmedből, végy hozzád igasságodból; Vegyek erőt kereszted ből, és végy búcsut bűneimtől. Add &c.

Siránkozván ô szent kezek, gyönyörködöm ti bennetek, Csokolgatlak ô szent sebek, kemény szegek, szent vér cseppek. &c.

Ajánlom néked magamat, véredtől tisztúlt szólgádat, Erezzem Jesvs karodat, igyeimben óltalmadat. Add &c.

Az Oldalára.

Üdvöz-légy Jesvs minden jó, irgalmasságra hajlandó, Tagaidban nagy kint látó, kereszt gyalázattyát valló. Add &c.

üdvöz-légy Jesvs óldala, Minden édesség tárháza. Igaz szeretet forrása, szivek tisztitó folyása. Add Jesvsom &c.

Jesvsom im hozzád jöttem; Meg bocsás hogy ha vétettem, Pirúlok, magam nem mentem. De azért szabadon jöttem. Ad &c.

üdvöz-légy Jesvs nyilt sebe, Melly ből foly lelkünk élete, kapu vagy kinn az életre, lelkünknek vagyon menése. Add &c.

Gyönyörű a' te illatod, kivel, kigyó mérgét rontod; Elet itala, ítalod, kire lelkeinket hivod. Add &c.

Oh nyillyál fel piros forrás, mert tőlem nagy rád a' vágyás ! Engem magaddá változtass, s' kapud nékem légyen tágas. Add &c.

Téged édessen csókollak, s' égvén magam hoz szoritlak, Szivemmel hozzám kapcsollak, s' többé el-is nem bocsátlak. &c.

Azoknak melly édes izek, kiknek Jesvs benned részek ? Edességedtől győzetnek, azért halni érted készek. Add &c.

Ez hasadékban engemet, rejcs-el mélyen, s' én szivemet, Holott végyen melegséget, és állandó békeséget. Add &c.

Mikor én lelkem ki-mégyen, óldalodban helye légyen, Hogy kigyó hozzá ne férjen, hanem veled menyben éllyen. Add &c.

A' Mellyére.

Üdvöz légy én üdvösségem, Edes Jesvs én szerelmem, üdvöz légy szent mellye nékem, kibe vagyon rejtve kincsem. Add &c.

Szent Háromságnak Zeczele, üdvöz légy szeretet széke, Erötlenek erőssége, és fáradtak enyhétője. Add &c.

üdvöz légy Jesvsom mellye, ki méltó vagy keresére, Tekéncs itt álló bünösre, és gerjesz fel szerelmedre. Add &c.

Adgy énnékem tiszta szivet, zokogót, kegyest, gerjedett. Veled egyet értő elmét, minden jóra vonó lelket. Add &c.

Edes Jesvs Isten Fia, Mariának szent magzattya. Te szivednek bő forrása, büneimet mosogassa. Add &c.

Menyből le-szállott fényesség, Atyától származott Felség, Kincsedet kit vár szegény ség, osztogassad oh nagy bőség. Add &c.

Edes Jesvsomnak mellye, áldásod szivem viselye, Büneimtől üresicse, malasztyával ékesicse. Add &c.

Te vagy bölcseség örvénye, kiből szent János merite, Téged Angyalok zengése, dicsir, s' Szentek éneklése. Add &c.

Nem veszendő jóknak ere, Istenségnek tellyesség, El-rejtett titkos mély ség, kösd irodat sebeimre. Add &c.

Oh igaz Isteni Templom, sirván kérlek légy gyámolom, Minden jóra igazgatóm, dicsőült Szentekhez útom. Add &c.

A' Szivre.

Oh én Királyomnak szive, Téged kőszönt szolgád szive, Siet ölelgetésedre, hogy szóllyak int mérészségre. Add &c.

Téged győzött mély szerelem, kenszeritett mély sérelem, Hogy magad adnád érettem, haláltól mentvén életem. Add &c.

Oh melly szörnyü halál vólt az, ki téged meg-lőtt mint vadász, Törben fogott mint madaráz, s' hevérett mint forralt viasz. &c.

Ez keserves halálodért, melly et fel-vettél esetért, Vedd szivemet mind ezekért, meg-érdemlett jutalmadért. Add &c.

Oh édes Szüz szivem czéllya; Legyek tőled meg-tisztitva, Kivalék meg-általkodva, gerjesztvén elébbi jókra. Add &c.

Te sze-

Te szerelmed ez bünösnek, szivét gyújcsa el-veszetnek, Hogy éppen veled élhessek, vévén tüzét, szerelmednek. Add &c.

Jövel, jövel lelkem árra, szivemet éltető rósa, Kenegess lelkem orvosa, s' melly nagy lesz szivemnek lángja! Add &c.

Oh melly nagy szerelmed tüze, ha kinek ebben van része! Mérték-nélkül szerelmedre, gerjed, s' fút ölelésedre. Add &c.

Edes szív hozzád kiáltok, mivel tüzedtől lángolok. Veled egy-gyé lenni vágyok; jöj hozzám, s' kész szállás vagyok. Add &c.

Szivem szerelmedben éllyen, túnyaságtól távoly légyen, Te szólgálatodban légyen, hogy veled örökké éllyen. Add &c.

Nyilly fel édes szív rósája, jó illatú violája, Hogy lehessen maradása, szivemnek benned s'lakása. Add &c.

Kösd öszve szivem szíveddel, Edes Jesvs tőltvén sebbel, S'én szivem is ha foly vérrel, egygyezni fog te szíveddel. Add &c.

Szivem kebeledben légyen, hogy tőled távóly ne mennyen, Jókkal tellyes sebeidben, hogy nagy vigasággal légyen. Add &c.

Itt, itt lakjék s' jászodozzék; mert már veled járni teczik, Téged buzgón igyekezik, szólgálni, s' meg sem csökkenik. Add &c.

Az Orczára.

Üdvöz légy fő kit vér fogott, hegyes tövis koronázott, Veretett, ostoroztatott, torhákkal undokittatott. Add &c.

üdvöz légy gyönyörü orcza, virágoknak szép virága: Honnét orczád sárgasága, kit imád meny sokasága? Add &c.

Erőd, s' szepséged, távozott, nem csudálom. szín el hagyott; Mert a' halál igy fonnyasztott, s' mint csereped meg-száraztott. &c.

Mind ezeket én érettem, vetted fel ő én életem, Hogy már vig orczád nézhessem, engedd édes reménségem. Add &c.

Ez te nagy kin-szenvedésed, mutattya te kegyessége; Melyből szedek lépes mézet, s' maradandó édességet. Add &c.

Engem bünöst kérlek ne hadgy; s' halál rabját kinra ne adgy. Sőt midőn a' halálra mégy, karjaim közt nyugodván légy. Add &c.

Kévánnék veled szenvedni, s' te kereszteden meg-halni. Hát ki kereszted szereti, ő árnyékában múllyék-ki. Add &c.

Illy keserves halálodért, JESVS áldasál kinodért, Kegyes Isten, mind ezekért, veled legyek jutalmadért. Add &c.

Amaz rettenetes óra, életem végső határa. Mikor lészen ne álly hátra, JESVS életem óltára. Add &c.

Hanem mikor ki-szólitasz, követet hozzám bocsátasz, Akkor ott légy, s' reám vigyázz, hogy halálom ne légyen gyász. Add JEsusom szerelmedet, szerelmedért meg-hóltomat. *Amen.*

Hymnus de S. Cruce pro Dominica Passionis.
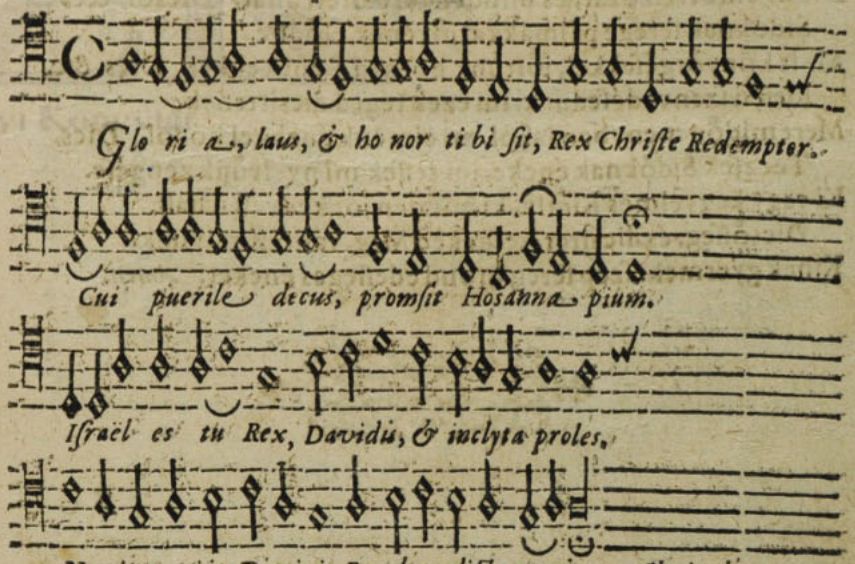

Quæ vulnerata, lanceæ, mucrone diro, criminum:
Ut nos lavaret sordibus, manavit unda, & sanguine.
Impleta sunt, quæ concinit, David fideli carmine.
Dicendo nationibus regnavit à ligno DEUS.
Arbor decora, & fulgida, ornata Regis purpura,
Electa digno stipite, tam sancta membra tangere.
Beata cujus brachiis, pretium pependit sæculi,
Statera facta corporis, tulitq; prædam tartari.
O Crux ave spes unica, hoc Passionis tempore,
Piis adauge gratiam, reisq; dele crimina.
Te fons salutis Trinitas, collaudet omnis spiritus,
Quibus Crucis victoriam largiris, adde præmium. Amen.

Vexilla

Vexilla Regis. Nota eadem.

Királyi Zászlók lobognak, fénlik titka Kereszt-fának,
Kinn az élet meg-őletett, s' halálával életet nyert.
Kit meg-sebesitett vala, a' bűnnek éles dárdája,
Lelkünk szennyét hogy le mosnád, vérrel, s' vizzel, folyt óldalad.
Bé-tellyesedett irása, Dávid Királynak mondása:
Népeknek ekképpen szólván. Uralkodott Isten a' fán.
O áldott fa s' tekintetes, Királyi bársonnyal ékes:
Választattál bőcsültetni, s' illy szent tagokat illetni.
Aldott a' kinek ágára, függesztetett világ árra.
Lél szent testének merője, s' az Pokloknak meg-győzője.
O szent Kereszt reménségünk: üdvöz-légy mi békeségünk,
Nevelly bennünk igaságot, meg-rontván a' gonoságot.
Elő kút fő szent Háromság, téged áldunk minden jóság.
Szent Keresztnek győzödelmét, közöld velünk ő érdemét. *Amen.*

Hymnus pro Dominica Palmarum.
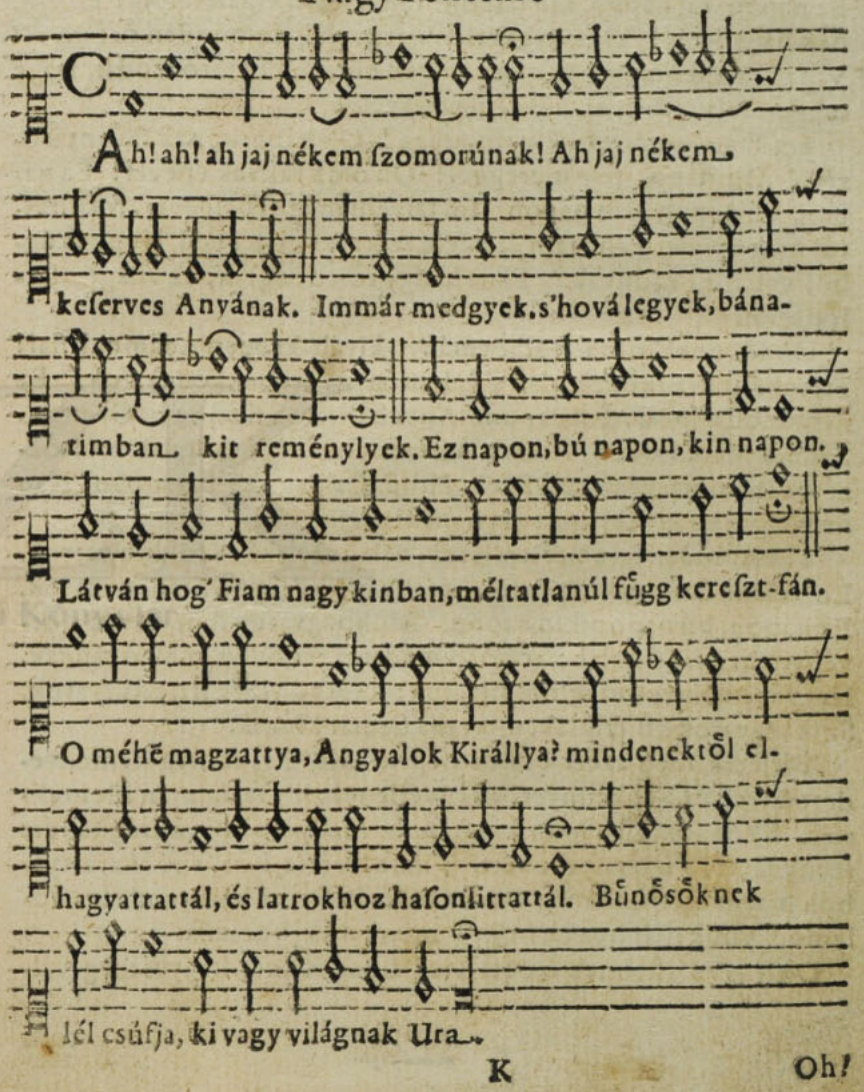

Cœtus in excelsis, te laudat cœlitus omnis,
Et mortalis Homo, cuncta creata simul. *Gloria laus &c.*
Plebs Hebræa tibi cum palmis obvia venit.
Cum prece, voto, hymnis adsumus ecce tibi. *Gloria laus &c.*
Hi tibi passuro, solvebant munia laudis,
Nos tibi regnanti pangimus ecce melos. *Gloria laus &c.*
Hi placuêre tibi, placeat devotio nostra.
Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent. *Gloria &c.*

Gloria Laus, & honor &c. Nota eadem.

Dicsőſſęg, és dicsiret tenéked Meg-váltó Királyunk.
Kinek gyermeki ſzép ſereg, mond édeſſęges éneket.
Izraëlnek te vagy Királlya, s' Dávidnak te Nemes magzattya.
Ki az Urnak nevében, jőſz hozzánk dicsőſſęgedben. Dicsőſ. &c.
Mennyei ſeregek minnyájan tégedet dicsirnek.
Dicsir emberi ſzózat, és minden teremtett állat. Dicsőſ, &c.
Sidóknak ſerege pálmákkal jővének elődbe.
Mi-is könyörgéſekkel, jöttünk hozzád s' énekekkel. Dics. &c.
Idején ſzenvedéſednek, im ezek téged dicsirtenek,
Mert midőn menyben lakol, mi elménk énekkel hódol. Dics.
Teczſęk Sidóknak éneke, im teſſęk mi nyelvünk zengéſe.
Ki vagy kegyelmes Király, ki minden jót kedveſen hall.
Dicsőſſęg, és dicsiret, te-néked Meg-váltó Királyunk.
Kinek gyermeki ſzép ſereg mond édeſſęges éneket. *Amen.*

BÓL-

BÓLDOG SZŰZ MARIA SIRALMA.
Nagy Péntekre.

Oh! oh én drágalátos szűlőtrem? Mi okért aláztattál illy-képpeſt? Szenvedſz iſzſzonyú kinokat, Sidóktúl, és nagy árkokat. Ez napon, bú napon, kin napon. Oh ſzivem vigaſztaloja! lelkemnek bátoritoja! Oh egygyetlen egygyem, én minden örömem! Vigaſztald ſzomorú Anyádat, adván nékem biſztató ſzódat. hogy meg ne ſebeſedgyem, haláltúl keſerveſen.

Oh fájdalmimnak iſzſzonyúsága! Oh bánatimnak ſzörnyű órája! Oh napok telt méreggel! Oh órák rakvák epével! Ez napon, bú napon, kin napon. Im ſzivem meg ſebeſedett, ſok ſiráſtúl meg-epedett; én Fiam éretted; azért azt cſelekedd, Hogy világból vele ki-múllyak. El-ne hadgy tőled engem, ez világon ſinlődnőm.

Oh Iſtennek minden alkormányi, kivált-képpen Adámnak fiai! Fejenként ſiránkozzatok, s' velem egygyűtt bánkodgyatok. Ez napon, bú napon, kin napon. Anyák ſirjatok fiamon: Gyenge Szűzek Mátkátokon, Férfiak, Aſzſzonyok ti-is ő Angyalok: öltőzzetek ſzomorú gyázban, Egek, Hóld, Csillagok s' bánatban, Nap ne világoskodgyék, mert ma fiam kinzátik.

Ti-is minden teremtett állatok; valahol e' ſzéles földön vattok. Ez velem ſzomorkodgyatok, és illy nagy dolgon ſiránkozzatok. Ez napon, bú napon, kin napon. Bánkodgyatok fene-vadak: örvényekben lakó halak: röpős madarak: csúſzó, mászó csudák. Hegyek, völgyek meg indullyatok: csorgó vizek ti ne follyatok. Szakadgyatok kő-ſziklák, mert ma fiamat kinzák.

Térjetek meg azért bűnős népek. Kevély, és meg keményedett ſzivek. Cſekkenyetek kegyetlenek, illy fájdalmán Iſtentek-nek. Ez napon, bú napon, kin napon. Mellyet a' mi váltságunkért ſzenvedett, s' üdvesſégünkért. Tiſzta ſzeretetből, s' jó akaratyából: magát éretünk meg-áldozván, és keſerves halálra adván. Folymodgyunk már hozzá, hogy bűnünk meg bocsáſſa.

Oh Jesvs Iſtennek áldott Fia? bűnősöknek kegyes meg-vál-

tója.

tója. Emlékezzél kinaidról, és a' nagy epeſęgedről. Ez napon, bú napon, kin napon. Kiket ſzenvedél Emberért, magad áldozván vétkeért, Azért könyörgéſſel, és eſedezéſſel; engeſztellyed te ſzent Atyádat, hogy ne nézze bűnős vóltunkat; De vegyé malaſztyába, ne jussunk kárhozatra.

Siránkozzunk azért mi minnyájan, illy keſerves Urunknak halálán. Emlekezzünk kinnyairól, és az ő nagy fájdalmiról. Ez napon, bú napon, kin napon. Nézzünk keſergő Annyára, s' kereſztfán függő fiára: mennyei Királyra, Szűzek virágára; Hogy boldogságában juthaſſunk, midőn e' világból ki-múlunk. Légyen ſzószollónk menyben ſzent Attya előtt

AMEN.

CANTVS DE RESVRRECTIONE DOMINI.

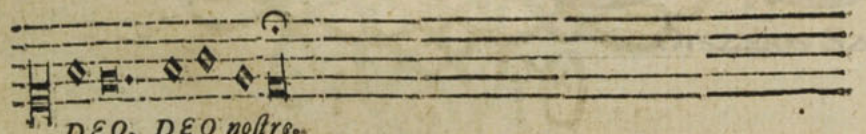
Huſvéti Enekek.

Surrexit Chriſtus hodie, Alleluja, Laus ſit DEO.

DEO noſtro. Humano pro ſolamine. Alleluja, Laus ſit

DEO, DEO noſtro.

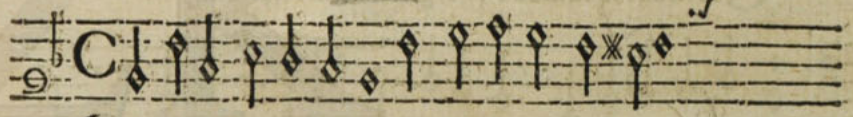
Mortem qui paſſus pridie. All. Miſerrimo pro homine. All.
Mulieres ad tumulum. All. Dona ferunt aromatum. All.
Album cernentes Angelum. All. Annuntiantem gaudium. All.
Mulieres ô tremulæ. All. In Galileam pergite. All.
Diſcipulis hoc dicite, All. Quod ſurrexit Rex gloriæ. All.
Apparuit primo Matri, All. Poſt Magdalenæ dolenti. All.
Petro de hinc, & cæteris, All. Apparuit Apoſtolis. All.
In hoc Paſchali gaudio, All. Benedicamus Domino. All.
Laudetur Sancta Trinitas, All. DEO dicamus gratias. All. Laus &c.

Surrexit
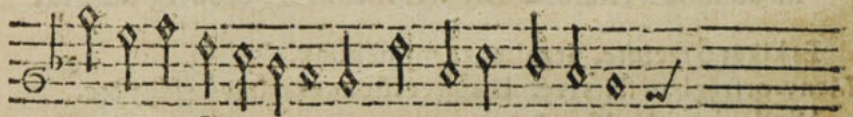
Surrexit Chriſtus hodie. Nota eadem.

† FEl-támadt Chriſtus ez napon. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Hogy az Ember vigadozzon. Alleluja, Hálá légyen &c.
Szőrnyű halált ki ſzenvedett; All. Váltván bűnös embereket.
Sz. Aſzſzonyok koporſóhoz All Viſznek kenetet Chriſtushoz.
Fényes Angyalt ők látának: All. Vig örömet is hallának. All.
Félelmes Aſzſzony emberek, All. Galileában mennyetek All.
Tanitványoknak hirdetvén, All. Urunk hogy él dicsőſſégben.
Meg-jelenék ſzent Annyának, All. Es keſerves Magdolnának.
Az után jelent Pétternek: All. S' többb Apoſtol hiveinek All.
Ez Húſvéti vig örömben, All. Dicsirjük Iſtent lelkünkben.
Dicsőſſég Sz. Háromſágnak, Allel. Hálát adgyunk mi Urunknak, Alleluja, Hálá légyen az Iſtennek. *Amen.*
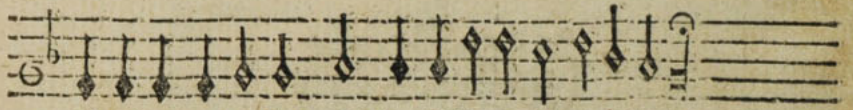
MAS REGI ENEK.

† CHriſtus fel-támadá, mi bűnünket el-mosá,

Es kiket ő ſzerete, menyorſzágba fel-vive.

Ur Iſten meg-váltá mind ez Világot Sz. halálával.
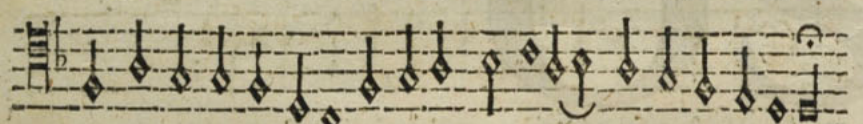
Mindenható Ur Iſten, halottaiból fel támada:
Ma-is őtet dicsirjük, vigaságos énekekkel. Ur Iſten meg:

Szálla-alá poklokra, jókat szabaditani,
Gonoszokat ott hadni, nagy kinokat vallani. Ur Isten:
Koporsóban fekűvék harmincz-hat oráiglan,
Az után fel-támada, kit fel-kőlte szent Attya. Ur Isten &c.
Christus fel-támada, nékűnk példát ugy hagya:
Hogy mi-is fel-támadgyunk, véle őszve vigadgyunk. Ur Isten:
O kegyes Szűz MARIA, te mennyei szép rósa;
Kérjed te szent Fiadat, üdvőzicse lelkűnket. Ur Isten meg-váltá
mind e' világot, szent halálával. *Amen.*

Azon Eneknek, Második nótája.
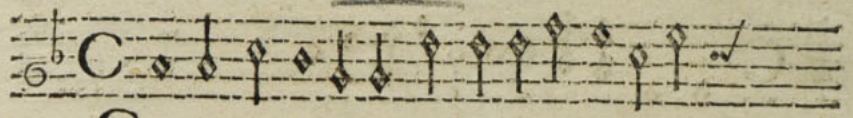

Christus fel-támada, Irgalmaz mi nékűnk,

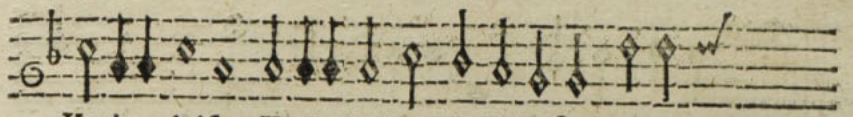
Mi bűnűnket el-mosá. Dicsiret Istennek. üdvőz légy MARIA.

Es kiket ő szerete, Irgalmazz mi-nékűnk,
Meny-országban fel-vivé. Dicsiret Istennek, üdvőz légy &c.
Mindenható Ur Isten &c.

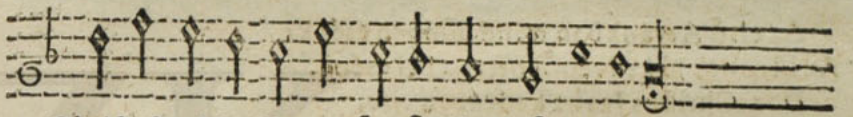
Harmadik nótája. Processiókorra való.

Christus fel-támada, mi bűnűnket el-mosá.

Kyrie eleison. Kyrie eleisont énekellyűnk. JESVS

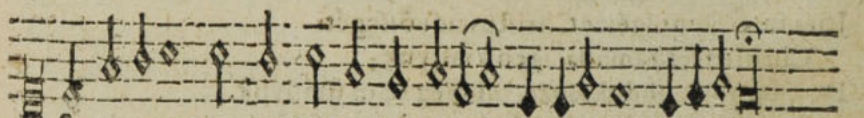
Christust mi imádgyuk. üdvőz légy Szűz MARIA.

Es kiket ő szerete, Meny-országban fel-vive. K. E.
Mindenható Ur Isten halottaibol fel-támada. K. E.
Ma-is őtet dicsirjűk &c.

Negyedik nótája.

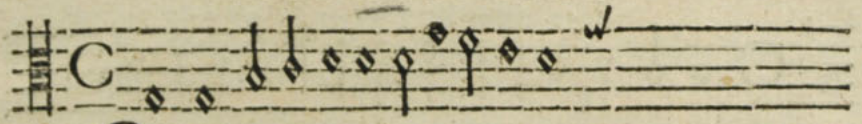
Christus fel-támada, mi bűnűnket el-mosá, Es kiket

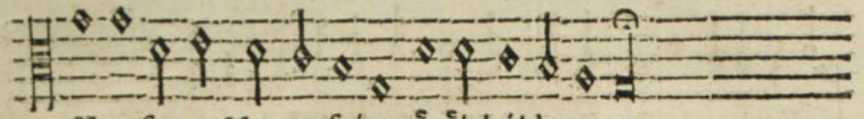
ő szerete, Menyországbā fel-vive. Kyrieleison Alleluja.

Mindenható Ur Isten &c.

MAS REGI ENEK.

+ Christus fel-támada, igaſságunkra,
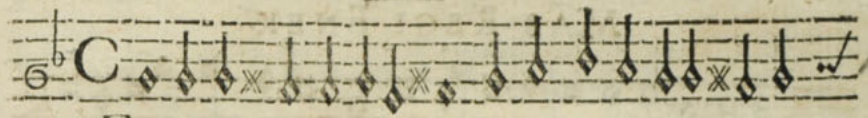

Utat ſzerze Menyorſzágra örök bóldogsagra.

Az elsö Atyánkban mind bűnben eſénk;
Az Iſtennek jó kedvéből ottan el ki eſénk.
De a' Chriſtus JESVS kedvében ejte,
Emberré lön, és a' bűnnek ottan véget vete,
Mind e' világ terhét vállárá vevé,
A' hatalmas Atya Iſtent, értünk meg-követé.
Eördögnek hatalma vala mi rajtunk.
Mert mind az elsö emberrel, az almában ettünk.
Mind az alma miatt, fogunk meg-váſçk:
Reánk ſzálla a' nagy bűnért minden keſerűſçg.
Gyűlöſçg, irigyſçg, minden kevélyſçg,
Fáradságos nagy ſok munka, és minden beteglçg.
De lám ezt nem érti a' háládatlanság,
Emberekre honnan ſzállott ennyi nyomoruság.
Azért nem fogadgya Iſten beſzédét,
Jóra intö ſzent igéjét Chriſtus üdvöſſçgét.
Chriſtus fel-támada, igen kiáltyuk;
De a' bűnnek undokságát, mi meg nem utállyuk.
Tudván a' bűnben élünk, ſemmit nem félünk:
Azért a' Chriſtus halála, nem haſznál mi-nékünk.

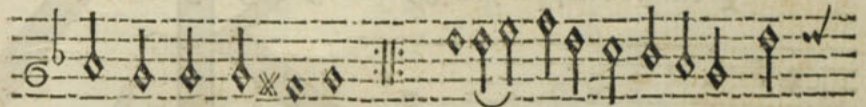
Támad-

Támadgyunk fel azért undok bűnünkből;
Ki miatt ki rekeſztettünk örök dicsöſſçgből.
Vegyük nagy jó kedvel, Chriſtus jó vóltát,
Atya Iſten elött való, kedves áldozattyát.
Dicsöſſçg Iſtennek magas mennyegben.
Atya, Fiú, Szent Léleknek mind örökké. *Amen.*

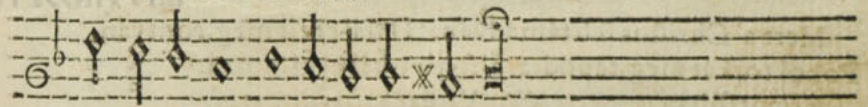
MAS REGI ENEK.

Fel-támadt az mi életünk: Vigan méltó énekelnünk,
E' ſzent napon is áldanunk, Az Angyalokkal imádnunk,

Ur Chriſtuſt dicsirnünk, ℟. Enekelvén bűneinket kön-
mint Urunkat félnünk.

nyebbitenünk, és ö benne biznunk.
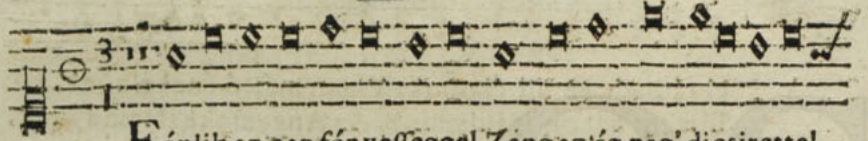
A' földben minden gyökerek, fáknak bimbói terjednek, mezök meg-zöldülnek. Egi madarak zengenek, fákon vigan énekelnek, ſzárnyokon röpdöſnek. ℟. Minden füvek illatozván gyönyörködtetnek, dicsiretre intnek.

Moſt azért kereſztyén lélek, örvendezz a' nagy Iſtennek, édes Teremtödnek. (Mert nem vagy rabja a' bűnnek, kötéliben álnok teſtnek, s' a' csalárd ördögnek.) ℟. Kit dicsirnek a' nap, és hóld, égi ſeregek, a' mennyei Szentek.

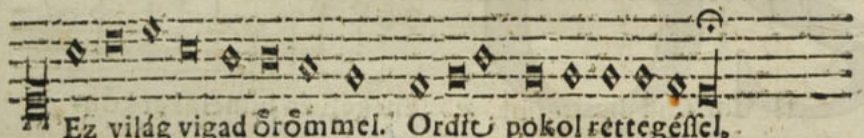
Fel-támadt mert ő igazán, Angyalát küldé el nyilván-, ül Istennek jóbján. Tanitványival vigadván, meg-jelent Galileában, Pétert vigasztalván. ℟. Eő rvendezz ha vóltál bűnért sokszor sirásban, alázatosságban.

Dicsiret légyen Istennek, életet ki nyert népének, s' az bűnös embernek. Részeltette az egekkel, minden lakó helyeivel, s' gyönyörűségivel. ℟. Jóvaival látogatta, s' gazdagitotta, téréset kévánnya, *Amen.*

MÁS REGI ENEK.

Fénlik az nap fényességgel. Zeng az ég nag' dicsirettel.
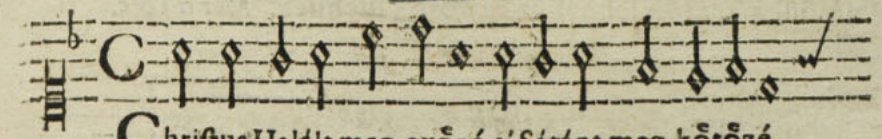

Ez világ vigad örömmel. Ordit pokol rettegéssel.

Mert a' Christus fel-támadván. Halál ereit meg-rontván,
Pokol torkát meg-tapodta, a' foglyokat el ki-hozta.
Koporsóban temetteték. Vitézektől őrizteték;
De Attyától fel-költeték, s' halál tőle meg-győzeték.
Meg-mentet minket pokoltúl, és a' lelki ellenségtől,
Mert fel-támadt a' halálból; mint meg-mondatott Angyaltól.
Meg hólt vala bűneinkért; fel-támadt igasságunkért;
Hogy mi is véle támadgyunk, s' az örök életre jussunk.
Ez Húsvéti Innepekben, dicsirjük Istent lelkünkben,
Mert a' Christus nagy örömben, fel-támadt dicsőült testben.
Christus ki vagy mi Királyunk, hozzád kivánkozik szivünk.
Hogy néked buzgó éneket, mondhassunk és dicsiretet.
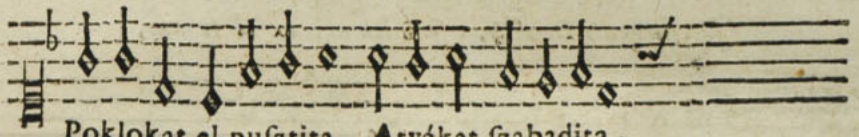
Hálákat

Hálákat adunk te-néked, ki poklot, s' halált meg-győzéd,
Uralkodol szent Atyáddal, egygyütt, s' az Vigasztalóval. *Amen.*
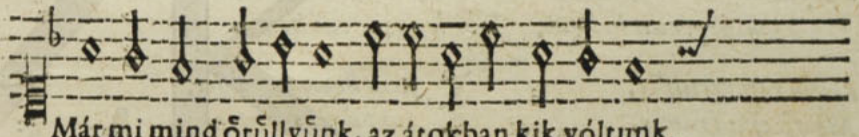
MAS REGI ENEK.

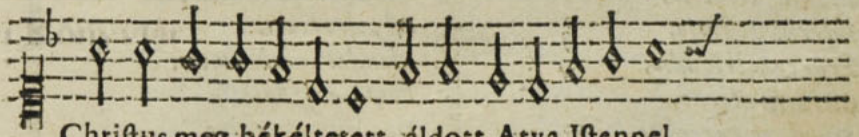
Christus Halált meg-győzé, a' Sátánt meg-kötözé,
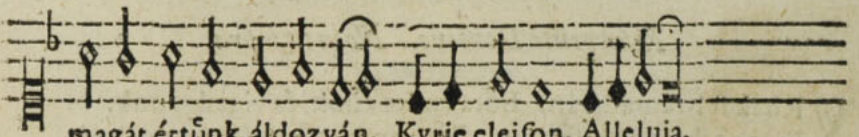

Poklokat el-pusztita, Atyákat szabadita.

Már mi mind örüllyünk, az átokban kik vóltunk,

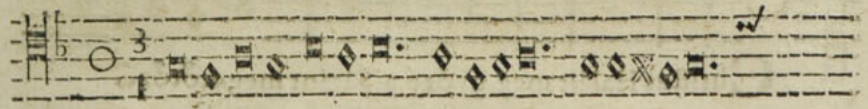
Christus meg-békéltetett, áldott Atya Istennel,

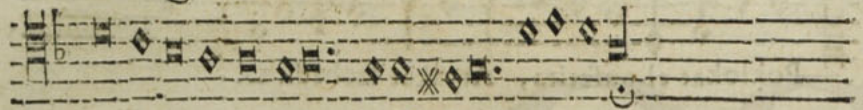
magát értünk áldozván. Kyrie eleison, Alleluja.

Szintén piros hajnalban Isteni méltóságban,
Fel-kele mint Oroszlán, poklok kapuit rontván. Már &c.
A' Szomorú Mariák, keneteket hozának,
Az Angyal meg-jelenté, hogy JESVS él hirdeté. Már &c.

Magdolna meg-találá, lábaihoz borúla,
Azokat nem engedé, hogy Mária illetné. Már mi &c.
Tanitványimnak mond-meg, hogy im élek jelencs-meg.
Galilæában menvén meg-látnak dicsőſſęgben. Már &c.
Teremtő ſzent Atyának, és Mèg-váltó Fiúnak,
Dicsőſſęg ſzent Léleknek az egy őrők Iſtennek. Már mi &c.

Resurgente Domino, Jubilemus, exul te mus,

Qui pependit in ligno, Jubi le mus, exultemus.

Si non resurrexisset, *Reus homo mansisset,* *Jubilemus, exultemus.*
Mortis ejus præmia, *Sunt nostra solatia.*
Ejus Resurrectio, *Est mortis destructio,*
Inferni vastatio, *Est poli apertio.*
Ergo cum tripudio, *Plaudat omnis Cantio.*
Gloria sit æterno, *Patri, atq; Filio.*
Simul, ac Paraclyto, *DEO uni, & Trino.* *Jubilemus, exultemus.*
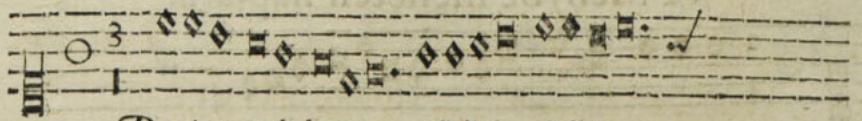
Resurgente Domino. Nota ut supra.

VRnak fel-támadásán, Eőrvendezzűnk, és vigadgyunk.
Ki meg-hala Kereſzt-fán. Eőrvendezzűnk és vigadgyunk.
Ha fel nem támadt vólna, őrv: Mi mind el-veſztűnk vólna. őrv:
Halálának érdeme, őrv: Lőn népének őröme. őrvend:
Az ő fel támadása, őrv: Lőn vétkűnknek romlása. őrv:
A' pokol el-rontaték, őrv: Menyorſzág meg-nyittaték. őrv:

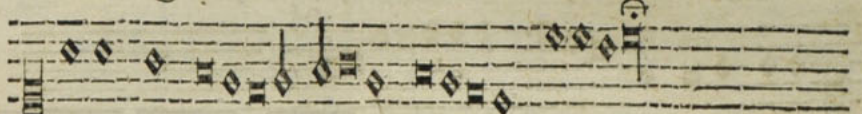
Vigan

Vigan énekellyetek, őrv: Nagyok, és kicsindedek, őrven:
Áldott légy Atya Iſten. őrv: Szent Fiaddal mennyegben. őrv:
Egygyűtt a' ſzent Lélekkel, őr: Mind őrőkkőn őrőkké. őr: *Amen.*

Antiphona Paſchalis ad B. V.

Regina Cœli lætare, Alleluja, Alleluja.

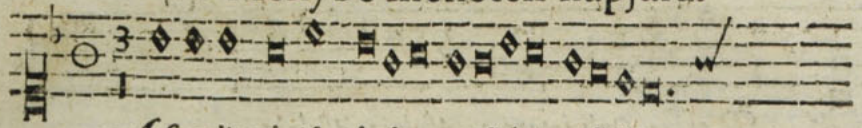

Quia quem meruiſti portare. Alleluja, Alleluja.
Reſurrexit ſicut dixit. Alleluja, Alleluja.
Ora pro nobis DEVM. Alleluja, Alleluja.

Regina Cœli. Nota. O glorioſa Virginum.

MEnynek Királyné Aſzſzonya, őrűly ſzép Szűz. Alleluja.
Mert, kit méhedben hordozni méltó vóltál. Alleluja.
A' mint meg-mondotta vala, fel-támadott. Alleluja.
Imádgy Iſtent hogy le-moſſa bűneinket. Alleluja.

CANTUS
DE ASCENSIONE DOMINI.
Vr Menybe meneteli napjára.

Aſcendit Chriſtus hodie. Alleluja, Alleluja.

Super Cœlos Rex gloriæ. Alle Alle luja.

Apoſtolis cernentibus,
Viri quid admiramini?
Hic qui aſcendit cœlitus,
Captivitatem captivam,
Præparavit nobis viam,
Galilæi aſpicite.
Ergo nunc cum tripudio,
Laudetur Sancta Trinitas,

Alleluja, Alleluja.

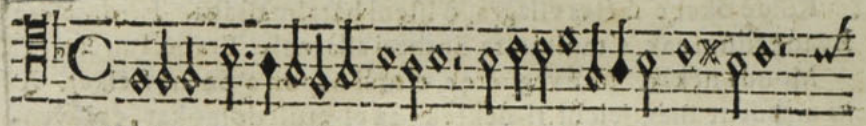
Et Angelis dicentibus.
Cœlumq; contemplamini?
Sic deſcendet humanitus.
Ad cœli duxit patriam.
Dum aſcendit ad gloriam.
Et in Domino plaudite.
Benedicamus Domino.
DEO dicamus gratias.

Alleluja, Alleluja.

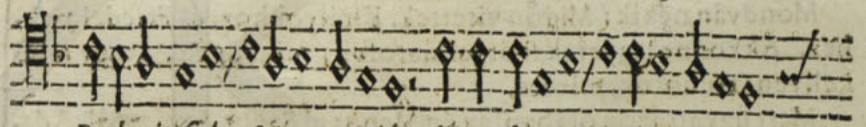
Aſcendit Chriſtus. Nota ut ſupra.

A' Chriſtus Menybe fel-méne. Alleluja, Alleluja.
A' Mennyei dicsőſſégre. Alleluja, Alleluja.
Láttokra Apoſtoloknak, All: Kiknek Angyalok mondának. Al:
Férfiak mit csudálkoztok? All: s' Egbe nézvén álmélkodtok? All:
Ez a' mint Menybe fel-mene, All: Ugy jő iſmét itéletre All:
Fogva vivé a' fogságot, All: Adván néki bóldogságot. All:
Minékünk is útat ſzerze, All: Testbe menvén dicsőſſégre. All:
Már az Urban őrvengyetek, All: Ti Galilæa-béliek. All:
Ezen mi is őrvendezzünk, All: Es Iſtennek énekellyünk. All:
Dicsőſſég ſz. Háromságnak, Al: s' Menybe ment Király Urunknak:

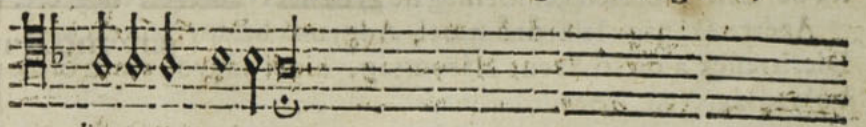
CANTUS
de
SPIRITU SANCTO.
Pünkősti Enekek.

Spiritus San cti gratia, Apoſto lorum pe ctó ra;

Replevit ſuâ §: gratiâ; donans linguarum §: genera;

linguarum ge ne ra.

Miſit per mundi clymata, fari verbi potentia.
Ut prædicarent nuntium gratiæ, variis linguis omnis creatura, &c.
Dicens eis. Accipite Spiritum Sanctum hodie.
Qui vos docebit §: omnia, futura, atq; præſentia &c.
Dicens eis. Quando ſteteritis, coram Regibus, & Dynaſtis.
Nihil ſitis ſolliciti, quomodo, aut quid loquamini, &c.
Dabitur vobis in illa hora, DEI virtus, & ſapientia.
Quæ replebit veſtra deſideria, ſua virtute §. divina, &c.

Spiri-

Spiritum Sanctum misit hodie, ab æthereis Rex gloriæ.
Huic canamus melos lætitiæ, plaudat, & omne decus harmoniæ &c.
Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Domino.
Laudetur Sancta §: Trinitas, DEO dicamus §: gratias &c. Amen.

Spiritus S. Gratia. Nota eadem.

A' Sz. Léleknek kegyelme, Apoſtolokat bé-tőlte. Az ő mennyei kegyelmeſſégével, áldván őket kűlőmb-féle nyelvekkel. Kűlőmb-féle nyelvekkel.

Kűldé őket e' ſzéles világra, ő Iſteni hatalmaſsága. Hirdetéſére Evangeliumnak, s' tanitására Emberi állatnak. Emberi ál: &c.

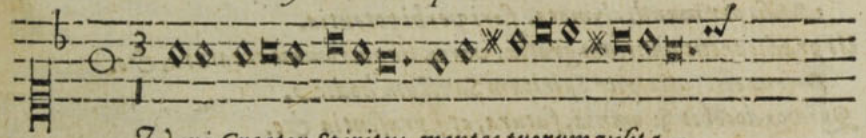
Monda nékik. Imé vegyétek, e' mái napon a' Szent Lelket. A' ki mindent meg-jelent ti-néktek; az el-múlt dolgokat, és jővendőket; &c.

Mondván nékik: Midőn vitettek, Királyokhoz, és Fejedelmekhez. Akkor ne legyetek ſzorgalmatoſok; miképpen, avagy mit kellyen ſzólnotok, mit &c.
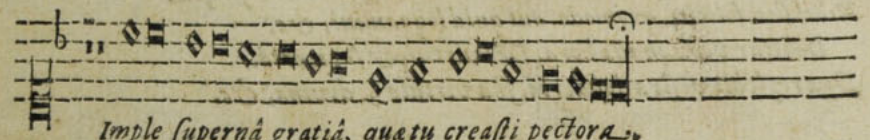
Mert ugyan azon órában, az én Mennyei Szent Atyámtól, Adatik Sz. Lélek bőlcseſége, kit meg nē győzhet emberi eſzeſſég. &c.

Azért néki nagy lelki őrőmmel; Adgyunk hálát vig énekekkel. Dicsirteſſék a' dicső Szent Háromság, kinél vagyon amaz őrők bóldogság. &c. *Amen.*

Hymnus de Spiritu Sancto.

Veni Creator Spiritus, mentes tuorum viſita;

Imple ſuperná gratiá, quæ tu creaſti pectora.
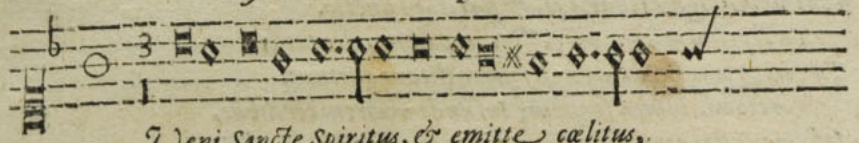
Qui di-

Qui diceris Paraclytus, Altiſſimi donum DEI:
Fons vivus, ignis, charitas, & ſpiritalis unctio.
Tu ſeptiformis munere, digitus paternæ dexteræ;
Tu ritè promiſſum Patris, ſermone ditans guttura.
Accende lumen ſenſibus; Infunde amorem cordibus,
Infirma noſtri corporis, virtute firmans perpeti.
Hoſtem repellas longius, Pacemq; dones protinus,
Ductore ſic te prævio, vitemus omne noxium.
Per te ſciamus da Patrem; Noſcamus atq; Filium,
Teq; utriusq; Spiritum, credamus omni tempore.
DEO Patri ſit gloria, & Filio qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclyto, in ſæculorum ſæcula. Amen.

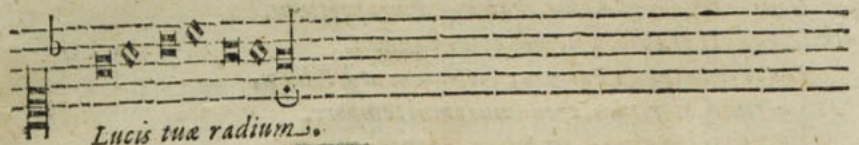
Veni Creator Spiritus. Nota eadem.

Jőj-el Szent Lélek Iſtenűnk, látogaſd-meg ſęrűtt lelkűnk,
Malaſztoddal tőlcs-bé ſzivűnk, kiket teremtél, s' légy bennűnk.
Te vagy mi vigaſztaláſunk, Iſteni nagy ajándékunk,
Elő kút, tűz, ſzeretetűnk, lelkűnk ſebére kenetűnk.
Te két féle adománya, vagy Iſten jóbjának úja,
Atyától meg-igért javunk, vagy, s' torkunkban ékes ſzavunk.
Sőtét érzékenységűnket, világoſicsd-meg ſzivűnket,
Gerjezd-fel ſzeretetűnket, erőſſicsd gyengeségűnket,
űzd meſzſze ellenſęgűnket, és add meg békeségűnket.
Hogy te lévén mi vezérűnk, minden bűntől mentek legyűnk.
Te általad a' ſzent Atyát tudhaſſuk, s' az ő ſzent Fiát:
Téged azok lehelléſét, hidgyük, s' menyből el-küldéſét.
Dicsirteſſél Atya Iſten, fel-támadott Fiu Iſten.
Te is Szent Lélek Ur Iſten, moſt, és mind őrőkké amen.

Hymnus 2-dus de Spiritu Sancto.

Veni Sancte Spiritus, & emitte cœlitus,

Lucis tuæ radium.

Veni Pater pauperum, Veni dator munerum; Veni lumen cordium.
Consolator optime; Dulcis hospes animæ: dulce refrigerium.
In labore requies; in æstu temperies; in fletu solatium.
O Lux beatissima, reple cordis intima, tuorum fidelium,
Sine tuo numine, nihil est in homine, nihil est innoxium.
Lava quod est sordidum, riga quod est aridum, sana quod est saucium.
Flecte quod est rigidum; fove quod est frigidum; rege quod est devium.
Da tuis fidelibus, in te confidentibus, sacrum septenarium.
Da virtutis meritum. Da salutis exitum; da perenne gaudium. Amen.
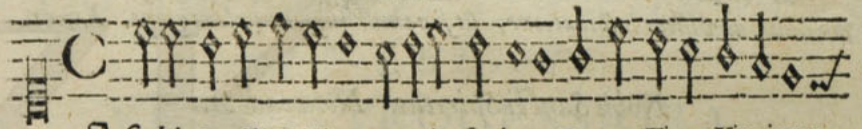
Veni Sancte Spiritus. Nota eadem.

Jőj-el Szent Lélek Isten, s' erezd reánk tellyesen,
Menyből fényességedet.
Jőj el árvák gyámola; Jőj vak szivűnk orvosa,
Ozd-ki égi kincsedet.
O kegyes Vigasztalónk, testi lelki táplálónk;
Erezzük bőségedet.
Fáradságban nyugalmunk; hévben hives árnyékunk,
Sirásunkban örömünk.
Oh dicső nap, hiveid szivők minden részeit,
Világosicsd légy velünk.
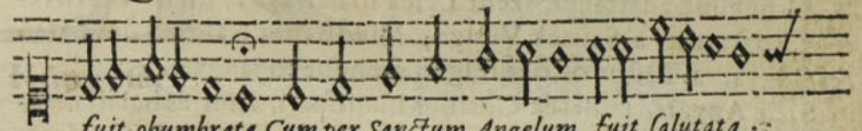
Nincsen

Nincsen Istenünk kivül, semmi jó ember körül,
Mert vétkezten-vétkezünk.
Bűnünk mocskát tisztogasd, szárazságunk áztogasd,
Gyogyicsd a' sebhetteket.
Roncs kemény nyakunk agyát. Lágyogasd szivünk fagyát.
s' téricsd tévelyedteket.
Engedd hű szólgaidnak, kik csak téged ohajtnak,
Hétszeres kegyelmedet.
Add jó tétünk érdemét, bóldogicsd éltünk végét,
Add az örők életet. *Amen.*

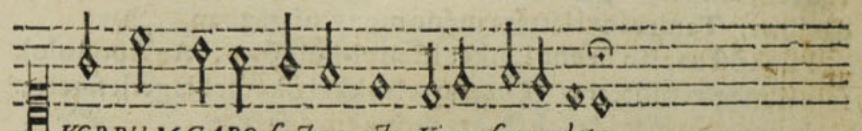
Hymnus 3-us de Spiritu S.

Nobis Sancti Spiritus gratia sit data; De qua Virgo Virginum

fuit obumbrata, Cum per Sanctum Angelum, fuit salutata:

VERBUM CARO factum est. Virgo fœcundata.

De MARIA Virgine, Christus fuit natus. Crucifixus, mortuus, atq; tumulatus. Resurgens discipulis fuit demonstratus, Et ipsis cernentibus in Cœlos levatus.

Suum Sanctum Spiritum, DEUS delegavit; In die Pentecostes suos confortavit. Et de linguis igneis, ipsos inflammavit, Relinquere orphanos eos denegavit.

Septiformem gratiam, omnes acceperunt: Quare idiomata cuncta cognoverunt, Ad diversa clymata mundi, recesserunt, Fidemq; Catholicam deprædicaverunt.

Spiritus Paraclytus fuit appellatus, Donum DEI, Charitas, fons vivificatus. Spiritalis unctio, ignis inflammatus, Septiformis gratia, Charisma vocatus.

Dextræ DEI digitus, virtus spiritalis, Nos defendat, eruat, ab omnibus malis, Ut nobis non noceat Dæmon infernalis, Protegat, & nutriat foveat sub alis.

Spiritus Paraclitus nos velit juvare, Gressus nostros regere, & illuminare, Ut cùm DEUS venerit, omnes judicare, Nos velit ad dexteram suam collocare.

Has Horas Canonicas cum devotione, Tibi Sancte Spiritus piâ ratione, Dicimus, ut visites inspiratione, Et fruamur jugiter cæli regione. Amen.

Nobis Sancti Spiritus. Nota eadem.

MI-nékünk adattassék Szent Lélek malasztya, Mellyről árnyékoztatott, a' Szüzek Virága; Midőn őtet Gábriel, üdvözléssel áldgya, s' Testbe öltözött Igét, méhébe fogadgya.

Szűz Anyától születék Christus istállóban, Kint, és halált szenvedvén, fekvék koporsóban, Es magát meg-jelentvén fel-támadásában, Tanitványi láttára méne meny-országban.

Pünkőst napján Szent Lelkét Isten el-küldötte, Az Apostolok szivét meg-erősitette. Tüzes nyelvekkel őket fel-is gerjesztette. s' Hogy árván maradgyanak, azt meg nem engedte.

Hét-féle ajándékot akkoron vévének, Azért minden nyelveket által-érthetének, Világnak külömb külömb részére menének, s' Egy közönséges Hitet akkor hirdetének.

Hivatott Vigasztaló dicső szent Léleknek, Isten ajándékának, kút fő s' szeretetnek, Drága lelki kenetnek, meg-gyúladott tűznek, Hétszeres adománynak, s' nemes szerelemnek.

Isten

Isten jób keze úja ereje segicsen, Minden-némű gonosztól kegyessen meg-mencsen, s' Hogy a' kegyetlen ördög, minket meg ne sértsen, Táplállyon, óltalmazzon, s' szárnya alá rejcsen.
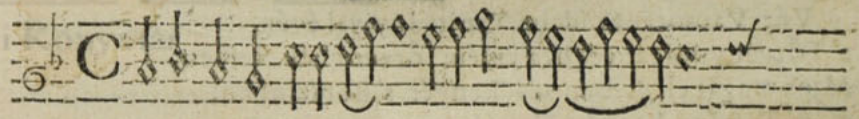
Vigasztaló Szent Lélek minket gyámolicson, Utunkat vezérellye, s' meg-világosicson: Hogy minket itéletkor az Isten megszánnyon, Es az ő jóbja felé kedvesen szólicson.

Ez el-rendelt órákat ajitatossággal, Néked mondgyuk Szent Lélek, lelki buzgósággal. Hogy minket meg-látogass lelki sugallással, s' Mind örökké élhessünk Menyben vigassággal. *Amen.*

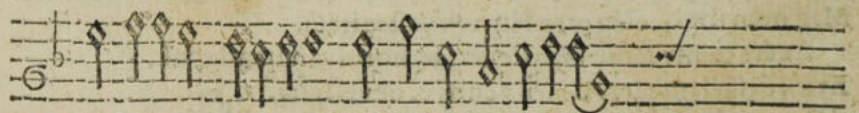
IN SOLEMNITATE CORPORIS CHRISTI.

VR NAPI PROCESSIORA.

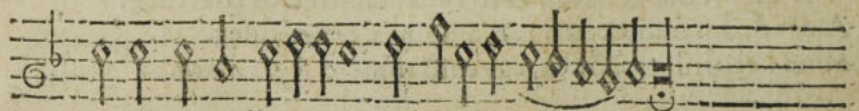
Hymnus D. Thomæ Aquinatis.

Pange lingua glori o si, Corporis my ste rium.

Sanguinisq; pre ti osi, quem in mundi pretium,

Fructus ventris generosi, Rex effudit gen tium.

Nobis datus, nobis natus, ex intacta Virgine, Et in mundo conversatus, sparso Verbi semine, Sui moras incolatus, miro clausit ordine.

In supremæ nocte cœnæ, recumbens cum fratribus, Observatâ lege plenè, cibis in legalibus, Cibum turbæ duodenæ, se dat suis manibus.

Verbum Caro, panem verum, verbo carnem efficit, Fitq; Sanguis Christi, merum; etsi sensus deficit, Ad firmandum cor sincerum, sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum, veneremur cernui, Et antiquum documentum, novo cedat ritui, Præstet fides supplementum, sensuum defectui.
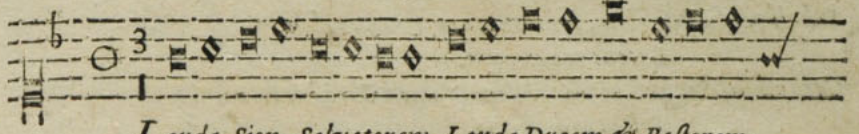
Genitori, Genitoq;, laus, & jubilatio: Salus, honor, virtus quoq; sit, & benedictio, Procedenti ab utroq; compar sit laudatio. Amen.

Pange lingua glorioſi. Nota eadem.

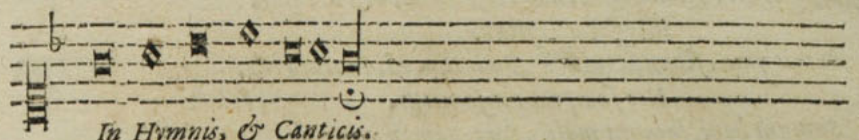
ZEngjed nyelvem dicsőſſęges Ur Teſtének ſzentſęgét,
Szent Vérének bőcsűlletes árrát, mellyet Világért,
Nemes Virág, Szűznek tiſztes magva, Királyunk le-tett.
Nékűnk ſzűletett, s' adatott, tiſzta Szűznek méhéből.
E' világon nyájaskodott, adván magát Meſterűl,
Lakásának véget ſzabott, csudálatos rendéből.
Vég-Vacsorának idein, Tanitványival évén,
s' Tőrvény dolgát véghez vivén, tőrvénybéli ételben,
Maga magát eledelben adá, kenyér, s' Bor ſzinben.
A' Teſt Ige, kenyért Teſté igével változtatta.
A' bort pedig ſzent Vérévé. Erzékenység eztet hogy-ha
Meg nem fogja, elég erre Hitnek vaſtagitása.
Azért ez illy nagy ſzentſęget, le-borulván imádgyuk,
Es a' régi jelenſęget, Uj tőrvénnye, nevellyűk,
s' Gyarló érzékenségűnket, Hitűnk alá holdicsuk.
A' Nemzőnek, s' Nemzettetnek, dicsiret. és tiſztteſſęg,
Aldás őrőm mind kettőnek, áldomás, és dicsőſſęg.
Mind kettőtűl eredőnek, egyenlő tiſzteletſęg. *Amen.*

Proſa

Proſa D. Thomæ Aquin. de SS. Sacramento.

Lauda Sion Salvatorem, Lauda Ducem, & Paſtorem.

In Hymnis, & Canticis.

Quantum potes, tantum aude, quia major omni laude;
Nec laudare ſufficis.
Laudis thema ſpecialis, Panis vivus, & vitalis,
Hodie proponitur.
Quem in Sacræ menſæ Cœnæ, turbæ Fratrum duodenæ,
Datum non ambigitur.
Sit laus plena, ſit ſonora, ſit jucunda, & decora,
Mentis jubilatio.
Dies enim ſolemnis agitur. In qua menſæ primo recolitur,
Hujus inſtitutio.
In hac menſa novi Regis; Novum Paſcha, Novæ Legis:
Phaſe vetus terminat.
Vetuſtatem novitas; Vmbram fugat Veritas.
Noctem Lux eliminat.
Quod in Cœna Chriſtus geſſit, faciendum hoc expreſſit,
In ſui memoriam.
Docti ſacris inſtitutis. Panem, Vinum, in ſalutis,
Conſecramus Hoſtiam.
Dogma datur Chriſtianis. Quod in Carnem tranſit Panis,
Et Vinum, in Sanguinem.

Quod

Quod non capis, quod non vides, Animosa firmat Fides,
Præter rerum ordinem.
Sub diversis speciebus, ignis tantum, & non rebus,
Latent res eximiæ.
Caro cibus, Sanguis potus. Manet tamen Christus totus,
Sub utraq; specie.
A sumente, non concisus, non confractus, non divisus,
Integer accipitur.
Sumit unus, sumunt mille. Quantum isti tantum ille,
Nec sumptus consumitur.
Sumunt boni, sumunt mali. Sorte tamen inæquali,
Vitæ, vel interitus.
Mors est malis, vita bonis: Vide paris sumptionis,
Quam sit dispar exitus.
Fracto demum Sacramento. Ne vacilles sed memento,
Tantum esse sub fragmento; quantum toto tegitur.
Nulla rei fit scissura. Signi tantum fit fractura,
Qua nec status, nec statura, signati minuitur.
Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum,
Vere panis filiorum, non mittendus canibus.
In figuris præsignatur. Cum Isaac immolatur;
Agnus Paschæ deputatur; Datur Manna Patribus.
Bone Pastor panis vere, JESV nostri miserere.
Tu nos pasce nos tuere; Tu nos bona fac videre. In terra viventium.
Tu qui cuncta scis, & vales. Qui nos pascis hic mortales.
Tuos ibi commensales, cohæredes, & sodales, Fac Sanctorũ civium. Amẽ.

Lauda Sion Salvatorem. Nota eadem.

DIcsird Sion Meg-váltódat, Vezéredet, Pásztorodat,
Vig szivel, és szózattal.
A' mint lehet, ugy tiszteljed; Mert csekélyebb minden ügyed,
Ennek tiszteletinél.

Ez ál-
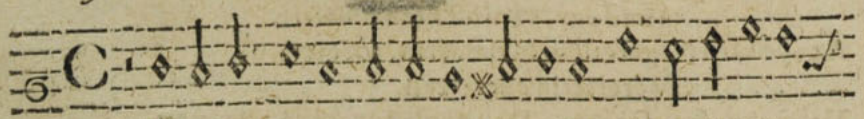
Ez áldásban fel-tőtt czélunk. Első, s' éltető kenyerünk,
Ez napon helyheztetik.
Mellyet Vég-Vacsorán évén, Tanitványinak tördelvén,
Adott Urunk, el-hittük.
Tellyes légyen, hangos légyen; Vig, és tiszteletes légyen,
Lelki örvendezésünk.
Mert e' nap, nagy Innep napja. Melly első napját állattya,
E' Szentség szerzetinek.
Ez asztalnál, új Királynak, új Húsvéttya. O tartásnak,
Húsvéttyát, el-fogyattya.
A' régiséget az újság; Az árnyékot, az igasság,
Az éjt, nap el-oszlattya.
A' mit Urunk cselekedett; mi is cselekedgyük intet,
Szent emlekezetire.
Szent szerzetből meg-tanulván, kenyeret, és bort meg-áldván,
Vegyük üdvessegünkre;
Az Hiveknek Hit adatik; Hogy a' Kenyér Testé válik,
s' a' Bor, Christus vérévé.
A' mit nem lácz, s' meg nem foghacz, erős hit azt gyámolicsa,
Természetnek fölötte.
Külömb-féle szinek alatt; Jelek, s' nem állatok alatt,
Drága dolgok rejtetnek.
A' Test étel, a' Vér ital, De a' Christus épségben áll,
Mind egy, s' mind két szin alatt.
Az évőktől szegetetlen, oszlatatlan, töretetlen,
Vétettetik egészszen.
Veszi egy, és veszi ezer. De annyit egy, mennyit ezer:
Az évés sem fogyattya.
Mind jók; s' mind gonoszok észik. De ellenző sorsát vészik,
Eltekre vagy veszteke.
Amott élet; imitt halál. Nézd melly ellenző sorsban áll,
Azon ételnek vége.

Meg-tőretvén a' szent Oſtya, Ne tántorogj a' Hit tartya;
Hogy annyi van egy morsában, mennyi egéſz épſęgben.
Allattyában tőrhetetlen Tőrdelés van csak a' ſzinben,
Mellyel ſzin alatt lévőben, nem eſik fogyatkozás.
Imé Angyalok kenyere; Embereknek lőn étele,
Bizony fiaknak étele; Ebeknek nem vetendő.
Példáztatott ő példákban, Isaknak áldozattyában,
Es az Húſvéti Bárányban, s' égből ſzállott Mannában.
Te jó Páſztor bizony étkünk. Jesvs légy kegyelmeſſęgünk,
Fel-nevelőnk, meg őrizőnk; minden jókat meg-adandónk
Az élőknek földében.
Te ki mindent tudcz, s' mivelheczi ki minket e' földőn éltecz,
Menyben aſztalodhoz ültetſs, s' őrőkős társokká tétetſs.
Szentid között könyörgünk. *Amen.* Alleluja.
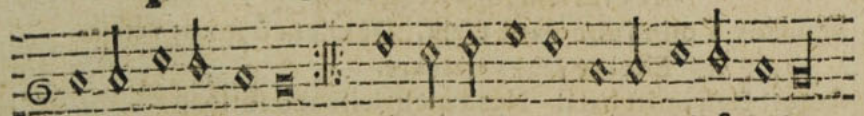
DE SANCTISSIMO EUCHARISTIAE SACRAMENTO.

A' ſzent Oltári Szentségről.

Hymnus D. Thomæ Aquin. Adoro te devotè latens &c.

Imádlak téged el-rejtett Iſtenſęg, Ez ſzinek alatt
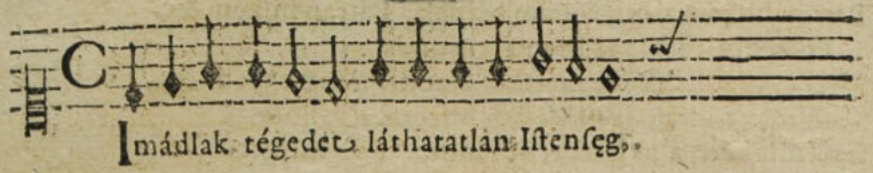

jelen lévő felſęg. Ez ſzinek alatt jelen lévő felſęg.

Im ſzi-

Im ſzivem néked adgya magát rabúl,
Melly rólad elmélkedvén, majd-el-ájúl. Melly rólad &c.
Szem, ſzáj, iz, illetés, itt meg-csalatnak.
Bátran hiſzem a' mit fülcim halnak. Bátran hiſzem &c.
Hiſzem a' miket az Iſten Fia mond;
Mert egyedül, csak ez Ige, ſzól bizont. Mert egyed. &c.
Mind-az-által, mind kettőt hiſzem, s' vallom,
Es a' mit kért, a' jo Lator, kévánom. Es a' mit &c.
Sebeidet, mint Tamás nem ſzemlélem;
De Iſtenſęgedet hirdetem, s' félem. De Iſtenſęgedet &c.
Add hogy ennél-is inkább higyjelek,
S' téged reménlvén, inkább ſzeresſelek. S' téged &c.
Ur halálának emlekeztetője,
Elő kenyér, éh ember éltetője. Elő kenyér &c.
Engedd hogy lelkem belőled élhessen,
S' Edesſęget csak benned érezhessen. Edesſęget &c.
O kegyes Pelikán, drága Jesvsom,
Szent Véreddel moſd-el fertelmes mocskom. Szent &c.
Mellyből egy csőp elég el-mosására,
E' világ bűnének, s' meg-váltására. E' világ &c.
Oh Jesvs, kit moſt fedél alatt nézek,
Részesültetſs abban, a' mit éhezek. Részesültetſs &c.
Hogy én ſzinről ſzinre láſſalak téged;
S' őrőkkön őrőkké áldgyam ſzent neved.
S' őrőkkön őrőkké áldgyam ſzent neved. *Amen.*

Idem. Adoro te.
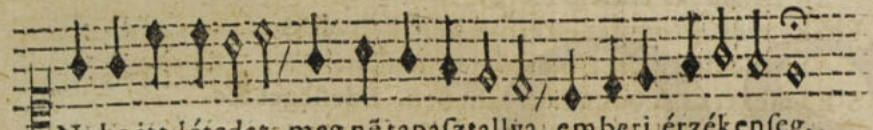
Ad Elevationem S. Hostiæ.

Imádlak tégedet láthatatlan Istenség,

Kenyér szine alatt, el-rejtetett emberség,
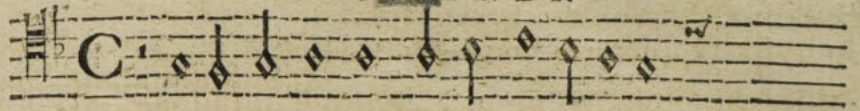

Noha itt létedet, meg nẽ tapasztallya, emberi érzékenség.

Isteni erődet el-rejted a' Kereszt-fán,
Testi gyarlóságnak homályával bé-fogván,
Itt-is Szent Testedet el-rejted, kenyérnek szine alatt mutatván.
Noha szent Tamással sebed helyét nem látom,
Uram, igaz hittel, jelen létedet vallom.
Tarcs-meg e' vallásban, és te sz. szinedet; add bóldogúl meg-látnõ.
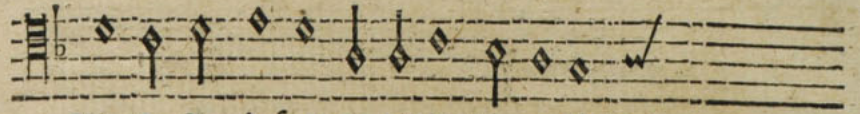
Ad Elevationem Sacri Calicis.

Váltságomnak árra száratt szivem ereje,
En bűnös lelkemnek meg tisztitó fördője.
Szomjú, s' fáradt lelkem meg-vigasztaloja, üdvessẽgem záloga.
Részegics-meg engem, Uram szent Pohároddal.
Olcsd-el én szivemnek gonosz lángját boroddal,
Sz. Véred pecsétét (miként Ægyiptomban) vesd szivem ajtajára. *A.*
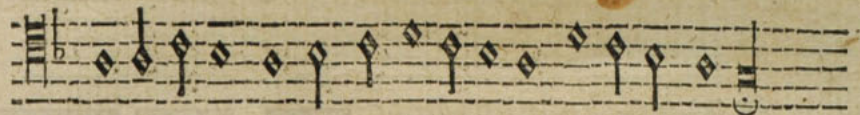
Regi Enek.

Üdvõz-légy Sz. Test, Szüztől ki születél,
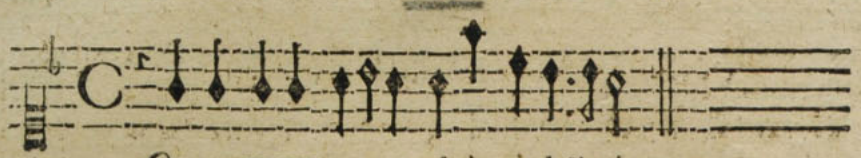

Kereszt-fán értünk ki halált szenvedél,
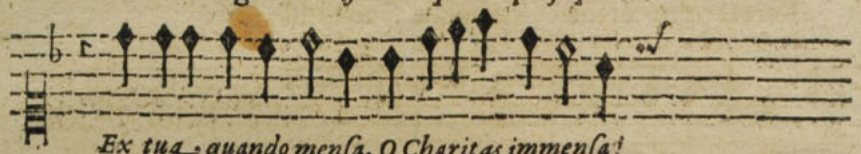

Atyáddal-is minket meg-békéltetél, Imádunk téged.

Üdvõz-légy Jesvs Christusnak szent Véred.
Ki bűneinknek lél el-törlő bére.
Es mi lelkünknek bűsẽges érdeme. Imádunk téged.
Itt jelen vagyon, az Istennek Fia.
Itt jelen vagyon, Emberek Váltója.
Itt jelen vagyon, igaz Isten vólta. A' Christus Jesvs.
Itt jelen vagyon, mi édes Teremtõnk.
Itt jelen vagyon, mi hiú Közbe-járónk.
Itt jelen vagyon, lelki vigasztalónk. A' Christus Jesvs.
Itt jelen vagyon, élet, út, igasság.
Itt jelen vagyon, fényes világosság.
Itt jelen vagyon, mennyei Uraság. A' Christus Jesvs.
Itt jelen vagyon, váltságunknak napja,
Itt jelen vagyon, bűnnek meg-rontója,
Itt jelen vagyon szeretetnek lángja. A' Christus Jesvs.
Itt jelen vagyon, a' mi vigaságunk.
Itt jelen vagyon, őrizõnk, s' óltalmunk.
Itt jelen vagyon, mi lelki Pásztorunk. A' Christus Jesvs.
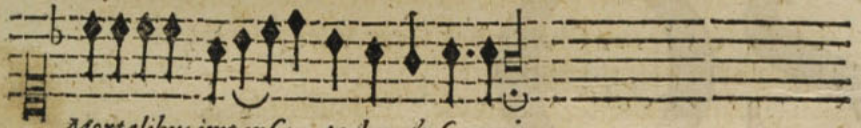
Adgya mi nékünk, az ő szent Országát,
Hogy meg láthassuk szent ſęges lakását,
Angyali karból nézhessük orczáját; Es ő szent Attyát. *Amen.*

Quo me DEVS amore, ultrò complecteris. ℟.
Indignum me, favore quanto proſequeris.

Ex tua quando menſa. O Charitas immenſa!

Mortalibus impenſa, te das, & ſumeris.

Non tauros, neq́ boves, nec das altilia, Non coturnices, oves, nec volatilia, ℟. *Lactucas nec agreſtes, ſed epulas cœleſtes, Amoris tui teſtes, donas in copia.*

Sub pane te latentem DEVM profiteor: Hic JESV te præſentem, colo, confiteor. ℟. *In hoc te Sacramento, ſub hoc te velamento, Ceu tectum veſtimento, adoro, veneror.*

Valeto jam regales luxus Aſſiriæ, Lautitiæ carnales, ollæq́ Ægyptiæ. ℟. *Ad Agni tendo cœnam, deliciarum plenam, Ad ſalientem venam, fontemq́ gratiæ.*

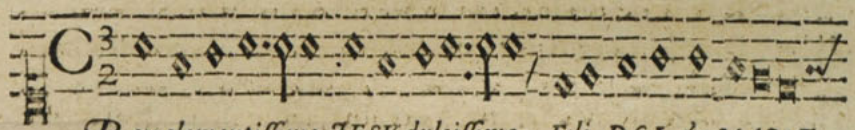
Non ſiliquis me paſci, volo, ſed corpore, Non capior Damaſci undis, & nectare. ℟. *O quis det è ciſterna, Bethlehem ſuperna, Quem virtus ut falerna, det mihi bibere.*

De vineis

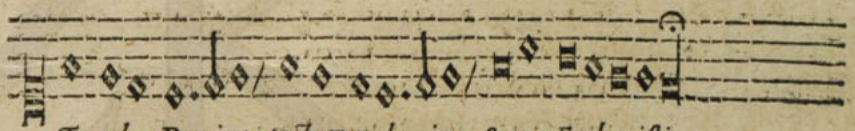
De vineis Engaddi, ah botrum ſitio, Huic Manna ſuperaddi cœleſte cupio. ℟. *O tritici medulla, ſuavior quam ulla, Te vilis homo bulla, ô quam deſidero!*

Electum ô frumentum, ô quando venies! O cordis firmamentum me quando munies? ℟. *Cor meum tibi pando, ô quando JESV quando! Illud inhabitando, me tibi unies.*

O dulcis JESV veni, in cordis lectulum, In quo nil ſit obſcœni, fac habitaculum. ℟. *Virtutibus ornatum, & charitate ſtratum, Me tibi præparatum fac tabernaculum.* Amen.

Rex clementiſſime, JESV dulciſſime, Fili DEI, & MARIÆ.

Te colo Domine, tectum velamine, Sacræ Euchariſtiæ.

Natum de Virgine Corpus, cum Sanguine, ſuppliciter adoro.
O latens Deitas, æternà veritas, te venerans imploro.
Sub panis ſpecie, ſub vini latice, adoro Chriſtum totum.
Ejus præſentiæ, ejus clementiæ, cor offero devotum.
Ave Rex gloriæ, dulcis memoriæ, aveto JESV Chriſte.
Te inundi pretium, cœleſte præmium, figuræ velant iſtæ.
Ave flos Virginum, ô Sponſe ſanguinum, ave caro Salvatoris.
Tua dulcedine, totum me detine, peremnis fons amoris.
Grande myſterium, ô deſiderium mei cordis accende.
Cœli delitias, veras divitias, hic mi JESV oſtende.
O mundi victima, te ſitit anima, te quærit pie JESV.
JESV ſpes unica, huic te communica, ſacratæ carnis eſu.

O mira

O mira bonitas! ô ſumma charitas! En Domini majeſtas.
Sub hoc umbraculo, ſe donat famulo. Quid JESV mihi præſtas?
In hoc te ſæculo, videbo ſpeculo. Poſt vitam terminatam,
Da mentis aciem, videre faciem, JESV deſideratam. Amen.

Hymnus SS. Ambroſij & Auguſtini.
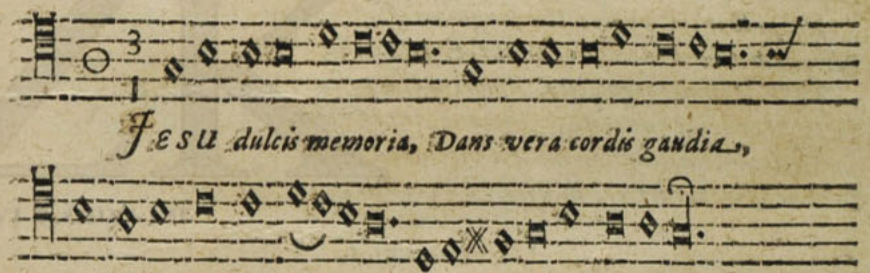
Te DEVM laudamus &c. Pro Solemnitatibus majoribus.

TEged Iſten dicsirűnk: téged Urnak vallunk.
Téged őrők Atya Iſtent, minden főldi állat tiſztel.
Néked minnyájan az Angyalok, néked az egek, és minden hatalmaſságok.
Néked a' Cherubin, és Serafin Angyalok, ſzűntelen ſzóval énekelnek. Szent, Szent, Szent a' Seregeknek Ura Iſtene.
Tellyeſek a' főld, és az egek: Felſégednek dicsőſſégével.
Téged az Apoſtoloknak dűcsőſſéges karok.
Téged a' Profétáknak dicsiretes ſzámok.
Téged a' Mártyroknak fényes ſeregi dicsirnek.
Téged ſzéles e' világon, vall, és dicsir az Anyaſzentegyház.
Végetlen felſégű Atya Iſtent.
A' te tiſzteletes, igaz, és egygyetlen-egy Fiadat.
A' Vigaſztaló ſzent Lelket-is.
Te dicsőſſégnek Királlya Chriſtus.
Te az Atya Iſtennek őrőkké való Fia vagy.
Te a' meg-ſzabaditáſért fel-vévén az emberi terméſzetet: nem iſzonyodtál a' Szűznek méhétől.
Te meg-győzvén a' halál fúlákját: meg-nyitád hiveidnek Menyországot.
Te az Iſtennek jóbján űlſz: Atyádnak dicsőſſégében.
E' világra jővendő bírónak, hiſzűnk téged lenni.
Téged azért kérűnk légy ſegitſége a' te ſzólgaidnak: kiket ſzent Véreddel meg-váltottál.

Engedd

Engedd hogy az őrők bóldogságban, a' te Szenteiddel egygyűtt meg-ajándékoztaſſunk.
Idvőzicsed Uram a' te népedet, és áld-meg a' te őrők ſzegedet.
Igazgaſd őket: és fel-magaſztallyad moſt, és mind őrőkké.
Minden napokon áldunk tégedet.
Es dicsirjűk a' te nevedet őrőkké, és mind őrőkkőn őrőkké.
Méltóztaſsál Uram e' mái-napon, minden bűntől minket meg-őrizni. Könyőrűly rajtunk Ur Iſten:
Könyőrűly mi rajtunk. Légyen a' te irgalmad Uram mi rajtunk, a' mint te benned biztunk.
Te benned biztam Uram: őrőkké meg nem ſzégyenűlők. *Amen.*

Jubilus S. Bernardi De Nomine JESV.

Nihil canitur ſuavius; Auditur nil jucundius.
Nil cogitatur dulcius, Quam JESVS DEI Filius.
JESV ſpes pœnitentibus; Quam pius es petentibus,
Quam bonus te quærentibus; Sed quid invenientibus?
JESV dulcedo cordium. Fons vivus, lumen mentium.
Excedens omne gaudium, Et omne deſiderium.
Nec lingua valet dicere, Nec litera exprimere,
Expertus potest credere, Quid ſit JESVM diligere.

O JESVM

JESVM quæram in lectulo, Clauso cordis cubiculo,
Privatim, & in publico, Quæram amore sedulo.
Cum MARIA diluculo, JESVM quæram in tumulo,
Clamore cordis quærulo, Mente quæram, non oculo.
Tumbam perfundam fletibus; Locum replens gemitibus,
JESV provolvar pedibus, Strictis hærens amplexibus.
JESV Rex admirabilis, Et triumphator Nobilis,
Dulcedo ineffabilis, Totus desiderabilis.
Mane nobiscum Domine, Et nos illustra lumine,
Pulsa noctis caligine, Mentem replens dulcedine.
Quando cor nostrum visitas, Tunc lucet ei veritas:
Mundi vilescit vanitas, Et intus fervet Charitas.
Amor JESV dulcissimus, Et verè suavissimus,
Plus millies gratissimus, Quam dicere sufficimus.
Hoc probat ejus passio: Hoc sanguinis effusio;
Per quam nobis Redemptio, Datur, & DEI visio.
JESVM omnes cognoscite, Amorem ejus poscite,
JESVM ardenter quærite, Quærendo inardescite,
Sic amantem diligite, Amoris vicem reddite,
In hunc odorem currite, Et vota votis reddite.

Pars Secunda.

JESU mi bone sentiam, Amoris tui copiam,
Da mihi per præsentiam, Tuam videre gloriam.
Cum dignè loqui nequeam, De te tamen ne sileam,
Amor facit ut audeam, Cum de te solo gaudeam.
Tua JESV dilectio, Grata mentis refectio,
Replens sine fastidio, Dans famem desiderio.
Qui te gustant, esuriunt, Qui bibunt adhuc sitiunt,
Desiderare nesciunt. Nisi JESVM quem diligunt.
Quem tuus amor ebriat, Novit quid JESVS sapiat,
Quam fælix est, quem satiat. Non est ultra quod cupiat.
JESV decus Angelicum, In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum, In corde nectar Cælicum.

Desi-

Desidero te millies, Mi JESV quando venies?
Me lætum quando facies, Ut tuo vultu saties?
Amor tuus continuus, Mihi languor assiduus,
Mihi JESVS mellifluus, Fructus vitæ perpetuus.
JESV summa benignitas, Mihi cordis jucunditas,
In comprehensa bonitas, Tua me stringat Charitas.
Bonum mihi diligere JESVM, nil ultra quærere,
Mihi prorsus deficere, Ut illi queam vivere.
O JESV mi dulcissime? Spes suspirantis animæ,
Te quærunt piæ lachrimæ; Te clamor mentis intimæ.
Quocunq; loco fuero, Mecum JESVM desidero,
Quam lætus cum invenero; Quam fælix cum tenuero.
Tunc amplexus, tunc oscula, Quæ vincunt mellis pocula;
Sed in his parva morula, JESVM sequar per sæcula.
Jam quod quæsivi, video, Quod concupivi teneo:
Amore JESV langueo, Et corde totus ardeo.
JESVS cum sic diligitur, Hic amor non extinguitur,
Non tepescit, nec moritur; Plus crescit, & accenditur.
Hic amor ardet jugiter, Dulcescit mirabiliter,
Sapit delectabiliter, & Delectat fæliciter.

Tertia Pars.

HIc amor missus cælitus, Hæret mihi medullitus,
Mentem accendit penitus, Hoc delectatur spiritus.
O beatum incendium! Et ardens desiderium,
O dulce refrigerium! Amare DEI Filium.
JESV flos Matris Virginis, Amor nostræ dulcedinis;
Tibi laus, honor, Numinis, Regnum beatitudinis.
Veni, veni Rex optime, Pater immensæ gloriæ.
Affulge menti clarius, Jam expectatus sæpius.
JESVS Sole serenior, Et balsamo suavior,
Omni dulcore dulcior, Præ cunctis amabilior.

Cujus guſtius ſic afficit, Cujus odor ſic reficit,
In quo mens mea deficit, Solius amanti ſufficit,
Tu mentis delectatio, Amoris conſummatio.
Tu mea gloriatio, JESV mundi ſalvatio.
Dilecte mi revertere; Conſors paternæ dexteræ;
Hoſtem victi ſi proſpere, Jam cœli regno fruere,
Sequar quocunq; ieris, Mihi tolli non poteris,
Cum meum cor abſtuleris, JESV laus noſtri generis.
Cœli Cives occurrite, Portas veſtras attollite,
Triumphatori dicite, Ave JESV Rex inclyte.
Rex virtutum, Rex gloriæ, Rex inſignis victoriæ.
JESV largitor gratiæ, Honor cœleſtis curiæ,
Tu fons miſericordiæ; Tu veræ lumen patriæ:
Pelle nubem triſtitiæ, Dans nobis lumen gloriæ:
Te cœli chorus prædicat, Et tuas laudes replicat,
JESVS orbem lætificat, Et nos DEO pacificat.
JESVS in pace imperat; Quæ omnem ſenſum ſuperat,
Hanc mea mens deſiderat, Et illa frui properat.
JESVS ad Patrem redijt, Cæleſte regnum ſubijt;
Cor meum à me tranſiit, Simul poſt JESVM abijt.
Quem proſequamur laudibus, Hymnis, votis, & precibus,
Ut nos donet coeleſtibus, Secum perfrui ſedibus. Amen.

JESV *dulcis &c.* Sz. Bernárd ſzive örömé tá-- pláláſa. *Nota, ut ſupra fol. 99.*

JEsvs édes emlékezet, Adván ſzivnek nagy örömet,
De mézet, és minden izet, Jelen vólta meg-előzhet.
Nincsen ékeſſeb éneklés, Nincsen kedveſſebb fül zengés,
Nincsen édeſſebb ſziv érzés, Mint, Edes JESVS, nevezés.
JESVS meg-térők reménye; Hozzád kiáltóknak ſzive,
Téged keresőknek kincse; Még-találóknak mindene.

JESVS

JEsvs ſzivnek édeſſége, Elő kúta, s' fényeſſége.
Minden kincsinek ſzekrénye; Kévánságának jó vége.
Sem nyelv azt meg nem mondhattya, Sem bötű fel nē irhattya,
Csak ki próbálta tudhattya, Mi légyen JESVSnak lángja.
JESVST ágyamban keresem; Szivem bé zárva kérdezem,
Rejtekben, s' nyilván ſzemlélem; Szorgalmatoſon keresem.
Máriákkal jó hajnalban, Keresem a' koporsóban,
Keſerves óhajtáſomban, Kedvel, nem ſzemmel, magamban.
A' ſirt könyvemmel áſztatom; Zokogáſokkal bé-töltöm,
A' JESVS lábát csokolom, Magam hozzája kulcsolom.
JESVS, csuda Király ſzéked, Nemes diadálmas kezed.
Még-mondhatatlan jó kedved. Tökélletes minden ügyed.
Uram JESVS maradgy nálunk. Légy lelkünkben fényes napunk,
Oſztatván homályoſságunk: Vigaſztály oh vigaságunk.
Még-látogatván bennünket, Még-vidámitod ſzivünket,
Még-vettetvén földieket, Egbe emeled kedvünket.
Edés a' JESVS ſzerelme, Bizony édeſſéges elme,
Ezerſzer édeſſebb kedve, Hogy ſem meg-fogható az elme.
Még-próbálta ezt ſzent kinnya; Drága Vérének ontáſa,
Mélly bűnünknek el-mosáſa, Honnan van ſzine látáſa.
JESVST minnyájan iſmérjük, Szent ſzeretetit ohajcsuk;
Gerjedezéſſel keresük, Es, keresvén gerjedezzünk,
Igy ſzeretőnket ſzeresük, Es ſzeretettel fizesünk,
Illattya után ſiesünk, Kedveért, kedvet téricsünk,
JESVS malaſztnak kezdője, örömnek fel-gerjeſztője,
Uj kegyelemnek reménye, Minden jóknak meg-ſzerzője.

Máſodik Réſz.

OH JESVS adgyad érzenem, Szerelmednek lángját bennem;
Engedd nyilván ſzemlélhetnem, Sz ſzined, s' veled egy lennē.
Méltán rólad nem ſzólhatok, De még-is nem halgathatok,
Mert ſzerelmedtől gyuladok, s' csak te benned vigadhatok.

O 3; JESVS

Jesvs a' te szereteted, Mellyel elmém legelteted,
Bé-tőltvén nem émelygetted; Eheztetvén nem győtrettet.
Kik téged éznek, éheznek. A' kik ísznak, szomjúhoznak,
Kévánni semmit nem tudnak, Hanem Jesvst kit sohajtnak.
Szerelmed kit meg-részegit, Tudgya, Jesvs mint melegit,
S' melly bóldog kit meg-elégét, Nincsen mit kévánnyon megént.
Jesvs Angyali ékesség: Fülben szép zengő kedvesség:
Szájban méz izű édesség; Szivben vig őrvendetesség.
Jesvs ezerszer kévánlak. S' mikor lészen hogy láttalak.
Mikor mondod. Im hivatlak, Es szivemnél meg nyúgotlak?
A' te szűntelen szerelmed, Szerez nékem vig győtrelmet,
Méznél édesebb értelmet, őrők életre kegyelmet,
Jesvs felséges kegyesség. Szivbéli nagy győnyőrűség,
Meg-foghatatlan kedvesség, ölely-meg, ô szerelmesség.
Jó nékem Jesvst szeretnem, Kivűle mást nem kedvelnem:
Magamtól fottig el esnem, ő néki szűntelen élnem.
Oh én szerelmes Jesvsom, Minden ügyemben óltalmom,
Téged óhajt kőnyhullásom, Szivbéli mély kiáltásom.
Akar hol legyek óhajtlak, Jesvs mellettem kévánlak,
Bóldog lészek ha meg-foglak, S' bóldogabb ha meg-tarthatlak.
Ott csokolás, ölelgetés; Méznél édesb beszélgetés,
Melly bóldog az illy egygyezés, De rővid ez kedveskedés.
Már látom a' kit kedveltem; Meg-leltem, a' kit kerestem;
O Jesvs édes szerelmem, Szerettedre fel gerjedtem.
Ha Jesvs igy szerettetik, Ez szerelem el nem múlik.
El nem fogy, el nem aluszik, Inkább gyulad, s' gyarapodik.
Illy álhatatos szeretet, Szerez szivben csuda izet,
Nemz csuda győnyőrűséget, Es bóldogságos őrőmet.

Harmadik Rész.
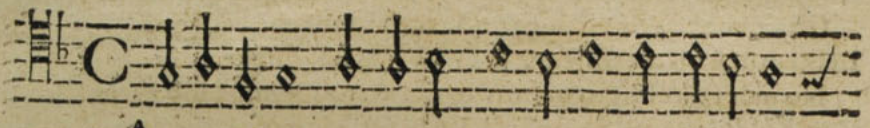
Ez szeretet Menyből szállott, Csontom veleiéig hatott,
Fel-gyúlasztott, s' el-bádgyasztott, Forral szivemben nagy hasznot.

Oh ból-

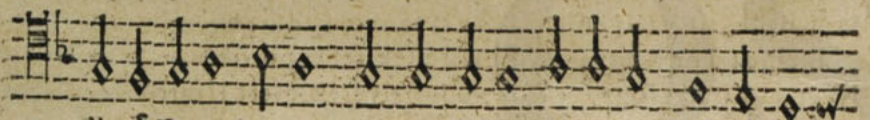
Oh bóldogságos gyúladás? Oh búzgóságos forradás?
Oh csendes szédes nyúgovas, A' Jesvstal nyájaskodás.
Jesvs, Szűz Anya Virága. Szerelmünknek kedves tárgya,
Menybéli dicsiret áldgya Neved; üdvesség birája.
Jőj-el oh Szentek Királlya; Dicsőssegnek koronája;
Derűly-fel oh lelkünk napja; Már néped fényedet várja.
Jesvs nap fénynél fényesebb: Balsam illatnál kedvesebb:
Méz édességnél édesebb; Mindeneknél szerelmesebb.
Kinek szerelme ugy meg hatt, Tűze bennem ugy meg-gyúlatt,
Hogy már szivem majd el-lankatt, Erő bennem alig maratt.
Oh szivnek győnyőrűsége? Szerelemnek tellyesssége?
Lelkemnek oh dicsősssége, Jesvs Világ üdvősssége,
No már szerelmem menny haza, Atya Istennek jób karja,
Meg-hóldult kezed bajnokja, Légy Országodnak Királlya.
Követlek mindenütt téged; Senki tőled el nem vehet,
Ha nálad tartod szivemet, Jesvs, el nem hadsz engemet.
Eleibe szent Angyalok, Emeltessék-fel kaputok,
Nyertes Királyt fogadgyátok; üdvözlyétek, mert Uratok.
Dicsősségnek vagy Királlya, Erőss harcznak nagy bajnakja,
Jesvs malasztnak adója, őrők jóknak alkotója.
Te vagy bizony hazánk fénye, Te érdemünknek szekrénye,
Te bánatunk enyhitője, Te bóldogságnak szerzője.
Tégedet áldnak menny égben; Magasztalnak dicsősségben.
Jesvs vigasztaly éltünkben, Juttass Atyádnak kedvében.
Békességben van Országod; Minden jóból áll jószágod,
Jesvs e' szép gazdagságod, Gazdagitson-meg, s' áldásod.
Jesvs Atyához fel-hatott, őrőksségébe bé-szállott,
Szivem tőlem el-szakadott, Jesvs után ragadtatott.
Kit követsünk dicsirettel, Jó akarattal, vig kedvel,
Hogy mi is a' szent Lélekkel, Lehessünk egygyütt Istennel.
Jesvs, légy menyben őrőmünk, ki vóltál földön érdemünk,
Benned minden dicsősségünk; Mig élsz, és lészesz Istenünk. *Amen.*

CAN-

CANTVS
DE B. V. MARIÆ.
Bóldogságos Szüz MARIAROL.
REGI ENEK.

+Angyaloknak Nagyságos Aſzſzonya. Ur Jesvsnak

dicsőſſęges Annya. Menyorſzágnak Királyné Aſzſzonya;
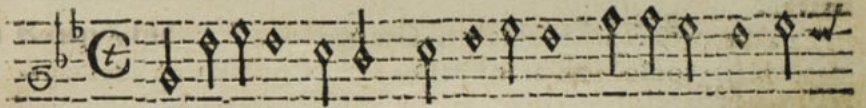

Paradicsomnak meg-nyitott kapuja.

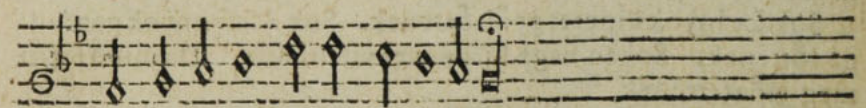
Reád néznek árváknak ſzemei. özvegyeknek keſerves ſzivei,
Szegényeknek nyomorúlt ügyei, Bűnősöknek óh-ajtó lelkei.
Néked ſzóllunk Szüzeknek Virága; Pátriárcháknak nemes unokája.
Apoſtolok tiſzteletes Annya: Minden Szentek édes vigasága.
Aſzſzonyoknak vagy tiſzta tükőre, Férfiaknak baj vivó fegyvere,
Királyoknak oktató Meſtere, Magyar Orſzágnak választot Vezére.
Gyönyör-

Gyönyörködől Angyali ſzékedben, Serafimoknak vig ſzeretetiben,
Cherubimoknak, nagy bölcseſęgében. Sz. Karoknak rendes ſeregiben.
Aldott vagy te Jesvsnak dajkája, Atya Iſtennek ſzépſęges Leánya.
Szent Léleknek ſzerelmes Mátkája, Szent Háromságnak leg ſzebb alkotmánya.
Emlekezzél Angyali Karokról. Emlekezzél Adám Fiairól,
Emlekezzél bűnős ſzólgaidról, Nagy óhajtva hozzád kiáltókról.
Rettenetes a' mi baj-vivásűk. Mert kegyetlen a' mi ellenſęgünk,
Rettenetes végső ki múláſunk, Hogy-ha ſzent Szüz nem leſz ſegitſęgünk.
Dicsirteſſęl dicső Sz Háromság, Kitől árad reánk mindę jóſzág.
Dicsirteſſęl Nagyságos Aſzſzonyság, Ki által ſzáll reánk az gazdagság. Amen.

MAS REGI ENEK.
Nagy Bóldog Aſzſzony napjára.

Fel-vitetett magas Menyorſzágban, Angyali ſzép örvendetes házban, Ez nap a' Szüz, nag' Meny-Aſzſzonyságban.

Az Iſtennek drága Hajlékában.

A' Vő-Legény ő szerelmesivel, Szeplőtelen drága Jegyesével, Kit el jegyzett arany gyűrőjével, Vigadoz ma sok ezer Szentivel.

A' szép Fiú szerelmes Annyával. Kinek szopta szűz tejét szájával; Egygyűtt beszéll ez nap ő magával, Kedveskedik néki sok jóvával.

Szent Attyának fényes Udvarában. Felső Sion drága Városában. Dicsőssęges szép Palotájában; Már bé-viszi, nagy vigaságában.

Az életnek belső rekeszében: Szeretetnek édes kebelében, Nagy győnyőrűsęgek bősęgiben, Maga mellé ülteti székiben.

Bé-telik itt a' Dávid Sóltára, Kit énekelt Világ hallattára, A' Királyné, Királynak jobjára, állapodik ők társaságra.

Fel-öltőzött vont arany szoknyában. Külömb szinő drága szép formában, Angyali kar fölött méltóságban, Emeltetett-fel nagy Aszszonyságban.

Ez a' Salamontól meg-mondatott. Ezer szépek közzül választatott; Ki fényesen, mint nap, fel-támadott, Dicsőssęggel megkoronáztatott.

Ez ama' szép Istennek áldotta, Kinek méhét szent Lélek szállotta, Szűz tejével fiát fel-tartotta, Ki a' mennyet, és földet alkotta.

Ez a' Szentek fénlő tisztasága. Gyenge Szűzek édes gyöngy virága. Mártyromoknak arany pálma ága. Confessorok édes vigasága.

Aszszonyi rend nemes bóldogsága, Férfiaknak buzgó kévánsága: Angyaloknak örőm vigasága, Az Istennél minden fölött drága.

Sokan vóltak Nemes Aszszony népek; Dicsiretes tudománnyal szépek. Tisztaságok virágában éppek; De ennek csak nyomában sem léptek.

Sok Leányok kincset győjtőttenek. Sok Aszszonyok gazdaggá lőttenek. Sokan nagy hirt nevet viseltenek; De mind ettől meg-előztettenek.

A' leg-jobbik részt el-választotta. A' bőlcseszęg titkait meg-fogta. A'

ta. A' gyors fútást általúton tudta: Mert mindenek rendit meszsze hadta.

A' hol más a' kineset el végezte. Ez ott szedni elsőben kezdette, Tálentomit meddig terjesztette; Senki, soha, csak meg sem nézhette.

Nagy a' mi Aszszonyunk Nemesszęggel, Dicsőssęges Királyi felszęggel. Mindeneket fel-hallad szépszęggel, Mint Nap, Csillagokat fényesszęggel.

Méltó bizony ez a' dicsiretre; Erdemes a' nagy tisztelétekre, Hogy Nemzetszęgekről Nemzetszęgekre, Terjesszűk-ki sok ezer izekre.

Oh te ékes Angyali bóldogság. Menyországból földre szállott újság. Emberek közt tündöklő gazdagság, Isten előtt fénlő világosság.

O szépszęges lelki világosság, Szűz Leányi drága szent Anyaság. Téged illet bizony a' méltóság. Tekéntetes Nagyságos Aszszonyság.
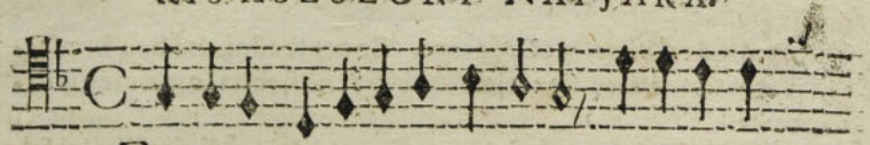
Téged illet Menyben a' tisztelet, Angyali szép fényes karok felett. Fiad után végy második helyet, Mert nincs hozzád ki hasonló lehet.

Vigadgy azért szép dicsőssęgesen, Isten szine előtt nagy kedvesen. Es mi reánk tekincs kegyelmesen; Kik kiáltunk hozzád keservesen.
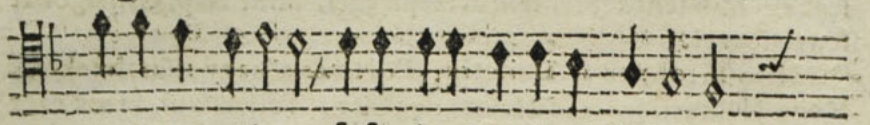
Imádkozzál értünk szűlőttődnek, Nyerj kegyelmet tőle népeidnek, Kik általad kegyelmet keresnek, Es előtte sirván esedeznek. Amen.

Sokan vóltak nemes aszszony népek
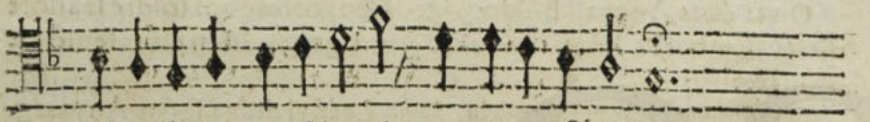
KIS-ASZSZONY NAPJARA.

Fel-támadt az új örőm nap fénye. El jőtt az Ur

választott edénye, őrők élet-kincsinek szekrénye,

Kiben állott az Istennek nagy titok tőrvénye.

El érkezett e' nap, e' világra, Az üdvőſſég kincsének Sáfára. Ki szent Fiát hozta e' világra, Hogy a' siralmas fóglyokat vigye szabadságra.

Ez nap szűletett nagy vigaságra. Az Istennek Annya e' világra. Kit Isten emelt nagy méltóságra. Minden teremtett állatok fölőtt Aszszonyságra.

A' szent Angyalok már Aszszonyollyák, Kik Paradicsom kapuit állyák. Haragos fegyvereket le-rakják; Es ő szép lakó helyekben örőmmel fogadgyák.

Tellyes az ég új dicsiretekkel, Zeng az egész föld vig énekekkel. A' szent Angyalok nagy seregekkel, Hirdetnek már békeſſéget, szép igéretekkel.

Ez, életnek végben hordozója, Békeſſégnek jó út mutatója, üdvőſſégnek, új örőm mondója; Es Angyali barátságnak helyére hozója.

Ez Evának útát nem követte. Fiait halálban nem ejtette. Sőt a' halál-

a' halálból életre vitte. Hogy az Istennek szent Fiát, e' világra szűlte.

Evának rút engedetlenſége, Lőn az ember életének vége. MARIA szép engedelmeſſége. Lőn életre jövéſének első nyereſége.

Oh kegyelem drága szép hajléka. Lelki nyugodalom zőld árnyéka. Régi Szentek édes maradéka, Benned bizony az Istennek gazdag ajándéka.

Te vagy a' szent élet új formája, A' szent Lélek drága irtoványa, Lelki édes gyümőlcs óltoványa. Kiben legel az Istennek ártatlan Báránya.

Te vagy a' tiſztaság termő fája. Szemérmetesſégnek szép rósája. A' szelidſég ékes gyöngy virágja. Kinek már mind e' világon, el-hatott illattya.

Oh te drága szép Nemes Aszszonyság, Mennyből a' földre szállott bóldogság. Setétſégben fénlő világoſság; Te vagy az emberi testben, öltőzött Angyalság.

Sőt te ki az Istent bé-fogadtad. Tiſztaságos öledben nyúgottad. A' dicsőſſég Urát fel-tartottad, Evel mind az Angyalokat meszsze fel-halladtad.

Oh Szűzeſſég szép eleven képe, Ezer közzül ki-választott szépe. Kivel nem ér az ég fényeſſége. Mert álmélkodva jár hozzá, annak követſége.

Te vagy a' szent Lélek szép Temploma, Bőlcseſſégnek drága talentoma. Lelki élet új Paradicsoma. Kiben nem volt soha bűnnek semmi mocskos nyoma.

Tiszta vagy te minden makulától, Epp vagy a' bűn mérges fúlánkjától. Tiſztán fogantattál szent Anyadtól, Tiſztaságban tartattál meg az Isten Fiától.

Nem szűletett világra olly kellő. Sem ki olly szent élettel tündöklő: Kit meg nem szoritott a' bűn gyeplő. Csak téged nem illetett meg semmi homály szeplő.
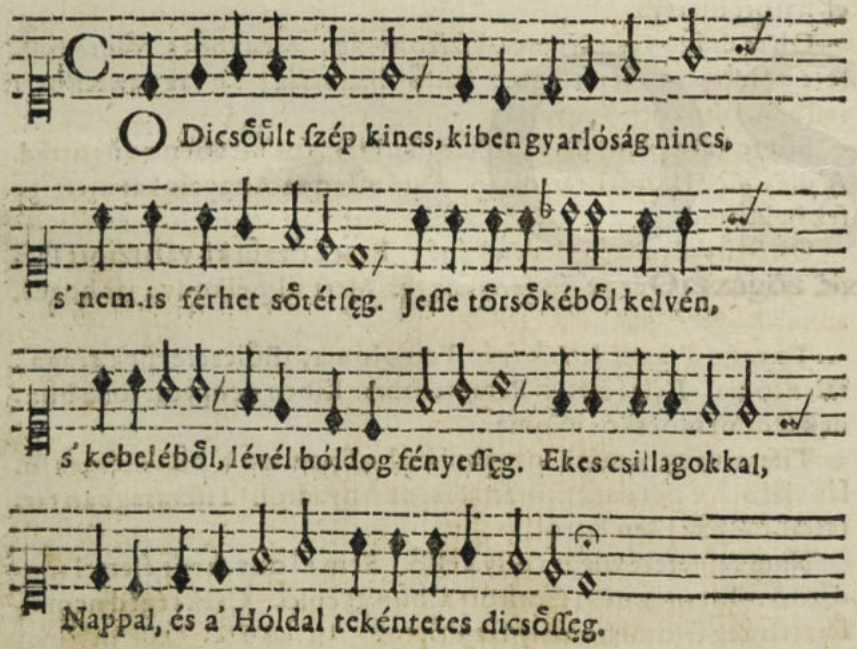
Mert egyedül csak te találtattál, A' ki méhedben szűzen fogadtál. Szűléſedben szűzen meg-maradtál. A' hol máſok meg-törődtek te ott virágzottál.

Ha ki meg-fosztánd téged ezektől, Az Angyali tiszta szentségektől, Melly adatott néked az Istentől. Bizony a' pokol rút szelefú azon keresztől.

De mi téged szűzek Virága, üdvösségünknek szép arany ága, Kitől adatott lelkünk váltsága. Magasztallyuk még fenn marad lelkünk szabadsága.

Dicsirtessék menyben az Istenség. A' három személyben az egygyesség. Kit illet a' véghetetlen felség. Földön, mennyen, mind örökké adassék tisztesség. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

Te szép

Te szép Liliom szál, kiből kegyelem száll, minden testre e' földön. S' kinek drága kerte, önte világ szerte drága illatot, midőn; Minden nagy átokban, szálna kárhozatban, a' veszedelmes időn.

Te Menyország úttya, s' Paradicsom kúttya ki reánk kegyelmet öntött. S' kinek tiszta mellye drágalátos teje, nevele szép virágot. Ki minden bűnöktül, ördögnek kezéből meg-váltá e' világot.

Te szép Hajnal csillag, ki mindenkor villag, Nap-támadása előtt. S' ki ártatlanságban, fénlél e' világban, az Isten szeme előtt. Te méhedben szálla, a' ki nagy kint valla, s' mi-nékünk váltságunk lőtt.

Te csudálatos szin, kire nézve bűn, s' kin, csendesül kegyelmedből. S' kinek óltalmával az ördög távuly áll, s' erőtlen kéjértésből. Kötözd meg mert kerül, tőr hányással készül, el-vonni szerelmedről.

Testi gyarlóságom, oh én bóldogságom meg ne győzze lelkemet. Rút szemtelenségre, ne gyújcsa vétkekre ördög az én szivemet. Igazgassa kedved, és soha ne szenvedd tévelygni éltemet.

Esedezzél értem, hogy a' bűnre tértem ne történnyék s' fertelmem. Nyújcs-ki szent kezedet, el ne vedd szemedet vigyázlak értelemmel. Tarcs-meg kegyelmedben, mindenkor éltemben, s' áldlak buzgó örömmel. *Amen.*

Salve Regina. Nota: Üdvözitőnknek. *fol. 114.*

MEny-országnak Királynéja, Irgalmasságnak szent Annya, Elet, édesség, reménség. üdvöz-légy szép Szűz MARIA.
Evának árva fiai, szám-ki-vetett maradéki,
Siralminak örökösi, sok nyavalyáknak hajléki.
E' siralomnak völgyében, kik nyavalygunk nagy inségben,
Hozzád ohajtunk mennyegben, ki vagy örök dicsőségben.
Azért Szószóllonk szemedet, fordics hozzánk kegyelmedet,
Es a' te bűnös népedet, óltalmazzad hiveidet.
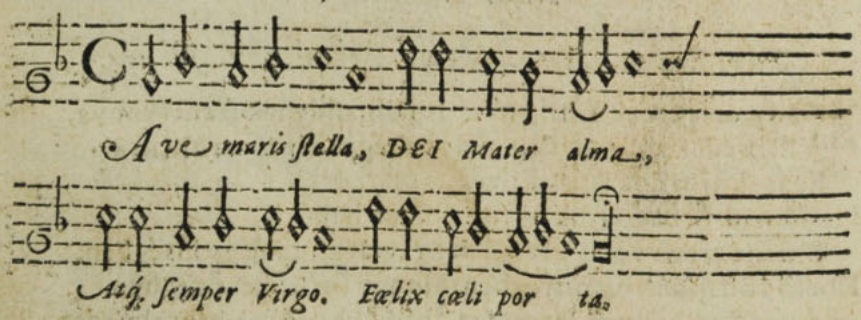
Oh édes

Oh édes Szűz irgalmadat, mutaſd-meg kegyes vóltodat,
Hóltunk után ſzent Fiadat, mutaſd-meg s' bóldogságodat. *Amen.*

Ave Maris ſtella. *Nota.* Üdvözitőnknek ſzent Annya.

TEngernek fényes Csillaga. üdvöz-légy Chriſtus ſzent Annya,
Szűzeknek ſzép Szűz virágja, Mennyeknek meg-nyilt kapuja.
Ki menyből küldött követtől, üdvözlettél Gábrieltől,
Oltalmazz ellenſéginktűl, Evától vött ſiralomtul.
Bűnünknek óld-meg kötelit: Vakoknak nyiſd-meg ſzemeit;
Vedd-el nyavalyánk terheit, nyerjed Iſtennek javait.
Mutaſd Anyánknak magadat; Engeſztellyed ſzent Fiadat,
Hallya-meg imádságodat, ki nem utálta méhedet.
Kegyes és válaſztott ſzép Szűz, Kinek lelkében nincsen bűz.
A' bűnt melly éget mint a' tűz, olcsd és tőlünk távul el-űzd.
Nyerj nékünk tiſzta életet. Mennyégben bátran menetet,
Hogy Jesvsnak láſſuk ſzinét, koſtolhaſſuk nagy örömét.
Hálát adgyunk az Iſtennek, Atya, Fiú, ſzent Léleknek.
Egyenlő három ſzemélynek, egy állatú Iſtenſégnek. *Amen.*

Hymnus de B. V. M.

Sumens

Sumens illud Ave, *Gabrielis ore,*
Funda nos in pace, Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis, Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle, bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe Matrem, Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus. Tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis, Inter omnes mitis:
Nos culpis ſolutos, Mites fac, & caſtos.
Vitam præſta puram; Iter para tutum:
Ut videntes JESUM, Semper collætemur.
Sit laus DEO Patri, Summo Chriſto decus,
Spiritui Sancto, Tribus honor unus. Amen.
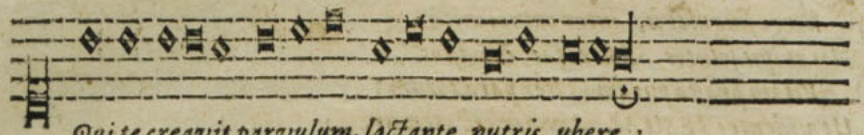
Ave maris ſtella. Nota eadem.

ÜDVÖZ-légy MARIA, Tengernek Csillaga.
Mindenkor ſzűz Anya, Iſtennek, s' menyzárja.
Kit Gábriel menyből, üdvözle Iſtentől.
Eőrizz háborutól, Evától vett jajtól.
Old bűnünk békoját, Add ſzemünk világát,
Moſd-el lelkünk mocskát, kérjed jónk áldását.
Mutaſd Anyaságod, Vegye imádságod,
A' ki értünk magod, Akart lenni s' árrod.
Oh Szűzek Nemeſſe, s' ſzelidek jeleſſe,
Ne legyünk bűnőſſé, Tégy ſzenté, s' kegyeſsé;
Eltűnk tiſzta voltát, Nyerjed, s' bátor úttyát.
Hogy látván Urunkat, Mondgyunk vig hálákat.
Dicsőſſég Iſtennek, Atya, Fiú, ſzent Léleknek,
Három ſzent ſzemélynek, Allattyában egynek. *Amen.*

Hymnus.

O Glorioſa Virginum, ſublimis inter ſydera,
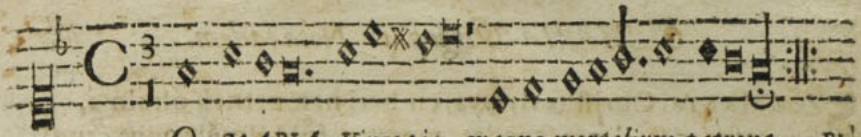

Qui te creavit parvulum, lactante nutris ubere.

Quod Eva triſtis abſtulit, tu reddis alme germine,
Intrent, ut aſtra flebiles, Cœli recludes cardines.
Tu Regis alti janua, & aula lucis fulgida,
Vitam datam per Virginem, gentes redemptæ plaudite.
MARIA Mater gratiæ, Mater miſericordiæ,
Tu nos ab hoſte protege, Et hora mortis ſuſcipe.
JESU tibi ſit gloria, qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu, in ſempiterna ſæcula. Amen.

O Glorioſa Virginum. Nota eadem ut ſupra.

OH dicsõ Szũz ki ſzũzeket, fellyũl múlod, s' az egeket,
Szent emlõddel teremptõdet, gyermek-korában neveléd.
A' mit el-vett tõlünk Eva, meg-térité méhed magva,
Hogy menybe búból vigadva, mehetnénk, lél meny kapuja.
Te vagy a' Nagy Ur ajtaja. s' fényeſſégnek palotája,
õrũly váltott nép mert Annya, lõn életünknek MARIA.
Malaſztnak Annya MARIA, Irgalmaſságnak aſzſzonya,
Légy lelkünk óltalmazója, s' vég órán bé-fogadója.
JESVSnak légyen dicsõſſég, Szũztõl a' ki ſzũletteték,
Atyának, és ſzent Lélecknek, ſzent Háromság egy Iſtennek. Amen.

O MARIA, Virgo pia, magna mortalium patrona. ℣.
Tuum decus, quamvis cæcus, & pulchra cæli cernit dona.
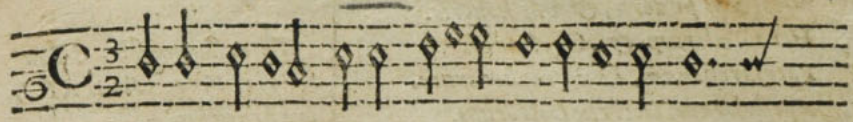

Tibi ſupplex cadit terra, canit præconia ſyncera.

O MARIA, nos in via, & tu in patria triumphas,
Nos extrema torquent mala, & tu in gloria exultas. ℣.
Ne nos pupillos relinque, ſed in periculis defende.
O MARIA Mater pia, & afflictorum conſolatrix,
Inter luctus, tuos vultus, ſpectamus magna Imperatrix. ℣.
Pectus ſuſpirat, & dolor, ad Matrem currit gemens amor.
Cæli Princeps, & Regina, reple nos gratia divina.
Orci diras, pelle hydras, ô mundi grandis Heroina. ℣.
Sub tuis ſignis pugnamus, tua virtute militamus.
O MARIA, Mater pia, te votis pſallimus ſinceris;
O Aurora, ſine mora, noſtris precamur fulge terris. ℣.
Tua lux ſemper ſerena, de Cœlo gaudia fert plena.
O Corona vitæ boua, rara voluptas Angelorum,
Cæli roſa, & formoſa, grandes delitiæ cœlorum. ℣.
Tuo trahamur decore, tuo nos recrea fulgore.
O MARIA per te via, patet errantibus ad vitam,
Habent Ducem, habent lucem, qui quærunt patriam Cœleſtem. ℣.
Qui ſcit à Matre amari, nequit à Filio damnari.
Ergo pia, lux MARIA, vetus Patrona Ungarorum,
Nobis fave, tuum ave, dum canit turba pupillorum. ℣.
Tuo creſcamus favore, tuo flagrabimus amore. Amen.

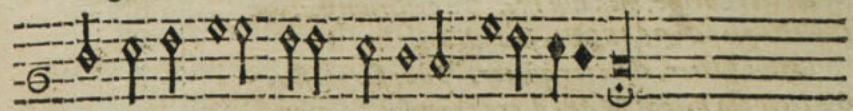
O MARIA Virgo pia. Nota eadem.

† SZűz MARIA, Christus Annya, emberi nemzetnek óltalma,
Szentségedet, s' szépségedet, meny, s' főld álmélkodva csudálya. ℟. Néked szólgálnak az egek, dicsirnek Angyali seregek.
O MARIA, dicsőssegből, tekincs főldi hiveidre.
Lég' szószóllonk, s'gyámolitónk, kik itt nyavalygunk ez életbe, ℟.
Oltalmazz veszedelemtől, kik ostromoltatunk a' bűntől.
O MARIA, kegyes Anya, s' nyomorultak vigasztaloja,
Bűnősöknek, s' el-esteknek, légy kegyelmes gyámolitója,
Minnyájan hozzád sietünk, és tőled segitséget várunk.
O MARIA, nagy Ur Annya, és menynek Királyné Aszszonya.
Baj-vivóknak biztatója, és ellenségünknek rontoja.
Zászlód alatt vitézkedünk, ne hadgy hiveidet el-veszнünk.
O MARIA, kegyes Anya, téged tisztelünk vig énekkel,
Téged áldunk, szent Aszszonyunk, zengedező dicsiretekkel.
A' te szent emlekezeted, gerjeszt szivünkben nagy örömet.
O Eletnek koronája, Angyali karok ékessége,
Egi rósa, és viola, főldi emberek reménsége,
Utánnad siet mi szivünk, és téged áhit a' mi lelkünk.
O MARIA, az életre te vagy lélkünknek kalaúza,
Kik keresik menyországot, azoknak vagy fényes lámpása.
A' kik tőled szerettetnek, szent Fiadtól meg nem vettetnek.
Azért ô szent Szűz MARIA, régi Magyarok Pátrónája,
Országodra s' kis nyájadra, tekincs, s' légy hiú óltalmazója,
Nőjön bennünk szent szerelmed, és tőlünk áldassék sz. neved. *Am.*

JESUS

† *JESU Salvator, mundi amator. Tu es florum flos,*

O JESU pie, Fili MARIÆ: eja audi nos.

Conditor rerum, Christe Rex Regum. Tu es florum flos.
DEI Genitrix, Haresum victrix. Tu es florum flos.
O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.

Inviolata, intemerata,
O vitæ vena, gratiá plena,
Surgens aurora, tota decora.
O maris stella, Jesse puella.
O veneranda, & prædicanda.
Mystica rosa, tota formosa.
Columba una, pulchra ut luna.
Tota dilecta, ut Sol electa.
Conclusus hortus, salutis portus.
Rosa divina, & sine spina.
Ignara fellis, favus es mellis.
O gloriosa, ô Cæli rosa.
In Sion colle, amicta Sole.
O coronata, stellis ornata.
Mulier fortis, devictrix mortis.
O fons signatus, quo DEUS natus.
O Noe iris, & iræ finis.
O Cades palma, ô Mater alma.
Tu Gedeonis, es concha roris.
O Advocata, immaculata.

Tu es florum flos.
O Mater pia,
Virgo MARIA,
ora pro nobis.

Templum pudoris, & vas honoris.
Hera Cœlorum, & Angelorum.
Patriarcharum, Lux Prophetarum.
Apostolorum, Doctrix Doctorum.
Martyrum gemma, Virginum stemma.
Sit tibi Christe, modulus iste. Tu es florum flos.
O JESU pie fili MARIÆ, ejа audi nos.
Et tibi Mater, alma ter quater. Tu es florum flos.
O Mater pia Virgo MARIA, ora pro nobis. Amen.

Tu es florum flos, O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.

JESUS Salvator. Nota eadem.

JEsvs szerelmünk, és üdvösségünk. Te vagy virág szál:
O kegyes JESVS, kit MARIA szült, halgass-meg minket.
Teremtő Isten, kinél jobb nincsen. Te vagy virág szál. &c.
Istennek Annya, bűnnek rontója. Te vagy virág szál:
O kegyes Anya, szép Szűz MARIA, könyörögj értünk.
O szeplőtelen, s' meg-fedhetetlen.
Életünk feje, malasztal tellyes:
Tündöklő Hajnal, kit nem fog homály.
Jesse Leánya, s' tenger csillagja.
O tisztelendő, és dicsirendő.
Te titkos rósa, szépség tárháza.
Galambnál kedvesbb, holdnál-is tellyesbb.
Eppen szerelmes, mint nap olly fényes.
Bé-zárlott kert vagy, életre part vagy.
Mennyei rósa, égnek szép háza.
Edes lépes méz; kit epe nem néz.
Sionnak hegyén, fel-tetczett nap fény.
Csillagok fénye, koronák szine.
Aszszony vagy erős, ki halált meg-győz.
Meg-jedzett kút-fő, kiből Isten jő.
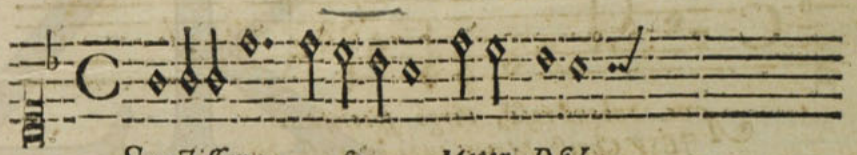
Te vagy virág szál, O kegyes Anya, szép Szűz MARIA könyörögj értünk

Noënak
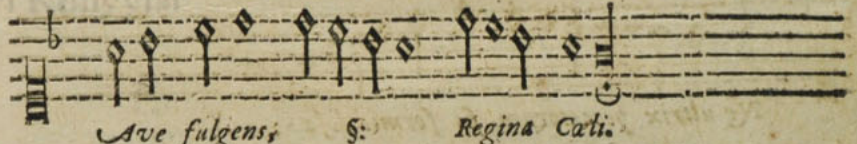
Noënak jegye, haragnak vége.
Kedves pálma-fa vagy, Isten Annya.
Gedeon gyapja, s' égnek harmattya.
O mi szőszőllonk, és bátoritónk.
Isten Leánya, malasztnak Annya.
Szűzesség helye, Isten edénye.
Királyné Aszszony, vagy Angyalokon.
Pátriárchákon, és Profétákon,
Apostolokon, és Doctorokon.
Mártyrok gyöngye, Szűzek szép jegye.

Te vagy virág szál, O kegyes Anya, szép Szűz MARIA, könyörögj értünk

Légyen ez néked Christus éneked. Te vagy virág szál.
O kegyes JESVS, kit MARIA szült, halgass-meg minket.
Néked is Anyánk, kit magasztalánk. Te vagy virág szál:
O kegyes Anya, szép Szűz MARIA, könyörögj értünk. *Amen.*

Sanctissima, §: Mater DEI.

Ave fulgens, §: Regina Cœli.
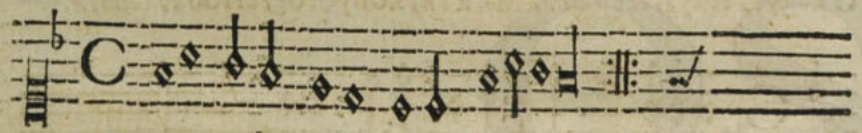
Salve clara stella maris, Quæ processit lux solaris.
O MARIA flos Virginum, Velut rosa, vel lilium.
Funde preces ad filium, Pro salute fidelium.
Fer auxilium labentibus, Ne frangamur tot casibus.
Per te Mater, peccatorum, Remissio sit cunctorum.
Imperatrix Angelorum, Esto memor fragilium.
Præbe tuis auxilium, Sis afflictis solatium.
Cum venerit mortis dies, Nobis detur æterna quies. Amen.

Sanctiſ.

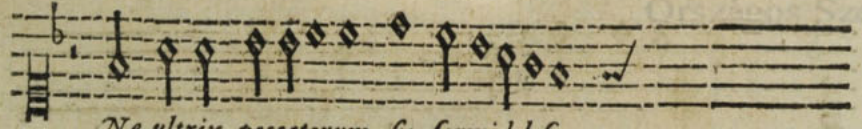
Sanctiſsima. Nota, ut ſupra.

OH Szentſçges §: Szűz MARIA, Menyorſzágnak §: Királynéja.
Tengereknek ſzép csillaga, ki által jőtt nap világa.
Oh MARIA ékes róſa, Szűzeſſçgnek ſzép virága.
Eſedezzél hiveidért, ſzent Fiadnál, s' bűnősőkért.
El-eſteknek légy gyámola, s' fáradtaknak nyugodalma.
Te általad Chriſtus Annya, tőrőlteſſçk bűnünk ſöldgya.
Angyaloknak Királynéja, Légy népednek ſzóſzólloja.
Légy betegek orvoſsága, Szomorúak vigasága.
Midőn el-jő végső napunk, Halálunkor légy óltalmunk. *Amen.*
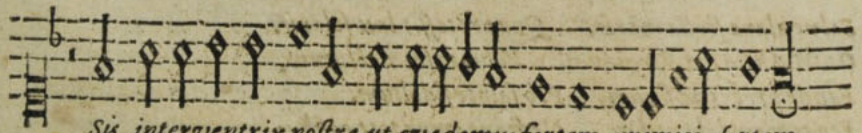
Cantus alij Latini de B. V. MARIAE.

Ave rubens roſa, Virgo ſpecioſa.
JESV Chriſti Mater, tu es gratioſa. ℟.

Ne ultrix peccatorum, ſis formidoloſa;

Sis interventrix noſtra, ut evadamus fortem, inimici ſortem.

Salve ardens rubus, nihil concrematus; Per quem Rex Cælorum, eſt in orbem natus. ℟. *Te ſibi præelegit Sponſam virtuoſam, Dominam Angelorum, cæleſtium polorum omnium regnorum.*
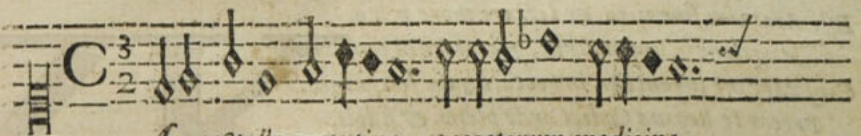
Eja Vir-

Eja Virga Jeſſe virens, & florida; Munda corda noſtra, nimium arida. ℟. *Ne ſinas nos perire, mortemq; adire. Ut crimen evadentes, gloriam tibi demus in cælis canentes.*
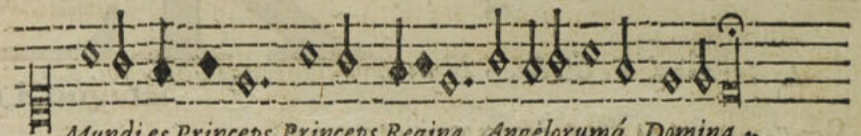
Ave Imperatrix, noſtra Advocatrix, Virtutum amatrix, & munerum datrix. ℟. *Aurea ulna ſplendens, porta es recluſa. Per ſpiritum aperta, facta fuiſti certa, nuntio reperta.*

In extrema hora advoca Filium, Cum maxima turba Sanctorum omnium. ℟. *Subvenito pro nobis, tuis piis donis. Ut per tuum juvamen, evadamus examen, faxis Virgo, Amen.*

Alius de B. V. M.
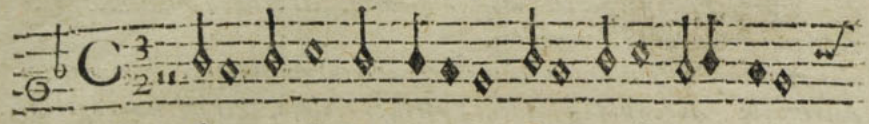

Ave Stella matutina, peccatorum medicina,

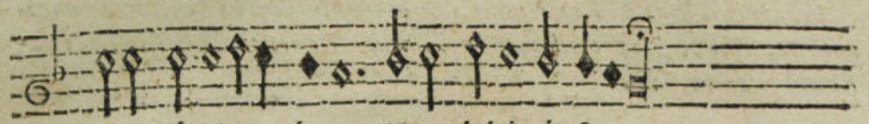
Mundi es Princeps, Princeps Regina, Angelorumq; Domina.

Sola Virgo digna dici contra tela inimici,
Inſurge manu, manu victrici corde precamur ſupplici.
Clypeum pone ſalutis, Tu es Titulus virtutis,
Nos firmans locis, locis in tutis, hoſtibus cunctis devictis.
O Sponſa DEI electa, eſto nobis via recta,
Ubi eſt vita, vita perfecta, ad æterna duc gaudia.
O decus Apoſtolorum, Martyrum, & Confeſſorum.
Pro nobis ora, mortis in hora, ô Mater clementiſſima.
Per tuum Virgo Filium, per Patrem, ac Paraclytum,
Adſis ad noſtrum, noſtrum obitum, & da fælicem exitum. Amen.

Alius de B. V. M.

Ave mundi spes MARIA, Ave mitis ave pia,

Ave charitate plena, Virgo dulcis, & serena.

Sancta parens JESU Christi, electa sola fuisti,
Esse Matrem sine viro, & lactare more miro.
Angelorum Imperatrix, peccatorum consolatrix,
Consolare me lugentem, in peccatis jam fœtentem.
Precor te Regina Cœli, Corde pleno, & fideli.
Me habeto excusatum, apud Christum tuum natum. Amen.

In Aurora de B. V. M. Nota Ave Mater JESV. fol. 8.

STella maris, ô MARIA, expers paris, parens pia,
Plebem tuam respice.
Vitam portans, vitæ porta, nos supportans nos confortans,
Nosq; fortes effice.
Tu Matrona sanctæ spei, Mater bona, Mater DEI,
Virgo vena veniæ.
Tu suavis, delicata, cœli clavis, fabricata,
Manu sapientiæ.
Spes salutis, pacis portus, Vas virtutis, florens hortus,
Liliorum area.
Tu serena Sole pleno, Cella plena vino mero,
Granum sine palea.

Pietatis
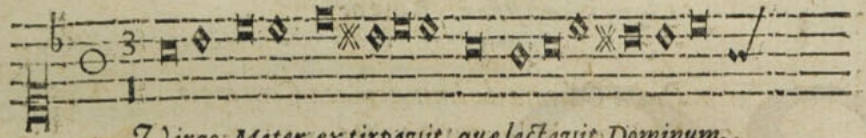
Pietatis fons amœnus, Charitatis calix plenus,
Hospites inebrians.
Tu devotis das virtutem. Tu ægrotis das salutem,
Reos reconcilians.
O benigna Virgo gaude, summè digna summa laude,
Summè venerabilis.
Gaude rosa pura, decens, speciosa semper recens,
Flos immarcescibilis.
Styrps beata fac placatum. Patrem nata, parens natum,
Nobis peccatoribus.
Ut te duce servi tui, possint vera luce frui,
Choris in cœlestibus. Amen.

Pium Osanna de Immaculata Conceptione B. V. M.

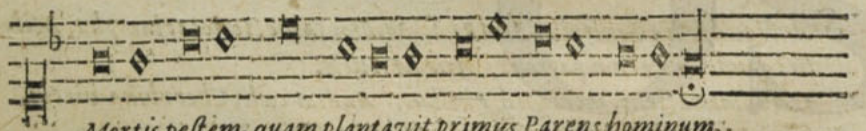
SAncta, Messiæ Genitrix, MARIA, Millies salve, toties triumpha; Millies gaude, miserum patronâ, Ave MARIA.
Audiat nascens, moriensq; Phœbus, Audiat cœli, Cherubina virtus,
Virgini Matri moduletur una, Ave MARIA.
Nata, supremi Patris, es MARIA, Filij Mater, pariterq; Nata,
Spiritus Sancti veneranda Sponsa. Ave MARIA.
Aula, sacratæ Triados MARIA, Montibus sanctis super excitata,
Anna concepit sine labe pura, Ave MARIA.
Tu supra cunctas benedicta Matres, Castitas laudes tua vincit omnes,
Virgo nam Mater paris, ô pudica, Ave MARIA.
Lacte nutristi proprio Parentem, Tota fovisti gremio Tonantem.
Casta Josepho sociata Sponsa. Ave MARIA.
Te suam Cœlum Dominam celebrat, Te suam tellus Dominam salutat,
Dum tuis subdunt sua sceptra diva, Ave MARIA.
Pulchrior Coeli facibus refulgens, Clarior Phoebi radijs renitens,
Sic & auroram superas decora. Ave MARIA.

Splendicas instar speculi MARIA, Mente formosa radias juventa,
Nulla quam labes maculat, venusta, Ave MARIA.
Tu favus stillans, Cypriusq; botrus, Balsamum fragrans thimiama nardus. Melle, vel musto melior sapore, Ave MARIA.
Tu voluptatis paradisus orbi, Arborem vitæ generas cadenti,
Gratiænutrix Genitrixq; clara, Ave MARIA.
O parens Virgo fer opem misellis, Da jubar cæcis medicamen ægris,
Sis salus cunctis, bona sis Patrona, Ave MARIA. Amen.

Alius de B. V. M. tempore pestis.

Virgo Mater extirpavit, quæ lactavit Dominum,
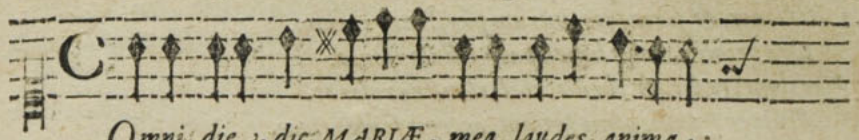

Mortis pestem, quam plantavit primus Parens hominum.
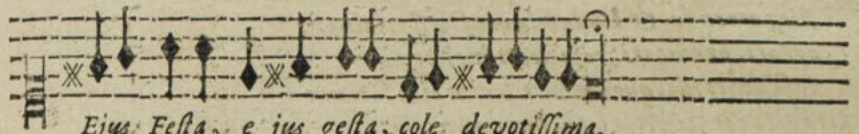
Ipsa Virgo nunc dignetur, sydera compescere,
Quorum bella, plebem cedunt, diro mortis vulnere,
Medicina Christiana, sanos serva, ægros sana.
Quod non valet vis humana, sit in tuo nomine.
Gloriosa stella maris, summis digna laudibus,
Nos à peste tuearis, & à mundi fraudibus.
Audi nos nam te filius nihil negans honorat.
Salva nos JESV, pro quibus, Virgo Mater, te orat. Amen.

Hymnus.

S. Casimiri, de Beata Virgine MARIA.

Omni die, dic MARIÆ, mea laudes anima:

Ejus Festa, ejus gesta, cole devotissima.

Contemplare, & mirare, ejus celsitudinem:
Dic fælicem Genitricem, dic Beatam Virginem.
Ipsam cole, ut de mole criminum, te liberet.
Hanc appella, ne procella, vitiorum superet.
Hæc persona, nobis dona, contulit coelestia:
Hæc Regina, nos divina illustravit gratia.
Lingua mea, dic trophæa, Virginis puerperæ;
Quæ infelictum maledictum miro transfert germine.
Sine fine, dic Reginæ, mundi laudum cantica:
Ejus bona, semper sona, semper illa prædica.
Omnes mei sensus, ei, personate gloriam:
Frequentate, tam beatæ Virginis memoriam.
Nullus certè, tam disertæ extat eloquentiæ
Qui, condignos promat hymnos, ejus excellentiæ.
Omnes laudent, unde gaudent, Matrem DEI Virginem.
Nullus fingat, quod attingat, ejus celsitudinem.
Sed necesse, (quod prodesse, piis constat mentibus)
Ut intendam, quod impendam me ipsius laudibus.
Quamvis sciam, quod MARIAM nemo dignè prædicet:
Tamen vanus & insanus est, qui illam reticet.

Cujus vita, erudita, disciplina coelica,
Argumenta, & figmenta destruxit hæretica.
Hujus mores, tanquam flores, exornant Ecclesiam:
Actiones, & sermones, miram præstant gratiam.
Evæ crimen, nobis limen paradisi clauserat.
Hæc dum credit, & obedit, coeli claustra reserat.
Propter Evam, homo sævam, accepit sententiam,
Per MARIAM, habet viam, quæ ducit ad patriam.
Hæc amanda, & laudanda cunctis specialiter:
Venerari, prædicari, eam decet jugiter.
Ipsa donet, ut, quod monet Natus ejus faciam:
Ut finita carnis vita; lætus hunc aspiciam.

Secunda Pars.

O Cunctarum fœminarum, decus, atq; gloria;
Quam electam, & evectam, scimus super omnia.
Clemens audi, tuæ laudi, quos instantes conspicis;
Munda reos, & fac eos, donis dignos cœlicis.
Virga Jesse, spes oppressæ mentis. & refugium;
Decus mundi, lux profundi, Domini sacrarium.
Vitæ forma, morum norma, plenitudo gratiæ;
Dei templum, & exemplum, totius justitiæ.
Virgo salve, per quam valvæ coeli, patent miseris:
Quam non flexit, nec allexit fraus, serpentis veteris.
Generosa, & formosa, David Regis filia;
Quam elegit Rex, qui regit, & creavit omnia.
Gemma decens, rosa recens, castitatis lilium:
Castum chorum, ad polorum, quæ perducis gaudium.
Actionis, & sermonis, facultatem tribue
Ut tuorum meritorum, laudes canam strenue.
Opto nimis, ut imprimis des mihi memoriam:
Ut decenter, & frequenter, tuam canam gloriam.

Quamvis

Quamvis muta, & polluta, mea sciam labia:
Præsumendum, nec silendum est, de tua gloria.
Virgo gaude, omni laude digna, & præconio.
Quæ damnatis, libertatis, facta es occasio.
Semper munda, & fœcunda Virgo tu puerpera;
Mater alma, velut palma, florens, & fructifera.
Ejus flore, & odore, recreari cupimus,
Cujus fructu, nos, à luctu, liberari credimus.
Pulchra tota, sine nota, cujuscunq; maculæ:
Fac nos mundos, & jucundos, te laudare sedulè.
O beata, per quam data, nova mundo gaudia:
Et aperta fide certâ, regna sunt cœlestia.
Per te mundus, lætabundus, novo fulget lumine,
Antiquarum tenebrarum, exutus caligine.
Nunc potentes sunt egentes, sicut olim dixeras:
Et egeni, fiunt pleni, ut tu prophetaveras.
Per te morum nunc pravorum, relinquuntur devia:
Doctrinarum perversarum, pulsa sunt præstigia.
Mundi luxus, atq; fluxus docuisti spernere.
Deum quæri: carnem teri, vitiis resistere.
Mentis cursum, tendi sursum, pietatis studio:
Corpus angi, motus frangi, pro cœlesti præmio.
Tu portasti, inter casti ventris claustra Dominum,
Redemptorem, ad honorem, nos reformans pristinum.
Mater facta, sed intacta, genuisti filium,
Regem regum, atq; rerum Creatorem omnium.
Benedicta, per quam victa, mortis est versutia:
Destitutis spe salutis, datur indulgentia.
Benedictus Rex invictus, cujus mater crederis:
Qui creatus, ex te natus, nostri salus generis.

Tertia

Tertia Pars.

REparatrix, consolatrix, desperantis animæ:
A pressura, quæ ventura, malis est nos redime.
Pro me pete, ut quiete sempiterna perfruar:
Ne tormentis, comburentis stagni miser obruar.
Quod requiro, quod suspiro, mea sana vulnera,
Et da menti, te poscenti, gratiarum munera:
Ut sim castus, & modestus, dulcis, blandus, sobrius;
Pius, rectus, circumspectus, simultatis nescius.
Eruditus, & munitus, divinis eloquiis;
Timoratus, & ornatus, sacris exercititiis.
Constans, gravis, & suavis, benignus amabilis.
Simplex, purus, & maturus, patiens, & humilis.
Corde prudens, ore studens, veritatem dicere.
Malum nolens, DEVM colens, pio semper opere.
Esto tutrix, & adjutrix, Christiani populi:
Pacem præsta, ne molesta nos perturbent sæculi.
Salutaris stella maris: summis digna laudibus.
Quæ præcellis cunctis stellis, atq; luminaribus.
Tua dulci precè, fulci supplices, & refove:
Quidquid gravat, vel depravat mentes nostras, remove.
Virgo gaude, quod de fraude dæmonum, nos liberas.
Dum in vera, & sincera DEVM carne generas.
Illibata, & dotata, cœlesti progenie.
Gravidata, nec privata, flore dudicitiæ,
Nam quod eras perseveras, dum intacta generas.
Illum tractans, atq; lactans per quem facta fueras.
Commendare me dignare, Christo tuo filio.
Ut non cadam, sed evadam, de mundi naufragio.
Fac me mitem: pelle litem, conpesce lasciviam,
Contra crimen, da munimen, & mentis constantiam.

Non me

Non me liget, nec fatiget sæculi cupiditas;
Quæ indurat, & obscurat, mentes sibi subditas.
Nunquam ira, nunquam dira, me vincat elatio,
Quæ multorum, sit malorum, sæpius occasio.
Ora DEVM, ut cor meum sua servet gratia:
Ne antiquus inimicus seminet zizania.
Da levamen, & juvamen tuum, illis jugiter.
Tua festa, sive gesta, qui colunt alacriter.

Azon Sz. Casimirus Hymnusa Magyaról.

MOndgy naponként, és óránként, lelkem dicsireteket,
Máriának, Szűz Anyának, úlly vigan innepeket.
Gondolkodgyál, s' álmélkodgyál, felségén Aszszonyodnak,
Mond bóldognak, és áldotnak, mond Istenünk Annyának.
Engeztellyed, és tiztellyed, hogy a' bűntől meg-mentsen:
Ehez forduly, s' arczal boruly, hogy ördög meg ne ejtsen.
Erre szemlély, mert e' személy égi gyümölcsöt hozott,
Nékünk, menyből, szent méhéből, irgalmasságot adott.
Győzedelmét, és védelmét nyelvem ennek énekeld.
Ekességét, dicsőségét, tellyes erőddel neveld.
Mert átkától s' rút árkától a' pokolnak meg-mentett:
Menyország közt, s' ez világ közt állandó frigyet vetett.
Mondgy vég-nélkül, vig énekül, néki szép dicsiretet,
Szentségéről, s' kegyelméről, tégy vig emlekezetet.
Minden izem; tagom, s' részem, szent Szüzet dicsirjétek.
Enekekkel, és versekkel gyakran emlegessétek.
Nincs olly elme, ki értelme szent Szüzet fel-érhesse,
Értékivel, s' bölcs nyelvével, ezt méltán dicsirhesse.
Minden-vallya, s' magasztallya mint szüléjét Istennek,
De ne véllye, hogy fel-érje, senki felségét ennek.
Mind az-által, alázattal, illik hozzája mennünk.
Sok irgalmu, s' nagy hatalmu Szűz óltalmát keresnünk.

Tudom ſenki, olly nincsen, ki Szűzet méltán tiſztelné.
De meg-kábúlt, s' eſze fordult, ki ezt nem énekelné.
Kinek fénlő, s' ég érdemlő élete meg-áldatott:
Rút kevélység, s' eretnekség általa meg-rontatott.
E' rósával mint fáklyával Iſten nyája tündöklik.
Életében, s' beſzédében, Iſten malaſztya fénlik.
Eva vétke, s' tiltott étke az eget bé-zárlotta.
Ez épſége, és hiúſége, viſzontag fel-nyitotta.
Eva tőrbe ejté, s' bűnbe az emberi nemzetet:
E' Szűz által, ki malaſztal tellyes, nyertünk életet.
Nem ſzolgállya, s' prédikállya, ſenki ezt képtelenül.
Enekléſre, s' dicsiretre, mert méltó végetlenül.
E' Szűz adgya (a' mint hadgya Fia) hogy ſzólgálhaſſam.
Vig orczáját, s' kegyes Fiát, ſzinről ſzinre láthaſſam.

Második Réſze.

OH nagy nemű s' győzödelmű Aſzſzonyok dicsőſſége:
Kit Annyának, s' Aſzſzonyának, vall a' föld kerekſége.
Nézd kegyeſſen, s' ſzerelmeſſen, a' te tiſztelőidet.
Tedd méltókká, s' állandókká, a' jóban hiveidet.
Jeſſe ága, s' ſzép virága, epett ſziv orvoſsága.
Föld épſége, s' ég ſzépsége, és Istennek titkoſa.
Elet fája, vagy példája, minden ſzent erkölcsöknek.
Palotája, és formája égi kegyeſſegeknek.
üdvözléſſel, s' dicsiréſſel kitől ég fel-nyittatott:
A' kit amaz, régi ravaſz kigyó meg nem csalhatott.
Tekintetes, s' nevezetes Dávid Király leánya.
Az válaſztott, ki alkotott téged, egek Aſzſzonya.
Gyémánt fényű, s' róſa ſzinű, tiſztaság lilioma;
Kivel éppül, vigad, ſzépül, menyorſzág birodalma.
Egi jókkal, s' ékes ſzókkal kérlek engem nemeſics,
Hogy te kedved ſzerént, neved dicsirheſſem, bátorics.

Leg-elsőben, add ſzivemben, a' te ſzeretetedet:
Hogy terjeſzſze, és gerjeſzſze lelkem tiſzteletedet.
Noha bénna nyelvem, s' néma, ajakim fertelmeſek;
De ſzentſéged, s' dicsőſſéged, én nálam ſzerelmeſek.
őrülly, vigadgy, és hálát adgy, mint méltó dicsiretre:
Mert te hittél, s' igy ok lőttél, nékünk az új életre.
Tiſztasággal, s' igaſsággal, bővölködő drága Szűz:
Mint virágra, s' pálma ágra Iſten rád gyümölcsöt fűz.
Jóságoddal, s' jóſzágoddal, bóldogulni akarunk.
Kinek magva, jókkal rakva, s' nékünk ſzerelmes Urunk.
Oh ſzépſéges Szűz, és kegyes, ki vagy makula nélkül.
Tégy tiſztákká, s' igazakká minket-is, s' vétek-nélkül.
Bóldog emlő, s' nagy érdemlő melly ſzoptatott gyermeket.
Ki meg-nyitá, s' meg-újitá minékünk az egeket.
Uj világgal, és virággal, általad föld tündöklik,
Sötétſége, s' bűdöſſége, régi kődnek el-oſzlik.
Gazdag dúſok, moſt kólduſok, miként te meg-mondottad.
S' kik éheztek, moſt bé-töltek, a' mint meg-profétáltad.
Meg-fordulnak, és újulnak általad roſz ſzokáſok,
Meg-pirúlnak, s' el-borulnak a' ſok hamis vallások.
Tanitottál, s' példát adtál világ útálására;
Délczeg teſtnek, s' roſz erkölcsnek meg-zabolázására.
Szemeinket, s' elméinket hogy menyben igazgaſſuk:
Tagainknak, s' ſzokáſinknak indúlatit foghaſſuk.
Táplálgattad, s' apolgattad a' mi üdvözitőnket.
Szűz méhedben, s' kebeledben hordoztad életünket.
Annya lőttél, s' ſzűzen ſzültél fiat mi váltságunkra:
Dicsőſſégnek, s' fényeſſégnek Urát vigaságunkra.
Aldott ſzemély, kitől kevély halál meg-tapodtatott:
S' bűnösságnak, Menyorſzágnak kapuja meg-nyittatott.
Aldott légyen, s' velünk tégyen jót, kit Anyánknak hiſzünk.
Mert ſzületett, ki teremtett minket, tőled ſzép ſzűzünk.

Harmadik Rész.

ELeſztője, s' ébreſztője, ki vagy kétes ſzivünknek:
Légy veſztője, s' ſillyeſztője, a' mi ellenſéginknek.
A' mint kértem, imádgy értem, s' végy Abrahám keblében.
Hogy ne eſſem, s' ne viteſſem, a' kárhozat tüzében.
Im dicsirlek, s' azon kérlek, hogy meg-gyogyicsd ſebemet.
Erdemedből, s' kegyelmedből töröld-el ſok vétkemet.
Hogy bizony Szüz, mint a' ſzép tüz lehеſſek, s' mértékletes,
Igaz, elmés, és kegyelmes, irgalmas, ſzerelmetes.
Nagy ſzerelmü, s' gyors értelmü, az égi tudományban,
Iſten félő, s' ſzentül élő, mennyei hagyományban.
Ajétatos, s' álhatatos, ſzelid és kellemetes.
Jozan, türő, ſok jót tévő, nyájas, kegyes, értelmes.
Igaz mondó, s' a' romlandó világon alázatos.
Teſt gyülölő, bün kerülő, s' a' jóban ſzorgalmatos.
Te őrzőjök, s' ſegitőjök légy a' kereſztyéneknek:
üdvöſſéget, s' békeſéget, nyerj az igaz hiveknek.
Oh Egeknek, s' tengereknek tündöklő ſzép csillaga,
Ki mind Hóldnál, s' mind a' Napnál fényeſſebben villoga.
Szent érdemed, és kegyelmed által ſzivem támogaſd.
A' mi fáraſzt, s' bünt meg-áraſzt, rólunk azt le-rázogaſd.
őrdög kézből, s' örök tüzből, az embert meg-mentetted.
Igaz teſtben, s' természetben midőn Iſtent nemzetted.
Tiſztaságban, s' igaſságban noha fiat ſogadtál,
Ekeſſégtől, s' ſzüzeſſégtől de te meg nem foſztattál.
Mert Szüz vóltál, ſzüz maradtál, midőn tőled ſzületett;
Azt ſzoptatván, ápolgatván, a' ki téged teremtett.
Uj magzattal, s' áldozattal fénlő Iſten edénye.
Fiat hoztál, s' meg nem nyiltál ſzüzeſſégnek ſzekrénye.
Méltoztaſsál, ſzent áldáſſal, Fiadnak ajánlani.
Fejem tüzre, s' örök büzre hogy ne kezdgyen ſzállani,

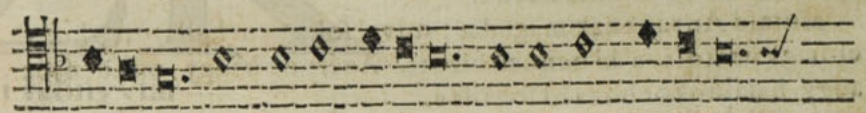
Légy

Légy ſzivüjé, s' együgyüvé, engemet tégy végetlen.
A' bün ellen, s' ördög ellen, őrizz kérlek ſzüntelen.
Meg ne ejtsen, s' ſzégyenitsen e' világnak ſzerelme.
El-ámittya, s' meg-vakittya kit meg-csalhat öröme.
Hogy dölyfőſſég, és gyülőlség, elmém meg ne foghaſſa,
Pokol mérge, s' undok férge, ſzivemet ne rághaſſa.
Reménkedgyél, s' törekedgyél, Fiad előtt érettem;
Hogy tekintsen rám, s' meg mentsen kintól, kit érdemlettem.
Légy óltalmok, s' diadalmok kik üllik Innepedet,
Vig verſekkel, s' énekekkel tiſztelik ſzent nevedet. *Amen.*

Más, Bóldog Szüz MARIARÓL.

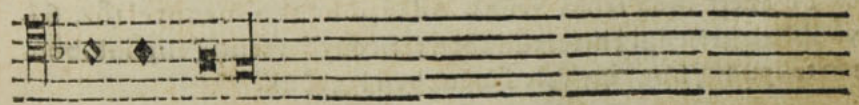
Szüz MARIA kegyes Anya: Sz. Háromságnak

leánya: Szent Lélek Jegyeſe, Chriſtuſnak kedveſe.

Imádgy értünk, téged kérünk, engeſztellyed

Chriſtuſt nékünk.

S 3 Zokog-

Zokognak árvák szivei. Sirnak özvegyek lelkei: kiáltván tehozzád, Szűz Anya ne utáld, kiáltásink, s' ohajtásink, kegyelmesen fogadd hozzád.

Ekes mennyei virág szál: ki méhedben meg-virágzál. Mutasd-meg szinedet, segéld-meg népedet, esedezvén, s' engesztelvén, add meg látnunk szülöttedet.

Rósa szinű szép gyenge Szűz; kinek lelkében nincsen bűz. Ellenséged roncs-meg, fiaidat tarcs-meg, légy óltalma, a' bűn halma, ne nyomja-meg, légy paisa.

Eredendő vétek-nélkül, fogantattál szeplő-nélkül, Tiszta mindenestől lelked, minden bűntől. O drága Szűz! ô kegyes Szűz! mosogass-meg vétkeinktől.

Dicsiretre méltó Szűz vagy. Kegyességed mert igen nagy. Könyörögj népedért, a' te seregedért. Imádgy Istent, nyerhecz mindent, JESVST engesztelvén mihent.

Istentől választott edény: kérünk hozzánk ne légy kemény. Szűz óltalmad alá, fogadgy szárnyad alá: mert a' Sátán e' föld hátán, el-veszteni minket kéván.

Mutasd Anyánknak magadat: mivel soha nem hallatott; hogy el-hagyattatott, a' ki benned bizott. Azért ne hadgy, minden jót adgy, halálunkor hozzád fogadgy.

Áldott szent Anya gyümölcse. Adgyad hogy néped erkölcse, szentül s' tisztán éllyen, minden bűntől féllyen; Légyen igaz, rút mocsok s' gaz, fészket ne verjen lelkünkben.

Régi Próféták iráša, bé-telly esedett mondása. Hogy az Isten-Fia, tőled Szűz MARIA, szűletik, s' meg tőretik pokolnak minden kapuja.

Te azért Isten szülő Szűz. Adgyad hogy a' mennyei tűz, szivünkben gerjedgyen, lelkünkben terjedgyen: szentül éllyünk, bűntől féllyünk, hogy igy veled menyben legyünk.

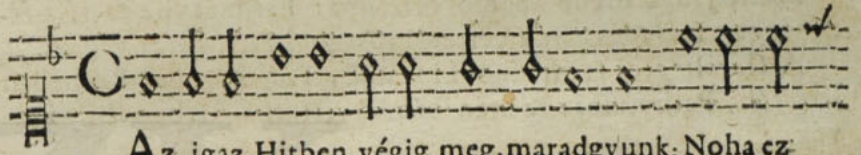
Oltalmazz-

Oltalmazz meg ellenségtől. őrizz-meg eretnekségtől; De az igaz hitben, tarcs-meg mind végiglē. O kegyes Szűz! ô édes Szűz: esedezzél értünk menyben.
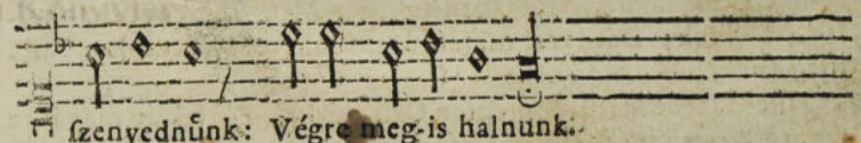
Dicsiret légyen Atyának, s' az ő Fiának Christusnak, mi vigasztalónknak, a' szent Háromságnak, légyen áldás, hálá-adás, az áldott szűz MARIANAK. *Amen.*

A' SZENT APOSTOLOKROL.

REGI ENEK.

Példájul vadnak a' szent Apostolok: Kiknek szavokra számtalan Országok, Meg-térittettek roppantott Városok. Christus hitire.

Mert elméjeket igaz tudománnyal: sziveket erős álhatatossággal; Meg-erősítik hogy ne gondolnának, Senkinek átkával.

Mennyeiekben magokat foglalák: A' földieket pedig meg-utálák, Mind e' Világot semminek aliták, s' Christusért el-hagyák.

Mint-

Mint a' lépes méz édes vala szavok: Azért mindenütt kedves tanitások, Hatalmas szent Lélektől vött szólások, mennyei vallások.

Szent Péter mene Roma Városában, Kit Néró Császár foga haragjában, Föld-felé fővel feszité Romában, Meg-hala illy kinban.

Szent Pál Apostol Asiát bé-járá, Es onnét ismét bé-méne Rómába, Feje véteték, örömest meg-hala, Istennek szólgája.

Szent András pedig, Simon Péter Báttya, Nagy Scithiában Christust prédikállya, De meg-feszité őtet az Achaja, kegyetlen birája.

Szent Jakab méne Spaniol országba: Es ismét viszsza-tére Sidóságba, Hérodes Király vetteté rabságba. s' nyakát el-vágatá.

A' szerelmetes szent János kinzaték, Forró olajban Rómában főzeték, Pathmusban az után számki-vetteték, Urban el-nyúgovék.

Szent Filep méne az nagy Asiában, Honnét végtére juta Frigyiában, Lábbal akasztják fel ott egy Városban, Hieropolisban.

Szent Birtalan-is alsó Indiában, Christus Urunkat prédikálá bátran, Kiért meg-ölék őtet haragjokban, mind merön megnyúzván.

Szent Tamást felsö Indiában küldék, Mész-kemenczében vallásáért veték, Dárdával osztán őtet által-verék, Templomban meg ölék.

Dücsö szent Máté, Szerecsen Országban; Foglalván magát az szent áldozatban; Altal-vereték pallossal azonban, Királyi Városban.

Másik szent Jakab sokat kinoztaték, Nyakra és före toronyból vetteték, Hierusálemben ö meg-kövezteték, és agyon vereték.

Szent Tadeus Mesopotámiában, Christust hirdeté Edessa Városban; Onnét ki-térvén, juta Persiában, Babiloniában.

Szent Simon Apostol, mene Egyiptomban, Es onnan végre jöve Persiában. Sz. Tadeussal Sányir Városában, szenvede Christusban.

Szent

Szent Mátyás Apostol Mácedoniában, Es prédikálván ismét Sidóságban, Fejét el-ütvén meg-ölék nagy kinban, Jerusálemben.

Igy vészi világ Isten ajándékát, s' Apostoloknak nehéz munkájokat, Fáradságokat, igaz mondásokat, és tanitásokat,

Ezen szent hitért sok Egzházi rendek, Szidalmat, átkot, veressget türtek, Kint, fáradságot, halált-is szenvedtek. Mellyért örvendeztek.

Szent Ignatiust a' vadaknak veték, Jerusálemben szent Istvánt kövezék, Rómában pedig szent Lörinczet sütek, s' rostélyon égeték.

Most sincs bocsüje Christus igéjének, Nincs tisztességek az ö hiveinek, Mert igy kell lenni e' világon ennek, mondása Istennek.

Jesvs hivei vigan örvendgyetek, Kik boszszúságot e' földön szenvedtek. Mert menyországban bö jutalmat vésztek; Boldogokká lésztek.

Mert a' kinoknak keserü pohárát, Szükség hogy vegyük megmirrházott borát, Hogy hóltunk után Ur Jesvs áldását, vehessük s' országát.

Dicsösség néked Teremtö szent Atyánk, Ki szent Fiadat küldötted mi hozzánk, Hogy ö általa meg-szabadittatnánk, Boldogságra jutnánk. *Amen.*

Hymnus.

Exultet orbis gaudiis, &c.

Nota: Fel-támadt az új örömm, &c.

Örvend az ég nagy dicsiretekkel, Zeng az egész föld vig énekekkel, Apostolokat, dicsösségekkel, Magasztallya a' buzgó nép, szép tiszteletekkel.

Oh ti Világ itélö birái, Sötét földnek szép fényes világi, Fedezünk, mi bünnek foglyai, Hallyátok könyörgésünket Christusnak szólgai.

Kik az eget szóval bé-zárjátok, S' mikor akarjátok ismét felnyittyátok, Mi fogságunkat kérünk hogy lássátok, Es bűneinknek kötelét nékünk meg-óldgyátok.

Kiknek hatalma alá vettetnek, Meg óldozáfi minden népeknek, Könnyebbicsétek terhét mi vétkünknek, Vezessétek üdvösségre útát életünknek.

Hogy mikor el-jő az ítéletre, A' Christus e' világnak végére, Minket állasson ő jobb kezére, Es vigyen-bé menyországban örök dicsőségre.

Dicsőség légyen a' szent Atyának, Es véle egyenlő szent Fiának, A' hivek szent Vigasztalójának, Egy állatban mind örökké a' szent Háromságnak. *Amen.*

MIND-SZENT NAPJARA.

Nota: Az Ur Istennek. *fol. 4.*

Követi vala, Christus csudáját, népnek sokasága;
Mert sok beteget ő meg-gyógyit vala.
Mikoron azért Urunk a' népnek sokságát szemlélélné,
Orran fel-méne a' Tábor hegyére.
Ott ő le-ülvén az Apostolok menének hozzája,
Tanitván őket; im ezt mondgya vala.
Boldogok, a' kik lelki szegények szivből imádkoznak:
Mert a' menyország adatik azoknak.
Bóldogok, a' kik kegyes emberek, és nem háborognak,
Mert ők e' széles földön Uralkodnak.
Bóldogok, a' kik sirván bánkodnak, és károkat valnak,
Mert ők Istentől meg-vigasztaltatnak.
Bóldogok, a' kik az igasságot éhezik szomjúzzák;
Isten enyhitője szomjúságoknak.
Bóldogok azok, kik irgalmasok, máson könyörülnek,
Irgalmasságot mert Istentől nyernek.

. Bóldo-

Bóldogok, a' kik tiszta szivűek és a' bűntől tiszták,
Mert jövendőben az Istent ők láttyák.
Bóldogok, a' kik békeség szerzők: mert ők hivattatnak,
Az igaz hitben Isten fiainak.
Bóldogok, a' kik az igasságért üldözést szenvednek,
Mert a' menyország adatik ezeknek.
Bóldogok lésztek mikor Christusért emberek gyülölnek,
Meg-szidalmaznak, közzülök ki üznek.
Akkoron azért örvendezzetek, sziből vigadgyatok,
Mert menyben lészen néktek jutalmatok. *Amen.*

A' SZENT SZÜZEKRŐL.

Nota: Angyaloknak *fol. 106.*

EDes Jesus Szüzeknek Virága. Tisztaságnak tündöklő formája: Kinek fénlik világban példája, Mint a' verő-fénynek szép világa.

Te vagy első édes emlekezet, Arkangyaltól hirdetett nevezet, Ki a' Szüznek méhében rejtezett, s' tisztasággal egyben ölelkezett.

Anya nélkül Istentől születél; Atya-nélkül Szüz méhében lépél, Tiszta szüzen e' világra jövél, s' szüzeségén sérelmet nem ejtél.

Istennek vagy titkos tudománya; Bölcseségnek leg-szebb alkotmánya, Kire nézett drágább koronája, meg-nyittatott mint szép arany bánya.

Soha nem volt, hogy világ tudnája, Szüzeségnek ki adott példája. El-kezdeték már ennek pályája. s' fel-tételeték nyertesek pálmája.

A' szüz Anya hogy fiat fogadott. A' szüzeség kincse meg-nyittatott; és sok draga gyöngyöket ki-adott, Mellyel a' föld már meg gazdagodott.

Fénlik azért sok szép Rubintokkal; mint az ég ragyagó Csillagokkal. Bővölködik sok drágaságokkal. Mint a' Tavasz sok szép virágokkal.

Tündöklik szép kerte virágokkal, kik tellyesek kedves illatokkal. Bővölködik sok nemes plántákkal, kikkel szinlik, mint kinyilt rósákkal.

Fénlenek a' sok szép ifiúságok; mint annyi szép tündöklő gyémántok, vélek szelidáitatoságok; mint szépséges kinyilt liliomok.

Tündöklenek a' szent szűz Leányok. Mint annyi sok illatos virágok: Kiknek drága példás tisztaságok, Mint valami kinyilt tuli pánok.

Ezek bizony a' Világ szépségi, Gyümölcsének drágább ékessségi: Kiknek az ő érdemes szentségi, Isten előtt egyebek mentségi.

Ezeknek nagy lelki buzgóságok, Egek között forgó villámások; Mert ezeknek Isten lakó társok, s' vélе vagyon minden barátságok.

Ezek amaz fel-emelt lajtorják, Kik fejekkel az egeket tartyák: Zárt kapuit sokaknak meg-nyittyák, és útait már szabadon járják.

Christusnak mint szerelmes kedvesi. Szeplőtelen választott jegyesi. Sok fiaknak menyben vezetési, Es csuda melly hathatók kérési.

Ez Istennek választott szép nyája, Mellyben legel ártatlan Báránya, Sion hegyét már szabadon járja, és gyönyörű füvekkel táplallya.

Csudálatos ezeknek nemzések, mint méheknek szokott ereztések, virágokból lészen terjedések, s' virágokon vagyon legelések.
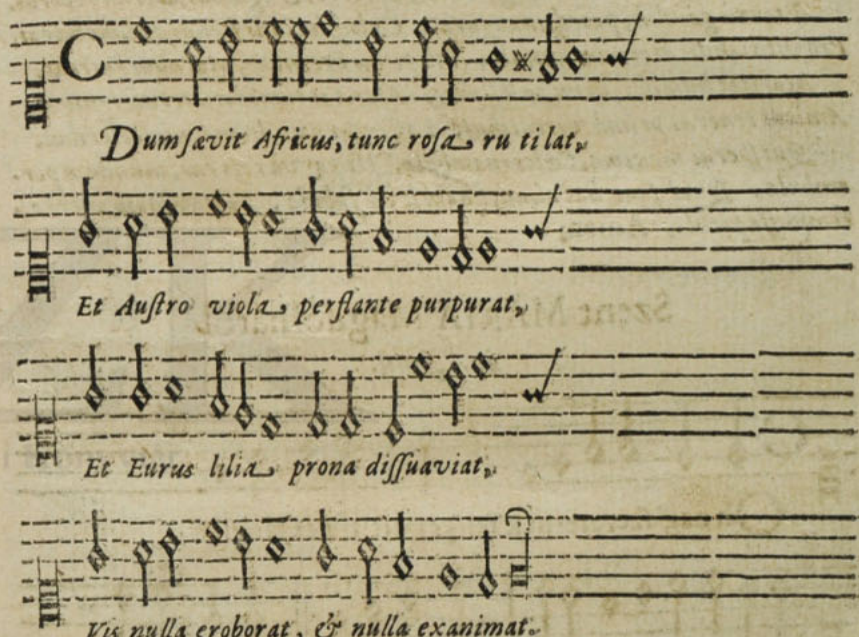
Eredetek ezeknek szentségben; terjedések lelki ékessségben. Nyájasságok Istennél mennyegben, Mert ők szentek, mind testben s' lélekben.

Oh drága szép méheknek nemzések, Menyben repült ennek ereztétek. Sion hegyén hallatik zengések, Angyalokkal szokott énekléssek.

Enekel-

Enekellyünk minnyájan ezekkel. Vigadozzunk e' drága Szűzekkel, Dicsekedgyünk illy szép nemzetünkel, kik mennyégben élnek Istenünkel.

De Martyrio SS. Virginum. P. Caroli Scribani Societ. JESU.

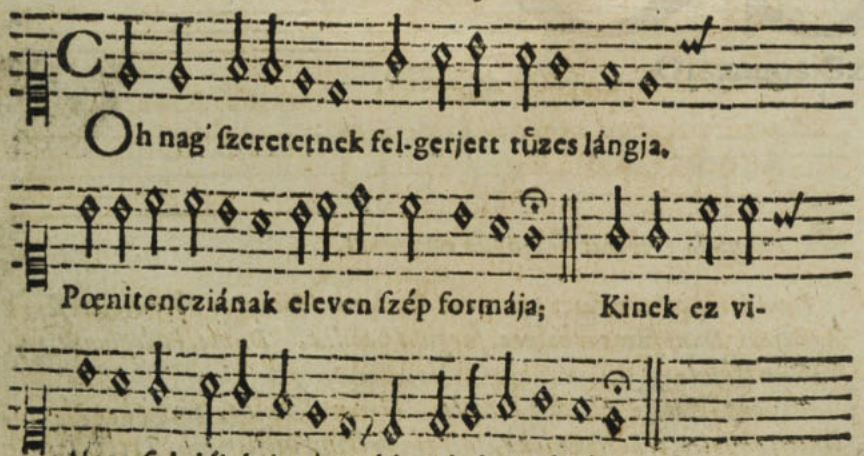
Dum fervet Carnifex: exurgunt Barbaræ. Secantur ubera, clarescunt Agathæ. Dum fumant balnea, surgunt Cæciliæ. Dum tela depluunt, nascuntur Ursulæ.

Tauro phalarico, splendet Pelagia. Flammis, exilio, triumphat Flavia. Uncis, equuleo, cruce & Eulalia. Virgis, pectinibus, flammis, Treboria.

Rotis, ſartagine, vinclis, Euphemia, Tædis ardentibus, fuſte Serapia,
Felle, craticula, ferisq; Maxima, Securi, & oleo ferventi Elampia.
Lucia gladiis, & Agnes ignibus, Chriſtina lacubus, flagris fornacibus,
Suſanna variis torta ſecuribus, Cruce, & lampadibus, Firmina ardentibus.
Has Chriſtus gloriâ cæleſti munerat, Has Sponſas ſtabili nexu conſociat,
E' ſexu fragili triumphos numerat, Cæloq; ex humili, coronas duplicat.
Profuſo ſanguine, æternum purpurat, Pro caſto pectore, æternum ſociat,
Pro momentaneis, æternum pignorat, Pro ferro, & ignibus, æternũ roborat.
Æternis gaudiis, paceq; inaugurat, Cæloq; lucidas ſtellas commemorat,
Pro vita labili, æternum animat, Pro pœnis brevibus, æternum recreat.
Maritat humiles; donis cæleſtibus, Maritat tumidos, æternis ignibus,
Amicat teneras primis virtutibus, Laſſantur validi, magnis ſceleribus.
Qui ſperas maxima, Cælos inambula, Ut parva referas, mundum per-
ambula, Quid ſunt hac aliud, quam levis fabula, Vel tanquam vitrea
commiſſa pocula. Amen.

Szent MARIA Magdolnáról

22. Julij.

Oh!

Oh bóldog eſetnek őrőmmre fel-kelése,
Szerencsés véteknek dicsiretre menése,
Kinek példájából rút halál torkából, leſz ſokak ki-jővése.
Hallyátok e' napon új élet reguláját;
üdveſſégre kezdett bőlcseſség oskoláját,
A' bűn le-moſáſnak, s' lelki tiſztuláſnak, tanullyátok formáját.
Mária Magdolna, meg tért bűnős ſzemélyből,
Sok keſerves könyve csorogván két ſzeméből,
Kiált mindeneknek, kik bűnben hevernek, jaj ſzóval tellyes ſzivből.
Hallyátok-meg ugy-mond, Evának maradéki,
Gyarló eſetének, ſiralmas romladéki,
Kinek e' Világra terjedtek halálra, magvának veteményi.
En ti gyarlóságtok romladozott edénye,
Es bűnős vereték, magvának veteménye,
Ihon reménſségre vágyok jó életre, mint egy őrőm nap fénye.
Ki tegnap vétkezvén tudatlan iffiúságból,
Es a' földre eſvén, emberi gyarloságból,
Ma jó reménſséggel, és gyors ſietſséggel fel-kőltem bűn sárából.
Térjetek-meg velem, a' kik el-fordultatok,
Es a' gonoſságra én velem fútottatok,
Mert el-jőtt az óra, mellyen már a' jóra, néktek példát mutatok.
Kik a' sötétſségben engemet kővettetek,
Es a' halál után, hozzám futva jőttetek,
A' világoſságban, velem a' fútáſban, jertek már ſieſſetek.
Mert én, ki e' világ kedvére gonoſz lőttem,
Teſt akarattyára, ſzemrelenűl bűnt tőttem,
A' világ láttára, teſt ſanyargatáſra, ma kemény oſtort vőttem.
Gonoſzul kereſett javaimat el hadtam,
Bújaságra ſzabott kőntőſimet le-raktam,
Világ piaczczára. Báál áldozattyára, őrdőgnek viſzſza-hántam.
Kényes tagaimat, vereſség alá fogtam,
Czifrázott fejemet hámuval bé-takartam:
Sanyarú igához, kemény gyáſz ruhához, már életemet ſzabtam.

Az én.

Az én Christusomnak bő kegyelmét ohajtván,
Sok siralmas szókkal előtte le-borúlván,
Könyvemmel öntözöm, és hajammal rörlöm, sz. lábait csokolván
Hogy a' kit az előtt haragra gerjesztettem,
Mikor ő láttára a' gonoszt cselekedtem,
Keserves sirással, s' sürü könyhullással immár meg-engesztellyem.
Kész azért már nékem a' kegyelem az Urnál,
Az én üdvözitő szerelmes JESVSomnál,
Kivel meg-békéltem, s' bocsánatot nyertem, ez nap szent lábainál,
Meg-öleltem őtet erős reménségemmel,
Hozzá ragaszkodtam buzgó szeretetemmel,
Már el nem ereztem, sőt hóltig követem sanyarú életemmel.
Maradgy-el én tőlem már világi rút hiúság,
Lelkeket prédáló tisztátalan bujaság,
Mert meg-virágozott, s' fejemre ágazott, a' lelki szép tisztaság.
Erőlly szegény lelkem, ki a' fogságban valál,
Kinek már kinokat készitett volt a' halál,
Mert bün bocsánatról, s' az irgalmasságról, ma kegyes választ hallál.
Kövessetek engem, tehát oh bünös népek,
Kik a' meg-térésben utánnam sirva néztek,
Semmit ne féllyetek, hozzám siessetek, bizony kegyelmet vésztek.
Enekellyünk menyben a' mi jó Istenünknek,
Ki kegyelmet igér szegény bünös lelkünknek,
Adassék dicsőség, hálá-adás, tisztesség, örökké szent nevének. *A.*

SZENT

SZENT ISTVAN KIRALYROL.
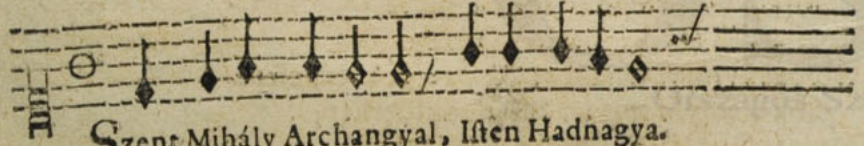
20. Augusti.

Nota: Az igaz hitben, *fol. 137.*
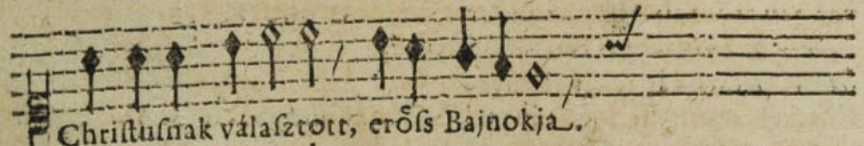
SZent István Király Istennek szólgája,
Christus Hitinek igaz plántáloja,
Bálványozásnak el-távoztatoja, és el-rontoja.
Kegyes vóltából irgalmas Istennek,
Adatott menyből; a' Magyar Nemzetnek,
Hogy ő általa úttyát igaz hitnek, tanúlná, s' szentségnek.
Szent István első Mártyr meg-jelenék,
Gejza Attyának, s' tőle tanittaték,
Hogy fia léjzen, kiben kedve telnék, az élő Istennek.
Ottan születék Esztergom Várában,
Fel-neveltetett keresztyén vallásban,
Szent Albert Püspök, ő tudományában, és tanitásában.
Királyi pálczát hogy kezébe vévé:
Keresztyén Hitet terjeszteni kezdé.
A' pogányságot Országból ki-üzé, és ki-rekesztè.
Sok Templomokat, és Püspökségeket;
Magyar Országban fundála, s' helyeket;
Kikben szüntelen Isten dicsirteték, s' neve hirdetteték.
Sok gazdagsággal azokat bé-töltè,
Szent Oltárokat fel-is ékesitè,
Kincsel, arannyal, sok szép eszközökkel, drága kövekkel.
E' mellé szerze igaz Pásztorokat,
Más Országokból hoza tanitókat,
Kikkel oktatá Magyar Pogányokat, Keresztyén hitre.
Azért ő benne Istennek tölt kedve,
Mert Angyal által ő Királyi feje,
Szent Koronával menyből tisztelteretett, és bécsültetett.

Királyi nevet a' Romai Pápa,
Más bőcsületes nével szaporitá,
Mert Apostolnak nevezé, és hivá, Magyar Országnak,
Christusnak Annyát, áldott szűz Mariat,
Alázatossan mint édes Aszszonyát,
Tisztelé, és rá bizá önnön magát, és az Országát.
Innen hivattatik Pátronájának,
Magyar Országnak óltalmazójának,
Ellenség ellen baj vivó paisnak, és biztatójának.
Ottan szent István sok érdeme után,
Christus Jesusnak szűletése után,
Az ezer és az harmincz nyolczadikban, juta menyországban.
Az Isten Fia nékünk-is engedgye,
Hogy életünknek mikor lészen vége,
Szent István után juthassunk mennyégbe, örök dicsőségbe. *Amen.*
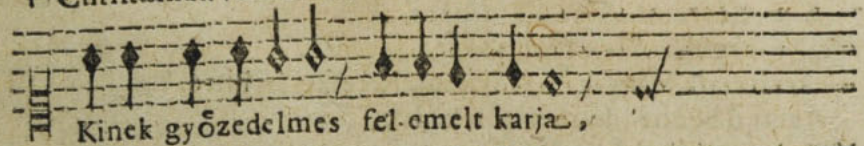
SZ. MIHALY ARCHANGYALROL.
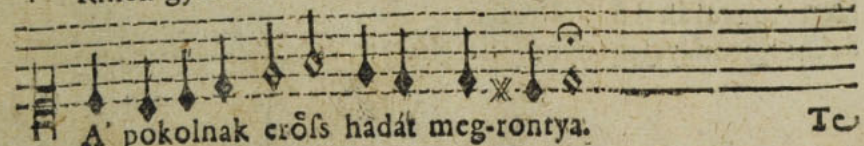

Szent Mihály Archangyal, Isten Hadnagya.

Christusnak választott, erős Bajnokja,

Kinek győzedelmes fel-emelt karja,

A' pokolnak erős hadát meg-rontya. Te

Te vagy a' Vitézeknek fő Vezére, Kemény hadakozóknak szép tükőre, Kinek ellenségre, vont éles-töre, Mindenek közt elsö jutalmat nyere.

Te, ki a' Luciferrel szemtől-szemben, Kemény viadalt tól az magas menyben, Es az örök kárhozat tömlöczében, Vetéd, és temetéd nagy setétségben.

Te mindenek előtt egyedül valál, Ki az Isten hűsége mellé állál, Pártos ellenségivel szembe szállál, Nagy diadalmas nyereséggel járál.

Te az Angyalok közt leg-elsö lettél, A' ki Urad mellett zászlót emeltél, Igasság óltalmáért, fegyvert vöttél, Es mindenek-felett, hirt, nevet nyertél.

Te azért, oh dicsőséges fő Hadnagy, Ki ellenség ellen győzedelmes vagy, Isten előtt jutalmas érdemed nagy, Minket szegény erőtleneket ne hadgy.

Jöj segitségre, könyörgünk, minékünk; Mi nagy bátorságos erős Vezérünk, Roncs-meg előttünk, álnok ellenségünk, Kik halálra keresik a' mi lelkünk.
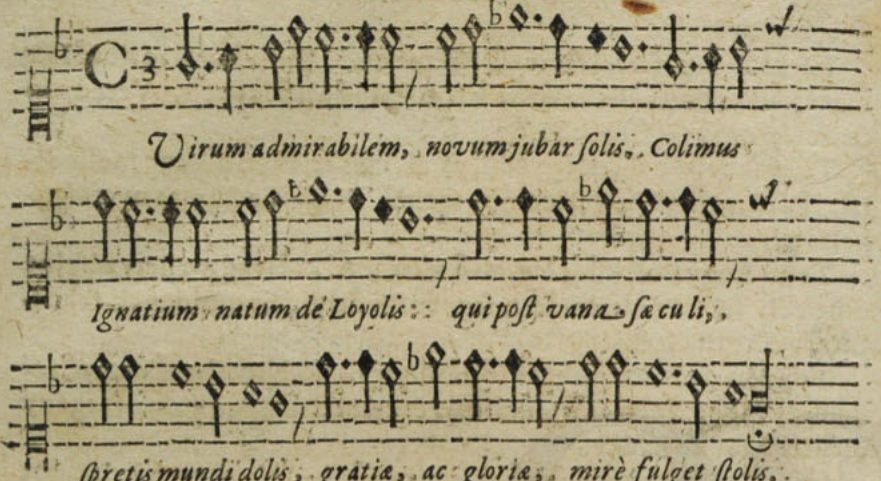
Mert te rád bizatott az Ur Istentől, Az egész keresztyén-nép mindenestől, Oltalmazd-meg a' sok veszedelemtől, Az ördögnek fel-támadt erejétől.

Te légy a' baj-vivóknak éles kardgya, Ki a' kevély ördög nyakát meg-rontya, A' félelmeseknek ügyét forgattya. Es erőtlenségekben igazgattya.

Bátoricsad mi félelmes szivünket, Erősitsed lelki harczon kezünket, Vezérellyed jóra mi életünket, Hogy nyerhessük-meg mi üdvességünket.

Dicsirtessék az Ur Isten mennyégben, Légyen áldott szent neve mindenekben, ki uralkodik a' nagy dicsőségben, Egy állatban, és a' három személyben. *Amen.*

Hymnus de S. Ignatio.

Dux erat militiæ, primo sæcularis. Pietatis posteà factus est Scholaris, Dei charismatibus adornatus raris. Datur Jesu Sociis Doctor Regularis.

Ædem Sacram visitat, in monte Serrato. Ubi Sago, clypeo, ense abdicato, & amictu nobili, cum sacco mutato, totum se se consecrat, Deo jam placato.

Jamq; plenus numine, & Cœlesti rore. Pergit Jerosolimam magno cum ardore, Domini vestigia, sacro lambit ore, videt inter verbera Jesum cum amore.

Post venit Lutetiam, annis jam maturus. Tanquam puer literis operam daturus: Armis sapientiæ, Deo pugnaturus, bellum cum hæreticis, providè gesturus.

Hinc conscribit socios; more militari; quos Christi Vicario jungit lege tali, ut hostes Ecclesiæ, Matri Spiritali, Domino subjiciant, arte singulari.

Jesus nova agmina, & Ducem eorum; In tutelam suscipit qui tutela morum, & doctrina, repleant; Choros Angelorum, fulget nunc Ignatius, in Regno Cælorum.

Per hujus

Per hujus Ignatij, petimus honorem, Tuum nobis infere. Jesu mi amorem; quo currentes curramus, in tuum odorem. Cedat hoc in Gloriam, nominis majorem.

Virum admirabilem. Nota eadem.

CSudálatos szent Ignát, mint egy új nap fénye, Loyóla Nemzetségnek nemes csemetéje, Dicsirtesſél világi hiúság meg-vetője, JESVS édes nevének válaſztott edénye.

Világi Hadnagy valál földi vitézségben; Az után lől fő Vezér JESVS seregében: Hogy ő szent malaſztyából Istenesb életben, Eőltözél, s' Pokol ellen lelki erősségben.

JESVS Annyához menél Serratus hegyére, Bizván magad, (Fiánál,) ő könyörgéſére: Fegyverid fel-függeſzted szent tiſztesſégére, És magadat szenteléd Istennek kedvére.

Más fegyvert fogál, midőn mind egész éj által, Szivedből imádkozál, fel-öltözvén ſákkal, Meny-országot érdemléd ez nagy erőſzakkal. S' meg-világoſittatál szent Háromság által.

Onnét Jerusálemben Isteni malaſztal, Bővölködvén, indulál, tellyes buzgósággal: Urunknak szent nyomdokit ápolád csokiddal. Holott mikor veretnél; JESVS meg vigaſztal.

Lutetiába menél: hogy a' kisdedekkel, (noha koros) mint gyermek, olly együgyüséggel, Tanulnál; és az után az Eretnekekkel, Még-harczolnál Istentől vött bölcseſségeddel.

Immár miként jó vitéz: társokat-is gyüjtél; Kikkel egygyütt a' szentſéges Papához menél; Hogy meg-erősſittetvén egygyütt seregeddel, Sok lelkeket nyerjetek minden tehetséggel.

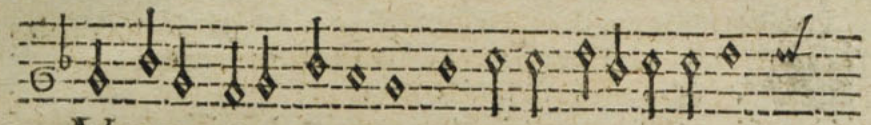
JESVS ez új sereget magának válaſztya, Es győzedelmes záſzlója alá bé-irja; Ne fély édes seregem (őket igy biztattya:) Gondot viſelek reád Roma városába.

Ti általatok léſzen Meny-orszag örömben; Kedves nyájam vigad sok lelkek térésében: Mellyeket helyheztetek azoknak szekében; Kiket le-taſzitottam Gychenna tüzében.
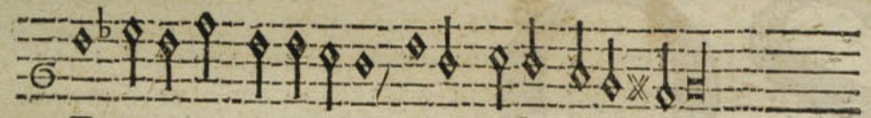
Eőrűly jó szolgám Ignát, mivel a' kevésben, Hű vóltál: azért
tészlek részessé mindenben. Jer-bé: légy részes néked készitett ő-
römben. Fénlik most Ignatius örök dicsőségben.

Esedezzél szent Ignát kérünk hát érettünk: Hogy tégedet kö-
vetvén égjen szeretetünk, Isten dicsőségére gerjedgyen mi lel-
künk, Mellyet minden erőnkel mindenben keresünk. *Amen.*

A' SZENT ANGYALOKROL.

Vr Isten téged dicsirünk, és nyilván hálákat adunk,

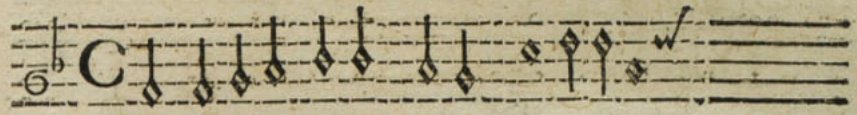
Te teremtett állatidért, széked előtt udvarlókért.

Tündöklenek és fénlenek, te szent személyedre néznek,
Mindenkor, szódat halgattyák, és bölcseségeddel rakvák.
Nem nyúgosznak, sem alusznak, hanem mind arra vigyáznak.
Hogy tenéked szólgállyanak, és a' te kicsiny nyájadnak.
A' régi dühös ellenség, gyülöli, s' irigységgel ég,
Csak az után leselkedik, te néped hogy el oszollyék.
Nem hever azért, sem nyugszik, sij, rij, mint Crocodilus gyik:
Kereng, forog, tört, s' hálót vét, hogy roncsa Christus seregét.
Vigyáz az Angyali sereg, ki Ur Christus után leveg,
Te népedet takargattya, s' ördög álnokságat rontya.
Szent Daniel példánk ebben, oroszlányok közt veremben,
Ekképpen a' nagy jámbor Lót, Angyal-által szabadúlt volt.
Az égő kemencze tüze, nem árthata, de kedveze,
Három iffiaknak nagy lángban, az Angyal lőn meg-tartásban.
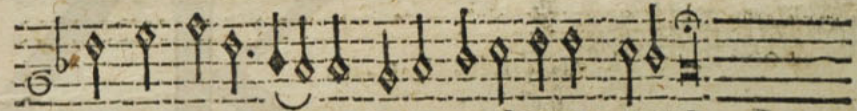
Ez mái

Ez mái nap-is Ur Isten, igy őrisz sok veszély ellen;
Altala szent Angyalidnak; a' kik őrzőül adatnak.
Azért Ur Isten dicsirünk, és méltán hálákat adunk,
Mint az Angyali sok sereg, téged dicsirni nem szünt meg.
Kérünk-is Uram tégedet, mindenkor készen tarcs őket,
Hogy óltalmazzák népedet, kik bőcsüllik szent nevedet. *Amen.*

SZENT KATALIN SZŰZRŐL.

Szűz támada, pogány népnek nemzetéből:

Szűz Sz. Catha ri na, Custos nevű Király véréből.

Mi dicsirjük ez Leánynak szentségét,
Szűz szent Katalinnak, mert érezzük szent segitségét.
Erős hitben vólt Szűz szent Catharina;
Istenben erős vala, Maxentiust nem féli vala.
Maxentius hagyá hogy pogány Bölcsek,
E' Szűz meg-győzésére Országából őszve gyülljenek.
De midőn e' Szűzzel vetekednének,
Minnyájan e' szent Szűztől a' bölcsek meg-győzettetének.
Maxentius szólla a' Doktoroknak;
Mi dolog hogy engedtek az egy Leány tudományának.
Maxentius hagyá a' Doktorokat,
Tűzben meg égetni, mint hitekben meg-változókat.
Es a' szent Szűzet kerékre itilé;
De Szűz imádságára mennyei tűz, azt meg-emésztè.
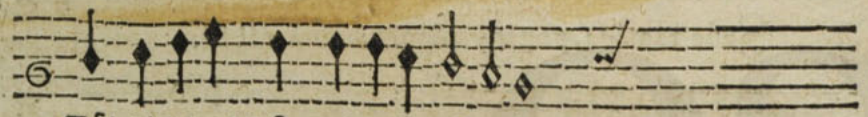
Harag-

Haragjában Szűznek fejét véteté,
Kit Isten Angyalokkal Sinai hegyen el-temettete.
Catharina Doktoroknak győzője,
Kérünk téged, mint Szűzet, légy tisztaságunknak őrzője. *Amen.*

SZENT BORBALA SZŰZRŐL.
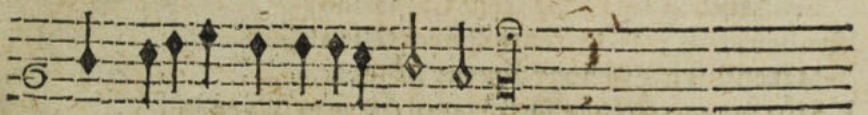

Drága szinben öltözött meny-asszonyság;

Több jószágok közt, a' lelki tisztaság,

Nem ér azzal semmi földi gazdagság,

Mert világon ez második Angyalság.

A' szépségnek ő első hely-tartója, Szeretetnek titok tanács adója, Alázatosságnak gyöngy koszorúja, Szemérmetességnek koronázója.

Es a' szivnek fényes gyertya-tartója, Az elmének égő világ hozója, Isteni látásnak kapu nyitója, Mennyei titkoknak mutagatója.

Oki a'

O ki a' buzgóságot fel-gyulasztya, Szeretettel magát egybe kapcsollya, Angyalokhoz barátságát foglallya, Halhatatlansag czimerét meg-tartya.

Az Evának almáját nem kostolta, Artatlanság ruháját éppen tartya, Magát Isten szerelmében nyúgottya, Es szent Fiát ölében ápolgattya.

Ez a' Léleknek leg-szebb ékessége, öltözetinek drágáb fényessége, Kinek szeplőtelen szép fejérsége, Mint ki-nyilt liliomnak gyengesége.

Ennek szinét látta-meg szent Borbála, Kinek fel-gerjedett kévánságára, Ezt öltözte-fel hamar ő magára, Tekintvén annak drága jutalmára.

Ebben sietett a' Mártyromságra, Rósa szinű, szép piros vér ontásra, Hogy hamarébb mehessen Asszonyságra, A' Christushoz örökös házasságra.

Senki menyországban bé nem vitetett, Ki ez tisztaságban nem öltöztetett, Mert Istentől a' nélkül meg-vettetett, Mint a' bolond Szűzekben jelentetett.

A' tisztaságnak az Isten állattya, Kitől terjed annak szép ágazattya, Mint a' nap súgárin, minden láthattya, Ki a' szemnek a' napot meg-mutattya.

Minden ember hát Christus szavát hallya, A' ki magát jó jegyesének vallya, Mert a' tiszta szivet bóldognak mondgya, Melly által minden az Istent meg-láttya.

Hallyad azért tisztaság követője, Ki a' Christusnak vagy szép szeretője, Ihon az ő jegy ruha öltözője, Kinek menyben kész már a' menyegzője.

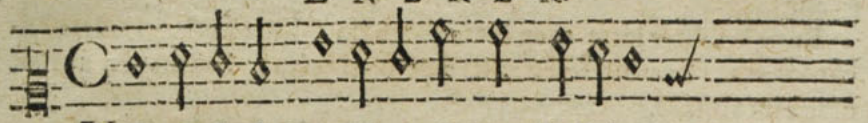
Le-ült szent Borbála már vacsorádoz, Az örök élet nagy lakodalmához; Sies tehát hamar oda udvarhoz, A' Christusnak drága szép asztalához.

Hallyad oh te Szűzek felekezete, Kinek tisztaság leg szebb öltözete, A' Christus azt tenéked készitette, Szép társodat immár hozzád ültette.

De ki véle nével egybe férkeztél, Annyival közelebb hozzá illettél, Ha szép ruhájában már fel-öltöztél, Nem szenvedi tőle hogy ki-vetteſſél.

Segicsen Iſten minket tiſztaságra, Es vigyen-bé az örök boldogságra, Holott uralkodik ma ſzent Borbála, Angyali fényes karoknak láttára. *Amen.*
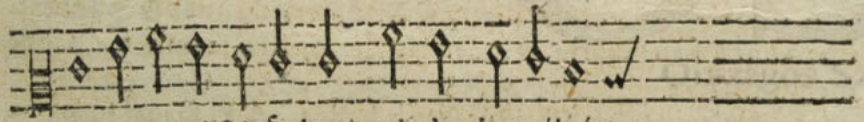
PREDIKACZIO ELŐTT VALO ENEKEK.

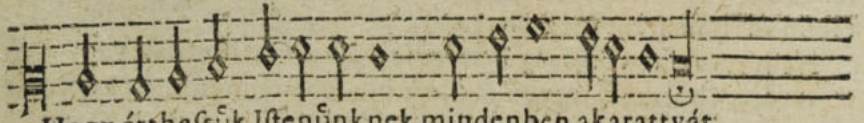
Könyörögjünk az Iſtennek ſzent Lelkének,

Bocsáſſa-ki magas menyből az ő világát,

Vegye-el mi ſziveinknek minden homályát,

Hogy értheſſük Iſtenünknek mindenben akarattyát.

Oh ſzent Lélek árváknak kegyelmes Attya; Szegény gyarló bűnösöknek bátoritója, Hitekben el-eſteknek erős gyámola: Es az ő gyenge hiteknek, csak te vagy táplálója.

Te vagy a'mi lelkünknek édes vendége. A'mi ſzomorú ſziveinknek igaz öröme, Lelki háboruinknak csendeſzitője, Az örök életnek bennünk, csak te vagy el-kezdője.

Te tanitád régenten a' Profétákat; Igazgatád ő nyelveket, és iráſokat, Te tőtted bölcsé a' ſzent Apoſtolokat, Hogy meg téricsék te hozzád, mind e' ſzéles világot.

Vedd-el a' mi ſziveinknek hitetlenſégét, Világoſicsd-meg elméinknek nagy sötétſégét, Roncs-el a' gyülölſégnek kegyetlenſégét, Engedd a' te ſzent hitednek, mindenütt egygyeſſégét.

Válaſz minket magadnak élő Templomúl, Vegyed mi könyörgéſünket ſzent áldozatúl, Vedd-ki mind e' világot a' kárhozatbúl, Engedgy igaz hitben való ki-múláſt e' világbúl.

Dicsirteſſél felſéges Atya Ur Iſten, Légyen áldott a' te neved Fiú Ur Iſten, Ezekkel egyetemben ſzent Lélek Iſten, Maradgyon a' te áldáſod a' te bűnös népeden. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

Adgyunk hálát minnyájan az Atya Ur Iſtennek,

Es mondgyunk dicsiretet mint teremtő Iſtenünknek,

Ki öſzve-gyüjtött moſt minket, hogy Innepet

ſz.ntellyünk, és ſzent igéjével éllyünk.

Kegyelmes Atya Isten, te vagy Ur mindeneken, Ki meg-jelentéd magad itt ez földön szent igédben, Aldott szent Fiad által sok csuda tételedben, mi kegyes üdvözitőnkben.

Légy kegyelmes mi nékünk, a' te áldott Fiadért, Az Ur JESVS Christusért mi szentséges Meg-váltónkért, Es ne álly boszszút mi rajtunk, az nagy hitetlenségért, fertelmes sok bűneinkért.

De szentely meg bennünket: biry, és segély-meg minket; Gerjezd fel mi lelkünket, és a' mi gyarló szivünket, Hogy téged megismérhessünk, segitségül hihassunk, néked hálákat adhassunk.

Ennyi sok romlásokban, és sok vér ontásokban; a' kegyetlen,ördögnek illyen nagy dühösségében. Tarcs-meg a' te Táborodat, és te Szentegyházadat, a' te gyarló fiaidat.

Világosics-meg minket, a' szent Lélek Istennel. Hogy mindenkor tündöklyék bennünk az Evangeliom. Es erősics-meg Ur Isten, a' te áldott igéddel, minden tévelygések ellen.

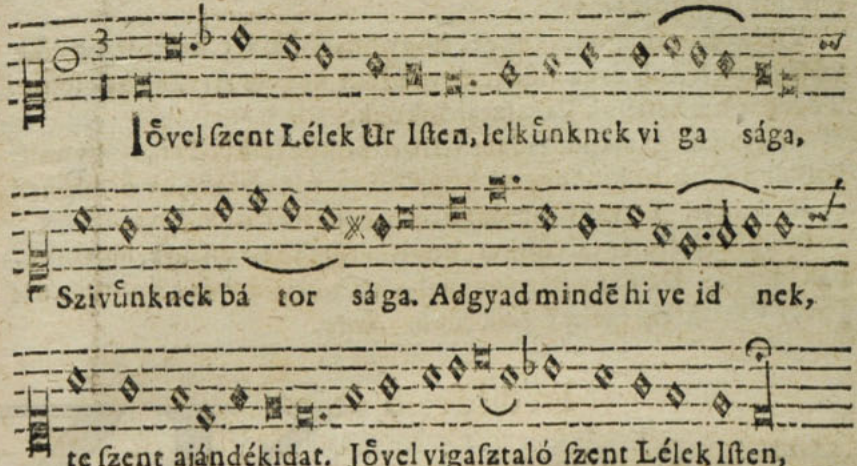
Igazgassad elméjét, és minden tanúságát. Vezérlyed útát, nyelvét, a' mi lelki Pásztorunknak, Es oktassad elméjeket, a' te szent beszédedre, figyelmes halgatóinak.

Tarcs-meg minden üdőben minket, az igaz hitben. Es igaz értelmében a' szent Evangeliomnak. Légyen foganatos köztünk, a' te kegyes beszéded, és minden jóra intésed.

Hogy sok népek te hozzád, meg-térjenek bűnökből, Es téged szólgállyanak, az ő szivekből, lelkekből: Hogy mindenek imádgyának, és téged tisztellyenek, hogy örökké élhessenek. *Amen.*

MAS

MAS REGI ENEK.

Jövel meg-nyomorúltaknak, nemes vigasztalója. Arváknak kegyes Attya. Tölcs-bé siralmas szivünket, lelki nagy örömmel. Jövel mi lelkünknek édes vendége.

Távoztasd el mi szivünknek hitetlen sötétségét. Világosics-meg minket: Hogy az Istennek igéjét halhassuk, és érthessük. Jövel, és tanics-meg, az igaz hitre.

Jövel, s' gerjezd-fel szivünkben, sz. szerelmednek tüzét. Roncs-el a' gyülölséget: hogy mi egygyesek lehessünk, Isteni szerelmedben. Jövel mi lelkünknek nagy vigasága.

Te vagy bizony örök Isten, ki Atyától, és Fiutól, mind örökké származol. Te vagy mi Urunk Christusnak áldott szent igérete. Te vagy mi lelkünknek meg szentelője.

Te vagy ki a' Prófétáknak általa régen szóllál. Christust nékünk igéréd. Te a' szent Apostoloknak szíveket bátoritád. Te vagy erőssége minden szenteknek.

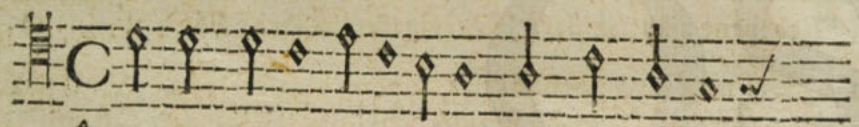
Te vagy a' nagy Ur Iſtennek mennyei ajándéka. Igaſságnak Meſtere Tanics minket a' Chriſtuſnak igaz iſméretire. Te vagy mi lelkünknek bölcs tanitója.

Világoſics-meg elménket, hogy higheſsük a' Chriſtuſt, egy üdvösſégnek lenni; és az áldott Atya Iſtent, kegyes Atyánknak lenni. Téged iſmérheſsünk Vigaſztalónknak.

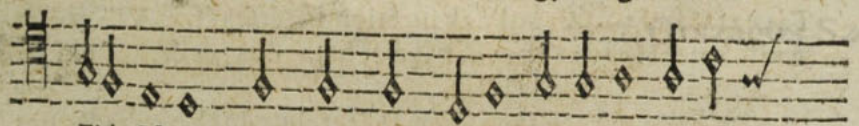
Adgyad ſzent ajándékidat: bátorics-meg lelkünket, hogy valla haſſuk a' Chriſtuſt. Adgyad hogy mi meg-győzheſsük ördögnek csalárdságát. Te vagy mi biztatónk, és bátoritónk.

Biztaſd félelmes ſzivünket, hogy kétſégbe ne eſsünk, halálunknak idején; De nagy bátorsággal, vigan, e' világból ki-múllyunk: Jövel Vigaſztaló ſzent Lélek Iſten. *Amen.*

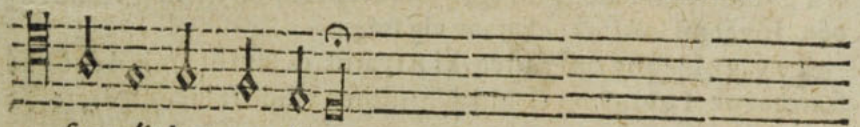
Prédikáczio után.

Aldgy-meg minket Atya Iſten; Aldgy-meg minket

Fiú Iſten. Aldgy-meg ſzent Lélek Ur Iſten. Három

ſzemélyben egy Iſten.

Atya Iſten, ki Fiadat, menyből küldéd, hogy Adámot, fiaival meg-váltaná, és kedvedben viſzſza-hozná.

Fiú Iſten,

Fiú Iſten, ki kereſzt-fán magadat értünk áldozván: eſeget tél ſz. Atyádnak, véget-vetvén haragjának.

Szent Lélek, ki mind ezekben, eſzközlél, s' üdvösſégünkben: Bóldog Szűznek mert méhében, öltöztetted Chriſtuſt teſtben.

Ki fáradsága után, Attyához menni akarván, Hogy jó voltát meg-mutatná, ſzent Teſtét, s' Vérét itt hagyá.

Végre örök bóldogságát, s' mennyei kincses tárházát, igérte ő hiveinek, kik térdet hajtnak nevének.

Azért Atyának kedveért, és Fiú engedelmeért, A' ſzent Lélek ſzerelmeért, légyen dicsiret ezekért. *Amen.*

REGGELI ENEK.

Jam lucis orto ſydere &c.

Nota: O dücsöült ſzép kincs, &c.

HAjnali Csillagnak, Nap fényeſſégének reánk virradásában. Eſtiglen munkánknak, terh viſelésünknek, erős fáradságában. Légy óltalmunk kérünk, ſegitő Iſtenünk, éltünk táplálásában.

Szitok, feddés, átok, nyelvünket ne moſſa; Erzékünk zabolázd meg, hogy mint látás, hallás, figyelem, vigyázás, tiſztán maradhaſſon-meg. Világ ſzennye, gazza, ſzem, fül, öldökléſe ne undokithaſſon meg.

Légyen tiſztább hónál, fejérb liliomnál, lelkünknek ő hajléka. Minden rémüléſnek, tunya reſtségeknek, távozzék maradéka. Teſtnek kevelysége, mértékletlensége, rontaſſék-meg, s' birtoka.

Hogy mikor a' Napnak nyugodalmas vólta, ébren taſál bennünket. Tiſzta, józan élet, erős baj-viváſſal, bátoricsa ſzivünket. Eneklés, dicsiret, néki hálá-adás vigaſztallya lelkünket.

Dicsőſſég Atyának, s' az ő ſzent Fiának: dicsőſſég ſzent Lélecknek. A' három ſzemélyben, és egy természetben egy bizony Iſtenſégnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendőben: Dicsőſſég az Iſtennek. *Amen.*
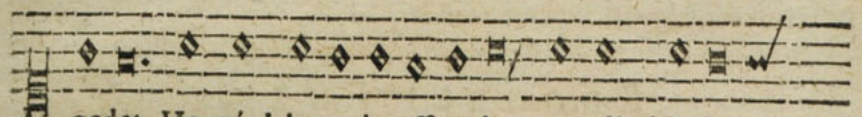
ESTVE-

ESTVELI ENEK.
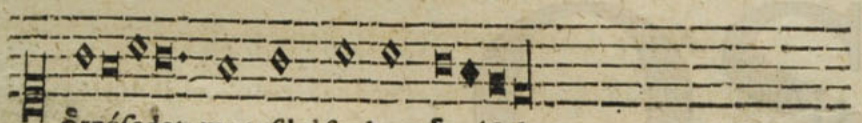
Te lucis ante terminum &c.

Mivel már bé-eſtveledett, kérünk Teremtönk té-

gedet. Hozzánk kegyelmeſſégedet, mutaſd, s' ſzokott

örzéſedet; mutaſd s' ſzokott örzéſedet.

Az álmok távul eſſenek: rút látáſink el-veſzſzenek,
Sátánok meg-köttеſſenek, hogy teſtünk ne fertezzenek, hogy &c.
Iſtennek hiú ſzent Angyala, engem ki örzéſed alá,
Az Ur kegyelmeſſégéből, bizattam Anyám méhéből: biz. &c.
Fényeddel éjel látogaſs, örizz, vezérely, támogaſs.
Hogy ördögnek álnoksága, ne árthaſſon s' csalárdsága, ne &c.
Engedd ezt nékünk kegyeſſen, Atya, Fiú, felſégeſen,
Szent Lélekkel egyetemben, élvén örök dicsöſſégben, élvén örök dicsöſſégben. *Amen.*

URBA.

URBANI PAPÆ VIII.

Oratio. Ante oculos tuos Domine, &c.

Nota: O dicsöült ſzép kincs, &c. *ut ſupra.*

VRam ſzemed elött, mint nagy látó elött, hordozzuk vétkeinket. Mellyekkel akartva, vagy nem jól vigyázva bántottuk Felſégedet: kikért érdemlettük, s' nagy ſokſzor érzettük, méltó büntetéſedet.

De ha csapáſidat, s' gyenge oſtoridat, bününkel öſzve-vettyük; kiſſebb a' büntetés, hogy ſem a' ſzenvedés: vagy a' mint érdemellyük. Sulyoſban vétkezünk, hogy ſem veretetünk, noha ſirva viſellyük.

De nézd a' tunyaság, vagy inkább roſzſzaság mire hozott bennünket? A' bün büntetéſét érezzük, s' gyümölcsét; de vakmerőſégünket, im ugyan nem hadgyuk, de sőt ſzaporittyuk, nehezitvén igyünket.

Oſtorid közt romol, s' im ugyan le-omol, a' mi erőtlenſégünk. De meg nem változik, hanem nehezedik rút Iſtentelenségünk. Beteg elménk hevül, de nyakunk keményül, s' nem hajol feſletſégünk.

Az élet bánatban, s' ſulyos fájdalomban, ſirván nyög, s' fohászkodik. De cselekedetben, s' ſzokott erkölcsökben, jobbulni nem láttatik. Ha várſz roſzſzabulunk: ha büntecz el-romlunk, s' létünk meg-fogyatkozik.

Látogatáſodban, s' oſtorozáſodban meg-vallyuk büneinket, de mihelyt le-vonſzod, s' veſzſzödet el-rontod, fel-emellyük fejünket. s' mindgyárt el-felejtyük, a' min ſiránkoztunk, s' meg-vettyük ſélelmedet.

Viszont ha ki nyújtod, s' fejünk felett tartod fenyegető kezedet: Jobbulást igérünk, s' ismét reménkedünk, hogy le-tedd fegyveredet. De ha le-ereszted, s' hüvelyedbe teszed meg el-hagyunk tégedet.

Illyen a' mi dolgunk s'ha még meg-epedünk, kiáltunk hogy meg engedgy. Szerelmes fiadért egy reménségünkért, szintén veszni ne szenvedgy. Itt-is ha meg-engedsz, s' magadtól el nem vecz, ingerlünk, hogy ismét fedgy.

Im vallás tévőid, mi bünös fiaid előtted le-borulunk: Magunkat itilvén, s' téged dicsőitvén, fejünkre áldást várunk: mert ha meg nem engedcz, bününkben el-veszthecz, s' méltán pokolra szállunk.
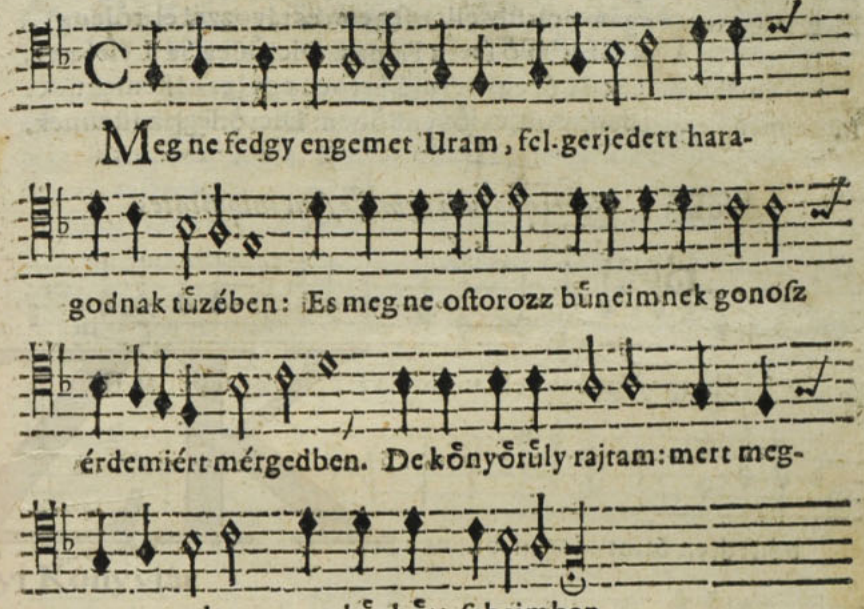
Azért édes Atyánk szerelmes hiú dajkánk, siralmas kérésünknek; adgy helyt szerelmedből, nem mi erdemünkből hideg könyörgésünknek. Ne nézd sok roszságit, s' vastag nyakasságit, romlandó életünknek.

Nám semmiből szerzél, minket s' emberré tél csak mi üdvösségünkért. S' a' szerént kivánod, és tőlünk meg várod kérésünket, éltünkért. Légy azért irgalmas, s' illy kérést meg-halgass Urunk JESVS Christusért. *Amen.*

SZENT

SZENT DAVID SOLTARI.

Psalmus 6-*tus*. *Domine ne in furore tuo, &c.*

Meg-rekedett folyta, fel-dagadott habja, lelkem csendesz vizének. Meddig halgacz Uram, s' nem könyörülsz rajtam, helyt nem adcz kéréseimnek? Forduly hozzám immár, mert lelkem téged vár: adgy erőt betegednek.

Mert a' föld gyomrában, pokolnak torkában nem emlitnek tégedet. Nincs ott a' ki vallya, nincs ki magasztallya dicsirvén szent nevedet. Mert vóltak, s' meg-hóltak, világból ki-múltak: érzik itéletedet.

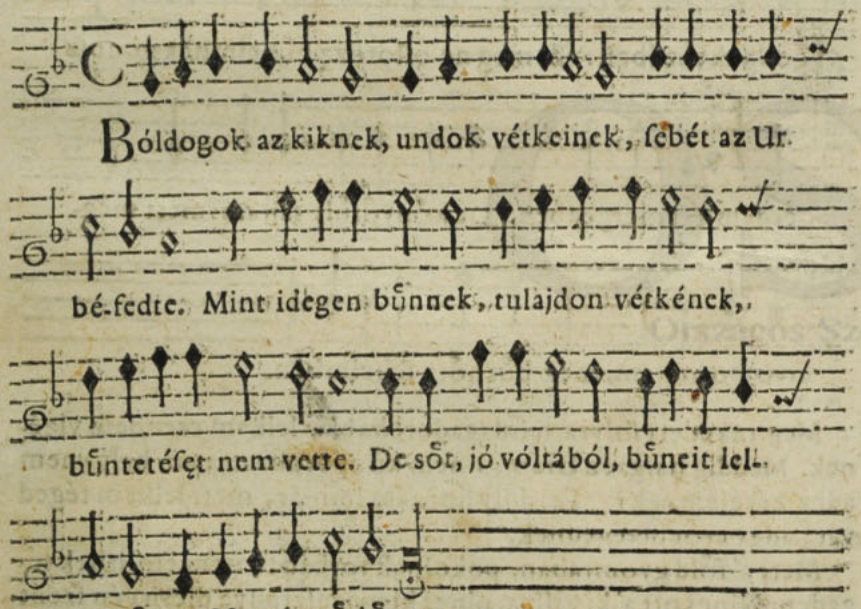
Meg-száradott bennem, óhajtástól szivem, szemem könyhullatástól. Mert éjenként ágyam, nyúgodalmas házam, ázik sok siralmimtól.

mimtól. Tőled el-vettettem, s' csak bé nem nyelettem, ellenségim torkától.

De már gonosz tévők, ártatlan vér szopók fussatok távúl tőlem. Mert a' magas menybe, Isten eleibe hatott siralmas versem. Meg halgatott engem: pirúly ellenségem, és távozzál el-tőlem.

Dicsőség Atyának, s' az ő szent Fiának. Dicsőség Sz. Léleknek. A' három személyben, és egy természetben egy igaz Istenségnek: Miképpen kezdetben, most, és jövendőben. Dicsőség az Istennek.

Psal. 31. *Beati quorum remissæ sunt iniquitates.*

En pedig vétkemet, fődőzvén sebemet, bánatban el-száradtam. Mert éjel és nappal, szent kezed ostorral, sulyos terhet hágy rajtam. Azért sok kinomban, tövis kőzt ültömben, már csak meg nem fonnyadtam.

De te hozzád térek, bocsánatot kérek, előtted vallást teszek: Sebeim rútsága, bűnöm undoksága, vádlója magam leszek, A' te jó-voltodból, tudom szerelmedből, bocsánatot hogy vészek.

Valaki te hozzád, bűnből hogy ki-hozád firván imádkozhatik, Még a' Viz-özönnek, fel-indúlt tengernek, habja kőzt-is bizhatik. Látván sok insegből, ellenség kezéből, Dávid hogy ki-hozatik.

Azért őszvérekhez, bűnősök, s' lovak hoz hasonlók ne legyetek. Mert ha szép intésnek, Isten kérésnek nem enged reménségtek. Hám, fék, zabla, s' ostor, délczeg lovat meg-tör, bűnőtökben el-veszтek.

Ostori azoknak soha el nem fogynak, kik hevernek a' bűnben. Kik pedig az Urban biznak, bátorságban lesznek tellyes éltekben. Azért örüllyetek, és dicsekedgyetek igazak az Istenben.

Dicsőség Atyának, s' az ő szent Fiának, dicsőség szent Léleknek. A' három személyben, és egy természetben, egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dicsőség az Istennek. *Amen.*

Psal. 37. *Domine ne in furore tuo &c.*

Nota: Meg ne szedgy engemet, *fol. 165.*

MEg ne fedgy engemet Uram fel-gerjedett haragodnak tűzében. Es meg ne verj engem, kér nyomorúlt igyem, boszszúság üzésedben. Mert megtsebesitnek, nyilai mérgednek, szomorodott szivemben.

Nincs épség testemben, olly nagy rettegésben, haragod miatt estem. Csontaim veleit, ki-vonták ereit, bűneim jól érzettem. Mert fejemen fellyül hatott sok vétkektől erőst meg terheltettem.

Meg-nyilatkoztattak, ismét meg-újúltak, bé-forradott sebeim, Ugyan ki-rothattak, és ki-fakadoztak, esz-nélkül nyert fekélyim.

Fejemet le-sütvén, kiért gyázban ülvén, könyben úsznak szemeim.

Agyékom genyetség, testem sok betegség, kinnyaival ugy megtölt: Hogy vad Oroszlán-ként ordit, és a' nagy kint, viselvén csak meg nem hólt. Szemeid jól láttyák szivemet, mint rágják, nincs testemben egy ép fólt.

Meg-hirvatt bús szivem, meg-változott szinem, homály fogta szememet: Mert mind ellenségim, mind régi barátim, szidnak, pöknek engemet: Szembe szépen szólnak hátam meget rágnak, tőrbe csallyák fejemet.

De én néma vóltam, fülemet bé-dugtam, békeséggel szenvedtem. Csak te tőled vártam Uram, benned biztam, érted mindent fel-vettem. Ne szenvedd hogy lássák, örömmel kik várják veszteműet, mert el-estem.

Ostort, pálczát, méltán szenved bűnös hátán, gonosz szólgád meg-vallom. Jó-tétért, haragját rágalmazó szavát, ellenségimnek hallom. De te jó-vóltodból, lelkemet sok kinból vidd-ki bűnben ne hallyon.

Dücsősség Atyának, s' az ő szent Fiának. Dicsősség szent Lélöknek. A' három személyben, és egy természetben egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben most, és jövendőben, Dicsősség az Istennek. *Amen.*

Psal. 50. *Miserere mei deus. &c.*

Nota: Bóldogok a' kiknek, *fól. 166.*

VEgetlen irgalmu oh te nagy nagy hatalmu Isten, légy már kegyelmes. Eöncsd-ki mindenestől jódat rám kebledből, mert lám melly veszedelmes; Bűnöm miatt lelkem, ki titkon rágen-gem, mert nagy sebbel sérelmes.

Mosd-el rólam immár, kit lelkem alig vár, mosd-el bűnöm rútságát. Egygyütt a' rút hirrel, mint rút büzt enyhics-el, fertelmem bűdös

bűdös szagát. Ismérem bűnömet, kiért nap engemet rettent, mutatván magát.

Csak néked vétkeztem, bűnt elötted tettem, oh kegyelmes Ur Isten. Kit semmi ravaszság nem csalhat, s' álnokság, rejtve elötted nincsen. Mert a' nagy kék égből, mint Királyi székből, látod mit mivel minden.

Ha érdemem szerént, reám ereszted kint: veszek, s' jaj hová legyek? Hatellyes éltemben, estem sok vétkekben, bizony pokolra megyek. Mert még létem elött, lelkem meg-fertezett. Oh Istenem már medgyek?

Még anyám méhében esém nagy vétekben, érdemlem haragodat. De te ki vétket bánsz, igazt szerecz kivánsz, mutatván jó vóltodat: Hogy életre adál, azonnal oktatál, mint érteném titkodat.

En rút háládatlan, azért foghatatlan Isten hozzád kiáltok. Tisztics Isópoddal, irgalmasságoddal: mert la ki nagy bűnt vallok. Hogy undok vétkemből, meg-tisztúlván belől, legyek szeb, hogy sem vagyok.

Legyek fejérb hónál: s' örőm mondásoddal tölcs-bé az én fülemet. Vigasztald lelkemet küldvén örömödet: ne szárazd-ki velőmet, csontomból bánattal. Ne nézz rám haraggal: mosd el inkáb vétkemet.

Teremcs ismég bennem, teremtő Istenem, tiszta szivet kegyessen. Lelked belém megént, hogy nagy szivem szerént lelkem igazt szeressen. Engem romlott szegént, rosz érdemem-szerént, haragod el ne vessen.

Ne foszsz-meg lelkedtől, sőt üdvősségemről, mondgy örömet már nékem. Szentelő lelkeddel, hadd épüllyön még fel, mint az elött bús lelkem. Hogy sok tévelyedtek te hozzád térjenek, követvén bizvást engem.

A' kövér áldozat, jó kedvet nem hozhat, jól tudom Uram néked. Mert ha az kellene, örömest tisztelne, bús fejem azzal tégedet. Töredelmességgel, buzgó könyörgéssel, szóllok azért tenéked.

Imé ki-

Imé ki óldoztam, s' te elődbe hoztam, fene ette sebemet; kit csak te gyogyithacz, életre fordithacz: szánd keserves fejemet. Bűneim kinnyával, testem fájdalmával, ne gyötörd életemet.

Ha elébb nem hadtad, sőt hozzad fogadtad: tehát mostan sehadd-el, jó vóltodból szegényt, jó szokásod szerént, Sion falát állasd-fel. Hogy mind áldozatot, adgyak s' mind hálákot: ki néked leg-inkább kell.

Dicsőssęg Atyának, s' az ő szent Fiának, dicsőssęg szent Lélek-nek. A' három személyben, és egy természetben, egy igaz Istenssęgnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben. Dicsőssęg az Istennek. *Amen.*

Psal. 101. *Domine exaudi orationem meam.*

VRam hald-meg szómat: nézd nagy siralmimat: adgy helyt á-mádságimnak. Orczád el ne fordicsd, haragodat enyhicsd, hald-meg szavát szólgádnak. Eltem mint füst el-múlt, őszve-fonnyat s' el-sült, csontim el-száradtanak.

Mint le-kaszált zőld fű, a' meg-epett bús szű el-hirvatt bánattyában. Ereje testemnek, veleje csontomnak el-száradt kiáltásban, Mint Pellikán madár, melly csak vad helyen jár, bújdosom a' pusztában.

Mint éjeli varjú, farkasok közt a' jüh, nap-fényt bátran nem látom. Mert sokan kergetnek, fejemre eskűsznek, kiért kedvetlen vóltom, izit kenyeremnek érzi, mint hamunak könnyel elegy italom.

De méltán ostoross haragodban, mert rosz éltemmel érdemlettem. Engem fel-emelél, viszontag le-vetél, mert ellened vétkeztem. Kiért éltem fogyott, mint a' füst meg-aggot, mint kaszált fű bú testem.

Te ki örökké élsz, és senkitől nem félsz, nézz kegyessen Sionra, El-romlott kő-falát, rakd-fel szép bástyáját, tértcsd ismég útadra.

Mert most

Mert most pusztasága, indittya s' rútsága, szólgáidat sirásra.

Akkor meg-rémülnek tőled félni kezdnek, Uram minden nemzetek. Pogányok áldoznak, tisztessęget adnak Sionban Felsęgednek: Látván könyörgésęt, meg-alázott szivét, hogy kedvelte népednek.

Ezek meg-iratnak, kiért jó-vóltodnak Hiveid hálát adnak: Mert meg nem utáltad, de égből meg-láttad siralmit foglyaidnak. Kik meg-szabadulván, szent nevedet áldván sok népet hozzád vonsznak.

Nagy irgalmú Isten, kinek vége nincsen, kitől most bűntettetem. Erőm jobb-korában van fogyatkozásban, meg-rövidült életem. Ha viszsza-szólitasz engem, ki most tartasz, félbe szakad életem.

A' földet kezdetben te teremtéd, s' menyben Csillagidat fundálád. Ezek mind el-kopnak: az űdők nem ártnak néked, mert nagy hatalmad. A' te szólgaidnak fiai, maradnak bátorságban alattad.

Dicsőssęg Atyának, s' az ő szent Fiának Dicsőssęg szent Lélek-nek. A' három személyben, és égy természetben egy igaz Istenssęgnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben. Dicsőssęg az Istennek. *Amen.*

Psalmus 129. *De profundis clamavi ad te Domine, &c.*

Nota: Meg nefedgy engemet *fol. 165.*

SOk háborúságban, szivem nagy bánatban, el-merült siralmában. Kiált szent nevedhez; kér erezd füledhez könyörgését búában Halgass kéréssemre, ne nézz bűneimre, Uram fogadgy kedvedben.

Ha gonoszságinkat, sok álnokságinkat érdem szerént bűnteted: Nincs olly ki el-türje haragodat, s' nyerje üdvőssęgét előtted.

De a' bűnöst hozzád, hogy könnyebben vonnád, bisztattya igireted.

Azért benned bizom, mert te vagy óltalmom, Uram, nagy jóvóltodból. En szabadulásom, bőséges váltságom, te vagy őrdög torkából, Istelt vétkéből undokálnokságból, te mentéd ki fogságbol.

Dicsőſſég Atyának, s' az ő szent Fiának, dicsőſſég szent Lélecknek: A' három személyben, és egy természetben egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jővendőben, Dicsőſſég az Istennek. *Amen.*

Psalmus 142. *Domine exaudi orationem meam, &c.*

Nota: Meg ne fedgy engemet, *fol. 165.*

HAjcsd-meg fűleidet, kérem Felségedet, hald-meg könyörgésemet. Kemény itiletre, ne vidd nagy veszélyre szegény bűnös fejemet. Mert nincs senki olly szent, kit bűnnel bé nem kent, gyarlóság, s' meg nem ejtett.

Látod ellenségem földre nyomott engem, szomjúhozza véremet. Sötét barlangokban, mint elevent sirban, szoritottak engemet. Csak régi jó-vóltod Atyánkhoz irgalmod, bátoritván szivemet.

Ki-terjeſztett lelkem, el-száradott szivem, mennyei harmatot kér. Hald-meg kiáltását, ólcsd-meg szomjúságát: mert nincs már testemben vér. Mint egy száraz kútban, kegyetlen barlangban, irgalmat csak tőled kér.

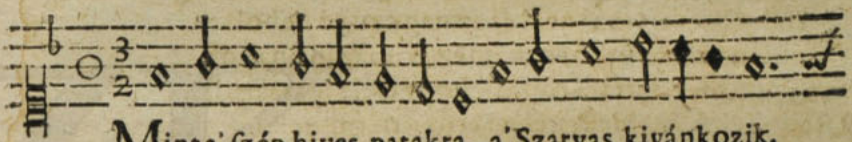
Uram irgalmadat, mutasd jó-vóltodat, benned bizó szólgádhoz. Igazgasd útamat, minden szándékimat téricsd akaratodhoz. Biztasd szent Lelkeddel, és vidd hatalmaddal, lelkemet Felségedhez.

Bizom.
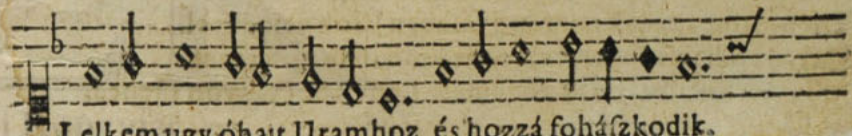
Bizom jó-vóltodhoz, nyavalyámból ki-hoszsz, bűnömből kitisztúlok. Verd meg kemény szivét, ellenségem vétkét kik miatt én bút vallok. Noha bűnös vagyok, ugyan tiéd vagyok Uram, s' néked szólgálok.

Dicsőſſég Atyának, s' az ő szent Fiának, dicsőſſég szent Lélecknek. A' három személyben, és egy természetben, egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jővendőben. Dicsőſſég az Istennek. *Amen.*
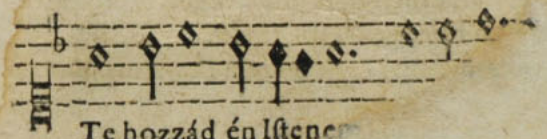
Psalmus 41. *Quemadmodum desiderat Cervus, &c.*
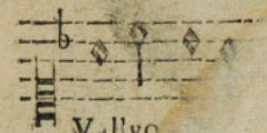

Mint a' szép hives patakra, a' Szarvas kivánkozik.

Lelkem ugy óhajt Uramhoz, és hozzá fohászkodik.

Te hozzád én Istene
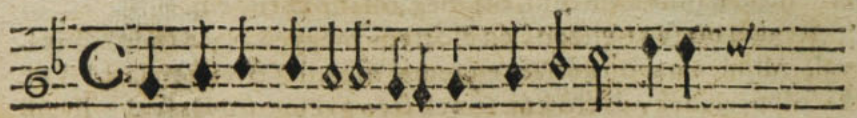

Vallyo
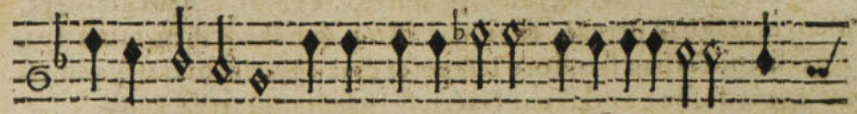
Kőny-hullatásim énnékem, kenyerim, éjel, nappal.
Midőn azt kérdik én tőlem: Hol Istened kit vártál?
Ezen lelkem ki-ontom, és házadat ohajtom:
Hol az Hivek seregiben, őrvendek szép enekléſben.
En lelkem mire csüggecz-el: mit keſergeſz ennyire?
Bizzál Istenben s' nem hágy-el, kiben őrvendek végre.
Midőn hozzám orczáját, nyújtya szabaditását.
Oh én kegyelmes Istenem, melly igen keſereg lelkem.
Mert te rólad emlekezem, ez Jordánnak földéről;
Szent helyedre igyekezem, ez Hermon kis hegy mellől.
Mélység kiált mély ſéget: midőn én fejem felett;
A' ſok sebes viz meg indúl, s' mint egy erős hab meg-zúdúl.
Sebeſſégeát-vizeknek, és az nagy zúgó habok.
En rajtam őszve ütköznek, még is hozzád óhajtok.
Mert ugy meg-tartaſz nappal, hogy éjel vigasággal,
Dicsiretet éneklek, néked erős őrizőmnek.
Mondván Isten én kő-szálam, mire felejteſz igy el?
Ellenſégim vadnak rajtam, gyáſzban járok veſzéllyel.
Mert az ő hamis nyelvek, csontaimban meg-ſértnek:
Mert igy boſzſzontnak engemet: Láſſuk hol vagyon Istened.
En lelkem mire csüggecz-el, mit keſergeſz ennyire?
[illegible]; s' nem hágy-el, kiben őrvendek végre.
[illegible] omáſt; nyújt kedves ſzabadúláſt.
[illegible] nékem, hogy csak ő az én Istenem. *Amen.*

Pſalmus
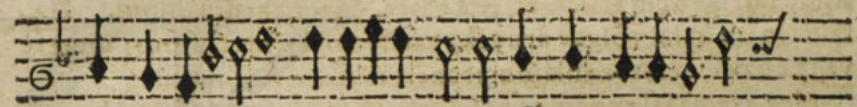
Pſalmus 22. *Dominus regit me & nihil mihi deerit, &c.*
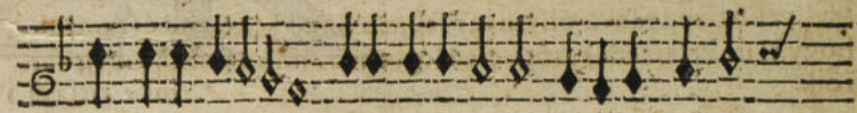

Szent Dávid Proféta éneklő könyvének huſzon-
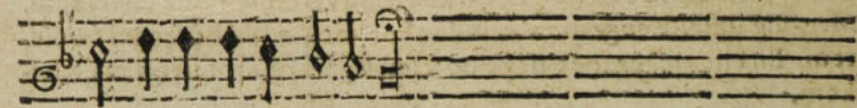

kettőd részében: Bizván az Istennek az ő reá való nagy

gondviſeléſében: és hálákat adván ő szent Felſégének

mind egész életében: igen dícsekedik lelkében minden

hiú Kereſztyének képében.

Tudom hogy Páſztorom, s' Vezérem énnékem, az én édes Istenem: kinek gondgya vagyon teſtemre, lelkemre; mert ő teremtett engem, és ő júha vagyok, és hozzá halgatok, mert ő meg-váltott engem. Azért benne bizom, tudom élet-nélkül hogy én nem szükölködöm.

Az ő mezejének, szép siros fűvével szépen legeltet engem. Szent igiretinek édes beszédével mikor vigasztal engem. Anyaszentegyházban, és az ő aklában, szépen meg-nyúgot engem: Lopótúl, farkastól, hamis tanitótúl, ott meg-óltalmaz engem.

Reggel hogy ki-viszen, én előttem mégyen, igaz tudományával. Minden napon kétszer engemet meg-itat ő lelki italával. Lelki folyo-viznek, és élő kút-főnek szép gyenge folyásával. Evangéliomnak Anyaszentegyházban, ő prédikállásával.

Azzal én lelkemet ugyan meg-újittya, és újonnan meg-áldgya. Menyországnak úttyát, és az igaz Hitet, énnékem meg-mutattya. Az ő szent Fiában szomorú lelkemet csak egyedül biztattya: méltatlanságomhoz az ő szent Fiáért, igaságát mutattya.

Illy nagy reménységgel és bizodalommal, azért te benned bizom. En Uram Istenem testemet, lelkemet, én tenéked ajánlom. Ha szintén az halál vőlgye árnyékában az én fejemet látom; mert te vagy én velem, szabadulásomat azért te tőled várom.

Meg, vigasztal engem te pásztori veszsződ, és te pásztori botod; A' sok nyomoruság, mellyel hiveidet, meg sújtod, sanyargatod: Mellyel beszédedhez olly nagy szépen őket szoktatod és tanitod; hogy el ne veszszenek, sőt veled legyenek, mind örökké meg-tartod.

Im nagy készülettel, ellenségim előtt, asztalt szerzesz énnékem. A' te szent Fiadnak egy áldozattyával táplálod az én lelkem. Meg-vigasztalsz engem, s' mindenkor meg-adod bőséggel én életem. En ellenségemnek nagy boszszúságára, mert tartod az én lelkem.

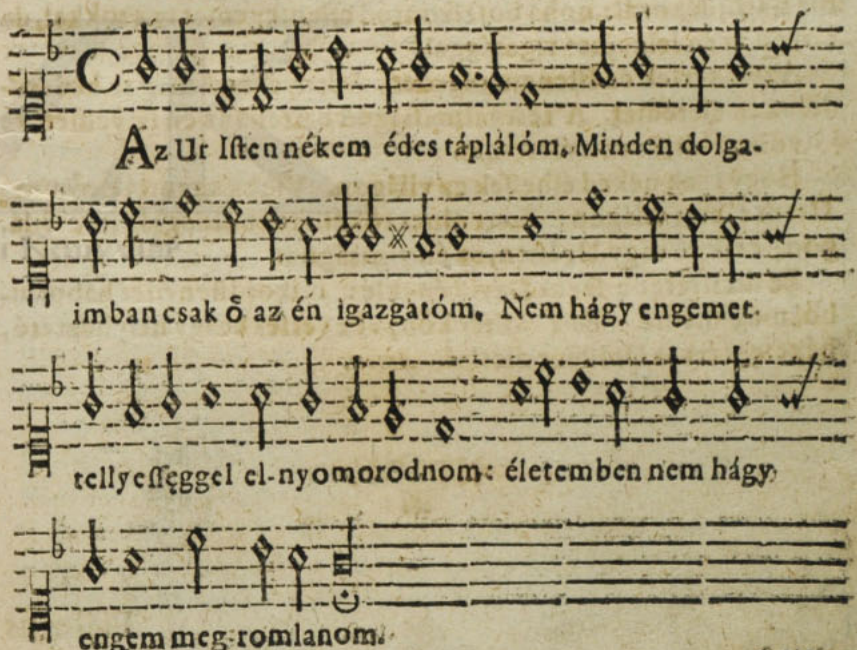
Rothadandó testnek halandóságától meg-szabaditasz engem. Ez világ sem árthat, semmi álnoksággal, sem csalardsággal nékem: mert én te általad fő ellenségemet az ördőgőt meg-győztem. S' Az én életemet csak te benned bizván, mindenkor helyheztettem.

A' te

A' te jó-voltodból, s' kegyelmességedből, mind ezeket én várom: Mert ezekre való nagy méltóságomat, én bennem nem találom. Azért minden napon az én életemet én csak te reád bizom. Es tudom bizonnyal hogy te benned soha én meg nem fogyatkozom.

Lészek mind örökké az én Istenemnek, és Uramnak házában. Az én Christusomnak pásztorsága alatt az Anyaszentegyházban. Az ő júhainak, s' igaz hiveinek, az ő társaságokban. Kikkel egyetemben örökké vigadok, az örők boldogságban. *Amen.*

Idem Psalmus 22-*dus.* *Dominus regit me & nihil mihi deerit, &c.*

Sokszor

Sokszor történt nékem háborúságom. A' hamissak miatt sokszor esett bújdosásom. De mindenkor jó helyen lett én meg-maradásom: jámboroktúl meg-volt az én táplálásom.

Csak az Isten én lelkemnek vezére. A' gonosztól én életemnek él-téritője. Az ő áldott szent nevének nagy dicsiretire; az igasságnak ösvényén viselője.

Nem rettegek semmi veszedelemtől; Még az halálnak-is ő nagy kegyetlenségétől. Mert óltalmaz az én Uram engem mindenektől. Velem vagyon meg-ment minden ellenségtől.

Eő ennékem meg-őrizö pásztorom; Noha tőle bűnömért néha meg-ostoroztatom; De viszontag kegyes-képpen meg-vigasztaltatom: mint Atyámtól, soha el nem hagyattatom.

Drága szép ajándékokkal meg-láttál; Tiszteséggel én Istenem meg-ajándékozál: noha boszszontod ellenségemet te azokkal, de tartod az én lelkemet vigasággal.
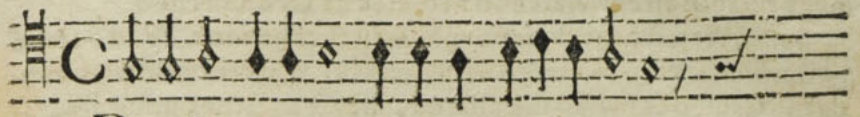
Azon kérlek én Istenem tégedet, környékezd meg te kedveddel az én életemet. A' te irgalmasságod biztassa az én szivemet: te jóvóltod birja az én életemet.

Hogy csak néked élhessek ez világon. Vigy engemet örömre Uram a' más világon: mert nincs tökélletes bóldogság itt e' világon; csak te vagy Ur Isten, az én vigaságom.
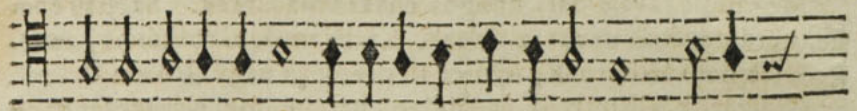
Ez dicsiretet a' szent Dávid éneklé: mikor Isten őtet háborui-ból meg-menté. Es a' Soltár könyvbe versekbe igy helyhezteté, békeségeért az Ur Istent dicsiré. *Amen.*

Psalmus
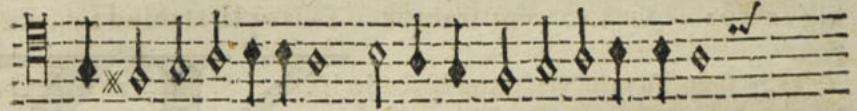
Psalmus 148. *Laudate Dominum de Cœlis, &c.*

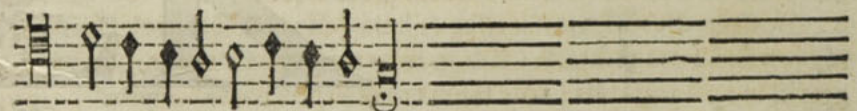
Dicsőült helyeken mennyei paradicsomban.

A' kik vigadoztok véghetetlen bóldogságban. Vattok

meg-újult állapatban; Az Urnak nevét ének szóban,

nó dicsirjétek vigaságban.

Aldgyátok az Urat, kik csak ő néki szólgáltok. Artatlan ruhában tündöklő sok kar Angyalok. Te is nap, és Hóld, és Csillagok: valakik egi tűzzel birtok, fel-szóval őtet kiálcsátok.

Egek sok részei, világnak nagy szélessége. Dicsirjed az Urat Tengernek titkos mélysége; a' kiket Isten ő Felsége, bizonyos czéllal bé-rekeszte, s' fel nem bonthat már senki keze.

Barlangok fenekén nyúgovó mérges Sárkányok. Sötét havasokban lakozó vad Oroszlányok; Ti-is iszonyú nagy Czet-halak, tenger ősvényét kik járjátok: Aldassék az Ur: azt mondgyátok.

Föld, Meny, Tűz és Víz, fejér Hó, kő, zápor eső. Déli s' Északi szél, levegő ég, könyű szellő. Tél, tavasz és nyár, őszi idő, melly négy részből áll egy esztendő: tőletek az Ur dicsirendő.

Szőlő termő hegyek; fel-nyúló szép ékes halmok. Vad s' szelid gyümölcs fák, zúgó csergő patakocskák. Ligetes erdőn lakó vadak; Csúszó és mászó sok állatok, nevét az Urnak mind áldgyátok.

Meg-újúlt tavaszszal, hangos éneklő madarkák. Szép új énekekkel áldgyátok nevét az Urnak. Kis Filemile ki torkának, az rekedések nem árthatnak; nyújcs dicsiretet az nagy Urnak.
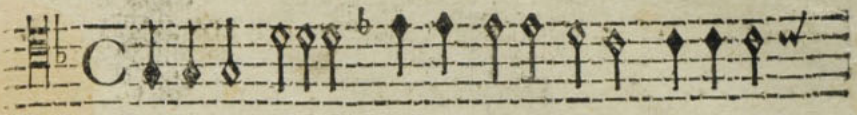
Császárok, s' Királyok, és földi sok hatalmasok. Nemzetes nagy Urak. Gazdagok és szabadosok. Birák, Tanácsok, és Polgárok, kik az köz-népnek törvént szabtok. Ti-is az Urat mind áldgyátok.

Ti is szép Tavaszi virághoz hasonló Ifiak. Szüléknek örömi gyermekik kedves seregek. Tiszta életű kegyes Szüzek; eszes és okos jámbor Vének, az Urnak nevét dicsirjétek.

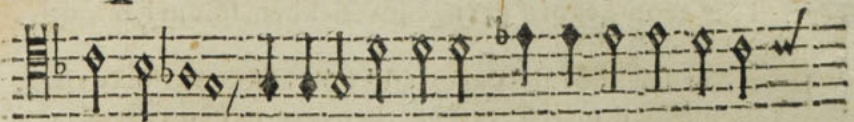
Dicsiret, dicsőség, tiszteség és hálá-adás. A' Szentek Urának, légyen örök magasztalás: Kiben soha nincsen változás; vagy igézettül meg-hanyatlás; tőle fejünkre szállyon áldás. *Amen.*

Cauticum
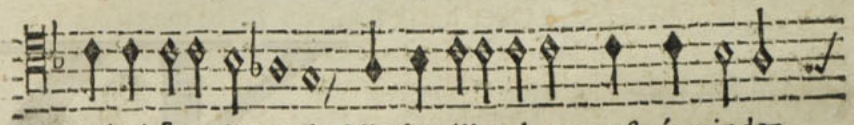
Canticum Trium puerorum. Benedicite omnia opera Domini Domino &c.
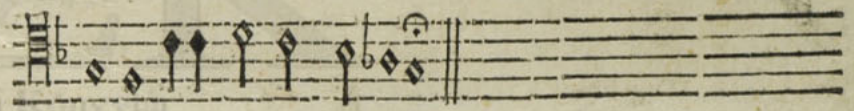

Teremtett állatok: minden alkotmányok Istennek

szép munkái. Az Urat áldgyátok, fel-magasztallyátok,

méltó őtet dicsirni. Minden állatokon, most, és minden-

koron illik fellyebb állatni.

Ti mennyei jóban, örök vigaságban, lakozó szép Angyalok. Dicsirjétek őtet: ti-is dicsőitett menybéli szép hajlékok: Egek felett Vizek, minden erősségek, őtet magasztallyátok.

Világnak szép szeme, Napnak fényessége dicsirjed Istenedet. Sötét éjnek szine. Hóldnak fejér fénye dicsirjed te-is őtet. Magos égben fénlő, mint gyemant tündöklő, Csillagok áldgyák őtet.

Szeles zápor eső, gyenge fürül függő, gyöngy harmatok áldgyátok. Minden féle szelek, kik mint titkos lelkek fujdogalván-

ingotok. Tűzek, Melegségek, Hidegek, Hévségek, Istenteket áldgyátok.

Egi harmatozás, csillámó zuzmaráz, magasztallyátok őtet. Csikorgó tél áldgyad; hideg Hó, Jég áldgyad; áldgyátok Nap s' Ej őtet. Aldgyad Világosság. Sötétség, Villámás: Fely hők áldgyátok őtet.

Földnek kereksége: Hegyeknek felsége. Halmoknak csekélysége: Dicsirjétek őtet, áldván minden felett, s'ennek ne légyen vége. Ti is azon-képpen gyenge jövéstekben, földnek mindensengéje.

Hives kút fejekből titkos forrásokból, ki folyó kristaly vizek, Feneketlenségben mélységes tengerben meg nyúgott csendes vizek. Vizeknek zúgási, csorgó friss folyási; áldgyátok Istenteket.

Tenger mélységében Czet halak fekűvén, Istent magasztallyátok. Szárnyotokon járó egben jádzodozó madarak is áldgyátok. Minden féle barmok, Emberi állatok néki hálát adgyatok.

Israëlnek népe, Isten szeme fénye, az Urat dicsirjétek. Istennek Papjai, fel szentelt ragjai őtet dicsőicsétek; Kik néki szolgáltok: örökké áldgyátok, leg fellyebb bőcsűllyétek.

Testi tőmlőcztőkből, mint kemény fogságból, már ki-szabadúlt lelkek. Vagy kinek a' testhez, természethez-képest, nem volt kötelességtek: Artatlanságtokban, s'alázatosságban az Istent dicsirjétek.

Dicsird Ananiás: dicsird Azarias, és Misaël az Istent. Dicsird minden felett, mind örökké őtet, mert fellyűl halad mindent, Az Atyár, a' Fiút, Szent Lélekkel edgyűtt áldgyuk, egy igaz Istent.

Aldott vagy Mennyégben, mennyei erődben. Uram s' dicsőségedben. Dicsiret tenéked: dicsőség tenéked, örök fényességedben. Minden dicsiretet, fellyűl halladléted, végh-etlenségedben. *Amen.*

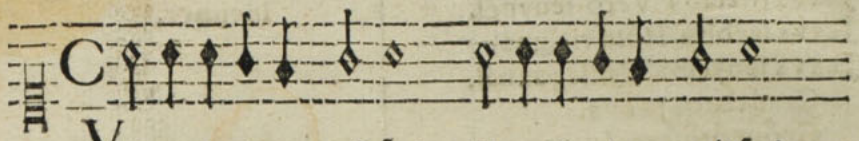
PRO-

PROCESSIOKRA VALO LITANIAK.
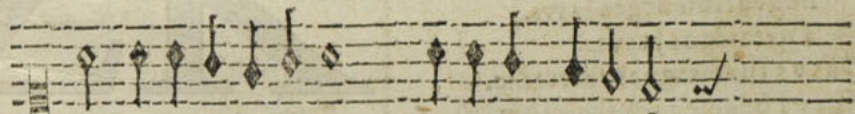
Az üdvősséges JESVS Nevéről való Litánia.

S. Bernard. Serm. in Cantica.

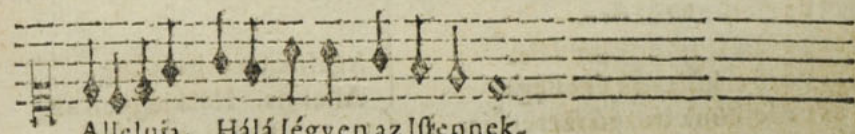
Nagy orvoságod vagyon oh én lelkem, az JESUS nevében el rejtve, melly minden dögleletességtől meg-óltalmaz. Azért mindenkor kebeledben, kezedben, szivedben légyen ez az Név.

CVram irgalmazz nékünk. Uram irgalmazz nékünk.
Christus kegyelmezz nékünk. Christus kegyelmezz nékünk.
Uram irgalmazz nékünk. Uram irgalmazz nékünk.
Christus halgass meg minket. Christ. halgass-meg minket.

Menybéli Atya Isten. ℣. Irgalmazz minékünk.

Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Meg-váltó Fiú Isten.
Szent Lélek Ur Isten.
Szent Háromság egy Isten.
JESVS élő Istennek Fia.
JESVS Dávidnak Fia.
JESVS Szűz MARIAnak Fia.

} Irgalmazz minékünk. Alleluja. Halá légyen az Istennek.

Szentſéges JESVS.
Hatalmaſságos JESVS.
Erőſſéges JESVS.
Tőkélletesſéges JESVS.
Dicsőſſéges JESVS.
Csuda tévő JESVS.
Kedvesſéges JESVS.
Szerelmetesſéges JESVS.
JESVS tiſztába' Verő-fénynél.
JESVS ſzebb a' Hóld világnál.
JESVS fényesb a' Csillagoknál.
Csudálatos JESVS.
Győnyőrűſéges JESVS.
Bőcsűlendő JESVS.
Alázatoſságos JESVS.
Nagy ſzegényſégű JESVS.
Szelidſéges JESVS.
Engedelmesſéges JESVS.
Tiſztaságos JESVS.
JESVS tiſztaságnak ſzeretője.
JESVS békeſségnek ſzeretője.
JESVS mi ſzerelmünk.
JESVS életünk tükőre.
JESVS lelki jóságok példája.
JESVS jó erkőlcsők ékeſſége.
JESVS lelkünk buzgó ſzeretője.
JESVS mi bátorságos gyámolunk.
JESVS mi óltalmunk.
JESVS ſzegények Attya.
JESVS nyomorodtak vigaſztaláſa.
JESVS hivek kincse.
JESVS drágalátos győngy.
JESVS tőkélletesſég tárháza.
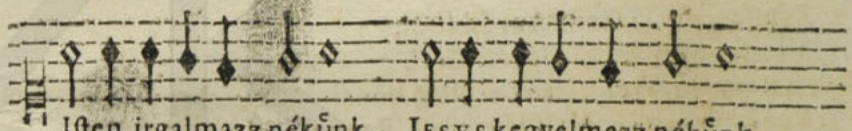
Irgalmazz minékünk.
Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Irgalmazz minékünk.
Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

JESVS

JESVS juhaidnak jó Pásztora.
JESVS tengeren evezők fényes Csillaga.
JESVS bizony világoſság.
JESVS őrők bőlcseſég.
JESVS véghetetlen jóság.
JESVS Angyalok őröme.
JESVS Pátriárkák Királlya.
JESVS Próféták világoſitója.
JESVS Apoſtolok Meſtere.
JESVS Evangeliſták Tanitója.
JESVS Mártyrok erőſſége.
JESVS Confeſſorok világa.
JESVS Szűzek Vő-legénye.
JESVS minden Szentek koronája.

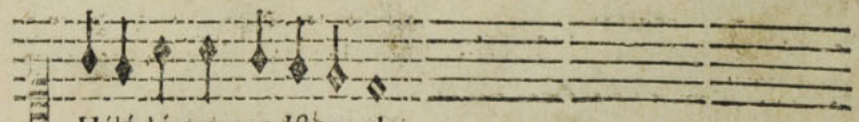
Irgalmazz minékünk.
Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten irgalmazz nékünk, JESVS kegyelmezz nékünk.
Iſten irgalmazz nékünk. JESVS halgaſs-meg minket.

Minden gonoſztúl. Mentz-meg minket JESVS, Alleluja.

Hálá légyen az Iſtennek.

Minden bűntől.
A' te haragodtúl.
Az őrdőg incſelkedéſitől.

Mentz-meg minket JESVS.
Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Dőg-há-

Dög. haláltól, éhségtől, és hadaktól.
A' te parancsolatid meg szegésétől.
Minden-némű gonosztúl.
Meg-testesüléséd által.
E' világra jövetelед által.
Születéséd által.
Környül-metélkedéséd által.
Sok fáradságid s' éhezésid által.
A' te fájdalmid által.
Ostorozásid által.
Szent halálod által.
Fel-támadásod által.
Menybe menetelед által.
A' te örömid által.
Dicsőségед által.
Edes séges szűz szent Anyád által.
Minden Szentek esedezése által.
} Mentsd-meg minket JESVS. Alleluja. Hálá légyen az Istennek

Isten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit. JESVS kegyelmezz nékünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Isten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit. JESVS halgass-meg minket. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Isten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit. Irgalmazz minékünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

JESVS Christus halgass-meg minket. JESVS Chr. halgass-meg minket.

Uram irgalmazz nékünk. Christus kegyelmezz nékünk.

Uram irgalmazz nékünk. Mi Atyánk &c.

℣. Es ne vigy minket kisirtetbe. ℟. De szabadics minket a' gonosztúl.

℣. Aldgyad lelkem az Urat. ℟. Es mindenek a' kik én bennem vadnak az ő szent nevét.

℣. Légyen áldott az Ur neve. ℟. Mostantúl-fogva és mind örökké.

℣. A' mi

℣. A' mi segitségünk az Ur nevébe. ℟. Ki a' mennyet, és földet teremtette.

℣. Uram halgasd-meg könyörgésemet. ℟. Es az én kiáltásom jussон elődbe.

Könyörögjünk.

Örök mindenható Ur Isten, vezérellyed igyekezetünket, kedved és jó akaratod szerént, hogy a' te szerelmes szent Fiad neve által, méltók lehessünk szólgálatodra és jó cselekedettel való bővölködésre.

A' te Nevednek félelmét és szerelmét, öntsd szivünkbe Ur Isten: mert soha gond-viselésedtől ki nem rekesztед a' kit szent szerelmednek álhatatosságában meg-erősítesz.

Hatalmasságnak és minden jónak Istene, kinek hatalmában vagyon minden jó, ólcsd be szivünkbe a' te szent Neved szerelmét, és öregbicsd bennünk a' te szólgálatodat; hogy a' mi jó bennünk vagyon, te általad gyarapodgyék, és az áitatosságnak gyakorlásával meg-őriztessék.

Ur Isten, ki a' te szent Fiadnak, a' mi Urunk JESUS Christusnak dicsőséges szent Nevét, Hiveid szivébe illy szerelmetesé, és gyönyörüségessé; a' gonosz lelkeknek pedig illy iszonyuvá, es rettenetessé tötted. Engedd kegyelmessen; hogy valakik ezt a' JESUS nevét áitatossan tisztelik e' földön, vigasztalásidnak édességét érezzék mennyégben; Ugyan azon ni Urunk JESUS Christusnak érdemeért, ki az Atyával és szent Lélekkel egyetemben él, és uralkodik örökkön örökké. Amen.
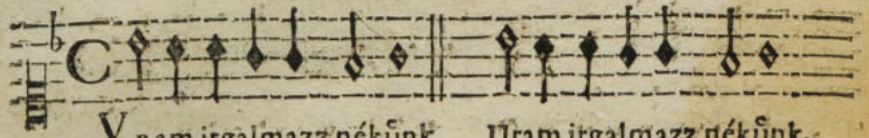
℣. *Uram halgasd-meg könyörgésemet.* ℟. *Es az én kiáltásom jussон elődbe.*

℣. *Aldgyuk minnyájan az Urat.* ℟. *Hálát adgyunk ő szent Felségének.*
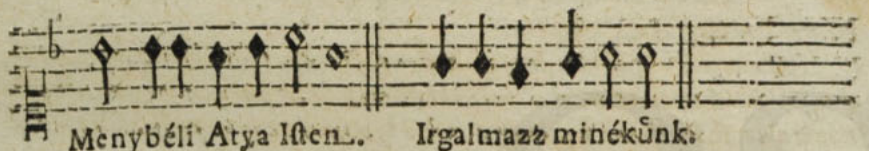
℣. *Es az hivek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodgyanak.*

℟. *Amen.*

LITANIA AZ OLTARI SZENTSEGRŐL.

Uram irgalmazz nékünk. Uram irgalmazz nékünk.
Christus kegyelmezz nékünk. Chr: kegyelmezz nékünk.
Uram irgalmazz nékünk. Uram irgalmazz nékünk.
Christ: halgass-meg minket, Christ: halgass-meg minket.

Mennyéli Atya Isten.. Irgalmazz minékünk.

Meg-váltó Fiú Isten.
Szent Lélek Ur Isten. } Irgalmazz minékünk.
Szent Háromság egy Isten.

Eleven kenyér ki égből szállottál. Légy irgalmas minékünk.
El-rejtett Isten és üdvözitő.
Választottak gabonája.
Szüzek nevelő bora.
Kövér kenyér, Királyok gyönyörű-
Szünetlen áldozat. (ssége.
Tiszta áldozat.
Makula nélkül való Bárány.
Tiszteságos asztal.
Angyalok eledele.
El-rejtett manna.
Isteni csudák emlékezete.
Természet felett való kenyér.

Légy irgalmas minékünk.

Testé

Testé lött Ige.
Velünk lakozó szent ostya.
Áldomás pohára.
Hitünknek titka.
Felséges tisztelendő szentség.
Szentséges áldozat.
Elevenek és holtak békéltetője.
Bűntül óltalmazó mennyei orvosság
Minden csudák csudája.
Az Ur halálának szentséges emlekezete.
Minden bőséget meg-halladó ajándék.
Isteni szeretetnek kivált-képpen való emlekezete.
Isteni ajándékok bősége.
Szent és felséges Titok.
Halhatatlanságnak orvossága.
Eltető rettenetes Szentség.
Az Igének mindenható erejével Testé vált kenyér.
Vér nélkül való áldozat.
Étel és vendég.
Gyönyörűséges lakodalom, mellyben az Angyalok szólgálnak.
Kegyességnek szentsége.
Szeretetnek kötele.
Bé-mutatott ajándék, és bé-mutató.
Tulajdon kút-feje minden lelki édességnek.
Aitatos lelkek táplálása.
Az Urban meg-holtak lelki eledele.
Jövendő dicsőségünk záloga.

Légy irgalmas minékünk.

Légy irgalmas minékünk.

Uram irgalmazz nékünk. Uram kegyelmezz nékünk.
Isten irgalmazz nékünk. Uram halgass-meg minket.

Szent Tested, Vérednek méltatlan vételétől.
Testi kévánságoktúl.
Szem kévánságától.
Eletnek kevélységétől.
Minden bűnre vivő oktúl.
Azért a' kévánságért, mellyel kévántad a' Husvétot Tanitványiddal enni.
Nagy alázatosságodért, mellyel Tanitványid lábait megmostad
Buzgó szeretetedért, mellyel ezt az Szentséget rendelted.
Drága szent Véredért, mellyet az oltáron hadtál.
Ennek a' te szent Testednek ör Sebeijért, mellyeket értünk fel vettél.

Mencs-meg Uram minket.

Mi bűnösök. Kérünk téged halgass meg.
Hogy ennek a' csudálatos Szentségnek hitit, bőcsületit, és áitatosságát bennünk megtarcsad és öregbicsed.
Hogy bűneinknek igaz gyónás által minket az Oltári Szentség gyakor vételére vezérelly.
Hogy minket tévelygéstől, hitetlenségtől, és szivnek vakságától meg oltalmazz.
Hogy ennek a' dicsőséges Szentségnek drága mennyei gyümölcsiben részesültess.
Hogy halálunk óráján ezzel a' mennyei úti eledellel minket bátorics, és vastagics.

Kérünk téged halgass-meg.

Istennek Fia. Kérünk téged halgass meg.

Isten-
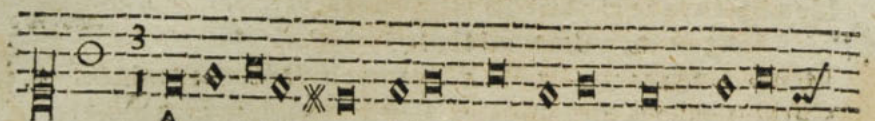
Isten Báránya ki el-vészed e' világ bűneit.
Kegyelmezz Uram minékünk.
Isten Báránya ki el-vészed e' világ bűneit.
Halgass-meg Uram minket.
Isten Báránya ki el-vészed e' világ bűneit. Irgalmazz minékünk.
Christus halgass-meg minket. Christus halgass-meg minket.
Uram irgalmazz nékünk. Christus kegyelmezz nékünk.
Uram irgalmazz nékünk. Mi Atyánk &c. üdvöz-légy MAR:
℣. Uram halgasd-meg könyörgésemet.
℟. Es az én kiáltásom jussón elődbe.

Könyörögjünk.
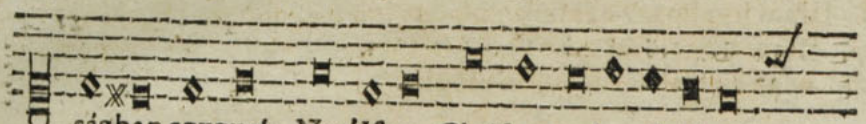
VR Isten, ki nékünk az csudálatos Oltári Szentségben kin-szenvedésednek emlekezetit hadtad; Adgyad hogy az te Testednek, Vérednek, Szentséges titkát ugy tisztellyük, hogy Meg-váltásodnak gyümölcsét szüntelen erezzük magunkban. Ki elsz, és uralkodol az Atyával, és Szent Lelekkel mind örökkön örökké. Amen.

℣. *Uram halgasd-meg könyörgesemet.*
℟. *Es az en kiáltásom jussón elődbe.*
℣. *Áldgyuk minnyájan az Urat.*
℟. *Hálát adgyunk ő szent Felségének.*
℣. *Es az Hiveklelkei Isten irgalmasságából békeségben nyugodgyanak.* ℟. *Amen.*
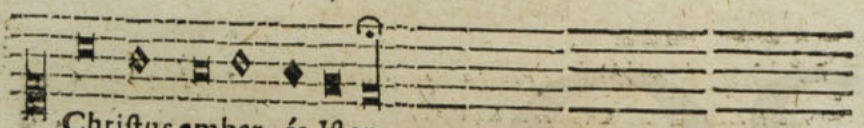
REGI LITANIA.

Atya, Fiú, Szent Lélek. Egy Isten. Szent Három-

ságban egygyek. Nag' Isten, Christus ember, és Isten,

Christus ember, és Isten.

Meg-váltó Fiú Isten. Ur Christus, Könyörüly te népeden.
Ur Christus. Légy szószóllonk mennyégben. Légy szó: &c.
Jobján ülsz az Istennek. Vr Christus. Ura vagy mindeneknek.
Vr Christus. Intésednek engednek. Intésednek &c.
Angyalok Arkangyalok. Vr Christus. Cherubin Seraphinok.
Vr Christus. Előtted fejet hajtnak. Előtted &c.
Profétáknak seregi. Vr Christus. Apostoloknak rendi.
Ur Christus. Téged áldnak örökké. Téged &c.
Tégedet szent Mártyrok. Vr Christus. Szüzek, és Confessorok.
Vr Christus. Le-borulván imádnak. Le &c.
Hald-meg könyörgésinket. Vr Christ. Ne nézd mi bűneinket
Vr Christus. Dicsirhessünk tégedet. Dicsir: &c.
Adgy szent Lelket szivünkben. V C. Egygyességet Hitünkben.
Vr Christus. Békeséget földünkben. Békeség: &c.
Minnyájan igaz Hitben. Vr Chr: Lehessünk s' te kedvedben.
Vr Christus. Engedd nékünk éltünkben. Engedd &c.

Minden-

Minden-némű gonosztúl. Vr Ch: Es minde-némű bűntől.
Vr Christus. Mencs-meg és haragodtól. Mencs &c.
Eördög csalárdságitól. Vr Christus. Es hirtelen haláltól.
Vr Christus. Mencs-meg, és kisirtettől. &c.
Haragtól, gyülölségtől. Vr Christus. Es gonosz akarattól.
Vr Christus. Mencs-meg gonosz kévánságtól. &c.
Csillagoknak mérgétől. Vr Christus. Kő-eső háborútúl.
Vr Christus. Es az örök haláltól. &c.
Dög-haláltól, fegyvertől. Vr Chr: Ehségtől, szomjúságtól.
Vr Christus. Mencs-meg minden gonosztúl. &c.
Te szent születésedért. Vr Chr: Meg-testesüléseddért.
Vr Christus. Világrajövésedért. &c.
A' te szent halálodért. Vr Chr: Es el-temetésedért.
Vr Christus. Es fel-támadásodért. &æ.
Menyben fel-menésedért. Vr Chr: Ennyi fáradságodért.
Vr Christus. Térj hozzánk érdemedért. &c.
Hogy bűnünket meg bocsáss. Vr Chr: Minket jóra igazgass.
Vr Christus. Kérünk téged halgass meg. &c.
Hogy Anyaszentegyházad. Vr Chr: őrizzed, s' oltalmazzad.
Vr Christus. Kérünk téged halgass-meg. &c.
Hogy a' Romai Papát. Vr Chr: Es Egyházi rendeket.
Vr Christus. Szent életben meg tartsad. &c.
Keresztyén Királyok közt. Vr C: Szép egygyességet engedgy.
Vr Christus. Kérünk téged halgass-meg. &c.
Hogy a' Keresztyén népnek. Vr C. Békeségét meg-adgyad.
Vr Christus. Kérünk téged halgass-meg. &c.
Hogy szent szolgálatodban. V. C. Gyarlóságunk erősitsed.
Vr Christus. Kérünk téged halgass-meg. &c.
Mennyei kivánságra. Vr Chr: Elméinket emellyed.
Vr Christus. Kérünk téged halgass-meg. &c.
A' mi jó révőinknek. Vr Chr: Adgy örök dicsőséget.
Vr Christus. Kérünk téged halgass-meg. &c.

Hogy örök

Hogy ők kárhozattól. Vr Chr: Minnyájunkat óltalmazz. Vr Christus. Kérünk téged halgass-meg. &c.

Hogy a' földnek gyümölcsét. Vr Ch: Meg-adgyad és meg-tarcsad. Vr Christus. Kérünk téged halgass-meg. &c.

Hogy a' meg-hólt hiveket. V. C. Dicsőségedben vigyed. Vr Christus. Kérünk téged halgass-meg. &c.

Hogy téged dicsirhessünk. Vr Christus. Szent Atyáddal vallhassunk. Vr Christus. Szent Lélekkel áldhassunk. Szent Lélekkel áldhassunk, *Amen.*

LITANIA A' SZENTEKRŐL.

Litániák előtt való Könyörgés.

S. Augustin. cap. 40. Meditat. & cap. 23. 24.

SZent, és Szeplőtelen Szűz MARIA, Istennek szent Annya, méltóztassál mi érettünk könyörögni annak, a' kinek templomává választattál. Szent Mihály, Szent Gábriel, Szent Raphael, Angyalok, Archangyalok, Pátriárkák, Próféták, Apostolok, Evangelisták, Mártyrok, Confessorok, Papok, Egyháziak, Barátok, Szűzek, és minden Szentek Karjai: arra kénszeritünk titeket, a' ki választott titeket, és a' kinek szine látásában örvendeztek, könyörögietek érettünk bűnösökert az Istennek.
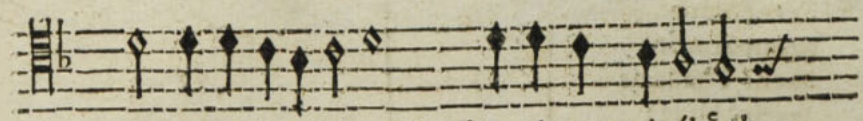
Uram a' Pátriárkák imádsági, a' Próphéták érdemi, az Apostolok könyörgési, a' Mártyrok erőssége, a' Vallás-tévők Hiti, a' Szűzek tisztasága, a' több Szentek könyörgési által, adgy töredelmes szivet, üzd-ki belőlünk a' kevelységet.

MIN-
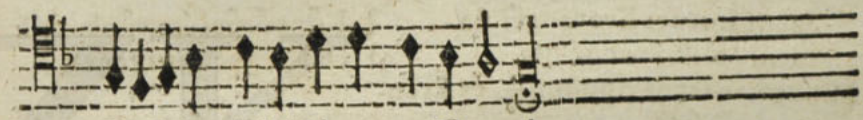
MINDEN SZENTEK LITANIAJA.

VRam irgalmazz nékünk. Christus kegyelmezz nékünk. Christ' halgass-meg minket. Christus halgass-meg minket.

Pracin. Menybéli Atya Isten. *Popul'* Irgalmazz minékünk.

Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Meg-váltó Fiú Isten. } Irgalmazz minékünk.
Szent Lélek Ur Isten. } Alleluja, Hálá légyen
Szent Háromság egy Isten. } az Istennek.

Szentséges Szűz MARIA.
Istennek szent Annya.
Szűzeknek szent Szűze. } Könyörögj érettünk.
Szent Mihály Archangyal. } Alleluja, Hálá légyen
Szent Gábriel Archangyal. } az Istennek.
Szent Raphael Angyal.

Minnyájan szent Angyalok, és Archangyalok.
Könyörögjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.
Minnyájan a' dicsőültek szent lelkei. Könyör: All: Hála &c.
Keresztelő szent János. Könyörögj érettünk. All: &c.
Minnyájan szent Pátyiárkák, és Próféták.
Könyörögjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Szent Péter
Szent Pál
Szent András
Szent Jakab
Szent János
Szent Tamás
Szent Filep
Szent Bertalan
Szent Máté
Szent Simon
Szent Thadæus
Szent Mátyás
Szent Barnabás
} Apostol. — Könyörögj érettünk. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Szent Lukács Evavangélista. } Könyörögj érettünk. All:
Szent Márk Evangélista. } Hálá légyen az Istenek.

Minnyájan szent Apostolok, és Evangélisták. } Könyörögjetek érettünk. All: Hálá légyen az Istennek.
Minnyájan Christusnak szent Tanitványi. } Könyörögjetek érettünk. All: Hálá légyen az Istennek.
Minnyájan Apro Szentek:
Szent István Mártyr,
Szent Lőrincz Már:
Szent Vincze Márt:
Szent Albert Márt:
} Könyörögj érettünk. Alleluja, Hálá légyen Istennek.

Szent Fábján és Sebestyén Mártyrok.
Szent János, és Szent Pál Mar:
Szent Kozma, és Demjén Már:
Szent Gersuasius, és Protásius Már:
} Könyörögjetek érett: All: Hálá légyen &c.

Minnyájan szent Mártyrok. Könyörögjetek &c.

Szent Sylvester Pápa.
Szent Gergely Pápa:
Szent Ambrus Püspök.
Szent Agoston Püspök.
} Könyörögj érettünk. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Sz: Jero-

Szent Jeronimus Confessor.
Szent Márton Püspök.
Szent Miklos Püsp.
Szent Albert Püsp:
Szent Gerárd Püsp:
Szent István Király.
Szűz szent Imre Herczeg.
Szent László Király.
} Könyörögj érettünk. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Minnyájan szent Püspökök, és Confessorok, } Könyörögjetek érett: Allél: Hálá légyen az Istennek.
Minnyájan szent Doctorok.

Szent Benedek Apátur.
Szent Antal Apátur.
Szent Bernárd Confessor.
Szent Domonkos Confess:
Szent Ferencz Confessor.
} Könyörögj értünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Minnyájan szent Papok, és Léviták. } Könyörögjetek érett:
Minnyájan szent Barátok, és Remeték. } All: Hálá légyen &c.

Szent Mária Magdolna.
Szent Erszebet özvegy.
Szent Margit Mártyr.
Szent Borbára Már.
Szent Agota Már:
Szent Lucza Már:
Szent Agnes Már:
Szent Cecelle Már:
Szent Katalin Már:
Szent Neste Mártyr.
} Könyörögj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Minnyájan szent Szüzek, és özvegyek. Könyörögjetek &c.
Istennek minden Szentei. Könyörögjetek érettünk. &c.
Isten irgalmazz nékünk. Uram kegyelmezz nékünk.
Isten irgalmazz nékünk. Uram halgass meg minket.

Minden gonsztúl.
Minden bűntűl.
A' te haragodtol.
Hirtelen, és véletlen haláltól.
Az ördög csalárdságától.
Haragtól, gyűlölségtől, és miuden gonosz akarattól.
Fajtalan lélektől.
Meny-kőtől, és égi háborutúl.
Az örök haláltól.
A' te csudálatos Testesűléséd-által.
A' te El jövetéled-által.
A' te Szűletésed-által.
A' te Keresztséged és szent Bőjtölésed-által.
A' te Kereszted, és kin-szenvedésed-által.
A' te Halálod, és Temetésed-által.
Szentséges Fel-támadásod-által.
Csudálatos Menybe menetelед által.
A' Vigasztaló szent Léleknek el jövetele-által.
Az Itélet napján.

Mencs-meg Uram minket. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Mi bűnösök. Kérűnk téged halgass-meg. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Hogy nékűnk irgalmazz.
Hogy bűnűnket meg-bocsássad.
Hogy minket az igaz pœnitenczia-tartásra vezérelly.
Hogy a' te Anyaszentegyházadat, őrizzed, és oltalmazzad.
Hogy a' Római Pápát, és az Egyházi rendeket tőkéletes életben meg tarcsad

Kérűnk téged halgass-meg. All: Hálá légyen az Istennek.

Hogy az

Hogy az Anyaszentegyház ellenségit meg-alázzad.
Hogy a' Keresztyén Királyoknak, és Fejedelmeknek békeséget és egygyességet engedgy.
Hogy az egész Keresztyénséget békeségben, és egygyességben tarcsad.
Hogy mi magunkat szent szólgálatodban meg-erősíts és meg-tarcs.
Hogy elménket mennyei kivánságokra fel-indicsad.
Hogy minden velűnk jót-tőtteknek örökké-való javaidat adgyad.
Hogy magunk, felebarátunk, atyánkfiai, és velűnk jó-tévők lelkét örök kárhozattol meg mencsed.
Hogy a' Földnek bő gyűmőlcsét adgyad, és mey-tarcsad.
Hogy a' meg-hólt hiveknek örök nyúgodalmat engedgy.
Hogy minket meg halgass.

Kérűnk téged halgass-meg. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Istennek Fia, Kérűnk téged halgass meg. All: Hálá &c.
Isten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit. Kegyelmezz minékűnk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.
Isten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit. Halgass-meg minket. Alleluja.
Isten Báránya, ki el vészed e' világ bűneit. Irgalmazz minékűnk.
Christus halgass-meg minket. Christus, halgass meg minket.
Uram, irgalmazz nékűnk. Christus, kegyelmezz nékűnk.
Uram, irgalmazz nékűnk. Mi Atyánk &c.

PSALMUS 69.

VIgyázz Isten az én szabaditásomra: sies Urã az én segitségemre.

Szégyenüllyenek-meg, és rettennyenek-meg, a' kik az én lelkemet keresik.

Térjenek hátra, és meg-szégyenüllyenek: a' kik nékem gonoszt akarnak.

Mindgyárt viszsza-térjenek pironkodván: a' kik engem csufolnak.

Vigadgyanak, és örvendezzenek te benned mindenek valakik téged keresnek: és szüntelen mondgyák, a' kik a' te üdvösségedet keresik: Fel-magasztaltassék az Ur.

En pedig szükölködő és szegény vagyok. Isten segély engem.

Te vagy az én segitségem, és Szabaditóm: Uram el ne késsél.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak: és szent Lélek Istennek.

Miképpen vala kezdetben, most, és mindenkor, és örökkön örökké, Ugy légyen.

Vers. Szabadics meg a' te szólgaidat:
Resp. En Istenem a' benned bizókat.
Vers. Légy nékünk Uram erősségnek tornya:
Resp. Ellenségünk szine előtt.
Vers. Semmi erőt ne végyen az ellenség rajtunk.
Resp. Es a' hamisságnak Fia, ne árthasson nékünk.
Vers. Uram nem a' mi vétkeink-szerént cselekedgyél velünk:
Resp. Se álnokságunk-szerént ne fizess minékünk.
Vers. Könyörögjünk a' Romai Pápáért.
Resp. Az Ur óltalmazza-meg őtet, éltesse, bóldoggá tegye őtet e' földön, és ne adgya őtet ellenségeinek kezébe.
Vers. Könyörögjünk a' velünk jót tévőkért.
Resp. Fizess-meg Uram a' te szent nevedért, minden velünk jót-tőtteknek, örök boldogsággal.
Vers. Könyörögjünk a' meg-hólt hivekért.
Resp. Eörök nyúgodalmat adgy nékik Uram, és örök világosság fényeskedgyék nékik.

Vers.

Vers. Nyúgodgyanak békességben. *Resp.* Amen.
Vers. Könyörögjünk a' távul lévő Atyánk-fiaiért:
Resp. Szabadics-meg a' te szólgaidat, én Istenem, kik te benned biznak.
Vers. Uram küldgy segitséget nékik, a' te szent helyedről:
Resp. Es Sionból óltalmazzad őket.
Vers. Uram halgasd meg könyörgésemet:
Resp. Es az én kiáltásom jussón elődbe.

Könyörögjünk.

VR Isten, kinek tulajdona mindenkor az irgalmazás, és engedelem, fogadd kegyelmesen könyörgésünket: hogy minket, és minden szólgaidat, kiket a' bünnek lántzai meg-kötöztek, a' te kegyes ségednek irgalmassága kegyelmesen meg oldozza.

HAlgasd-meg, kérünk Uram, a' meg-alázóttak könyörgéseket, és a' vallás-tévőknek bűneit, bocsásd-meg: hogy a' bünnek bocsánatival, egyetemben, kegyelmesen békességet-is engedgy nékünk.

MUtasd-meg Uram nékünk irgalmasson a' te még mondhatatlan kegyelmességedet: hogy minket mind vétkünkből ki-tisztics, mind a' büntetésektől, mellyeket ezekkel érdemlettünk, ki-szabadics.

VR Isten, ki a' bünnel meg-bántódol, a' pœnitencziával meg-engesztelltetel, hald-meg kegyessen a' te néped könyörgését: és a' te haragodnak ostorit, mellyeket bűneinkel érdemlettünk, távoztasd el.

Eörök mindenható Isten, könyörüly a' te szólgádon, a' mi N. Pápánkon, és igazgasd őtet kegyelmességed-szerént az örök boldogságnak uttyára: hogy a' te ajándékodból azt kevánnya a' mi kedves előtted, s' tellyes szivel be-tellyesitse.

VR Isten, a' kitől vannak az szent kivánságok, igaz tanácsok, és tökélletes cselekedetek: add a' te szólgaidnak azt a' békességet, mellyet e' világ nem adhat: hogy szivünket parancsolatidban foglallyuk, es ellenségünk felelmétől meg-monekedven, a' te óltalmad alatt csendességben éllyünk.

Egesd

EGeſd Uram ſzent Lélek tûzével, veſęnket, és ſzivûnket: hogy nêked tiſzta teſtel ſzólgállyunk, és tiſzta ſzivel kedveskedgyûnk.

MInden hiveknek teremtô, és meg-váltó Iſtene, á te ſzólgaid, és ſzólgálóid lelkeinek bocsáſd-meg minden vétkeket: hogy á te engedelmedet, mellyet mindenkor kivántak, áitatos kônyôrgés-által meg-nyerjék.

KErûnk téged Ur Iſten, hogy cſelekedetinket izgatáſiddal meg-elôzzed, ſegitô malaſztoddal kiſérjed: hogy minden imádságunk, és cſelekedetûnk, te tôled kezdeſſęk, és az el-kezdett dolgok te általad végeztęſſenek.

Eôrôk mindenható Iſten, ki az eleveneken, és hóltakon uralkodol, és irgalmaſz mindeneknek, á kiket hit, és cſelekedet-által tiéidnek iſmérſz: téged alázatoſon kérûnk, hogy á kikért elôtted kôuyôrôgni akarunk, kiket vagy még é világ teſtben tartoztat, vagy teſtbôl ki-múlván á más világra jutottak, minden Szenteidnek eſedezéſe-által, kegyes irgalmaſságodból, minden bûnôknek bocsánattyát nyerjék. Á te ſzent Fiad, á mi Urunk JESUS Chriſtus által, ki te veled, és á ſzent Lélek Iſtenuel egyetemben, él, és uralkodik ôrôkkôn ôrôkké. Amen.

Verſ. *Uram halgaſd-meg kônyôrgéſemet:*
Reſp. *Es az én kiáltáſom juſſon elôdbe.*
Verſ. *Halgaſſon-meg minket á mindenható irgalmas Iſten:*
Reſp. *Amen.*
Verſ. *Es á hivek lelkei, Iſten irgalmaſságából, békeségben nyúgodgyanak:*
Reſp. *Amen.*

BOLDOG

BOLDOG ASZSZONYROL VALO LITANIA.

S. Bernard. Ser. 32. ſuper miſſus eſt.

Minden veſzedelmedben, minden nyavalyádban, minden kétségedben, MARIAT gondollyad, MARIAT hijad ſegitségûl: El ne távozzék ſzájadtól, el ne távozzék ſzivedtôl, és hogy kônyôrgéſiben réſzes lehęſs, életét kôvęſſed magad viſeléſęben.
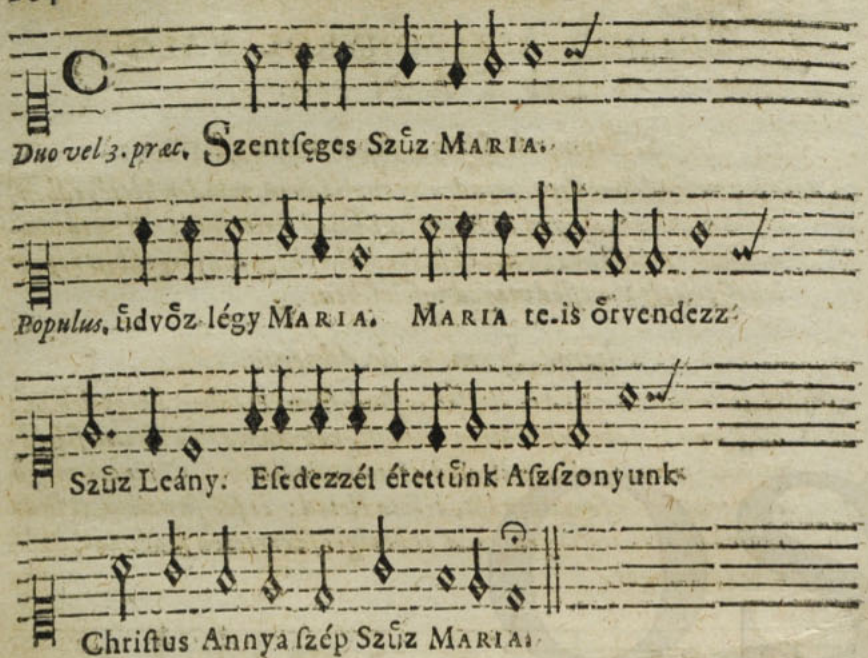
Item. Serm. 2. de Adventu.

Oh áldott Szûz MARIA te általad jussunk ſzent Fiadhoz, kegyelemnek meg-nyeröje, életnek ſzûléje, üdvôſſęgnek Annya. Te általad fogadgyon-bé minket, á ki te általad adatott minékûnk. Mentse-meg ô elôtte vétkeink fogyatkozáſit, tiſzta életed: és fel-fuvalkodott hiuſáginkat, alázatoſságod. Á te bôséges ſzereteted fedezze-bé bûneink ſokaságát.

VRam irgalmazz nékûnk. Uram irgalmazz nékûnk.
Chriſtus kegyelmezz nékûnk. Chriſtus kegyelmezz nékûnk.
Uram irgalmazz nékûnk. Uram irgalmazz nékûnk.
Chriſtus halgaſs-meg minket. Chriſt: halgaſs-meg minket.

Menybéli Atya Iſten.. } Irgalmazz minékûnk.
Meg-váltó Fiú Iſten..
Szent Lélek Ur Iſten.
Szent Háromság egy Iſten.

Iſtennek ſzent Annya.
Szűzeknek ſzent ſzűze.
Chriſtus Annya.
Iſteni malaſztnak Annya.
Tiſztaságos Anya.
Szeplőtelen ſzűz Anya.
Makula-nélkül való Anya.
Szűz virág ſzent Anya.
Szerelmes Anya.
Csudálatos Anya.
Teremtőnek Annya,
üdvőzitőnk Annya.
Nagy okoſságú Szűz.

üdvőz-légy Maria, Maria te-is őrvendezz Szűz Leány. Eſedezzél érettünk Aſzſzonyunk, Chriſtus Annya ſzép Szűz Maria.

Bőcsű-

Bőcsülendő Szűz.
Nagy hatalmas Szűz.
Kegyes, és irgalmas Szűz.
Hiuſéges Szűz.
Igaſságnak tükőre.
Bőlcseſségnek ſzéke.
örőmünknek oka.
Lelki edény.
Tiſzteletes edény.
Aitatoſságnak jeles edénye.
Titkos értelmű róſa.
Dávidnak tornya.
Elefánt csontból való torony.
Arany ház.
Frigynek ſzekrénye.
Menyorſzágnak ajtaja.
Hajnali Csillag.
Betegek gyogyitáſa.
Bűnősők óltalma.
Nyomorodottak vigaſztalója.
Kereſztyének ſegitſége.
Magyar Orſzág óltalmazója.
Angyalok Királynéja.
Pátriárkák Királynéja.
Prophéták Királynéja.
Apoſtolok Királynéja.
Mártyrok Királynéja.
Confeſſorok Királynéja.
Szűzek Királynéja.
Minden Szentek Királynéja.

üdvőz légy Maria. Maria te-is őrvendezz Szűz Leány. Eſedezzél érettünk Aſzſzonyunk, Chriſtus Annya ſzép Szűz Maria.

Iſten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit. Kegyelmezz minékünk.
Iſten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit. Halgaſs-meg minket.
Iſten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit. Irgalmazz minékünk.

Christus halgass meg minket. Christus halgass meg minket.
Uram Irgalmazz nékünk. Christus kegyelmezz nékünk.
Uram irgalmazz nékünk.
Mi Atyánk &c. üdvöz-légy MARIA, &c.

Oltalmad alá futunk Istennek szent Szüléje, könyörgésinket meg ne vesséd szükségünk idején, hanem óltalmazz minket minden veszedelemtől, mindenkoron dicsőséges és áldott Szűz, Mi Aszszonyunk; mi közben járónk, mi szószollónk: engesztelj meg nékünk Fiadat: a' te Fiadnak ajánly minket, mutass bé minket Fiadnak.

℣. Imádkozzál érettünk Istennek szent Annya.
℟. Hogy méltók legyünk a' Christus igiretire.

Könyörögjünk.

KErünk Uram öncsd lelkünkbe malasztodat: hogy a' kik Angyali izenet által szent Fiadnak, Christusnak meg-testesülését meg-ismértük; kinszenvedése, és kereszti által a' fel támadásnak dicsőségébe vitessünk. Ugyan azon mi Urunk JESUS Christus által. Amen.

℣. *Imádkozzál érettünk bóldogságos szent Joseph.*
℟. *Hogy méltók legyünk a' Christus igiretire.*

Könyörögjünk.

A' te szentséges Szülédd Jegyesének érdemi, kérünk Uram segicsenek minket, hogy a' mit meg nem nyerhetünk a' mi tehetségünkel, nékünk az ő közben járása által meg-adattassék. Ki élsz és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.
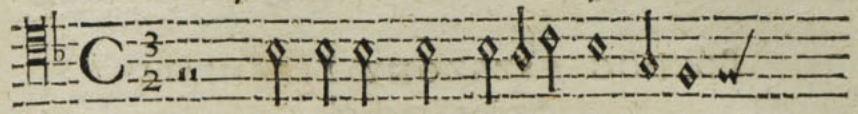
Ezen Bóldog Aszszony Litániáját mondhatni; a' JESUS Nevéről, és az Oltári szentségről való Litániáknak Notáira-is. Ugy mint:

Præcin. 1. Szentséges Szűz MARIA. *Populus.* Könyörögj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek. &c.

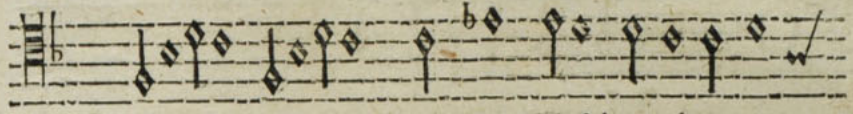
Præcin. 2. Szentséges Szűz MARIA. *Populus.* Könyörögj érettünk Istennek szent Annya. Könyörögj érettünk &c.

AZON

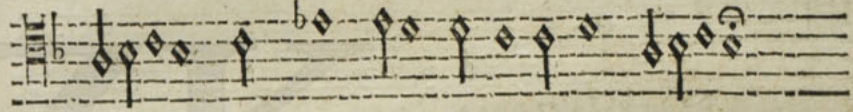
AZON BÓLDOG ASZSZONY LITANIAjának Harmadik Nótája.

Duo vel 3. Præcin. Szentséges Szűz MARIA könyörögj.

Populus. Alleluja. Alleluja, Hogy szent Fiad kegyelmezzen.
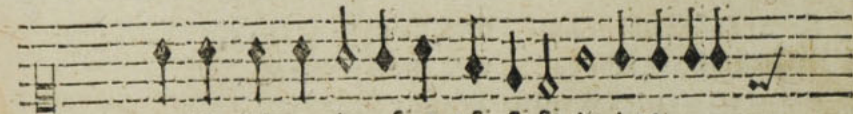

Alleluja. Hogy szent Fiad kegyelmezzen. Alleluja.
Istennek szent Annya könyörögj. All: All. Hogy szent &c.
Szent szüzeknek szüze könyörögj. All: All: &c.

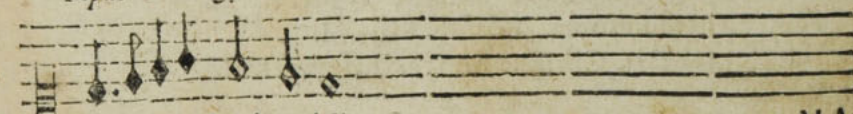
Más Régi Nóta.

Duo vel 3. præc. MARIA Istennek szent Annya.

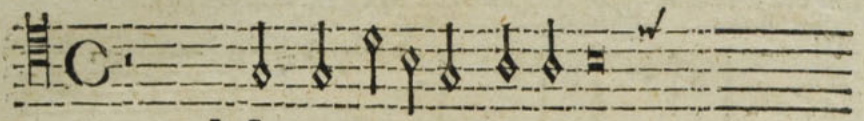
Popul. Imádgy Istent érettünk bűnösökért ô MARIA
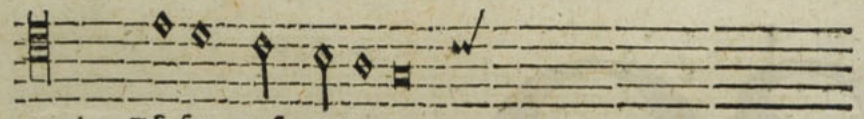

drágalátos szép Rósa. MA.

MARIA Szűzeknecknek szent szűze, } Imádgy Istent érettünk
MARIA Christus Annya, } bűnösökért. ô MARIA
MARIA Isteni malasztnak Aňya. &c. } drágalátos szép Rósa,

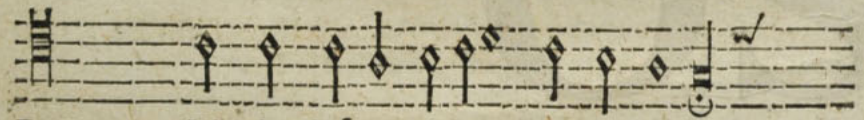
BÓLDOG ASZSZONY LITANIAJA
Szent Irásból.
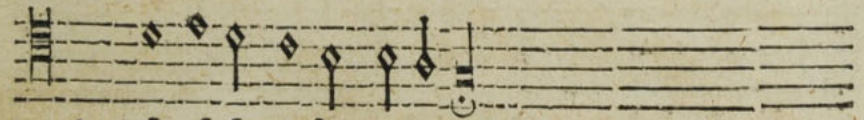

Duo vel 3. prae. Menynek Királyné Aszszonya.

Populus. Eőrűlly Szűz MARIA.

Duo v. 3. prae. Vigadgy Szűzek virága, Christus Annya.

Populus, Kőnyőrögj értünk MARIA.

Szent Szűzek koronája; Eőrűlly Szűz MARIA.
Választottaknak Annya, Szűz M. Kőny: ért: M.
Szép szeretetnek Annya. Eőrűlly Szűz M.
Szent reménségnek Annya. Szűz M. Kőny. ért: M.
Szépség Paradicsoma. Eőrűlly Szűz M.
Eőrők életnek fája, Christus Annya. Kőny. ért. M.

Bölcse-

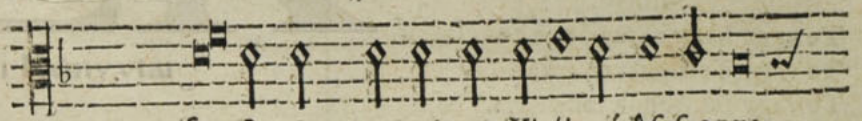
Bölcseségnek tárháza. Eőrűlly *Szűz M.*
Menyországnak ajtaja, Christus Annya. Kőny: ért: *M.*
Egeknek kivánsága. Eőrűlly *Szűz M.*
Bűnősöknek hajléka, Christus Annya. Kőny: ért: *M:*
Erősség magas tornya. Eőrűlly *Szűz M:*
Békeségnek Városa, Christus Annya. Kőny: ért: *M:*
Benned bizók paisa. Eőrűlly *Szűz M:*
Hiveidnek óltalma, Christus *Annya.* Kőny: ért: *M:*
Istennek lakó helye. Eőrűlly *Szűz M.*
Békeségnek szekrénye, Christus *Annya.* Kőn: ért: *M:*
Temyénező óltára. Eőrűlly *Szűz M.*
Istennek szép hajléka, Christus Annya. Kőny: ért: *M:*
Jákóbnak lajtorjája. Eőrűlly *Szűz M:*
Noënak épp Bárkája, Christus *Annya.* Kőny: ért: *M:*
Tisztaságnak tükőre. Eőrűlly *Szűz M:*
Istennek zőld veszszeje, Christus *Annya.* Kőny: ért: *M:*
Liliom tőviſſek közt. Eőrűlly *Szűz M:*
Kinn szent Lélek meg-nyúgott, Chr: *An:* Kőny: ért: *M:*
Mojses zőld égő bokra. Eőrűlly *Szűz M:*
Gedeon fejér gyapja, Christus *Annya.* Kőny: ért: *M:*
Salamon Királyi széke. Eőrűlly *Szűz M:*
Dávidnak ékes tornya, Christus *Annya.* Kő: ért: *M:*
Edességes lépes méz. Eőrűlly *Szűz M:*
Ki reánk-is folyni kész, Christus *Annya.* Kőny: ért: *M:*
Kert vagy bé kerittetve. Eőrűlly *Szűz M:*
Es kút bé pecsételve, Christus *Annya.* Kőny: ért: *M:*
Elő vizeknek kúttya. Eőrűlly *Szűz M:*
Kenyér kereskedő hajoja, Christus *Annya.* Kő: ért: *M:*
Ekessebb vagy Hajnalnál. Eőrűlly *Szűz M:*
Napnál, Hóldnál, Csillagnál, Christus *Annya.* K: ért: *M:*
Mint szép rendelt seregek. Eőrűlly *Szűz M:*
Istennek palotája, Christus *Annya.* Kőny: ért: *M:*

Minden

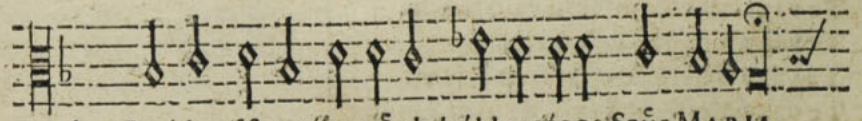
Minden veszedelemtől. *M*encs-meg minket ô MARIA.
Ehségtől, haláltól, és háborutúl, Christus Annya. K: ért: *M*:
Szent fogantatásod által. *S*egics minket ô MARIA.
Es szűletésed által, Christus *A*nnya. Kőny: ért: *M*:
Templomban viteled által. Segics minket *M*.
Angyali izeneted által, Christus *A*nnya. K:ért:*M*:
Alázatos látogatásod által. *S*egics minket ô *M*:
Es meg-feddhetetlen tisztulásod által, Chr:*A*ñya.K:ért:*M*:
Te szent fájdalmid által. *S*egics minket *M*:
Es szent őrőmid által, Christus *A*nnya. Kőny: ért:*M*:
Menyben viteled által. *S*egics minket ô *M*:
Es koronázásod által, Christus *A*nnya. Kőny: ért: *M*:
Téged kérűnk bűnősök. Halgass-meg ô MARIA.
Hogy minket meg-halgass, Christus *A*nnya. Kőny:ért:*M*.
Hogy minékűnk igaz pœnitenciát nyery. Halg: meg ô *M*:
Es abban meg-erősſics, Christus *A*nnya. Kőny:ért:*M*:
Hogy a' te hiveidet szólgálatodban meg-tarcsad. Hal:ô *M*.
Es abban őregbicsed, Christus *A*nnya. Kőny·ért:*M*:
Hogy az Anyaszentegyháznak, és a' Keresztyén népnek békeſséget, és egygyeſséget nyery. Halg: ô *M*:
Es minden jóval meg-áldgyad, Christ: *A*nnya. K ért:*M*:
Hogy az mi Császárunknab, és Királyunknak ellenſégi ellen-győzedelmet nyery. Halg: meg ô *M*:
Es őtet bátoricsad, Christus *A*nnya. Kőny: ért: *M*:
Hogy hozzád folyamodó szólgaidat meg-tarcsad, és meg őrizzed. Halgass-meg ô *M*:
Es őket meg-szentellyed, Christus *A*nnya. Kőny: ért: *M*:
Hogy az Hitet, Reménſéget, Szeretetet mi bennűnk meg őregbicsed. Halgass-meg ô *M*:
Es azokra fel-gerjeszsz, Christus *A*nnya· Kőny:ért:*M*:
Hogy az testi, és lelki tisztaságot minékűnk meg nyerjed. Halg:
Es abban meg-őrizz, Christus *A*nnya. Kőny:ért:*M*:
Hogy a'

Hogy a' meg hólt hiveknek őrők békeſséget, és nyúgodalmat nyerj. Halgass-meg ô *M*:
Es kintul meg szabadics, Christus *A*nnya. Kőny: ért: *M*:
Istennek Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit.
üdvőzics kérűnk minket.
A' te szent Anyádnak könyőrgése által. Mencs-meg minket.
Halgasd meg Uram kérésűnket.
Istennek Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit.
üdvőzics kérűnk minket.
A' te szent Anyádnak könyőrgése által. Mencs-meg minket.
Halgasd meg Uram kérésűnket.
Istennek Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit.
üdvőzics kérűnk minket.
A' te szent Anyádnak könyőrgése által. Mencs-meg minket.
Halgasd meg Uram kérésűnket.

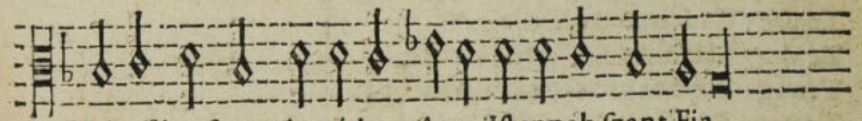
AZON BÓLDOG ASZSZONY LItániája más Nótára.

Duo v. 3. præc. Üdvőz-légy Menyeknek Királyné Aszszonya.

Populus. Imádgy Istent érettűnk bóldogságos Szűz MARIA.

Halgasd te szent Anyádat, Atya Istennek szent Fia.

Szentséges Szűz MARIA.
Szűz MARIA Istennek szent Annya.
Szűz MARIA szent Szüzeknek szüze.
Te vagy Előknek szent Annya.
Te vagy Minden szeretetre méltó Anya.
Te vagy Szent reménségnek Annya.
Te vagy Gyönyörűségnek paradicsoma
Te vagy örök életnek fája.
Te vagy Isten bölcseségének háza.
Te vagy Menyországnak ajtaja.
Te vagy örökké-való helynek kévánsá-
Te vagy Bűnösök óltalma. (ga.
Te vagy Erősségnek városa.
Te vagy Életnek kút-feje.
Te vagy Benned bizóknak paisa, és öri-
Te vagy Jerusálemnek dicsőssége. (zője.
Te vagy Békeségnek szekrénye.
Te vagy Istennek emberek közt lakó helye.
Te vagy Isten haragjának engesztelője.
Te vagy Temjénező óltár.
Te vagy Jákóbnak lajtorjája.
Te vagy Noénak bárkája.
Te vagy Makula-nélkül való tükör.
Te vagy Jessének veszszeje.
Te vagy Tövisek közt szép liliom.
Te vagy Mojsesnek égő, de meg-emésztheretlen csipke-bokra.
Te vagy Gedeonnak gyapja.
Te vagy Salamonnak Királyi széke.
Te vagy Elefánt csontból való torony.
Te vagy Edes lépes méz, külstennek teczik.

Imádgy Istent érettünk Bóldogságos Szűz MARIA. Halgasd te szent Anyádat. Atya Istennek szent Fia.

Te vagy Isten gyönyörűségének bé-zárlott kerte.
Te vagy Eleven vizeknek kút-feje.
Te vagy távul kenyér hozó kereskedőnek hajója.
Te vagy Nappal ékesittetett Asszony.
Te vagy Reggeli szép Csillag.
Te vagy Fel-kelő szép hajnal.
Te vagy Szépséges, mint a' Hóld.
Te vagy Választatott, mint a' Nap.
Te vagy szépen el-rendeltetett roppant sereg.
Te vagy Isten dicsőssségének palotája.

Imádgy Istent érettünk Bóldogságos Szűz MARIA. Halgasd te szent Anyádat Atya Istennek szent Fia.

Minden testi, és lelki veszedelemtől. Menes-meg &c.

A' te makula-nélkül való fogantatásod
A' te szent születésed által. (által.
A' te Templomban-viteled által.
A' te Angyali üdvözleted által.
A' te alázatos látogatásod által.
A' te tisztaságos tisztulásod által.
A' te keserves fájdalmid által.
A' te örvendetes örömid által.
A' te dicsőssséges menyben viteled által.
A' te koronázásod által.

Mencsmeg minket MARIA, JESVS Christusnak szent Annya. Halgasd te szent Anyádat Atya Istennek szent Fia.

Mi bűnös Evának fiai hozzád kiáltunk. Halgasd-meg &c.

Hogy minékünk igaz pœnitenciát nyery.
Hogy a' te hiveidet szólgálatodban megtarcsad.
Hogy az Anyaszentegyháznak, és a' keresztyén népnek békeséget és egygyességet nyery.

Halgass minket MARIA, JESVS Christusnak sz. Annya. Kéréset szent Anyádnak fogadd Istennek szent Fia.

Hogy hozzád folyamodó szólgaidat meg-tarcsad és meg-őrizzed.
Hogy a' hitet, reménséget, és a' szeretetet mi bennünk őregbicsed.
Hogy testi, és lelki tiszaságod minékünk meg-nyerjed.
Hogy a' meg-hólt híveknek örök békeséget, és nyúgodalmat nyery.
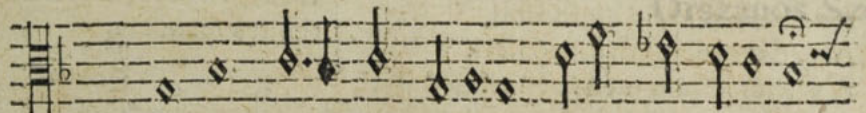
Halgass minket MARIA JESVS Christusnak szent Annya. Kérését szent Anyádnak fogadd Istennek szent Fia.

Istennek Báránya ki el-vészed e' világ bűneit.
Istennek Báránya ki el-vészed e' világ bűneit
Istennek Báránya ki el-vészed e' világ bűneit.
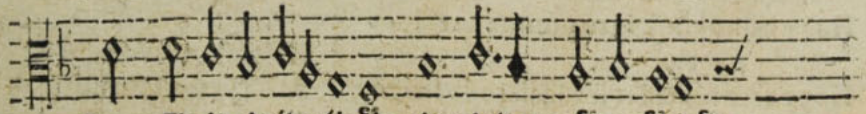
Bocsáss-meg bűneinket Atya Istennek szent Fia. Imádgy Istent értünk Bóldogságos szűz MARIA.

ROSARIUM.

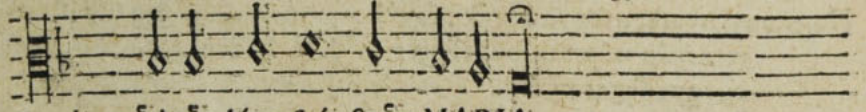
CHRISTUS URUNKNAK ELETEBŐL kőtött, Bóldog Aszszony Koszoruja.

2. v. 3. pr. Nyújtunk szent Szűz Olvasót, s' kőtött szép koszorút,

Szent Fiadnak életéből, mint drága gyöngyökből.

Populus. üdvőz légy szép Szűz MARIA.

Eőtet

Eőtet tiszta méhedben szűzen bé-fogadád.
Hogy Angyali üdvőzlésnek hivél, s' fejet hajtál.
Ottan szent Erzsébethez sietve jarulál,
Szent Jánost annya méhében bűntől szabaditád,
Bethlemben szent Fiadat szűléd e' világra,
Bánát, és fájdalom nélkül, az mi váltságunkra.
Királyi nemből lévén, szólgálová lettél;
Szűz emlődnek szent tejével szép fiat neveltél.
Tisztaságos pólákban, szent testét takarván,
Barmok közzé kis korában, tévéd az jászolban.
Hallatának az égben Angyali zengések,
Szent békeséget hirdetvén földi embereknek.
Sietséggel Pásztorok hozzája menének,
Ajándékkal az jászolyban, és őtet tisztelék.
Akara törvény-szerént környűl metéltetni,
Es drága JESVS nevével, magát neveztetni,
Nap-keletről Királyok hozzája jövének,
Es három drága ajándékkal őtet tisztelék.
Ottan negyven nap múlva Templomba viteték,
Istennek törvénye-szerént, ő bé-mutattaték.
Szent Szűz Heródes előtt Egyiptomba menél,
De hazádba Názáretbe ismét viszsza-térél.
Templomban Doctorok közt; tőled el-marada;
De viszont harmad-nap múlva, nagy örömet ada.
Két kezeid munkájával Christust fel-tartád,
Es őtet gyönge korában hiven óltalmazád.
Szent Jánostól Jordánban meg-keresztelkedék;
s' ki légyen Atya Istentől ő jelenteték.
A' pusztában az ördögtől meg-kisirteték;
De Isteni haralmától ördög meg-győzeték.
A' vizet Galileában borrá változtatá,
Es magát Istennek lenni ki-nyilatkoztatá.

Azután

üdvőz-légy szép Szűz MARIA.

Az után más csudákkal kezde tündökleni,
Külömk-féle nyavalyákból sokát gyogyitani.
Lázárt és özvegy fiát hóltakat támaszta,
s' Papi fejedelem leányát az életre hozá.
Sokszor a' bünösökkel nyájaskodik vala,
s' az ő hozzá-térőknek bünöket meg-bocsátá.
Sirással szent lábait Magdolna öntözé,
Es fertelmes büneinek bocsánattyát nyeré.
Olaj-fák hegyén színét ő meg-változtatá,
s' Dicsőségét hiveinek ki-nyilatkoztatá.
Jerusálem városa pompával fogadá,
De az nap vacsora-felé éhen ki-bocsátá.
Apostolok lábait vég-Vacsorán mosá,
Es az ő testét és vérét ő köztök ki osztá.
Imádkozék Attyának kertbe, szomorkodván,
Es a' szorongatás miatt vérével izzadván.
Judástól harmincz pénzen ő el-árultaték,
Es a' kegyetlen Sidóknak kézben adattaték.
Kertbe meg-kötöztetvén Annáshoz viteték,
Szert orczájára pökdösvén, rútúl csufoltaték.
Annástól Caifáshoz, tolvaj módra vivék,
Arczúl és nyakon vereték, igen gyaláztaték.
Pilátusnál méltónak halálra kiálták:
Sok hamis bizónságokat ellene támaszták.
Herodes Christust látván igen meg-örüle,
De végre gyalázatosan meg-pöké, s' meg-veté.
Fejérben öltöztetvén ismét viszsza-küldé,
Es az nap nagy barátságot Pilátussal vete.
Róla ruhát le-vonván, oszlophoz kötözék,
Hóhéroktól kegyetlenül meg-ostoroztaték.
Veres bársony ruhában ismét öltözteték,
Iszonyú tövis korona fejére téteték.

Sidóság
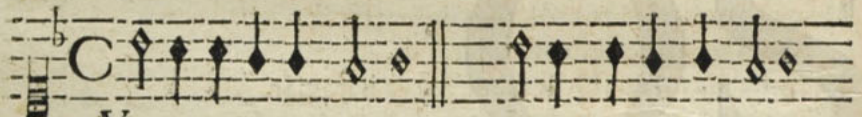
Sidóság dühösséggel. Feszics-fel: kiálta,
Pilátus ártatlan JESVST, halálra ki-adá.
Kereszt-fáját viselé kinnyának helyére,
Bádgyat lévén, kereszt alatt, sokszor esék földre.
Meg-fosztván ruhájától kereszthre feszité,
Keze, lába vas-szegekkel által-veretteték.
Fügvén magas kereszt-fán könyörge Attyának,
Bocsánatot tőle kérvén, bünös hóhérinak.
Véle függő latornak bünét meg-bocsátá,
Paradicsomot igéré, s' kedvében fogadá.
Oltalmában, ő szent Szüz hagya szent Jánosnak,
Es annyának téged hiván, s' őtet te fiadnak.
Fen szóval szent Attyához kereszttől kiálta,
Kin a' gonosz Sidó népek csufolódnak vala.
Iszonyú kinaiban igen szomjúhozék,
Mérges eczettel Sidóktól, fügvén itattaték.
Akará bé-tölteni Próféták irását,
Hogy halálával enyhitse szent Attya haragját.
Kezében szent Attyának szent lelkét ajánlván,
Es fen szóval fel kiáltván vigan ki bocsátván.
Sok fáradsági után kereszt-fán meg-hala.
Szent Atyákat szabaditván, poklokat el-ronta.
Longinus szent óldalát dárdával meg-nyitá.
Az honnan vér, s' viz folyamék a' mi váltságunkra.
A' föld ottan meg-indúl. Hóltak fel-támadnak.
A' nap homályban öltözik, kősziklák hasadnak.
Kereszt-fáról szent testét hivei le-vévék,
Tiszta gyólcsban bé-takarván, koporsóban tévék.
Harmad nappal az után vigan fel-támada,
Szent Annyát, és Tanitványit ő meg-vigasztallya.
Tanitványi láttára Mennyégben fel-méne,
Es az ő áldott Attyának, szent jobjára üle.

Pünkösd
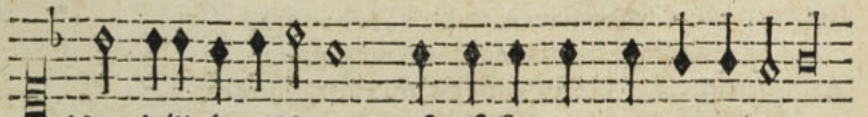
Pünkösd napján szent Lelket menyből el-bocsáta,
Hogy hiveit igasságra, s' Hitre tanitaná.
Szűz MARIA szent *Annyát* el fel-magasztalá,
Mint *Angyalok* Királynéját melléje állatá.
Eő ismét e' világra el-jő itéletre,
Es meg-fizeti mindennek, kinek mi érdeme.
Atkozott bűnösöket őrök kárhozattal,
Eő hiveit jutalmazza őrök bóldogsággal.
Szűz szent *Anyádnak* ezt a' szép koszorút nyújtók.
Légy kegyelmes hiveidnek mi édes Meg-váltónk.
üdvöz-légy szép *Szűz* MARIA.

üdvöz-légy szép Szűz MARIA.

LITANIA A' MEG-HOLT HIVEKERT.

Vram irgalmazz nékik. Christ' kegyelmezz nékik.
Christ: halgass-meg minket. Christ: halgass-meg minket.

Menybéli Atya Isten. Könyörüly az meg hólt hiveken.

Meg-váltó Fiú Isten.
Szent Lélek Ur Isten. } Könyörüly a' meg-hólt hiveken.
Szent Háromság egy Isten.

Szentséges Szűz MARIA.
Istennek szent *Annya*.
Szent Szűzeknek szűze.
Szent Mihály Archangyal. } Könyörögy a' meg-hólt hivekért.

Minden

Minden szent *Angyalok*, és *Archangyalok*. Könyörögjetek a' meg hólt hivekért.

Keresztelő szent János.
Szent Péter Apostol.
Szent Pál Apostol.
Szent János Apostol. } Könyörögy a' meg-hólt hivekért.

Istennek minden *Apostoli* és Evangélistái. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekérs.

Szent István Mártyr. } Könyörögy a' meg-hólt
Szent Lőrincz Mártyr. } hivekért.

Istennek minden szent Mártyri. Könyörögjetek a' meg-hólt &c.

Szent Gergely Pápa. } Könyörögy a' meg-hólt hi-
Szent Ambrus Püspök. } vekért.

Ti minnyájan szent Püspökök, és Confessorok. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Szent Mária Magdolna. } Könyörögy a' meg hólt
Szent Katalin Szűz. } hivekért.

Ti minnyájan szent *Szüzek* és özvegyek. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Istennek minden *Szentei*. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Légy kegyelmes nékik. } Halgass-meg Uram
Légy irgalmas nékik. } minket.

Minden gonosztúl,
A' te haragodtúl,
Az őrdögnek hatalmától,
A' tűznek lángjától,
Az halál árnyékának országától,
A' te szent Testesüléseid által,
A' te szent *Születéseid* által,
A' te dicsőséges neved által,
A' te sok irgalmasságid által,
A' te keserves kin-szenvedéseid által,
A' te szent sebeid által, } Menesd-meg Uram őket.

A' te szent véred hullása által. } Mencs-meg Uram
A' te gyalázatos halálod által. } őket.

Mi bűnösök. Kérünk halgass-meg minket.

A' ki Magdolnát meg-óldoztad, és az Latrot meg-halgattad.
A' ki az üdvözülendőket ingyen üdvözited.
Hogy a' mi Atyáinkat, felebarátinkat, és jó-tévőinket pokolnak kinnyától meg-mencsed.
Hogy a' meg-hólt hiveket az örök kárhozattól meg-mencsed.
Hogy az ő kévánságokat bé-tőlcsed.
Hogy az Angyali fénlő karok óltalmokra jőjenek.
Hogy a' Pátriárkák, és a' Próféták seregi eleikben jőjenek.
Hogy a' meg-hólt hiveknek, kikről ez földön kiváltképpen való emlekezet nincsen, irgalmasságodat nyújcsad.
Hogy bűnőket meg-bocsáss.
Hogy a' dücsősséges Apostolok gyülekezete őket bé-fogadgya.
Hogy a' vitézkedő Mártyromoknak serege őrvendetesen őket környülvegye.
Hogy a' Confessorok serege őket bé-vezesse.
Hogy az őrvendező Szüzek koronája őket kövesse.
Hogy az ő alkotojokhoz, ki őket földből formálta, viszsza-térhessenek.

Kérünk halgass-meg minket.

Kérünk halgass-meg minket.

Kérünk halgass-meg minket.

Hogy a'

Hogy a' te szelid, és vigaságos orczád nékik meg jelennyék.
Hogy a' választottak közzé őket jobb kezed-felé állasd.
Istennek szent Fia, áitatosságnak kútfeje.
Földnek rettenetes Királlya.
Kinél vadnak halálnak, és pokolnak kulcsai.

Kérünk halgass-meg minket.

Istennek Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit.
Engedgy nékik nyúgodalmat.
Istennek Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit.
Engedgy nékik nyúgodalmat.
Istennek Báránya, ki el vészed e' világ bűneit.
Engedgy nékik örök nyúgodalmat.
Christus, halgass-meg minket. Christus, halgass-meg minket,
Uram, irgalmazz nékik. Mi Atyánk &c.
üdvöz-légy MARIA, &c.

Psal. 129. *De profundis &c.*

A' mélységből kiáltottam Uram hozzád. Uram halgasd-meg az én szómat.

Legyenek a' te fülleid figyelmetesek; az én könyörgésim szavára.

Ha a' hamisságokat meg-tartod Uram. Uram ki állya meg?

Mert nálad vagyon a' kegyelem, és a' te törvényedért vártalak tégedet Uram.

Várakozott az én lelkem az ő igéjeért: az én lelkem az Urban bizott.

A' reggeli vigyázattol-fogva éjelig: bizzék Izrael az Urban.

Mert az Urnál az irgalmasság: és bőséges ő nála a' meg-váltás.
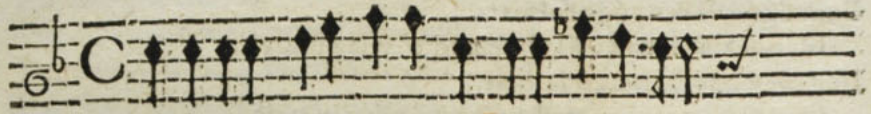
Es ő szabaditya-meg Izraelt: minden ő hamisságiból.

Adgy Uram örök nyúgodalmat nékik: és az el-enyészhetetlen világosság fényeskedgyék nékik. *Amen.*
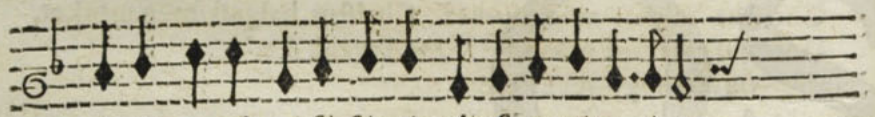
IMA DSAG.

VR Isten minden hiveidnek Teremtője, és Még-váltoja, engedd meg a' te szólgaid, és szólgálóid lelkeinek bűnét: hogy a' kegyelmet, mellyet mindenkor óhajtottak kegyes könyörgéssekkel, el-vegyék. Ki élsz, és uralkodol örökkön örökké. *Amen.*
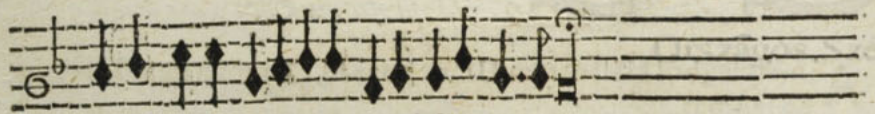
Hymnus, Petri Damjani. De gloria cœlesti.

Ad perennis vitæ fontem, mens sitivit arida,

Claustra carnis, præsto frangi, clausa quærit anima,

Gliscit, ambit, eluctatur, exul frui patria.

Dum præsuris, ac ærumnis, se gemit obnoxiam,
Quam amisit, dum deliquit, contemplatur gloriam;
Præsens malum, auget boni perditi, memoriam.
Nam quis promat, summæ pacis, quanta sit lætitia:
Ubi vivis margaritis, surgunt ædificia;
Auro celsa micant tecta, radiant triclinia.
Solis gemmis pretiosis, hæc structura nititur.
Auro mundo, tanquam vitro, Urbis via sternitur.
Abest limus, deest fimus, lues nulla cernitur.
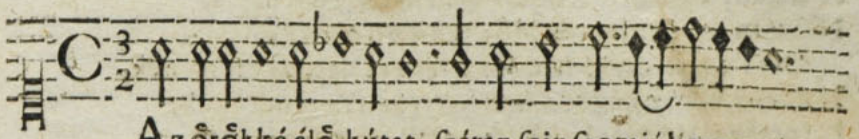
Hyems horrens, æstas torrens, illic nunquam sæviunt,
Flos perpetuus rosarum, Ver agit perpetuum;
Candent lilia, rubescit crocus, sudat balsamum.
Virent prata, vernant sata, rivi mellis influunt:
Pigmentorum spirat odor, liquor & aromatum:
Pendent poma, floridorum, non lapsura nemorum.
Non alternat Luna vices, Sol, vel cursus Syderum.
Agnus est fœlicis Vrbis, lumen inoccíduum,
Nox, & tempus desunt ei, diem fert continuum.
Nam & Sancti quique, velut Sol præclarus rutilant:
Post triumphum coronati, mutuo conjubilant,
Et prostrati pugnas hostis, jam securi numerant.
Omni labe defæcati, carnis bella nesciunt,
Caro facta spiritalis, & mens unum sentiunt,
Pace multa perfruentes, scandala non perferunt.
Mutabilibus exuti, repetunt originem,
Et præsentem veritatis, contemplantur speciem,
Hinc vitalem vivi fontis, hauriunt dulcedinem.
Inde statum semper ydem, exeuntes capiunt,
Clari, vividi, jucundi, nullis patent casibus,
Absunt morbi, semper sanis, senectus juvenibus.
Hinc perenne tenent esse. Nam transire, transiit;
Inde virent, vigent, florent, corruptela corruit,
Immortalis vigor, atræ mortis, jus absorbuit.
Qui scientem cuncta sciunt; Quid jam scire nequeunt.
Nam & pectoris arcana, penetrant alterutrum,
Unum volunt, unum nolunt, unitas est mentium.
Licet cuiq; sit diversum, pro labore meritum,
Charitas hoc facit suum, quod dum amat alterum,
Proprium sic singulorum, commune fit omnium.

Ubi corpus, illic jure congregantur aquilæ:
Quo cum Angelis, & Sanctis recreantur animæ,
Uno pane vivunt cives, utriusq́ patriæ,
Avidi, & semper pleni, quod habent desiderant,
Non satietas fastidit, neq́ fames cruciat,
Inhiantes semper edunt, & edentes inhiant.
Novas semper harmonias, vox meloda concrepat,
Et in jubilum prolata, mulcent aures organa,
Digna per quem sunt victores, Regi dant præconia.
Fœlix cœli, quæ præsentem Regem cernit anima,
Et sub sede, spectat alta, orbis volvi machinam,
Solem, Lunam, & globosa cum planetis, sydera.
Christe palma bellatorum, hoc in municipium,
Introduc me post solutum militare cingulum,
Fac consortem donativi beatorum civium.
Præbe vires inexhausto laboranti prælio,
Ut quietem post præcinctum debeas emerito,
Teq́ merear potiri, sine fine præmio. Amen.
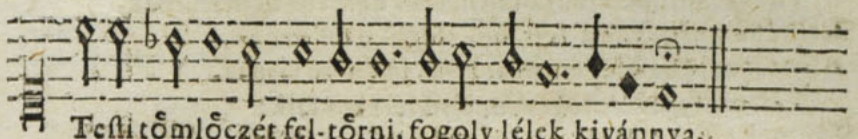
Ad peren-

Ad perennis vitæ fontem.
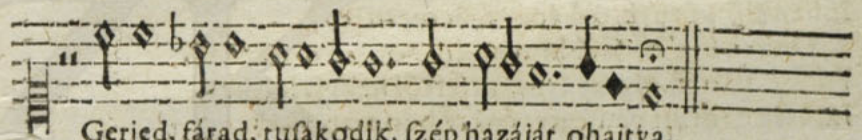
A' MENNYEI BÓLDOGSÁGRÓL Szent Demjén Hymnusa.

Az ŏrŏkké élŏ-kútat, száraz sziv szomjúhozza:

Testi tŏmlŏczét fel-tŏrni, fogoly lélek kivánnya,

Gerjed, fárad, tusakodik, szép hazáját ohajtya.
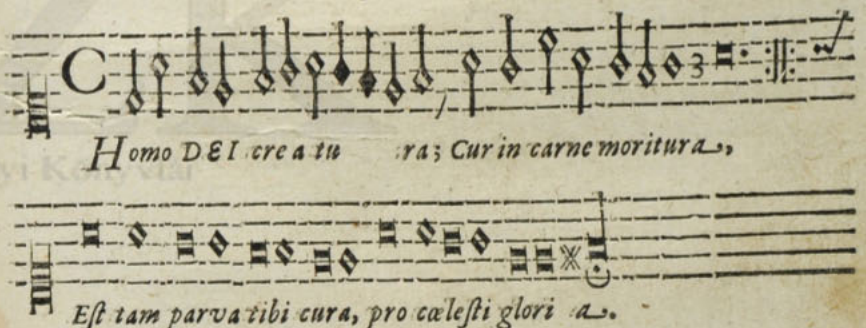
Midŏn sanyarúságának, jajgattya sulyos terhét,
Távúl nézi vétke miatt, el-veszтett dicsŏsségét,
Jelen-való gonosz nyújtya veszтett javának képét.
Mert ki mondhattya-meg vóltát, az mennyei Városnak,
Hol mind eleven kŏvekbŏl az épületek álnak,
Es arany tündŏklŏ szinnel paloták csillagoznak.
Merŏ gyémánt, ezrakásnak, ŏszve-foglaltatása,
Tiszta arany, mint szép kristály, pádimentomozása,
Nincsen ott sár, nincsen ganéj, nincs szemétnek torlása.
Csikorgó tél, és sütŏ nyár, ott nem kegyetlenkednek;
De ŏrŏkké nyiló rósák ŏrŏk tavaszt szereznek;
Fejér liliom, piros sáfrány, s' balsamom-fák teremnek.

Zŏld az

Zöld az erdö, s' vetemények, patakok mézzel folynak,
Drágalátos fü szerszámok, s' kenetek illatoznak,
Fügnek almák, zöld erdökön mellyek, le nem hullanak.
Nem szükség ott az nap, és hóld, s' csillagoknak világja,
A' Bárány e' szent Városnak el nem enyészö napja,
Nincsen ott éj, nincsen idö; fenn-áll örökké napja.
Ott a' Szentek, ki-ki mint a' fényes nap, ugy fénlenek,
Harczok után nyúgodalmas helyeken örvendeznek,
Bátorsággal le-vert hadát, számlállyák ellenségnek.
Tiszták minden makulától, testi harczot nem tudnak,
Lelkévé változván a' test, békeségben lakoznak,
Alhatatos jóban lévén. botránkozást nem látnak.
Változásból ki-öltözvén, elsö léteket élik:
Szemek elött nyilván való igasságot szemlélik,
Innen élö-kútnak, élö édésségét meritik.
Onnan ki s' bé-járván azon állapotban maradnak,
Frissek, tiszták, vig-kedvüek, esettöl nem tartatnak,
Iffiúság nem jút vénségre, ép eröben maradnak.
Azért álhatatos létek; mert el-múlt az el-múlás,
Igyen élvén virágoznak, meg-rothadt a' rothadás,
Halhatatlanság torkában nyeletett a' meg-halás.
S' kik mindeneknek túdóját tudgyák, mit nem tudhatnak?
Kik még egymás szivekben is belsö titkokat látnak,
Egy akarat s' nem akarat; mindenben egygyet tartnak.
Noha külömb kinek-kinek munkájokért érdemek,
De ezt közzé tészi kösztök, az ö egygyes szerelmek,
Es igy közönséges, a' mi tulajdona mindennek.
A' hol a' test, oda méltán a' Sasok gyülekeznek,
Holott a' szent Angyalokkal szent Lelkek örvendeznek;
Egy kenyérrel táplálása mind a' két-féle rendnek.
Meg-töltöznek, és éheznek, a' mit észnek éhezik,
Telly es gvomrok, s' nem émelyeg éhségtöl nem gyötrödik,
Végtelenül enni kéván, s' évén viszont éhezik.

Enekeket, új nótákra, mind untalan mondanak,
Eneklés közt, elegyedett orgona szók hallatnak.
Méltó hálát, kitöl e' jót vették, adnak Uroknak.
Bóldog lélek, ki ez helynek, már szemléled Királlyát,
S' lábod alatt messze nézed, az egeknek forgását,
Napot, hóldat, plánétákat, ragvogó csillagokat.
Christus a' baj vivók bére, ebben a' szép Városban,
Vigy-bé engem, jó vég lévén veszedelmes harczomban;
Tégy részessé hiveidnek, el rendelt jutalmában.
Engedgy eröt e' szüntelen baj-vivásnak ügyében;
Hogy midön le fegyverkezem, nyúgodalmom légy menyben;
Hol örökké méltó legyek részesülni fényedben. *Amen.*

Divi Dominici Carthusiani. Exhortatio ad pœnitentiam.

Illa quanta sit si scires, præter eam nil sitires,
Nec mundana sic ambires, vana transitoria,
Et si pœnas infernales, agnovisses, quæ & quales?
Tuos utiq; carnales, appetitus frangeres,
Et innumera peccata, dicta, facta cogitata.
Mente tota consternata, meritò deplangeres.

Tot sunt gaudia Sanctorum. Tot tormenta reproborum,
Quod immanitas amborum, nullo sensu capitur.
Donec anima post mortem. Aut bonorum sumat sortem,
Aut malorum ad cohortem; improvisè rapitur.
Quando caro sepelitur; Heu de spiritu nil scitur?
Utrum gaudet an punitur: Non fit magna mentio.
Luctus quidem simulatur; Sed substantia vastatur.
In propinquis generatur, zelus, & contentio.
Mors est bonis, mors est malis; sed sors nimis inaequalis:
Subinfertur æternalis, Vitæ, vel interitus.
Exequiæ celebrantur; & amici convivantur,
Nil defuncto suffragantur: si tunc est immeritus.
Nullum tempus pœnitendi. Mora nulla revertendi,
Nullus modus fugiendi, Miseris supererit.
Si vis sursum, detraheris. De abysis, extraheris.
Ut Judici præsenteris, Nihil tibi proderit:
Si JESUM non dilexisti. Nec MARIÆ serviviisti.
Nec Patronum quæsivisti, tibi in subsidium.
Quis orabit pro delicto? Quis spondebit pro convicto?
Quis judicio tam stricto, fiet in præsidium?
Pacis Angeli adstabunt; sicut scriptum est plorabunt:
Justam tamen approbabunt, Judicis sententiam.
Et quod sonat magis dirè, omnes DEI creaturæ,
Aggravabunt justo jure, ream conscientiam.
Sed hæc factis ex cœlestis, Et suis ipsius gestis,
Nullam judicis in gestis, intuens injuriam.
Tunc horribiles tortores; Tot incutient terrores,
Ut jam sentiens dolores, vertatur in furiam.
Tunc à bonis reproborum, In seipsa desperata,
Anima sic desolata, In profundum mergitur.
Ubi chaos obfirmatur. Ut nunquam egrediatur,
Sicut Abraham testatur. Huc, illuc, non pergitur.

O quæ

O quæ lingua, vel narrare; Vel quis sensus cogitare:
Quis vel audet numerare; Mala multiplicia.
Quæ damnandis sunt parata, Et diversis deputata,
Prout singula peccata exigunt, & vitia.
Ignis frigus procellarum, sulphur, fœtor tenebrarum,
Jugis luctus animarum, pars earum calicis.
Sempiterna mors, Dracones, fames, Dæmones, bufones.
Amarissimos agones, superaddunt miseris.
Tot sunt loca tenebrosa; Tot tormenta monstruosa,
Quot hæc terra spatiosa, atq; visibilia.
Quasi parum sint miranda; Nec ad illa comparanda,
Ista quippe enarranda, hæc indicibilia.
Sic lætitia Sanctorum; Jucunditas Angelorum,
DEI gloria Deorum, est inerrabilis.
Eris clarè DEUM videns, Fruens, & amore tenens,
Potens, sciens, placens, gaudent, fulgens, liber, agilis.
Ubi Conditoris tui, vultu semper possis frui,
Fœlix prorsus, illa cui visio conceditur.
A qua nunquam separatur, sed perpetuò lætatur.
Mali nihil formidatur: Nec quis ibi læditur.
Illic Angelorum chori: Sancti facie decori.
Vivere, & nunquam mori; Mortis nec memoria.
In æternum sed gaudere, Summo bono inhærere,
Cuncta bona possidere, In æterna gloria.
Nunquam auris hic audivit; Nec videre quisquam scivit.
Solum qui in cœlis vivit, scit experientia.
Quid à malis liberati; Et in gloria locati,
Ipsi possident beati, In Christi præsentia?
Sed his paucis propalatis, Partim tactis, & narratis.
Quæ tum Sanctis, tum damnatis præparata legimus.
Jam prudentius agamus, Sanctam vitam eligamus,
In hoc mundo defleamus, mala quæ peregimus.

Non vi-

Non vivamus ut jumenta: Ne post mortem ad tormenta,
Veniamus, & lamenta, intolerabilia.
Modo veniam precemur. Mortem Christi meditemur,
Ad superna præparemur, desiderabilia.
Ecce mundus evanescit, decor ejus jam marcescit,
Et quotidie vilescit fallax ejus gloria.
Quæ demergit ad inferna: Ergo gloria superna,
Vita nobis sempiterna, jugis sit memoria.
Ut defuncti sublevemur, cum cœlestibus lætemur,
Et in DEO gloriemur, summe delectabili. Amen.

Hymnus, Homo Dei Creatura, &c.

CARTHUSIAI SZENT DOMONKOSNAK pœnitenczia tartásra-való intése.

EMber Istennek alkotmánya, Halál élted majd el-hánnya,
S' mért szivednek illy kis gondgya, az örök boldogságra?
Ennek mi-vóltát ha tudnád, csupán csak ezt szomjúhoznád!
S árnyék javát meg útálnád, világi dicsőségnek.
A' pokolnak hogy ha kinnyát, azon-képpen meg fontolnád!
(Sulyosságát, hoszszúságát) testedet meg sarkalnád.
Sok számtalan bűneidet, belső, s' külső eseidet,
Mellyek bántyák Istenedet; irtozván meg siratnád!
Mert annyi jutalmi vannak, mind jóknak, s' mind gonoszoknak;
Hogy senki vóltát azoknak, meg nem magyarázhattya.
Egyedül csak halál után, vagy jóra, vagy roszrá jutván,
A' lélek ő maga nyilván, véletlenül ezt láttya.
Ha a' testet földben tészik, szegény lélek mint; s' hogy esik,
Eörvendez é? vagy bánkodik? ah senki nem gondollya:
Egy kis sirást ha tettetnek, ottan az jószágnak esnek.
Pör-patvarral ellenkeznek, még az Atyafiak is.

Mind jó,

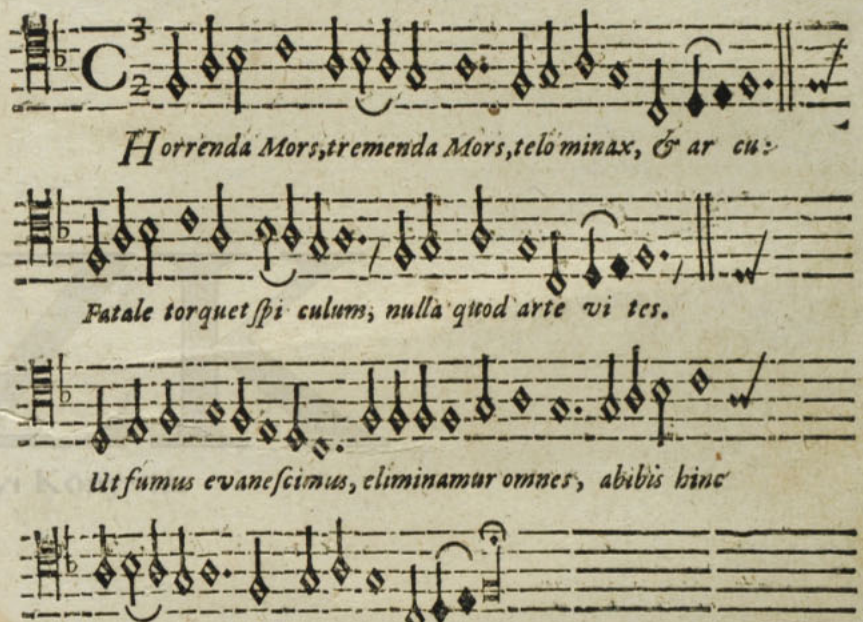
Mind jó, s' mind a' gonosz meg-hal; De nagy külömb állapottal;
Mert élettel, vagy halállal, örök jutalmat vésznek.
Hóltért akar mit adgyanak; Am bár szegényt táplállyanak,
Semmit néki nem haszsnálnak; Ha halálos bűnben vólt.
Nincs viszsza-térésnek helye; Vagy elég-tétel műhelye,
Sem szaladásnak mezeje, nincs semmi folyamások.
Ha fel-siet le-rántatik. Ha alá fel-vonyattatik.
Itéletre állattatik, nem lészen rejtek helyek.
Ha a' JESVST nem szeretted; sem MARIAt nem kedvelted,
Az Szenteket nem tisztelted, szószóllót nem kereséstél.
Ki könyörög ott éretted? Avagy ki leszkezes érted?
Ki forgattya te pörödet, a' kemény Biró előtt?
Az Angyalok körül állyák, és sirnak-is, a' mint irják,
De mind igaznak probállyák, Istennek itiletit.
Az ki pedig sulyosb lészen; Minden állat ellen lészen,
Vádoloja fottig lészen, az emberi állatnak.
Sőt ő maga sok rútsági, lésznek ellen bizonysági,
Hogy Biró sentencziái; helyesek mindenekben.
Az ördögök penig ottan, Lelket meg-rettentik kinnal,
Hogy még pokol kivül kin áll, meg-telvén dühösködgyék.
Jókrul ott ki-rekesztetvén, s' magát kétségben ereszstvén,
Mivel óltalma nem lévén, mélységben süllyesztetik,
Holott ugy bé-nyelettetik, hogy soha fel nem vettetik.
Az mint meg-bizonyittatik, Dús gazdag példájából.
Oh kicsoda számlálhattya; Vagy micsoda nyelv mondhattya?
Avagy elmegondolhattya, ott a' sok kinzásokat?
Mellyek el-készittettenek, az kárhozandó lelkeknek,
Kik, kik, az mint vétkeztenek, pokolnak tömlöczében.
Tűz; hidegség fergeteggel; Büdös kénkő setét éjel,
Hól a' Lélek nagy insséggel, gyötrődik, s' kinoztatik.
Ott az ördög rút állattal, Sárkányokkal, nagy békákkal,
Kik örök mardosásokkal, szólgálnak kárhoztaknak.

Annyi sőtét helyek vadnak, s' kinzó mivekkel torlanak,
Mennyin itten találtatnak láthatandó állatok.
Sőt ha egymás mellé vettyük, ezt semminek találhattyuk,
Mert ezt mind meg-számlálhattyuk, amaz számlálhatatlan.
Igy a' Szentek bóldogsága, Angyalok közt vigasága.
S' az Istennek méltósága, itt meg-gondolhatatlan.
Ott az Istent nyilván látod, szeretettel hozzád csatlod,
Erőd, kedved, tudományod, szerénység, fény, szabadság.
O bóldog szív, kinek ez igy adattatik? az Isten színy,
Eőrők vigaságban illy fény, melly nap-fényt hétszer meg győz.
Melly jótúl soha el nem vál, sőt őrők vigaságban áll.
Rettegés szivében nem száll, semmi bántása nem lesz.
Zeng ott az Angyalok karja, fénlik Szenteknek orczája;
Halálnak meg-szűnt fúlánkja, ninçsen emlekezeti.
De őrőkké őrvendeznek; Véghetetlen jóval élnek,
Minden jókkal bővölködnek, az őrők bóldogságban.
Ezt soha fül nem hallotta, soha testi szem nem látta;
Csak az ki menyben kóstolta, a' méznek édességét.
Kik bűnből fel-szabadúlván, Menybéli jók között lakván,
Es ezt őrőkösűl birván, szemlélik Isten színét.
De az miket, mind ezekről. Mind jókrúl, s' mind gonoszokrúl,
Eddig irtunk; vagy azokrúl, fül hegygyel hallogatunk.
Ezekről ugy elmélkedgyünk, hogy az bűnnek véget vessünk,
Szent életet még ma kezdgyünk, siratván vétkeinket.
Ne éllyünk már barom módra: éltünk után hogy pokolra.
Türhetetlen sok kinokra, ne jussunk őrők jajra.
Bocsánatot most keressünk, hólt Jesvsról elmélkedgyünk,
s' Menyországban készülgessünk, jó cselekedetinkel.
Im ez világ majd el-múlik: Szépségétől meg-foztatik,
Melly minden-nap kissebbedik, árnyék dicsőssegével.
Ezek hogy meg ne csallyanak. őrőkké állandó jóknak,
Add mennyei gondolatnak, minden tehetségedet.

Hóltunk

Hóltunk után hogy fel-mennyünk, Szentek közzé számláltas-
Az Istenben vigadhassunk, véghetetlen javunkban. (sunk.
Ki egyedül dicsirtessék, és mi tőlünk szerettessék,
Aldassék dicsőitessék, mind őrőkkön őrőkké. *Amen.*

LESSVS MORTVALIS.

Horrenda Mors, tremenda Mors, telo minax, & ar cu:

Fatale torquet spi culum, nulla quod arte vi tes.

Ut fumus evanescimus, eliminamur omnes, abibis hinc

fulgentibus non flectitur metallis:

Simul fores pulsaverit, jube valere vitam; Amica turba deseret, te castra deserentem. Intrabis exclusissimus, iter tenebricosum, Tecum feres, quod egeris, non auferes quadrantem.

Gena rigebunt cerea, fax luminum fatiscet; Nec pectus eluctabitur, in ore vox dehiscet: Laudata forma concidet; arteria pavebunt; Gelu madebis horrido, obsessus à Charonte.

Te lectus

Te lectus uret anxius, curis cor exedetur. Qui Vita, vivens dictus es, defunctus ipsa Mors es: Avere te qui millies jussit, jubet valere, Postes furtim transvolat, quos ante basiabat.

Pestem creabis naribus: à te fugabis omnes; Obsepientur ostia, orisq; nariumqué, Foras, foras, exi foras, catharma, pestis, horror, Opertus altum dormies, interstrepente nullo.

Propè ante mortem, mortuus cadaver efferêre: Lamenta erunt solatio Uxoris, ac Nepotum. Cras lachrymæ te condito, vertentur in cachinnos; Sed tu subi, scrobem subi, Hæc fossa sorbet orbem.

Specum jacentis incolunt, venena, bufo, vermes: Hos Aulicos hæc Aula fert, his gratus imperabis. Tributa pendes vermibus, stipendiumq; blattis: Fas his erit grassarier, per ossium medullas.

Cognata gentis atria, mox sinient dolorem; Semestre ducent lugubre. vertentq; mox colorem; Levem precata cespitem, perenne te silebunt, Hæres talenta dividet; te dividet lacertæ.

Vertente CAPRI sidere, pulvis, cinisq; ſies, Viator ossa transiens, scitabitur. Quis hic est? Hiant cavernæ luminum exenterata calva est. Calcata costa truditur, deletus excidisti.

Ignota lux est ultima, quam nullus auguratur, Cum PARCA cædit januam, est pessulus trahendus: Natos, Avosq; surripit, ut fors, & atra sors fert: Sceptrisq; Reges exuit, & cogit esse plebem.

Ex invidenda regia, pressa fereris arca; Laqueare nares fulcient; gens Christiana pensa: Par primus, hic fit ultimus: Stat CODRUS inter IROS, Unâ tumet dieculâ: mox aura difflat aulas.

Cui regna vectigalia relinquis, & QUIRITES? Ebur tuum fert exulem, ferunt, tacentq; cives. Arces & alta turrium effossa subruuntur, Sub more tu ludibrium depasceris colubris.

Mors ergo cum te messuit, jam nemo te requirit, Amatus es, dum visus es, paræmiam revolve, Amica tecum nomina morientur, & tegentur. Quid, heu, quid has affanias, excordium petessis?

Suspenso adest vestigio, Lavernionis instar; Exire cujus aleam, nec vi datur, nec arte; Propinat atra toxica, nolis, velis, bibenda. Mors est inexorabilis, non consulis futuris.

Frons,

Frons, ô cadaverosa frons, meutita mille larvus, Frontisne formæ creditis? fallit; cavete, fallit. Qui fidit illi perfidæ, post damna serò flebit, Ditis coquêra sulphure, tibi Venus placebit?

Quid si tibi, suprema lux hæc, fulsit occidenti? Ne lude, plebs hæc omnia, virtutis esto cultrix, Hæc ipsa lux quot abstulit, qui sæcla cogitabant? Sol occidentes ante te, miratur isse ad orcum.

Nonne ergo pernox, perdius, constanter excubabis? Ut mors inelectabilis, si congredi minetur. Interritus compareas, promptus subire luctam. Si morte victus occides, adibis astra victor.

Contemne quidquid conditum; Amaq; Conditorem. Quod perdis hic, ibi invenies; jactura nulla turbet. Emancipa te Numine, cura, solutus omni: Salvum DEUS, quid ambigis? Summa locabit arce.

Qui primus hoc odarium flevitqué, condiditqué. Quotidiana funera, toto revolvit ævo: Idemque dudum pulvis est, fato suo sepultus, Sequere, (vasa collige) aut primus, aut secundus.

AZ HALANDOSAGROL.

Horrenda Mors. Nota eadem.

Szörnyű Halál, imé hol áll, leſt hányván életünknek:
Meg-vont ijjal, s' mérges nyillal vija várát lelkünknek.
Elet, ezüſt, miként a' füſt ſzél-véſzkor el-enyéſzik:
El kell menned, nincs mit tenned, aranyad el nem véſzik.
Torkod mihelyt hörög, a' helyt: végy búcsút e' világtól.
Rokonságid, ſzomſzédságid, el-futnak hólt tagodtól.
A' járatlan, és ſzokatlan földre egyedül mégy-el,
Ha jót töttél, veled jár, kél: csak egy fillyér ſem véſz-el.
Az Iffiúság, és nyájaſság, tőled majd el-maradnak;
Piros orczád, meg-hiryad, ſzád, s' ſzemeid, bé-ſzakadnak.
Fejed ſzédül, ſzived rémül: ékes nyelved meg-némúl.
Halál ſzeplő, mint egy gyeplő, meg fojt, s' elméd meg-bénúl.

Szerelmesid, és kedvesid, majd mellőled el-álnak:
Kik neveltek, és tiszteltek, azok-is meg-utálnak.
Kit kedveltél, s' hivnek véltél, még csak feléd sem kerül.
Tested kinban, szived búban, mint egy hajó el-merül.
Senyvet test, bűz, mint kigyót tűz ki-hajt mindent házadból.
Or bé-dugva, s' száj bé-fogva, vonsznak-ki nyoszolyádból.
Ottan fognak, s' földbe dugnak, hol senki nem serkeget:
Meny-ki, meny-ki, mondván, meny-ki, rút dög, éltél eleget.
Kik sirással, s' óhajtással, ma tégedet kisirnek.
Jó lakásra, s' kaczagásra holnap okot keresnek,
S' noha sirva tésznek sirba; De majd mennek vig torba.
Te ott maradez, s' nem-is álhacz keresztül e' dologba.
Vigan várnak, rendet álnak, kigyók, békák seregi.
S' mint ama' szép, Udvari nép, ugy fogadnak őregi.
Alig várják, hogy bé-zárják, a' sirásók vermedet,
Hogy rághassák, s' marczonghassák, gyengén hizlalt testedet.
Fiad, Leányod, s' Házas-társod, nem sokáig gyászolnak:
Él-esztendő, elégendő, azt tartyák siralomnak.
Tested békák, kincsed birák, ős fiak közt fel-osztyák.
Isten tarcson, s' meg-nyúgosson: kik talám azt sem mondgyák.
Tiz Holnapig, tested fottig, porrá, s' hamuvá lészen,
Lábbal rúgják csontod, s' mondgyák. Vaj ki volt ez? Hol lészen?
Edes Anyád, fő-kaponyád látván, meg sem ismeri.
El-temetve vagy, s' felejtve, sok neved sem értheti.
Nincsen olly Bölcs, s' nemes erkölcs, ki tudná végoráját,
Hanem megyünk, mihelt nékünk, halál rántya kaszáját.
Mert mind dúson, s' mint kóldúson, egy-aránt uralkodik.
Mind iffiakkal, s' mind agokkal, az ő horga rakodik.
Nemes házból, s' hímes ágyból majd egy gödörbe tésznek,
Ezt gondold meg, s' fontold jól meg, dolgaid miként lészenek;
Mert a' végsők, itt leg-elsők, Király s' koldús egygyütt áll.
Mint a' szélvész, a' kint el-vész világi tiszt, másra szál.

Kinek

Kinek hagyod sok aranyod, kő-várad, tiszteidet:
Más helyedbe, ül székedbe, senki nem szán tégedet.
Tartományid, s' alkotmányid, ellenségid el-rontyák,
Tested gyikok, békák, kigyók, egymás-közöt fel-osztyák.
Hol szem elől el-mégy belől, hivek-is el-felejtnek:
Szerelmesid, s' kedves hősid, ingyen sem emlegetnek.
Ekesség, s' Nemesség, egy kő alá rekesztik.
S' még-is hitván kincsen, tudván kapnak, sokan s' terjeszti?
Lopva jő rád a' halál, s' fád alattomba le-vágja;
El nem bujhacz, s' nem-is futhacz, majd házadat meg-hágja,
Nincs mit tenned; bé kell venned, az ő mérges pohárát.
Mondhatatlan, irgalmatlan; s' nem fáltéd élet várát?
Oh te férges, undok, s' mérges test, melly sokat viszsz vizre?
Vonszasz himes, és sok szines hazugsággal, vad mézre.
Ne hidgy néki: mert ha féki alá foghat, meg-rongál.
Kén-kő bűzre, s' örök tűzre, viszen, addig praktikál.
Ne talám ma, mint egy szalma tűz, életed el-múlik?
Ah ne jádzál, tégy jót, nád-szál mert ha kezedben romlik.
Mennyin hóltak ma meg, vóltak kik tegnap egésségben.
S' hány ment tűzre, s' örök bűzre, ki vólt jó reménségben.
Ejen, s' napon, azért talpon, oh én lelkem légy készen;
Mert a' Halál, csak elő-ál, s' bajt kér, és csapást tészen.
Noha ijjal, s' mérges nyillal rohan te életedre:
De nem lészen, csak légy készen, e' csata szégyenedre.
A' pénzt vesd meg, hogy lelhesd-meg, az igaz gazdagságot.
Ne félly semmit, mert száz annyit ád Isten, s' bóldogságot.
Bizzál ebbe s' fordicsd menybe, tellyességgel szivedet,
Meg-gazdagit, és boldogit, bizonnyal hidd tégedet.
E' siralmot, és sir halmot, ki elsőben szerzette,
Ki-múlását s' szám-adását, gyakorta emlegette,
Már meg-büszhött, és földé lőtt, lelke talám kinban-is.
Te-is azzá lészesz, s' hozzá mégy talám csak még ma-is.

Pokol. *Nota eadem.*

Nyillyék-meg Pokol kapuja, örök barlangnak szája,
Czerberusnak vas-rostéllya, nyillyék-meg kalitkája::
Ki kell tudodni a' bűnnek, s' a' bűnök védőinek;
Nap fényt kell látni az éjnek, s' az éj sötét népének.
Musa mit rettegsz dictalni? Penna mit rettegsz irni?
Nyelvem mit rebegsz szóllani? s' elmém mit félsz fel-járni.
Plutonak sötét rekeszit, *Proserpina* konyháit,
Lánczokkal csergő tömlőczit, dühősségnek mihelyit?
Anácreon jer-ki, jer-ki, buja Poëta jer-ki::
Es a' melly kint túrsz Pokolban (émetted, s' nem álmodban))
Ird le világ eleibe, éneklő versedbe;:
Hogy ha nem tetczik az irás, tetczeni fog az sirás.
A' földnek közepső részén, Kapu nyilik széleſen;
Ezen a' kegyetlenségnek, sötét várába mennek,
Kinek bár zárja nem volna (ezer rúdgya vas-láncza:)
De azt ugyan bé-zárnája, az ő örök *Fatumja*.
A' kapu előtt hevernek, tunya rútságos szűzek.
Kik oda közel menőknek, hizelkedvén cselt vetnek.
Arany pohárból kőszönnek, de belé mérget töltnek,
Ha iszol, *Charon* hajóját, nyered, s' *Cocytus* árját.
Ott az *kevélység* puffadoz, a' *szerelem* lövöldöz,
A' *Restség* szüntelen fekszik, a' *Harag* tüzesedik.
Szomorkodik az *Irigység*, fakadoz a' *Mérgesség*,
Ekesen szól az *Hamiság*, eskűszik az *Hazugság*.
Tyrannusság Irigységtől, *Torkosság* gyúlétkektől,
Csácsogás szollya a' *Csendeszt*, a' *Tunyaság* a' *Serényt*,
A' *Vakmerő* általkodik, *Erő* törvényen fekszik,
Ezek *Charonnak* vezéri, *Pluto* vára őrzői.
Ezeknek prædájokból, ha részt vészesz bár tréfából,
Te magad is tréfájok lészsz, tested, lelked oda vész:
S' jaj nemes kép mint viteted, S' melly nagy törbe vetted!!
Egni fogsz Istennek képe, örökké égő tűzbe.

Csikor-

Csikorgást tévén a' kapuk, ottan nyilik két mély lyuk,
Terjedvén kapuk széleſben, a' hely tetczik szörnyebben.
Láttatik nagy mély sötétség, csak nem feneketlenség,
Ugy tetczik a' szörnyű mélység, mint föld felett a' felség.
Ezekben a' mély helyekben, ah! kinoztatik minden,
Valaki bűnben ki-múlván, s' azt elébb meg nem szánván,
Számot arról *Minos* előtt, végső itélet előtt,
Nem adott, azt itt meg-gyónván, s' jobb életet fogadván.
Hálgasátok Fabulások, világi bölcs Pogányok,
Igasságnak úttyán járunk, Keresztyének nem jádzunk,
Ha ezer, s' több szám volna is, s' nyelvem érczből álna-is,
Csak egy véteknek-is kinnyát, meg nem mondhatnám Dijját.
Kűszöbőt két fejű *Scyllák*, űlik, s' két fejű *Hydrák*,
Tűz között undok *Chymerak*, fogokat csikorgattyák,
Mindenik halált hozhatna, bár egyéb kin ne vólna.
Harcz esik a' kinzás felett, s' a' *kegyetlenség* leszt nyert.
Ott-benn kik tűzes fogókkal, forgódnak, s' kik horgokkal,
Kik *Pyrakmo* békoival, Kik *Brontes* lánczaival,
S' kik pedig hegyes nyársokkal, kik szigonyos dárdákkal,
Némellyet űstökön fogva, hurczolnak a' Barlangba,
O emberi változások! siralmas másolások!
Kiket iménti arany lánczok, Rubintok és Gyémántok,
Több-féle drága szépségek, függők, ékesitettek;
Most kigyók és *Gorgoneſek*, környékeznek, s' *Cenchriſek*.
Helyt ád a' Gallér nyak vasnak, Násfák varas békáknak,
Arany-pereczek bilincsnek, Nüszt-subák veszszőzésnek,
Hallyátok ezt, és hiszitek, gonoszok? s' meg-vetitek,
O meg átalkadott népek! ó kőszikla szivűek!
Bé-vitetvén a' tömlőczbe, az örök sötétségbe,
S' *Plutonak* kinzó szerszámit, szemlélvén, és kinzásit,
O melly nagy kétségben esett, érzesz, s' könyörgést tészesz!
De későn, Nészsz, ha el-futhacz? de csak lyukacskát lem lácz.

Fenekén a' nagy mélységnek, ropognak a' nagy tüzek,
Lövellenek kék lángjai, fel-szoratnak szikrái,
Zúgnak kemenczék lyukai, buzognak tüzes tavi,
Ethna Hegyének tüzeit, lásd; ennek csak képeit.
S' hát a' sok tekervényekben, s' mélységes örvényekben,
Bé-rekesztetett vizeknek, szörnyü veszekedések?
Egygyik a' másikat rontya, bé-nyeli, s' ki okádgya!
Hogy illy szörnyüséget látok, el-fogy szóm, s' nem irhatok.
Istentelen mit fanyalgasz, bolondúl mit suhajtasz?
Késöre kéred az Istent, el-fogyott reménységed.
Nem látod vetett ágyadat, lángozó nyoszolyádat?
Ebben lészen már hálásod, s' örökké nyújtozásod.
Menny-bé azért istentelen, ki éltél törvénytelen,
Fel, s' alá mit nész? heába, nincs mód az el-fútásba:
Nem hagyattatott semmi lyuk, bé-zárattak a' kapuk.
Zárját-is bé-pecsétlették, s' kulcsát Istennek vitték.
Ez ám amaz *Averna* tó, kénkövés és büdös tó.
Kit annyi Próféták szava, sok Szentek bizonsága,
Teli torok kiáltással, mint egy trombitálással,
Jövendöltek. Már hiheted, hogy nem tréfáltak veled.
Valami gonosz az égben, vagyon, s' rút a' felhőben,
Valami rútság a' földön, ide foly, s' lészen özön,
Valami fekély Pokolban, meg-évedt, s' rút gyomrában,
Az mind néked étked lészen, torkodon alá-mégyen.
Ott a' nap soha nem süt rád, világosságot sem ád,
Lész temérdek sötétségben, élsz örök rettegésben,
Mások pedig nyomorultak, s' Istentöl el-fordultak,
A' Pokolbéli seregek, ollyanok mint az éjek.
Lángoznak ugyan a' tüzek, és szörnyü képpen égnek:
De jaj fényleni nem tudnak, csak égetni tanultak.
Égetnek pedig untalan, jollehet táplálatlan:
Örök taplojok nékiek, a' kárhozattak lésznek.

S' vól-

S' vóltak é inkább illy tüzek, kik illy taplókkal éltek?
Vagy micsoda láng szikrázott, égetvén illy bokrokot?
Külön kévékben kötetnek, ez töviſsek, s' ugy égnek,
De csak égnek, s' meg nem égnek, sem meg nem emésztödnek.
Tüzeket hinti méreggel, *Ennyo*, mint friſs vizzel,
Egygyütt égvén a' kárhoztak, egymásra agyarkodnak,
Egymást fogokkal mardosák, rútúl nyúzzák, szaggattyák.
Erynnis ezt csak kacsagja, a' Pokol Királynéja.
Tantalusnak kévánsága, gyümölcs, s' viz között kinnya;
S' hogy *Syſiphus* hegyre követ, szüntelenül hengerget;
S' hogy *Prometeusst* Sas rágja; másokot más kin bántya.
Ezek csak elmék meszszéi, Pokol kinnyának képi.
Kik itt meg-keresztelkedtek, s' keresztyénül nem éltek,
Ez szent és felséges névnek, jól meg nem feleltenek,
Kik a' Keresztségnek vizét, bünnel meg-ferteztették,
Ezek nagyobb kint szenvednek, s' többi közzül ki-tecznek.
A' friſsen lakozó Dúsok, bibor, bársonban járók,
Kik éh *Lázárt* meg nem szánták, de ebeket hizlalták,
Meg-száradott nyelvel kérnek, egy csep vizet, s' nem lelnek;
Abrahám sem ád egy csepper: szomjú, vond bé nyelvedet.
De reménled hogy tágúlást, ott a' kinokban találsz?
Heába; nönek azok-is, miket itt szenvedtek-is,
Egész testedben iz nem lesz, kiben magán kin nem lesz.
Nem fö, nem láb, nem szív, nem máj, nem ér, nem bör ki nem fáj.
Ott amaz vidám szem-fények, mint sebes ségö tüzek.
Vagy Ráró szemhez hasonlók, vagy mint csillag ragyogók,
Kertek helyett, s' képek helyett, játék és tánczok helyett,
Nézni fognak ördögöket, kormos szerecseneket.
Oroszlányok orditása, füleknek tompitása,
Undok medvék bömbölési, Fejeknek csábitási,
Ott vége lesz a' Lant szónak, *Orpheus* Hárfájának,
Hallatik *Pluto* nótája, jajgató musikája.

Cocytus
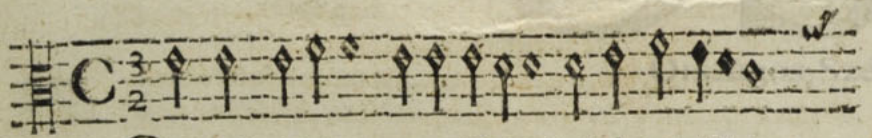
Cocytus tó büdös szaga, lészen orrod illattya.
Iszonyatosb büdösségek, a' tűzben égő testek.
Balsamumban gyönyörködők, Mirrha, s' Pésmával élők,
Büdös-könek, s' nyüves dögnek, illattyával töltöznek.
Bújáknak szivét gyúlasztya, tüzes szuroknak lángja,
Torkosok gyomrokat rágják, kigyók fel, s' alá járják,
Gyenge étkeknek izei, mérges kigyók epéi,
Gyümölcsös tálak teteit, gömbölyü Pókok ülik.
Elefánt csontból rótt ágyak, ülő-vasakká váltak,
Mellyeken mint tüzes vasat, verik a zátkoztakat,
A' Pokolbéli kovácsok, *Bronteſek*, *Cyclopuſok*,
Tüzes pörölyök és fogók, tompúlnak, s' olvadoznak.
Azonban mig igy veretnek, ez mihelyben a' lelkek,
A' kénköves üstök forrnak, réz-kádak, vas-fazakak.
Több számtalan sok edények, ónnal, rézzel telick.
Lánczról függnek serpenyők-is, szurok forr azokbann-is.
Ez számtalan kinzás után, és szenvedések után,
Más edényekbe vettetnek, s' újonnan gyötörtetnek,
O halhatatlan éltetek, Pokolban kik igy égtek,
Hamvig égnek s' fel éppülnek, s' meg élnek hogy égjenek.
Hallyátoké ezt bünösök? Hallyátok s' jól értitek,
Mind-az-által a' bünöknek, soha véget nem vettek.
Hanem mind menynek, s' mind földnek, nehézségére éltek,
A' mennyet akkor vesztitek, Mikor a' földnek éltek.
Jaj néktek-is Egyháziak, Püspökök, Papok, Pápák:
Valakik szent tisztetekben, el nem jártatok hiven.
Kik meg-ferteztetett kézzel, bántatok a' szentséggel.
Ti-is *Plutonak* Papjai, lésztek és Áldozói.
Jaj Tyrannus Királyoknak, *Drako* maradékinak,
Kik tartományt tartományhoz, és országot országhoz,
Foglaltok! ördög serege, fene kegyetlensége;
Mind azokból mit nyertetek? egy puntni vólt kincsetek.

Jaj nék-

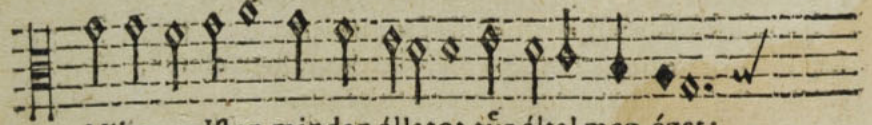
Jaj néktek-is kép-mutatók, s' hizelkedő csél-csapók.
Kik minden szinben öltöztök, jót s' gonoszt egynek mondtok.
Mert szoros kapczára juttok, *Prometeuſſal* laktok,
Le-vonnyák ott ál-orczátok, el-fogy alakosságtok.
Jaj a' gyöngyös nyak-szirteknek, bogárganéj köntösnek.
Jaj páva farku Hölgyeknek, *Juno* nemzetségének.
ültettek tüzes székekben, *Pluto* zeczczel székében.
S' porczogván alatt tüzetek, tüzet tüzzel éltettek.
Jaj néktek-is Narcissusok, csifra s' fonyoka iffiak,
Kiknek fodoritott hajok, szakállok és bajuszszok.
Tüzes kéményt fog sepreni, szakáltok, s' tisztitani.
Meduſa füzi hajatok, *Gorgoneſek* bajuszstok.
Ti-néktek-is jaj pénz gyüjtők, sobrák fősvényen élők.
Philargyria fiai, s' *Euclio* unokái.
Kiktől egy fillyért vagy becset, egy szegény sem kérhetett.
Eőrizni fogják kincsetek, *Argusok*, de ti égtek.
Jaj néktek-is Bordély tartók, s' buja személy keritők.
Leány erkölcsü rút Iffiak, szüzesség rontó nyalkák.
Mezitelen lesz testetek, kénköves tóban égtek.
Tisztátalan edényetek, tüzes kő ödeletek.
Jaj lopóknak, s' orr-gazdáknak, jaj mások fosztóinak.
Kiknek sokszor a' *Laverna*, (Lopók Isten. Aszszonya,
Meg-engedett; de *Æacuſt*, meg-csalnotok nehéz vólt.
Prædátokat ez ki-rakja, s' magatok lángban ráttya.
Jaj néktek-is has-hizlalók, *HELIOgabaluſok*.
Kik tömlőkkel duskát isztok, fél-ökrőt versben esztek;
Cerberuſnak pervátája, lészen torkotok szája.
Gyomrotok *Lethen* patakja, itattya és áztattya.
Jaj, jaj, néktek is fondorlók, Perpatvar, gáncs forralók.
Kiknek szivek öszve-veszés, és hamis perlekedés,
Testetek meg-nyúzattatik, béletek ki-vonatik,
Usz a' Pokol véretekben: magatok úsztok tüzben.

Jaj, jaj, új hit hirdetőknek, s' általkodott fejeknek,
Kik tudván az Igaſságot, vallyák az Hamiſságot.
Mert miként ők válogattak, a' hitben s' máſt s' máſt mondtak:
Ugy Pokolban más s' más kinnak, Tápláloivá válnak.
Jaj néktek is Pogány népek, kik hamis Iſtent hiſztek.
Bacchuſt, Márſt, Mercuriuſt, Jupitert, Junót, Venuſt;
Mert Pokolban meg-láttyátok, égvén mint égnek azok.
Ott *Jupiter* miként dörög, s' veletek tűzben görög.
Jaj ezerſzer és többſzör jaj, ezerni ezerſzer jaj.
Valakik a' nagy Iſtennek, törvényét meg-ſzegtétek.
Mert már meg-itilrettettek, örök tűzre vettettek:
Ah! égni fogtok végetlen, mig Iſten Iſten léſzen.
Heába, mert föld meg vetett, Menyorſzág ki-rekeſztett.
Iſten ſzava ki-mondatott, a' Pokol meg-nyittatott.
Meg-kőtrettél jól-kárhoztál, reménſégből el-fogytál,
Eörök örökké valóság, bé-nyelt, nincsen orvoſság.

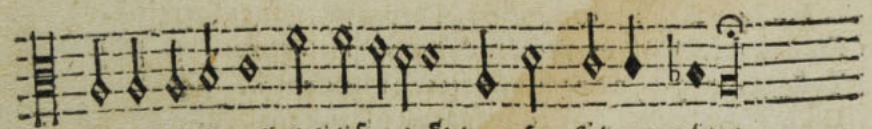
Itilet Napjáról.

Oh melly ſélelem, rettegéſſel-is leſz a' nagy Itilet.

Mikor az Iſten minden állatot, tűz által meg-éget:

Es ez Világnak, ſok bűneiről, kemény ſzámot vétet.

Retten-
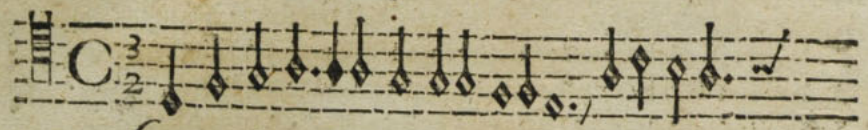
Rettentés támad, ha egy házacska hirtelen fel-lobban,
Es ſivalkodás, ha fejünk fölött a' födél meg-roppan.
Félelem miatt, halálra hirvad, ſokak ſzine abban.
Mi léſzen tehát mikor ez Világ mindeneſtől meg-gyúl;
Az ég fölötted nagy topogáſſal, ſzakadozni indúl,
A' föld alattad, mint a' pozdorja, tűzes lángba fordúl.
Egy kis meny-dörgéſt, rettenés-nélkül, a' ki moſt nem halhacz.
Egy kis villámás ſzikrája miatt, talpodon ſem álhacz:
Annyi ſok tűzes meny-kő, csattogás között hogy maradhacz.
Mikor a' felső elementumok nyakadra indúlnak,
A' ſok tündöklő fényes csillagok mind a' földre hulnak,
Egéſz világnak fundamentumi többől ki-mozdúlnak,
Mikor az hegyek, mint egy patakok, helyekből ki-folynak,
Erős kőſziklák, nagy héſég miatt mind egybe-olvadnak,
Tenger vizei puska-por módra, égnek és lobognak.
A' Nap az Hóldal, mikor az égen feketévé válnak,
A' ſzép gyümölcs-fák, változás miatt, vérrel virágoznak,
Természet felett, világ romlásán keſeregvén ſirnak.
Szegény bűnösök akkor félt kben, jaj hová rejtezznek?
De ha ezeknek romlása előtt rejteket nem lelnek,
Hát az Itélő Biró haragja előtt hová léſznek.
Mikor az égből, az Archangyalok, trombitákat fújnak,
Sok ſzámú ezer sűrű fegyveres ſeregek indúlnak,
Kinek láttára, az el-kárhoztak, mind a' földre húlnak.
Akkor ő magát, a' dicsőſſégnek Királlyát, meg-láttyák,
Kit a' mennyei Angyali karok tiſztelik, imádgyák.
Mennyi ſzámtalan Királyi rendek ſzékét körül-állyák.
A' ſzent Keresztet előtte hozzák kinzó eſzközökkel,
Mellyet követnek ſok ſzámú ezer Szentek ſeregekkel,
Kik viaskodtak hiven alatta jó vitézſégekkel.
Eörömmel telnek Chriſtus hivei, látván Királlyokat
A' kárhozattak ſirnak, jajgatnak, ſzaggatván magokat.
Hogy bűnök által meg-feſzitették ollyan ſzent Urokat.

De a' kik ötet meg-feszitették tulajdon kezekkel,
Drága tagait, a' Keresztfához, verték vas-szegekkel.
Meg-láttyák akkor, ki mondhatatlan nagy rémüléssekkel.
Jaj bóldogtalan siralmas lelkek; vallyon mit felelnek?
Mikor annyi sok rút hamisságok szemek előtt lésznek,
Kik nagy vádolást, magok fejekre, szemtől-szembe tésznek.
Kiknek annyi rút árultatások, szemekre vettetnek,
Annyi szemtelen fertelmességek, mint ki-jelentetnek.
Kiket éltekben nagy titok alatt, mind el-rejtegetnek.
Mikor az Isten Angyali előtt, mind ki-nyilatkoznak,
S' magok annyi sok ezer nép között, mezitelen álnak,
Szenvedhetetlen iszonyú szégyen miatt, el-ájúlnak.
Kik lésznek akkor könyörülőjök és vigasztalójok.
Vagy csak el-vetett temérdek fóttal, ő bé-takarójok.
Es illy emésztő gyalázatoktúl, meg-óltalmazójok.
Ah esze-fordúlt Világ gazdagi, ezeket hallyátok,
Kik sok rendbéli szép ruhátokat, molyoknak adgyátok.
Bár csak egygyiket, ti magatoknak akkorra tarcsátok.
Rettennyetek-meg, és gondollyátok; mint ha most látnátok,
Miképpen akkor, fényes szekében ül a' ti Királytok,
Kinek szájából, mint az éles tőr, jő haragja rátok,
Mikor a' végső nagy sententczia mondatik reátok,
Rémülés miatt, meg-feketedik, és szárad orczátok,
Hogy fejetekre, mint tüzes meny-kő, szálla ama nagy átok.
Mennyetek-el mind az örök tüzre, Atyától átkoztak,
Melly készittetett az ördögöknek, és ő Angyalinak,
Hol sivás, rivás, fog-csikorgatás, örökké hallatnak.
Iszonyú lészen, miképpen akkor az el-kárhozattak,
A' sok fertelmes rút ördögöktül, egybe-lánczoltatnak,
Es végheretlen örök kinokra, kötve hurczoltatnak.

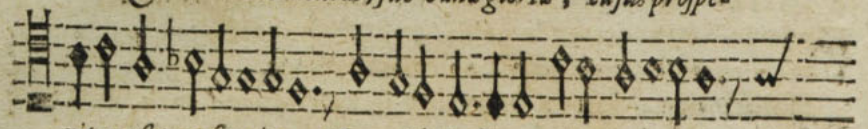
Annyi

Annyi hatalmas nagy méltóságú, hires Királyokat,
Annyi sok erős fő-vitézségben forgott Hadnagyokat,
Kik ez világon fegyverek alatt tartottak másokat.
Annyi fő Nemes szép tekintetes Herczeg Aszszonyokat,
Annyi sok Uri kedvére nevelt, tisztes Leányokat,
Kik életekben drága gyöngyökkel, czifrázták magokat.
Jaj ki mondhattya könyvezés-nélkül azoknak romlását,
Ki gondolhattya rettegés-nélkül pokolra hullását,
De ki türheti siralom-nékül, annyi jaj hallását.
Holott még akkor az Angyalok-is, keservesen sirnak,
Mert annyi lélek romlása miatt, magok kal nem birnak,
Mint a' Próféták erről szomorú, jövendőlést irnak.
Oh nagy Halálnak szörnyü halálát, ki magyarázhattya?
Oh siralomnak, siralmas vóltát, számba ki foghattya?
Kinek kezdetit láttya, de végét soha nem tudhattya.
Rettennyetek-meg, oh ti bünösök, a' kik ezt hallyátok,
Es nyakatokrúl az kárhozatnak terhét le-hánnyátok,
Hogy a' Christusnak el-jövetelér, vigan várhassátok.
Oltalmazzon-meg minket az Isten, ez veszedelemtől,
Szabadicson-meg, szent Fia által minden büneinktől,
Hogy ne hányassunk az örök tüzre, ő szent Felségétől. *Amen.*
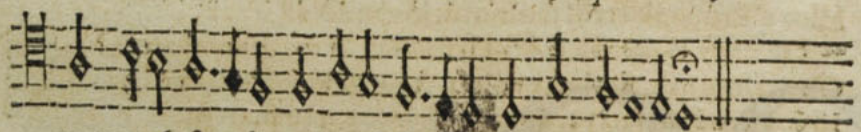
Hymnus B. Jacoponi de Vanitate mundi.

Cur mundus militat, sub vana gloria, cujus prospe-

ritas est transitoria: Tam citò la bitur ejus potentia,

quam vasa fi gu li, quæ vasa fi gu li, quæ sunt fragilia.

Plus crede literis scriptis in glacie, quam mundi fragilis vanæ fallaciæ. Fallax in præmiis virtutis specie, quæ nunquam habuit, §. tempus fiduciæ.

Magis credendum est viris fallacibus: quam mundi miseris prosperitatibus. Falsis insomniis, & voluptatibus; falsisq; studiis, §. & vanitatibus.

Dic ubi Salomon, olim tam Nobilis. Vel ubi Sampson est Dux invincibilis. Vel pulcher Absolon vultu mirabilis; Vel dulcis Jonatas, §. multum amabilis.

Quo Cæsar abiit celsus imperio? Vel Dives splendidus totus in prandio Dic ubi Tullius clarus eloquio: Vel Aristoteles, § summus ingenio.

Tot clari Proceres, tot rerum spatia, Tot ora Præsulum, tot regna fortia. Tot mundi Principes, tanta potentia: in ictu oculi, §. clauduntur omnia.

Quam breve Festum est, hæc mundi gloria; ut umbra hominis, sic ejus gaudia: quæ semper subtrahunt æterna præmia, & ducunt hominem, §. ad dura devia.
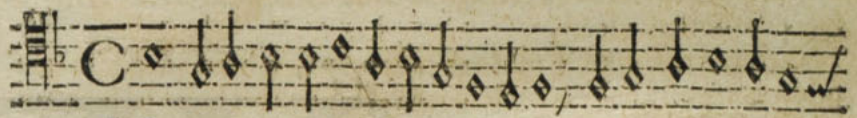
Oesca.

O esca vermium! ô massa pulveris! ô flos ô vanitas, cur sic extolleris! Ignorans penitus, utrum cras vixeris. Fac bonum omnibus, §. quam diu poteris.

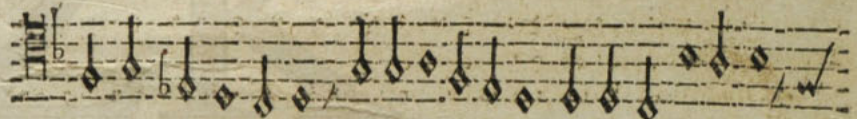
Hæc mundi gloria, quæ magni penditur Sacris in literis flos fæni dicitur; Ut leve folium, quod vento rapitur; sic vita hominis, §. hac via tollitur.

Nil tuum dixeris quod potes perdere. Quod mundus tribuit intendit rapere. Superna cogita mens sit in æthere. Felix qui potuit, §. mundum contemnere. Amen.

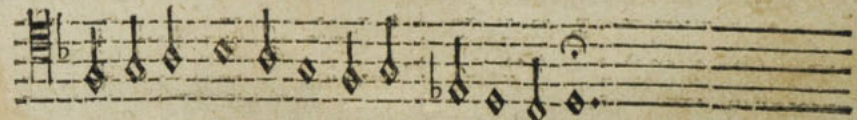
Ilem Hymnus Ungaricè. Nota secunda.

Mit bizik ez Világ ő álnokságában, kinek szerenczéjo

vagyon el romlásban: ő hatalmassága haszontalanságban;

mikénta' föld'edény vagyon el romlásban.

Többet hidgy az jégen fel jegyzett betűknek: hogy sem mint ez világ hizelkedésinek; és ne hidgy mert meg-csalt szép igiretinek, ki soha nem talált bért reménségének.

Inkáb kell hinnie hamis férfiaknak: hogy sem mint ez világ árnyék hiuságának, Testi, és múlandó mutogatásának; ártalmas, és csalárd okoskodásának.

Mond-meg

Mond-meg hol Salamon ő bőlcseſęgével? Avagy hol a' Sámſon ő erősſęgével? Hol vagyon Abſolon ſzép ékeſſęgével? Avagy hol Jonatás kedveskedéſęvel?

Hova lőtt Julius hatalmaſságával? Avagy a' dús Gazdag ő lakodalmával? Mond-meg hol Tullius ékes ſzóllásával? vagy Ariſtoteles mély tudományával.

Illy Nemes férfiak: illy fő nemzetſęgek. Illy nagy Uraságok, s' Fejedelemſęgek. Illy nagy birodalmak, s'illy nagy erősſęgek: egy ſzem-pillantáſban el-múlnak mindenek.

Melly rővid inneplés ez Világ ſzépſége. Mint teſtnek árnyéka, ollyan ő őrőme, ki őrők jóſzágnak őrők el-veſztéſe, és sőtét mélyſęgre embernek vivéſe.

O férgeknek étke, ô főldnek csoportya! ô harmat, ô hiuság, s' miért űſzſz olly nagyra? Nem tudod bizonnyal hogy ha jucz holnapra. Tégy jól mindenekkel még időd halaſztya.

Ez főldi dicsőſſęg melly nagynak láttatik; ez a' ſzent iráſban virágnak mondatik, vagy kőnyű levélnek, melly ſzéltől vitetik; ekképpen világból minden ki-vitetik.

Azt ne mond tiédnek a' mi el-veſzendő. A' mit ád ez világ, azt viſzſza-vejendő. Mennyei dolgokat te légy kereſendő: ez bóldog kereſet, ki el nem veſzendő. *Amen.*

Proſa Funebris.

Dies iræ, dies illa, ſolvet ſæculum in favilla: teſte David cum Sybilla.

Quantus tremor eſt futurus, quando Judex eſt venturus, cuncta ſtricte diſcuſſurus.

Tuba mirum ſpargens ſonum, per ſepulchra regionum, coget omnes ante thronum.

Mors ſtupebit, & natura, cum reſurget creatura, judicanti reſponſura.

Liber ſcriptus proferetur, in quo totum continetur, unde mundus judicetur.

Judex ergo cum ſedebit, quidquid latet apparebit: nil inultum remanebit.

Quid ſum miſer tunc dicturus? quem Patronum rogaturus? cum vix juſtus ſit ſecurus.

Rex tremendæ majeſtatis, qui ſalvandos ſalvas gratis, ſalva me fons pietatis.

Recordare JESU pie, quod ſim cauſa tuæ viæ, ne me perdas illâ die.

Quærens me ſedisti laſſus. Redemisti Crucem paſſus, tantus labor non ſit caſſus.

Juſte Judex ultionis, donum fac remiſſionis, ante diem rationis.

Ingemiſco tanquam reus, culpâ rubet vultus meus: ſupplicanti parce DEUS.

Qui Mariam abſolviſti, & Latronem exaudiſti, mihi quoq; ſpem dediſti.

Preces meæ non ſunt dignæ; ſed tu bonus fac benigne, ne perenni cremer igne.

Inter oves locum præſta, & ab hædis me ſequeſtra, ſtatuens in parte dextra.

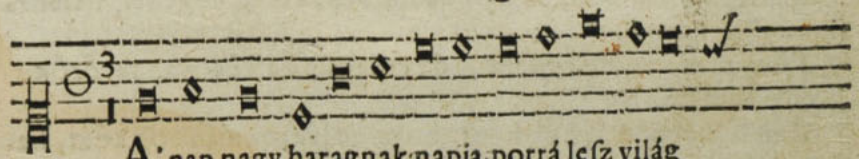
Confutatis maledictis, flammis acribus addictis, voca me cum benedictis.

Oro ſupplex & acclinis, cor contritum quaſi cinis, gere curam mei finis.
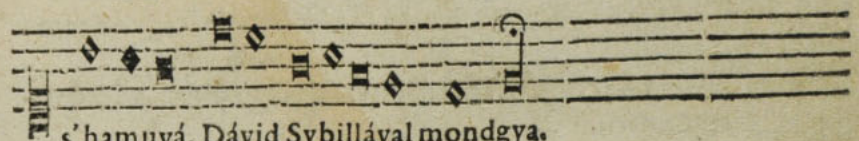
Lacrymoſa dies illa, qua reſurget ex favilla, judicandus homo reus.

Huic ergo parce DEUS, pie JESU Domine, dona eis requiem. Amen.

Eadem Proſa Ungarice.

A' nap nagy haragnak napja, porrá leſz világ

s' hamuvá, Dávid Sybillával mondgya.

Melly nagy rettegés leſz akkor, az Birónak el-jötekor, iſzonyú ſzám-vételekor.

A' Trombiták meg-harſognak, kikre hóltak fel-támadnak, törvény-ſzékhez állattatnak.

Halál, s' terméſzet el-ájúl, látván hogy a' hólt ſirjából, a' ſzám-adáſra fel-indúl.

Irott könyvek el-hozatnak, kikben mindenek meg-vadnak, Honnan ſententeziát mondnak.

Azért a' Biró le-ülvén, s' minden titkot ki-jelentvén, végső ſzót vár, minden félvén.

Akkor ſzegény mit felellyek, ſzófzólloúl kit kereſſek, holott még az jók-is félnek.

Földnek-rettenetes Ura; menynek irgalmas adója, follyon reám ſzbed kúttya.

Kegyes JESVS emlekezzél, hogy értem-is kint ſzenvedtél, kimúltomkor kedveltéſſél.

Kereſvén engem fáradtál; meg-váltván kint nagyot láttál: ingyen tűrni ne láttaſsál.

Büntetés igaz Bírója, légy bűnöm meg-bocsátója, ſzám-adáſom tégitoja.

Nyegek ſok büneim alatt, orczám pirúl vétkem miatt, nyújcsd ſzegénnek malaſztodat.

Ki Magdolnán könyörűlél, az Latornak meg-engedél, belém reménſéget öntél.

Könyörgéſim méltatlanok; de érdemid haſznállyanak, örök kinok ne árcsanak.

Rendely állásta' juhok közt, hogy ne légyek a' bakok közt, hanem jobb felől az jók közt.

Az átkoztakat itilvén, s' Gehenna tűzére vetvén, vigy engem dicsőſſégedben.

Alázatoſon könyörgök, töredelmes ſzivet nyújtok, végső napon viſeld gondomi.

Az a' nap

Az a' nap ſiralmas léſzen, mikoron porból fel-rezzen, a' bűnös hogy törvényt végyen.

Ennek azért légy irgalmas, kegyes JESVS légy jutalmas, légyen helye nyúgodalmas. *Amen.*

Proſa ad B. V. MARIAM pro Animabus Purgatorij.

Nota: Angyaloknak &c.

LAaguentibus in Purgatorio, qui purganiur ardore nimio, & torquentur ſine remedio, ſubveniat tua compaſſio. ô MARIA.

Fons es patens, quæ culpas abluis; omnes ſanas & nullum reſpuis. Manum tuam extende mortuis, qui ſub pœnis languent aſſiduis. ô MARIA.
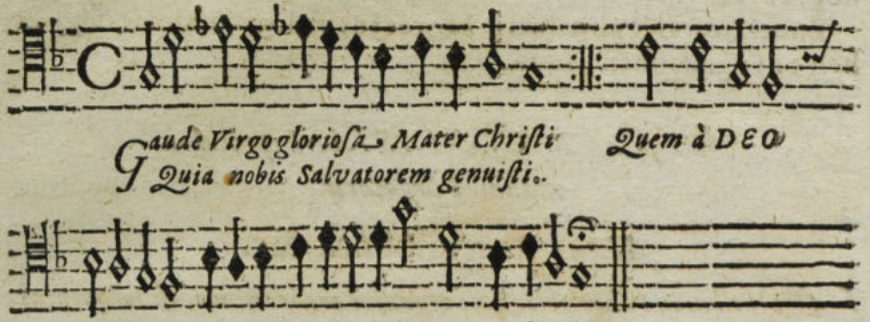
Ad te pia ſuſpirant mortui, cupientes de pœnis erui, & adeſſe tuo conſpectui, & gaudiis æternis perfrui. ô MARIA.

Clavis Dávid quæ cœlum aperis, nunc beata ſuccurre miſeris, qui tormentis torquentur aſperis, educ eos de domo carceris. ô MARIA.

Lex juſtorum norma credentium, vera ſalus in te ſperantium: pro defunctis ſit tibi ſtudium, aſſiduè orare Filium. ô MARIA.

Benedicta per tua merita, te rogamus mortuos ſuſcita, & dimittens eorum debita, ad requiem ſis eis ſemita. Amen.

Ad Beatam Virginem.

Rosa virens tu es Virgo sine fine, peccatorum libera tuos ab igne, & conserva nos benignè, ut in tuo servitio latemur dignè.

Eva lapsum ô Maria restauraſti, toto corde quando te humiliaſti, & devote respondiſti, dùm ancillam Trinitatis te nominaſti.

Gratiosa restauratrix peccatorum, & benigna consolatrix afflictorum, miserere pupillorum, & repelle insidias inimicorum.

O quam felix qui te semper veneratur, & quam Sanctius! qui te semper deprecatur, ab hostibus liberatur, & à tuo dulci Nato corroboratur.

Regnum ergo Ungariæ te honorat, & pro suo auxilio te implorat, nam ejus populus orat, qui Turcarum jugo pressus valdè laborat.

In te totum Ungarorum genus sperat, quia quondam commendatum tibi erat, dùm sanctus Rex obierat, & Regnum post DEUM tibi soli dicarat.

Ora Virgo tuum natum pro hac gente, ut superet inimicum te juvante, & dispergat te orante, triumphemus super hostes te obtinente.

Sis tu Regni Pannoniæ reparatrix. Paganorũ validorum enervatrix, Ungarorum Consolatrix, postq; mortem ad æterna gaudia ductrix.

BÓL-

BÓLDOG ASZSZONYHOZ.

Nota eadem.

Eőrűly dicsőſſęges ſzép Szűz Chriſtus Annya, ki nékűnk Szabaditót ſzűlél világra, kit ſzent Lélektől fogadál, hogy Gábriel Archangyallal kegyeſſen ſzóllál.

Szép illatu piros róſa téged kérűnk, ſzent Fiadnál eſedezzél mi érettűnk, hogy légyen kegyelmes nékűnk, légyen ellenſęgűnk ellen mi ſegedelműnk.

Az Evának nevét te el-változtatád, tennen magadat mikoron meg-alázád: Iméaz Angyalnak mondád, En az Urnak ſzólgálója magad ajánlád.

Bűnősőknek vagy kegyelmes ſzószóllója, és ſzomorú árváknak vigaſztalója, nyomorultak orvoſlója, ſzent nevedet dicsirőknek óltalmazója.

Oh melly bóldogok, kik dicsirnek tégedet, az kik ſegitſęgűl hiják ſzent nevedet, nem káromlyák ſzentſęgedet, sőt mindenekben kereſik dicsiretedet.

Ez Országnak te vagy fő gondviſelője, mindenekben leg ſerényebb ſegitője, ellenſęgtől meg-mentője, Hiveid reménſęgének fel-ébreſztője.

Szent Iſtván első Királyunk hogy meg-hala, ez Országot akkor néked hadta vala, hogy lennél gyámolitója, minden-féle ellenſęgtől óltalmazója.

Szentſęges Szűz azért moſtan téged kérűnk, eſedezzél ſzent Fiadnál mi érettűnk, ſzánnya-meg mi veſzedelműnk, adgyő csendeſz békeſęges életet nékűnk.

Dicsirteſſęl magas menyben ſzent Fiaddal, és magaſztaltaſsál a ſzent Háromſággal, az ſzent Angyali karoknál, ſzent Szűzek, Mártyromok, és Confeſſoroknál.

APPENDIX.

Következnek egynehány későbre öszve szedett, és Magyarrá fordittatott Enekek.

KARACSONI ENEKEK.

Nota: Infinitæ bonitatis, &c. fol. 33.

A' Véghetetlen kegyelmű, s' meg-mérhetetlen szerelmű, Gyermek, jászolyban helyheztetik: Itt a' tűz fázik szénába feksik, S' az Ige halgat, mostan nem szólhat', Im halandóvá lőtt az halhatatlan.

A' kitől ő tiszteltetik, im attól most kőröztetik, Dörgő szektől legyeztetik, Két szép szemei, Egek gyöngyei, Most folydogalnak sürün hullanak, A' szeretettől, kile-húzta menyből.

Kit az földnek kereksége meg nem fog az ég felsége, Egy kis posztóba takartatik: Menyország helyett, egy Istállót lelt, Szerelmünk ágya, a' barmok jászla, A' szelek úttya ő meleg szobája.

A' ki által teremtettek, Meny, föld, tenger, és mindenek, Im nem talál magának helyet: Ki az eget adgya, nincsen hajlékja, Fris palotája, ökrök pajtája, Minden udvara, ökre és szamára.

Oh aczél szivű emberek, embertelen kemény szivek, Sziv-nélkül élő kegyetlenek! Ide nézzetek, szelidüllyetek. Nem szégyenlitek, hogy üdvösségtek, Lévén köztetek; meg nem ismériték?

Erőmemnek első tárgya, gyengeségemnek istápja, Lelkem éjének fényes csillaga: Ki kénszeritett erre tégedet, Hogy illy dereket fergetegeket, Szenvédgy? miért kinzod kis ártatlan tagod?

Szeretetednek nagyságát, irgalmasságodnak számát, Nincs oly elme ki meg-foghassa: Ennyit érettünk, az kik vétettünk, S' téged üldöztünk, szenvedsz! de kérünk, Meg-bocsáss nékünk, oh egy üdvösségünk!

Oh ökör

Oh ökör s' szamár szénája, oh Istennél tellyes jászlya, Oh szép Szűz Anya, oh édes JESVS! Halgasd-meg szólgád, vedd szivéd hozzád, Midőn igy gyúlad, s' csak nem el olvad, Szerelmed miatt már ugyan el-bádgyatt.

Nota: Dum Virgo vagientum &c. fol. 36.

Midőn a' Szűz Magzattyát, Jászolyban siró fiát
El akarja alutni, igy énekel ő néki:
Oh nap-fény! oh élet! oh édes JESVS! oh édes JESVS!
Oh édes napom-fénye! oh életem reménye!
A' barmok jászolában, alugy a' lágy szénában.
Oh nap-fény &c. *Post singulos versus.*
Oh én édes Gyermekem! csak téged kéván lelkem,
Alugy édes Virágom, zöldellő rozmarinom.
Oh alugy én Királyom, alugy édes magzatom,
Alugy alugy alakom, mig hadnak ez világon.
Oh Atyának öröme, oh Anyának szerelme!
Oh Anyád Attya alugy, oh Anyád Fia alugy.
Akarsz más éneklőket? Majd hivok juh őrzőket:
Ezeknél senki nincsen, a' ki ékesben zengjen.
Mihelyt kedved meg-értik, ottan egygyűtt rá kezdik,
Oh alugy JESVS, alugy. Itt az Jászolyban alugy.
Oh nap-fény! oh élet! oh édes JESVS! oh édes JESVS!

Dormi fili dormi, &c. fol. 38.

Alugy fiam, igy énekel Annya ő szülöttének,
Alugy fiam, alugy, Attya kiáltya kisdedének,
Ezerszer néked éneket mondgyunk, tőmény teni ezerszer.

Jó ágyat

Jó ágyat néked vetettem alugy édes kisdedem,
Csak magadnak készitettem, alugy édes Gyermekem.
Ezerszer néked &c. *Post singulos versus.*
Alugy szépség, és ékesség, menyből cseppent édesség,
Alugy ajándékot adok, majd lépes mézet hozok.
Alugy szájam édes ize, szivem tellyes örőme,
Alugy édes mézzel tellyes alugy lelkem élete.
Mit kérsz? hozok, mond-meg s' adok, alugy két szemem-fénye,
Füleimnek szépen zengő vigaságos éneke.
Alugy szivemnek Királlya, lelkemnek koronája,
Szüzességgemnek mátkája, Angyalok tisztasága.
Alugy, én penig éneklek, mint méh körüled zengek:
Nem engedem hogy álmodból téged fel-ébresszenek.
Alugy fiam, alugy midőn tégedet igy rengetlek.
Alugy fiam alugy midőn tégedet szeretgetlek.
Hogy semmi heával ne légy, Jászlyod szép virágokkal:
Körös-körül bé-kertelem gyenge liliumokkal.
A' szénát-is violákkal, jó illatú rósákkal,
Bé-hintem Tulipánokkal, s' gyenge Narcissusokkal.
Pásztorokat a' Nyáj mellől mingyárt ide hivatom,
Ezek tisztán énekelnek: melly teczik néked tudom.
Ezerszer néked éneket mondgyunk, tőményteni ezerszer.

Votum Christo Nascituro. Nota: Omni die pag. 127.

Quis te tenet in conclavi castitatis abditum?
Tot jam annis expectavi antè sæcla conditum.
Redde pignus quod tulisti Virgo, maneus integra:
Satis alvo nutriviſti Matris, dones ubera.
Scimus Matrem, scimus Natum nasciturum sæculo:
Virgo Natum quæ fovisti, imple lacte ubera.
Amor prodit Cælo datum, quem fovebas clanculo:
Virgo carnem quæ dedisti, Virgo dabis ubera.

Felix

Felix Virgo, felix Mater DEI prole gravida:
Natus suget, & implebit plena lactis ubera.
Nata Patri, Sponsa sponso: Virgo dabis ubera:
Creatura Creatori; & Ancilla Domino.
Gaude Sponsa, Mater, Nata, Castitatis lilium:
DEI dono, mundo data: Virgo dabis Filium.
Virgo sinum per intactum leva lata pondera:
Dona VERBUM CARNEM FACTUM, quod distendit ubera. Amen.

De JESULO in stabulo. Nota eadem.

Dulci collo pendens pondus ludit inter basia:
Onus leve cui mundus, Matre ridet sociâ.
Cantat Mater ridet Natus, Cantat Joseph Parvulo,
Solâ Virgine prognatus collucetatur Gerulo.
Cantant Angeli ludentem in Divinis nexibus:
Factum Deum Infantulum Matris in amplexibus.
Læti concinunt Pastores novo terris Domino:
Spargunt melos spargunt flores dulci mentis jubilo.
Nobis datus, nobis natus ex intacta Virgine:
Cælo datus, mundo datus Christus natus hodie.
Exultemus, & lætemur in chordis & organo,
Alternantes collætemur in tubis, & tympano.
In fistulis & cymbalis suaviter sonantibus:
In lituis, & buccinis sonorè clangentibus.
Plaudant sylvæ, plaudant prata, læta plaudant nemora:
Et quæcunq; capis Nata plaudant Nato flumina.
Plaudant valles, plaudant montes, frondes, flores, germina:
Plaudant rupes, & torrentes Nato plaudant omnia.

AD JESULUM.
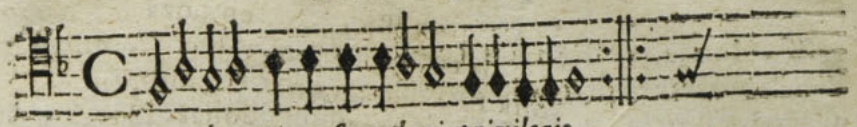
Nota: Omni die p. 127.

O mi dulcis JESULE, Pusio venuste
Virginis puerpera, Suavianda proles.
Quo dolore bellulus, Vultulus madescit
Aureisq; lacrymis gemmulant ocelli.
Has amoris lacrymas; fundo delicatus
Sanguinem virilior prodiget juventus.
Heu ferire desinant, JESULum amores
Lineis puellulus fasciis ligatus.
Ad ligatum parvulum citius accede
Peccatorum audiet veniam petentem.
Hoc natali gaudio, Gloria sit Patri
Filioq; Genito, Spiritui Sancto.
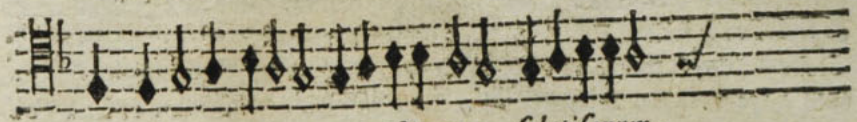
Nota eadem.

O Mi dulcis JESULE sponsule decore,
Ubi es? ah! ubi es? langueo amore.
Quis te fovet lectulus, lectulus plumatus?
Quæ te fovent cunulæ, cunulæ beatæ?
O beata limina, fasciæ beatæ,
Quæ te stringunt JESULE arctius amore.
O beata ubera, & ô lac beatum,
Quod te pascit Parvule! dulcius est melle.
Utinam me famulum Sponsule legisses?
O quam fidum famulum Sponsule legisses.

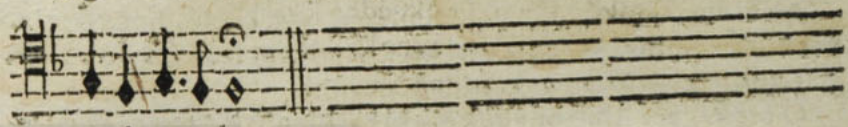
Gratula-

Gratulare Virgo singulari privilegio
Jucundare Sacro decorari puerperio.

Qua mirante natura genuisti pura salutiferum

mundo parvulum.

Salve cubans adorande Puer in præsepio: Salve gaudens veneranda Mater novo gaudio. Tu Virginum corona, Castitatis norma celeberrima, Matrum maxima.

Digna puro puerpera Parens puerperio, cerne duro puritatis pignus in præsepio Dilecta supra mille dulciora melle fige oscula, ô Virguncula.

Colunt nudum Dominum devotè Bos & Asinus, inter quorum medio duorum jacet medius. Quem profitentur Deum, creatorem rerum corde credendum, ore canendum.

Ergo grati pariter de uoti Nato pusillo laudum vota offeramus toto cordis jubilo, proni geniculemur, Nato gratulemur per obsequium, ad Præsepium.

Venerandum Puellum lactentem Matris gremio, veneremur ubera lambentem novo gaudio, quem veneranda trium devotio Regum munerabatur, venerabatur.

Ob sacratam Parvuli lactentis Nativitatem, obsecramus tenera Parentis integritatem: pro nobis omni horâ jugiter exora ô Mater pia, Virgo MARIA. Amen.

Nota eadem.
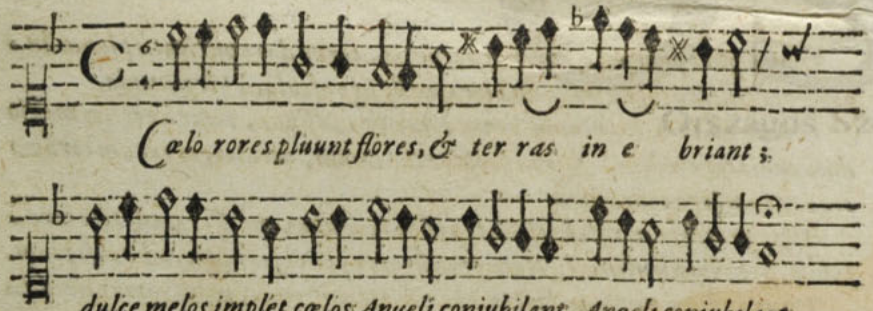
SZűz MARIA ez világra nékűnk szent Fiát hozá, Az Jászolyba helyheztetvén őtet imigyen szólla: Alugyál én magzatom, nyúgodgyál virágom; igy énekelvén és őrvendezvén.

Eőkőr, Szamár reája lehelvén, mint ha mondanák: Ur és Isten most közöttünk fekszik; egygyűtt vigadnak. Mar az Egi madarak és erdei vadak őtet imádgyák, és magasztallyák.

Azért mi is halandó emberek őtet dicsirjük, dücsőssęges szűletésę napját vigan szentellyük. Az Atya Ur Istennek nékűnk kegyelmesnek hálákat adgyunk, szivből vigadgyunk.

Az ki hozzánk irgalmasságából szent Fiát küldé, hogy ő minket bűnős embereket üdvőzitene. Ki mihent szűleték ottan kergetteték kegyes Királyunk, édes JESVSunk.

Oh te kegyes Aszszonyunk MARIA, Istennek Annya, ez világnak te vagy esedező oltalmazója. Ne felejtkezzél rólunk, oh édes gyámolunk! te légy óltalmunk, erős paisunk. *Amen.*

Cælum plaudit, tellus audit, quam est suavis musica!
Angelorum turba gaudet Nato Deo concinit.
Nato Deo concinit.
O MARIA dulcis pia Virgo Mater Numinis:
En natura obstupescit, Absq; viro Mater es.
Cumq; viro Virgo es.
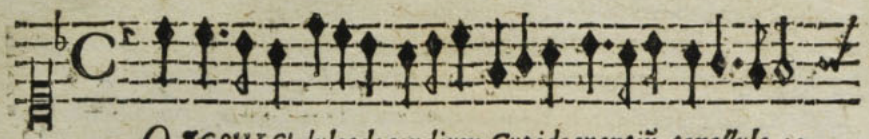
Peperisti

Peperisti qui te fecit, Redemptorem hominum
Gaudent montes saltant fontes cum sonoro jubilo
Cum sonoro jubilo.
O Filj mortalium rei Adam crimine
Triumphate mecum omnes, JESUS Dei Filius
Adam est innnoxius.
Tibi Laus qui natus es ex intacta virgine
DEUS carnem induisti, Liberator hominum
Liberator hominum.
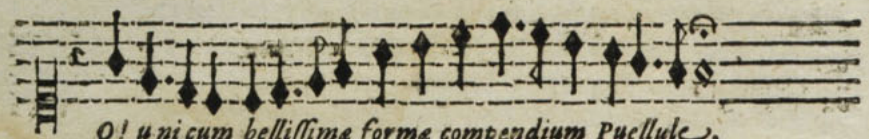
Nota eadem.

Cælo rores pluunt flores, & terras inebriant
Dulce melos implet Cælos Angeli conjubilant.
Angeli conjubilant.
Rident sata, virent prata, Nato regi parvulo
Gaudent montes saltant fontes magno mundi Domino. Magno &c.
Mater plorat cum adorat Deum factum Hominem
Natus ridet quando videt, Charam Matrem Virginem. Charam &c.
Vitant caulam petunt Aulam Regis nati Cælicam
En pastores sunt cantores JESU cantant Ecclogam. JESU &c.
Ridet fœnum inamœnum. Et ridet præsepium
Sic innectens sic amplectens Universi Dominum. Universi &c.
En adstantes animantes fuso fovent spiritu
Admirantes salutantes, Parvulum cum gemitu. Parvulum &c.
Cum nivalis hyemalis casam inflat Boreas
En tenella mollicella membra tremunt choreas. Membra &c.
Crasso filo rupto lino Virgo ligat parvulum
Et algentem & trementem Mater fovet filium. Mater &c.
Nostrum pectus Christo lectus, & sit cor præsepium
Deo plenum caro fœnum, Et sit pectus stabulum. Et sit pectus stabulum.

Ad JESVlum P. Vincentij Caraffæ Soc. JESU.

O JESULE! dulcedo cordium, Cupido mentiũ, tenellule:

O! uni cum bellissimæ formæ compendium Puellule.
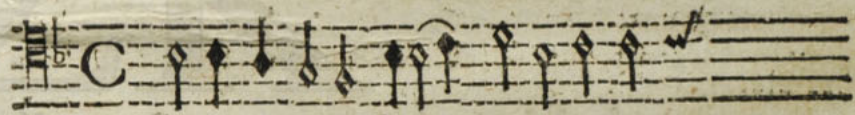
Ah! lumina, amorum sphærulæ, Fortunæ rotulæ, chrystallina:
O! flammei: jam ardeo vestro, Carbunculi, incendio.
Ah! genulæ fluenta gratiæ, lactis & purpureæ areolæ,
Ut colligam ô JESULE! permitte Conchulam hoc littore.
Cincinnuli, solares radij ô vos ramusculi electrini!
Dilecte mi sunt stamina: his vitæ laqueis ô capiar.
Ah! labia rosarum phialæ, amorum venulæ, coralina:
His mergere jucundum est, his pectus urere beatum est.
Ambrosia ex ore nascitur, favus diffunditur in flumina:
Hic templum est, ingredere; hic Amor Echus est, eloquere.
Ah! digitos, quamvis in fasciis armatos jaculis, Eburneos:
Ingemina plus millies; amabo vulnera quæ facies.

Alia. Nota eadem.
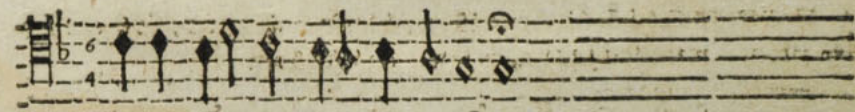
O Angeli cito accurrite, Regiq; syderum applaudite:
Puellulo concinite, gementi Pupulo colludite.
Tu Virgo Mater præbe mammulas Divini nectaris ampullulas:
Hoc lacte mi Puellule cresces in virum, ô mi bellule.
O lactea Virgo pauxillulas propina guttulas nobis quoq;:
Permitte mi Puellule castæ nos nutriant ut stillulæ.

Te con-

Te concinam tibiq; serviam & insequar quouscq; capiam:
Hiberne, JESU, floscule, te mei cordis petunt flammulæ.
Lucescite beata Numina, Virgo cum Prole bina luminæ!
Splendores ô vos gemini præbete cæco facem homini.
In Bethlehem te duce tendimus ô stella Maris imus, currimus:
Jam Bethlehem attigimus; hic mira protinus deprêndimus.
Patescunt hic à saclis abdita matris hic sorte Virgo prædita:
Hic Pater est qui Filius nihil in cælo quære melius.
Te dulciter te fruar jugiter tibi mi Pusio geniculans;
Te contrectabo leniter præsepe millies exosculans.
O fœnulum! ô præsepiolum! ô dulce DEI tabernaculum;
Quæsitus hic inveniar hoc fœno pascar, & hoc moriar.
Ah fœnulo strate mi lectule tenellis lacrymis mellitule:
Mellite mi Puellule, dulcoris plene mi pusillule.
Sit mihi tui quæso copia nil vana mundi curo gaudia:
Mellite mi, tenelle mi, Divine Pusio, pulchelle mi.

Csorda Pásztorok midőn Bethlehemben

Csordát őriznek éjel az mezőben. Csordát &c.

Isten Angyali jövének mellékek, nagy félelemmel telék-meg ő szivek.

Eőrőmet mondok néktek ne félyetek, mert születék néktek ma üdvőssegtek.

Mennyetek el-bégyorsan a' városban, ott találályátok JESVST a' jászolyban.

El-indu-

El indulának és el bé jutának, Szűz Máriának jó napot mondá-nak.

Hol fekszik JESVS mond meg az Jászolyban, kit bé takartál mostan a' Polyában.

Isten titeket hozott Uratokhoz, de nem szolhatok mostan Sz. Fiamhoz.

Mert ő aluszik, polyában nyúgoszik, hideg Jászolban szénán bádgyadozik.

Nem fekszik ágyban sem friss palotában, hanem Jászolyban romlott Istállóban.

Serkencs-fel JESVST, szent Fiadat nékünk, mert Angyaloktól hozzája küldettünk.

Serkeny-fel Fiam Pásztorok el-jöttek, szent Angyalidtól kik hozzád küldettek.

Idvöz légy JESVS Pásztorok Pásztora, Menynek és földnek teremtő szent Ura.

Ha nem utálsz-meg te szólgaid vagyunk, és azért jöttünk hogy téged imádgyunk.

Kérünk tégedet, mint üdvözitőnket, bününkért előled el ne üzz minket.

MARIA te-is könyörögj érettünk, hogy ez világból bóldogül ki-mennyünk.

Dicsiret néked örök Atya Isten, kicsinded JESVS, és szent Lélek Isten. Kicsinded JESVS, és szent Lélek Isten.

Adm. R.

AD JESULUM.

Etiam ad Notam O MARIA *pag. 117.*

O JESULE mi floscule ô mei pectoris animule
Quis hominum tàm rigidum tibi mi Pupule stravit lectulum?
Tu rosulis candidulis cubare dignus in liliolis
Sed olido nunc stabulo pro cœli uteris palatio
Viden duro hoc ut fœno tenellus ad te vagit Pusio:
Appropera marmorea huic pande Hospiti præcordia
Qui horrida tonitrua manu qui strinxit olim fulmina
Rubeolis calidulas mittit ocellulis lacrymulas
Mi Parvule, mi JESULE! quando te diligam mi Pupule
O loquere mi Parvule, quid me vis facere mi JESULE?
Calidulas lacrymulas vis hauriam ut sacras flammulas?
En haurio, en ardeo totus in cineres jam abeo
O cor meum ad parvulum ad vola felix ad JESULUM!
Vis? calidas en faculas dulcis amoris JESU flammulas.
Ascendite comburite cor vestri sitiens ô flammulæ
O flammulæ lacrymulæ ô pretiosulæ vos gemmulæ.

Ad eundem.

O Puer dilectissime tu moves pectora: ô JEsule chare ut sydera clare, ô Parvule nate plus millies grate tu moves pectora, tu moves pectora.

Si tua spectem lumina hæc dico astra sunt, ex quibus amœna cum luce serena, quot fulmina jacis tot vulnera facis, vivit qui tangitur? vivit &c.

Os tuum merus hortulus, ah in hoc hortulo: ô quàm generosæ sunt labia rosa, ex illis per illas sermonem distillas plusquam rosaceum. plusquam &c.

Vel mundum omnem tollito, tu mihi mundus es: tu dignus amari, tu situs jocari, tu pectore rapto & animo capto me totum vendicas. me &c.
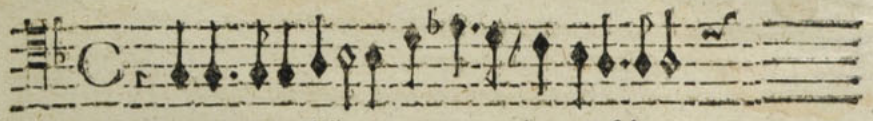
Tibi ô JESU dedico jam dudum Cor meum: si totum comburis jam tui est juris, hoc unicum spirat ut tuum acquirat votis altissimis. votis &c.

Ocelle mi, Dilecte mi, quid nisi nutrio, incendium grave, sed blandum & suave, si expetis lectum, en porrigo tectum in centro pectoris. in cen. &c.
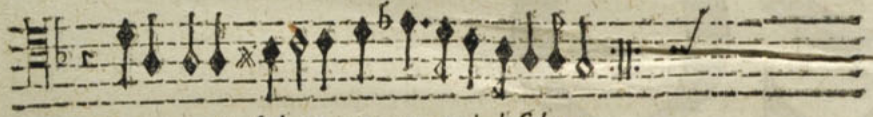
Nunquid jam dilectissime, sic rectè canitur: ô JESULE blande, ô Puer amande, ô Pusio decens, Infantule recens tu moves pectora. tu moves pectora.

SEPTEM DOLORES B. MARIÆ VIRGINIS.
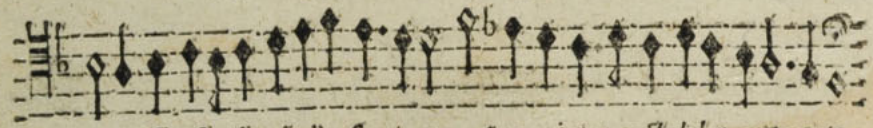
Pro Quadragesima.

Septem tuos dolores MARIA dum considero.
Anna gemit senectus, & Simeon affligitur.

-tecum pati labores tecum mori desidero.
Doloris ense pectus quando tibi transfigitur.

Age fac simili gladio feriar; Age quis tuus est dolor, experiar.

Fugis MARIA, prolis Onusta charo pondere; Et luminare Solis De nocte vis abscondere. Ægyptus est asyli Locus, tuis amoribus: Juxta fluenta Nili Liquescis in doloribus. Dolor his lacrymis meus elicitur, Aeus his lacrymis amor afficitur.

In Patris esse rebus Cum nesciebas Filium; Visae es tribus diebus Pallere, sicut lilium. Clamans per angiportus, Fili! replebas athera: lictu-

ra plus.

ra plus, obortus Dolor, premebat caetera. Tibi condoleo, tibi compatior, Tibi collacrymo, nec adhuc satior.

En fert trabale lignum, Flagrisq; JESUS icitur. O Mater! ecce signum Cui porrò contradicitur. Eheu crucem ferenti Corpus pluit cruoribus; Et cor tibi Parenti Submergitur doloribus. Plue sanguineis lacrymis anima: Age me dolor, ô dolor, exanima.

Calvaria est amoris, Et est doloris vinea; Sunt prela vinitoris, Clavi, & corona spinea. Dum fixus est JESUS, Crucisq; calcat torculum; Amor dolore laesus, Premit Mariæ corculum. Mihi crux, amor, & dolor hinc oritur; Crucifixus amor meus emoritur.

MARIA quando petra Sensu doloris scinditur; Diesq; nocte tetrâ Luget, tibi cor finditur. Deposta membra ligno, Sed membra cassa lumine, Foves sinu benigno, Lavas doloris flumine. Abit has etiam super exuvias Dolor, ac animus meus in pluvias.

Cum filio sepulto Lapis sepulchro advolvitur; Tibi MARIA multo Dolore, vita solvitur. Sedens ad antra tumbæ, Mœsti susurro murmuris, Instar gemis columbæ, Et plangis instar turturis. Ita congeritur dolor in cumulum; Facis è lacrymis tibimet tumulum.

O Mater! ut dolorum Per hanc amaritudinem; Cœlestium bonorum Gustem suavitudinem; Tecum pati labores, Tecum mori desidero; Septem tuos dolores Dum plango, dum considero. Sit honor Triadi, Triadi canimus: Sit et dolor hic sacer, ac animus.

AZ ĘNEKEKNEK MVTATO TABLAIA.

A.

A' kereſztyénſęgben, igaz vallás az hitben, 3
A' Chriſtus menybe fel-méne, Alleluja, 80
Az nap nagy haragnak napja, porrá leſz 251
A' Szent Léleknek kegyelme, Apoſtoloknak 82
A' mélyſęgből kiáltottam Uram hozzád 221
A' végheteten kegyelmű, 256
Ad perennis vitæ fontem, mens ſitivit aridâ 222
Adgyunk hálát mi minnyájan 157
Ah ah ah jaj nékem ſzomorúnak! Ah ah 67
Aldgy-meg minket Atya Iſten 160
Alla az keſerves Anya, Kereſzt-fánál ſiralmába 50
Alugy fiam, igy énekel Annya ő ſzűlőttének 257
Angyaloknak nagyságos Aſzſzonya 106
Aſcendit Chriſtus hodie. Alleluja, Alleluja 80
Atyának bölcseſęge, bizony Iſtenſęge 48
Ave Maria Gratia plena: Igy üdvözlé Angyal 6
Ave Mater JESU Chriſti, quæ de Cœlo con: 8
Ave mundi ſpes Maria, Ave mitis ave pia 124
Ave rubens roſa, Virgo ſpecioſa. JESU 122
Ave ſtella matutina, peccatorum medicina 123
Az örökké élő kútat száraz ſziv ſzomjúhozzá 225
Az igaz hitben, végig meg-maradgyunk 137
Az Ur Iſtennek csuda hatalma 4
Az Szűz ſzűle ſzent Fiat, örvendezzünk 25

B.

Beata immaculata, Virgo puerpera 28
Boldogok az kiknek, undok vétkeinek, ſebét 166

Chriſtus

C.

Chriſtus fel-támada, mi bűnünket 71.72.73.74
Chriſtus halált meg-győzé, az Sátánt meg-kőt 77
Cælo rores pluunt flores, & terras inebriant 263
Cor tibi JESU offero, ô cordis ſponſule 37
Csorda Páſztorok midőn Bethlehemben 265
Csudálatos ſzent Ignát, mint egy új nap fénye 151
Cur mundus militat 248

D.

Dicsird Sion meg-váltódat, Vezéredet, Páſztorodat 90
Dicsiretes az gyermek, ki ez nap ſzűleték 14
Dies eſt letitiæ, in ortu regali 12
Dies iræ, dies illa, ſolvet ſæculum in favilla 250
Dormi fili, dormi, Mater cantat Unigenito 38
Drága ſzinben öltőzött meny-aſzſzonyság 154
Dicsőſſęg, és dicsiret tenéked Meg-váltó Király 66
Dicsőült helyeken mennyei paradicsomban 179
Dulcis JESU, dulce nomen, dulcis DEI Genitrix 32
Dulci collo pendens pondus ludit inter baſia 259
Dum ſævit Africus, tunc roſa rutilat 143
Dum Virgo vagientem, ſomnumq; poſtulantem 36

E.

Edes JESVS Szűzeknek Virága. Tiſztaságnak 141
Ember Iſten alkotmánya, Halál élted majd el 230
En nagy vigaságos örömet hirdetek: 26
En Virgo parit filium. Jubilemus 25
Eörűly dicsőſſęges ſzép Szűz Chriſtus Annya 255
Exultet ac lætetur, totusq; jucundetur 36
Ez nap nékünk, dicsiretes nap, bizony 21
Ez nap nékünk örvendetes nap, bizony vigaságnak 27

F.

Fel-támadt az új örőm nap-fénye. El-jőtt az Ur 110
Fel támadt az mi életünk: Vigan méltó én: 75
Fel-támadt Christus ez napon. Alleluja. Hálá 71
Fel-viteteti magas Menyországban 107
Fényesſégén ez mái napnak, Enekct mondgyunk 45
Fénlik az nap fényesſéggel. Zeng az ég 76
Fit porta Christi per via; Fulget dies 41

G.

Gaude Virgo glorioſa Mater Christi Quia nobis 254
Gyermek ſzületéc Bethlehemben: 10.42.43.43
Gloria laus, & honor tibi ſit, Rex Chriſte Redemptor 65
Grates nunc omnes reddamus, Domino DEO 11
Gratulare Virgo ſingulari privilegio 261

H.

Hajcsd-meg fülcidet, kérem felségedet 172
Hajnali csillagnak, Nap fényeſſégének 161
Halát adgyunk minnyájan az Ur Istennek 11
Homo DEI creatura, Cur in carne moritura 227
Horrenda Mors, tremenda Mors 133

I.

Jer dicsirjük ez mái napon az mi Urunkat 19
Jer mi dicsirjük, áldgyuk, és fel-magaſztallyuk 17
Jer minnyájan örüllyünk, és ſzivünkben 22
JESU dulcis memoria, Dans vera cordis gaudia 99
JESVS édes emlekezet, adván ſzivnek nagy 102
JESU Salvator, mundi amator. Tu es florum flos 119
JESVS ſzerelmünk, és üdvöſſégünk, Te vagy 120
Jövel ſzent Lélek Isten, látogaſd-meg ſértött 83
Jövel ſzent Lélek Ur Isten, lelkünknek vigaſága 159

Imádlak téged láthatatlan Istenſég, Kenyér ſzinő 94
Imádlak téged el-rejtett Istenſég, Ez ſzinek 92
In dulci jubilo, zengjen vig ének ſzó. 30
Infinita bonitatis, & immenſæ charitatis 33
In natali Domini, gaudent omnes Angeli 24

K.

Királyi Záſzlók lobognak, fénlik titka 65
Könyörögjünk az Istennek ſzent Lelkének 156
Követi vala, Christus csudáját, népnek ſokaſága 140
Küldc az Ur Isten, gyors, és hü ſzolgáját 3

L.

Laúda Sion Salvatorem, Lauda Ducem & Paſtí 31
Lætare puerpera, læto puerperio 31
Lætare Virgo Iſrael, 40
Languentibus in Purgatorio, qui purgantur 253
Litániák az ő Imádságival, és feleleti-vel edgyütt. Az Oltári ſzentſégről 188
Az Christusról 192
Az JESVS nevéről 183
Minden ſzentekről 195
Boldog Aſzſzonyról 203
MAS. 207
MAS. Ibid.
MAS az ſzent Irásról 208
MAS. 211
Az meg-hólt hivekért 218

M.

Magnum nomen Domini: Emmanuel, quod anno 15
Meg ne fedgy engemet Uram, fel-gerjedett 165. 167
Menynek Királyné Aſzſzonya, örüly ſzép 79
Menyország Királynéja, Irgalmaſságnak 113
Mi-nékünk adattaſſék ſzent Lelek malaſztya 86

Midőn az Szűz magzattyát, Jászolban sirófiát 257
Mondgy naponként, és óránként, lelkem 131
Mint a' szép hives patakra, a' Szarvas kiván: 173
Mittit ad Virginem, non quemvis Angelum 1
Mivel már bé-estveledett, kérünk Teremtőnk 162
Mit bizik ez világ ő álnokságában, kinek 249

N.

Nagy örőm nap ez nékünk, mert Christus 13
Nobis est natus hodie, de pura Virgine 41
Nobis Sancti Spiritus gratia sit data; De qua 85
Nékünk születék mennyei Király, 44
Nyillyék meg pokol kapuja. 238

O.

O Angeli cito accurrite, Regiq. syderum applaudite 264
O dicső Szűz ki szüzeket, felly ül múlod 116
O dicsőült szép kincs, kiben gyarlóság 112
örvend az ég nagy dicsiretekkel, Zeng az 139
O fényességes szép hajnal, ki nékünk menyből 7
O gloriosa Virginum, sublimis inter sydera 116
O gratiose JESULE, duro cubas in stramine 39
O JESULE dulcedo cordium, Cupido mentium 264
O JESULE mi flosculo ó mei pectoris animule 267
Omni die dic Mariæ, mea laudes anima 127. ad 131
O Maria, Virgo pia, magna mortalium patrona 117
O mi dulcis JESULE, Puso venuste 260
O mi dulcis JESULE sponsule decore ibid:
O nagy szeretetnek fel-gerjett tüzes lángja 144
O Puer dilectissime tu moves pectora 267
O szentséges Szűz Mária, Menyországnak 122
O melly félelem, rettegéssel is lesz a' nagy 244

Pange

P.

Pange lingua glorioſi, Corporis myſterium 87
Patris Sapientia, Veritas divina 47
Puellus nobis natus est, ex Maria Virgine 40
Puer natus in Bethlehem 10. & 43

Q.

Quis te tenet in conclavi castitatis abditum 258
Quo me DEUS amore, ultrò complecteris 96

R.

Redemptor orbis natus est, Maria Virgo Mater est 35
Regina Cœli lætare, Alleluja, Alleluja 79
Resurgente Domino, Jubilemus, exultemus 78
Rex clementissime, JESU dulcissime 97
Rosarium, Christus életéből kötött bóldog Aszszonyhiſt: 214

S.

Salve mundi salutare. Salve, salve JESU chare 54. ad 59
Sanctissima Mater DEI. Ave fulgens 121
Sancta Messiæ Genitrix, Maria, millies salve 125
Septem duos dolores Maria dum considero 268
Stabat Mater dolorosa, juxta Crucem lacrymosa 49
Stabat juxta Crucem Christi. Virgo Mater cordi 52
Stella maris, ô Maria, expers paris, parens 124
Sok háborúságban, szivem nagy bánatban 171
Spiritus Sancti gratia, Apostolorum pectora 81
Surrexit Christus hodie, Alleluja 70
Szent István Király Istennek szólgája 147
Szent Mihály Archangyal, 148
Szeplőtelen Szűz Mária, Istennek szent Annya 29
Születésén Istennek, az Angyalok örülnek 24
Szűz Mária ez világra nékünk szent fiát hozá 262

Szűz Mária kegyes Anya: szent Háromságnak 135
Szűz Mária, Christus Annya, emberi nemzetnek 117
Szűz támada pogány népnek nemzetéből 153
Szörnyű Halál, imé hol ál, lesz hány ván élet: 235

T.

Téged Isten dicsirünk: téged Urnak vallunk 98
Tengernek fényes Csillaga, üdvöz légy Christ: 114
Teremtett állatok: minden alkotmányok 181

U.

üdvözitönknek szent Annya, mennyeknek meg: 6
üdvöz-légy világ váltója; üdvösségnek meg-adója 59
üdvöz légy szent test, Szűztől ki születél 95
Végetlen irgalmu, oh te nagy hatalmu Isten 168
Veni Creator Spiritus, mentes tuorum visita 82
Veni sancte Spiritus, & emitte cœlitus 82
Vexilla Regis prodeunt, fulget Crucis mysterium 64
Virgo Mater extirpavit. quæ lactavit Dominum 126
Virum admirabilem, novum jubar solis 150
Uram hald-meg szómat: nézd nagy siralmimat 170
Uram szemed előtt, mint nagy látó előtt 163
Ut Isten téged dicsirünk, és nyilván hálákat 152
Urnak fel-támadásán, örvendezzünk, és vigad: 78
Urnak nagy nevezeti. Emmanuel, kit hird: 16

Z.

Zengjed nyelvem dicsőséges Ur testének 88

Errata

Errata sic corrige.

Almc pro almo pag. 116.
Békesſégben pro békeſſégben p. 191.
Eſt pro ejus pag 48.
Ekkor pro akkor pag 60.
El-rejted pro el-rejtéd pag 94.
Meg-égetni pro meg-égettetni p. 153.
Es pro Ez pag 114.
Folymodgyunk pro folyamodgyunk p. 68
Felred pro felted pag. 237.
Gaudent pro gaudent pag. 229.
Halala pro halala pag 52.
Hidgyük pro hidgyünk pag. 83.
Hic pro Hæc pag 229.
Hirjad pro Hervad pag. 235.
Jelentnek pone jelentenek p. 26.
Immenſa pone immenſæ pag 33.
Igyen pone ingyen pag. 60.
Ignis pone ſignis pag. 90.
Jegyeſinek pro Jegyeſçnek pag. 206.
Inerrabilis pro inenarrabilis p. 29.
Képeſt pro léppen pag. 68.
Lelkévé pro lelkivé pag. 226.
Megeſſen, pro meheſſen pag. 12.
Notationibus pro nationibus p 62.
nagy nagy deleáld edgyiket p. 168.
Oldozza pro oldozzon p. 261.
Pranatis pro pranatis pag 12.
Paganarorum p. Paganorum p. 254.
Sonat pro ſonant pag. 36.
Szűz pro ſziv pag. 62.
Szűleték pro szűletteték pag. 36.
Szert pro ſzent pag 216.
Volamen pro velamen pag. 1.
Valeto pro valete pag 96.
Vereték pro véretek pag. 145.

Vadnak több aprólék fogyatkozások-is ez könyvben, mellyeket az okos Olvasó könnyen helyére vihet.

FINIS.

O. A. M. D. G. V. B. H.
A. T. R.

Kort frok

MNM MÚZEUM
KÖNYV-
TÁRA

Ego sum gnis sum cogorum Görögnek
Görögök
magé

Országos Széchényi Könyvtár

Mile licèt uenias musis comitatus homere,
Si nihil attuleris ibis homere foras.

Finis huius Opusculi ma Homeretes cognomento

Joannes Augs. Michael
Thury, posteor Augs.
Comitus Huius Libri,

Lector Scire cupis Librum quis possi-
sideri istum ecce videas scriptum
nomen utrumq; meum. Michael
Thury, Ceba ex Genere Nobili
Natus

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár